

عشق الزين

زيري محمد

بسم الله الرحمن الرحيم

رواية عشق الزين الجزء الاول

للكاتبة زيزى محمد

[موقع مجنونة رواية](#)

لتحميل باقي الاجزاء أو المزيد من الروايات الرومانسية pdf
يمكنكم الدخول علي صفحة روايات رومانسية pdf واختيار
الرواية المفضلة pdf وتنزيلها من علي موقع مجنونة رواية
للروايات

روايه عشق الزين البارت الاول

ف مكتب رئيس مجلس ادارة شركات الجارحى
زين باشا

زين :امممممم

سهيله سكرتيرة زين : فى واحد عاوز يقابل حضرتك
اسمه عم حسن

زين :دخله فورا

سهيله :امرك

استوووووووووب
زين الجارحى عمرة ٣٠ سنه من اغنى اغنياء مصر
يملك ثروة كبيرة جدا شاب وحيد والدة ووالدته
اتوفوا وجدته ربه عايش لوحدة زين طويل شعرة
اسود وكثيف و وعيونه عسلى وله دقن خفيفه وسيم
وبيهتم بجسمه ورياضته جدا ناجح ف شغله الجميع
بيعمله الف حساب ذكى جدا وقدر يكون امبراطوريه
الجارحى من جهدة وتعبه

زين :عم حسن وحشتنى يا راجل يا طيب اخبارك ايه ؟

عم حسن : انت الى وحشتنى يا زين الرجال

زين : يا ااه يا عم حسن انت عمرك ما هاتتغير
وهاتفصل تقولى زين الرجال

عم حسن : انا عمرى ما هاتغير وعمرى ماهاقولك غير
زين الرجال

زين: ايه بقا قررت تيجى تعيش معايا انا مش عارف
ليه عاوز تقعد ف الشرقيه

عم حسن : بيتى وحياتى هناك يا زينالمهم انا
كنت عاوز اطلب منك طلب

زين: انت تطلب وانا انفذ على طول انا تحت امرك انا
عمرى ما انسى فضلك عليا ابدًا

عم حسن بهدوء: اهدى يابنى مش يمكن ترفض
الطلب صعب مش سهل توافق بسرعه

زين :قول يا عم حسن الى انت عاوزو ومن غير
مقدمات قولتلك قبل كذا انت غلاوتك عندى كبيرة
والى انت عاوزو هایتنفذ

عم حسن : دا العشم بردا الحكايه وما فيها ان انا ليا
جار مهندس محترم ومراته ست محترمه اتوفوا
وسابوا بنت و والده المهندس ربتها وكبرتها وعلمتها

المشكلة ان الست كمان مرضت وتعبت واتوفت ..
بعد وفاتها ولادها عاوزين يجوزها لابن واحد فيهم
عشان ورثها البنت ضعيفه ملهاش حد قعدت ترفض
وتحجج اخر ما زهقوا منها قرروا يكسروها ويجوزها
لراجل كبير من سينا ف يوم كتب الكتاب هربت
وجتلى وانا جبتها على هنا اهلها دول يا زين يابنى
زرعه شيطانى واكيد دلوقتى قالبين الدنيا عليها

زين :كمل ياعم حسن انت طالب منى ايه

عم حسن : طالب منك تاخدها تعيش عندك وتكمل
دراستها هنا هى فى كليه هندسه وتعيش تحت
حمایتك اظن ان زين الجارحى محدش يقدر يقرب منه
ولا من بيته ولا من حاجة تخصه انا كنت ممكن أجر
شقه ليها تقعد فيها بس زى ما قولتلك اهلها دول
زرعه شيطانى هايوصلوا ليها ف اى وقت

زين : طب هى فين ؟

عم حسن : استنى يا زين قبل ما تسأل عليها انا لسه
مخلصتش كلامى. انا كنت عاوزك تتجوزها

زين باستغراب: نعم اتجوزها ليه هو انت مش واثق
فيا ولا ايه

عم حسن : لا واثق يابنى بس انا طلبت منك تقعد ف

بيتك عشان الحرمانيه بس

زين : عم حسن انا بيتي في ناس بتشتغل ياعنى مش
هاكون انا وهى لوحدنا

عم حسن : يابنى انا واثق فيك والله بس معلىش
ريحنى علشان اكون مطمئن انك عمرك ما هاتخذلنى
وتبطل تحميها

زين : ماشى يا راجل يا طيب

عم حسن : تسلم يا زين الرجال انا كنت عاوزها
تشتغل عندك تكسب ثقه ف نفسها البنت ضعيفه
وبتخاف من اى حاجة وبردوا عشان عزة نفسها

زين : ماشى ياعم حسن هى فين

عم حسن : تحت يابنى قاعدة هى متعرفش لسه
حاجة عن اتفاقنا انا هانزل افهمها براحة وربنا يهدى
الامور من عنده

زين : انزلها وخد وقتك انا هاخلص شويه ورق. وانزلك
نتمم الموضوع

عم حسن بفخر : انا مغلطتش ابدأ لما فكرت فيك

ف الاستقبال

نلاقى بنت قاعدة على كراسى مخصصه لاستقبال
الوافدين

هى دى بطله قصتنا

ليليان عمرها ٢٠ سنه طولها متوسط وعيونها خضرة
وبيضه شعرها كنستنائى اللون وطويل جدا محجبه
جميله ملاحمها هاديه جدا بتدرس ف كليه هندسه
وف خدها الايمن فيه غمازة بتظهر لما بتضحك

عم حسن : ليليان انتى فين عمال اكلمك وانتى
مبترديش

ليليان : معلش عم حسن ماخدتش بالى كنت سرحانه

عم حسن : اسمعى يا بنتى. مفيش وقت انتى لما
جتلى عشان انقذك منهم كنتى واثقه فيا

ليليان : ايوا طبعا تيته الله يرحمها قالتلى عمك حسن
هو الوحيد الى تثقى فيه وانا بحبك جدا عشان كدا
جتلك من غير ما افكر

عم حسن : بصى يا بنتى انتى لازم تختفى من
انظارهم لاجل غير مسمى عشان كدا جبتك القاهرة

لزين الجارحى انا الى مربيه وعارف قد ايه هو محترم
وراجل وزين الرجال انا عاوزك تتجوزى زين وتعيشى
معاه معاه ف بيته وانا قولتله يخليكى تشتغلى
وتكملى دراستك ف الجامعه هنا المهم يابنتى تكونى
فى حمايته واهلك بس لو عرفوا انك ف حمايه زين
الجارحى مش هايقدروا يقربوا منك

ليليان : هو دا الحل ياعم حسن مفيش حل غير دا
طب انا ممكن اقعد ف شقه لوحدى مش لازم الجواز
...طب اهله يقولو ايه عليا

عم حسن : اه دا الحل ومفيش وقت ولازم توافقى
بسرعه ... ومتخافيش مالوش اهل عايش لوحدة ...
وبعدين ياستى دا جواز على الورق بس لغايه ما
نشوف موضوع اهلك هايوصل لفين

ليليان بتردد : ماشى ياعمو انا واثقه ف حضرتك

جة عليهم زين

زين : عم حسن

عم حسن لف لزين : زين تعال سلم على ليليان

زين باصلها لقاها جميله لا دى جميله جدا باين على
وشها انها معيطه وتعبانه شكلها رقيق جدا

زين شد عم حسن بعيد عنها

زين: عم حسن هي بتعيط ليه انت غصبها على حكاية
الجواز دي انا لسه عند وعدى هاحميها من غير جواز

عم حسن : لا يابنى هي بتعيط على حالها وكسرة
نفسها يالا يابنى

عم حسن اخد ليليان ومشى وراه زين ... ليليان بصت
لاقت رجاله حراسات كتير وعربيات خافت منه هو اه
جميل بس ملامحه جادة اوى عيونه قاسيه خافت
تبصله ... عيونه حست انها اخترقتها وواثق من نفسه
اوى

بعد فترة تم الجواز

زين : انت لسه عاوز تسافر خليك معايا انهاردا

عن حسن : مينفعش لازم اسافر لازم اعمام ليليان
ميحسوش بحاجة ليليان اسمعى كلام زين هو
يابنتى حمايتك وسندك

وصلوا عند برج كبير على النيل نزل زين وليليان معاه
ركبوا الاسانسير

وصلو اخر دور وكان مصمم بطريقه عصريه وجميل
جدا وكان عبارة عن طابقين الطابق الاول فيه غرف

الخدم وغرفة المكتب وغرفة الجلوس وحمام سباحه
طابق الثانى خاص بزين فيه غرفه نوم واحدة وغرفه
رياضه وغرفه جلوس خاصه بزين فيها مكتبه كبيرة
فيها كتب كثير
وطابق دا ممنوع اى حد يتخطاه

زين : دادة سميحه

دادة سميحة : ايوا يا زين

زين : اعرفك دى ليليان مراتى.

دادة سميحة بصدمة : مراتك احم اهلا يابنتى

ليليان بتوتر: اهلا بحضرتك

زين : لو سمحتى دادة جهزى الغدا

دادة سميحة : حاضر

زين : احم تعالى معايا المكتب عاوزك ف شويه امور
لازم نتكلم فيها

ليليان بخوف : حاضر

ف محافظه الشرقيه

راجل كبير باين على ملامحه القسوة والاجرام

الشيخ : والله ما هارحمك يا عاصم مش الشيخ عزت
الى. يتعمل فيه كذا ومين الى يضحك عليه واحد زيك

عاصم عم ليليان : اهدى بس يا شيخنا والله انا ما
اعرف هى راحت فين بس متقلقش هجيبيها

الشيخ : متنساش يا عاصم الفلوس اللى دفعها فيها
لو انت متعرفش تجيبيها اجيبيها انا

عاصم : لا لا هى ملهاش حد اصلا احنا هانسال عليها
عند كذا حد ادينى بس مهله وانشاء الله هاجيبيها لك
لغايه عندك

مشى الشيخ هو ورجالته

شاكر عم ليليان : انت ليه موافقتش يدور عليها معانا

عاصم : هاتفضل طول عمرك اهيل ولما يلاقياها
ويتجوزها واحنا مش موجددين انت ناسى ان لازم
الهانم تمضى على كل حاجة الاول قبل الجواز

شاكر بتفكير: هاتكون راحت فين وقدرت تعمل كذا
ازاى

عاصم : هلاقيها دى بت خاييه وملهاش حد وهاتقع
تحت ايدى ووقتها والله ما هارحمها

البارت الثانى

فى بيت زين الجارحى وتحديددا ف اوضه المكتب.

زين : بصى انا وافقت عم حسن علشان الراجل دا
افضاله عليا كتيرة بس لازم تفهمى شويه حاجات اولاً
الجواز على الورق ثانيا مينفعش حد يعرف انك مراتى
انا رجل اعمال وليا مكانتى مينفعش اطلع كدا اقول
ان اتجوزت..... عم حسن طلب منى انك تكملى
دراستك وتشتغلى فى الشركه عندى انا قررت اشغلك
سكرتيرتى الشخصيه تنظمى مواعيد وتحضرى
اجتماعات و تسافرى معايا ومتخافيش لو الشغل
هايعارض دراستك يبقا الدراسه فى المقام الاول

ليليان اتخرجت منه ومن كلامه : عمو حسن كان قالى
انى هاكمل الدراسه هنا وانا ورقى ف الجامعه لسه
هناك فى الشرقيه

زين : دى كلها امور بسيطه زى مالحظتى البيت
هنا دورين دور الى احنا قاعدين فيه وطبعاً مفيهوش

اوضه ليكى ودور فوق دا جناحى خاص بيا انا مبحبش
حد يدخله دادة سميحة الى بس مسمحولها تدخله
وانتى كمان هاييقا مسمحولك لانك هاتعيشى معايا
فيه و انا شخص بحب النظام بكرة الفوضى

ليليان اتوترت من فكرة نومها معاه فى اوضه واحدة :
انا ممكن انام مع دادة سميحة

زين : بصى زى ما انا فهمتك انك مش مسموح حد برا
يعرف انك مراتى على العكس هنا طبعا كلهم عرفوا
هنا فى البيت انك مراتى ومينفعش مرات زين
الجارحى تنام مع اى حد من الى بيشتغل عندى ...
مفهوم

ليليان بضيق منه : مفهوم

زين : طيب يالا اطلعى الجناح فوق زمان دادة
سميحه رتبت هدومك

فى الشرقيه

عاصم عم ليليان : ياغنى ايه مش لاقيتها هاتروح فين
دى ملهاش حد الا احنا مفيش غيره حسن الزفت هو
الى هربها اكيد

يوسف ابن عاصم : انا هاموت يابابا قلبت الدنيا عليها

..... كل ما افكر انها خلاص راحت منى اتقهر

عاصم بغل: وحياتك عندي لاجبهالك واخليك تكسرهما
وفلوسها كلها هاتبقا لينا وبس

يوسف: فلوسها بس وجمالها يابابا بس انا مش
هارتاح الا لما الاقيها واكسر نفسها وبعد كدا نبقا
نرميها لشيخ عزت

عاصم: والنبى متفكرنيش بالزفت عزت ركز بس
معايا انت انا عاوزك تراقب حسن دا وتبلغنى بكل
حاجة الصغيرة قبل الكبيرة

يوسف : انا مش عارف انت ليه شاكك دة راجل خايب
ميقدرش يعملها

عاصم : انت الى خايب محدش يعرفوا قدى

يوسف : ماشى هاراقبه بس انا شايف انه تضيع وقت
بس بدام واثق خلاص فى فكرة فى دماغى انفذها
واعرفلك منه طريقها

عاصم : ربنا يستر من افكارك كلها متهورة لازم
نلاقيها يا يوسف اصل الشيخ عزت يقتلنا كلنا

يوسف :متقلقش يابوص

فى مكان تانى فى الشرقيه

حسن : الحمد لله يا توحيدة قدرت اوصلها لزين

توحيدة زوجه حسن : الحمد لله يا ابو ايمان البت طيبه
والله بس انا خايفه عليها من زين الجارحى دا راجل
طبعه صعب وشديد والبت غلبانه ومش قده

حسن : متقلقيش زين عمرة ماأذيها ابدا هو الوحيد
الى يقدر يحميها منهم ومن شيطانهم المهم لو
حد سألك قولى معرفش هى فين حتى بنتك اوعى
تتكلمى مع حد

توحيدة : حاضر من عنيا

فى القاهرة. تحديدا فى بيت الجارحى

ليليان واقفه ف الجناح وتايهه متعرفش هى بتعمل
ايه هنا دا مش مكانها ولا دى حياتها حسست
انها مخنوقه لا هى عاوزه ترجع بيتها هى حاسه
انها دخلت فى عالم مش بتاعها عالم كبير عليها بصت
حواليها لقت الجناح كبير جدا فيه سرير وف مكتبه
فيها كتب وتلفزيون و غرفه ملابس وف ركن خاص
بمفاتيح عربيات كتيرة شكله مهووس بالعربيات

واخيرا لقت هدومها

زين : بتفكرى فى ايه

ليليان اتخضت من وجوده المفاجئ: يالهووووووى
..... احم اتخضيت

زين : اتخضيتى !!!!!!! الجناح هنا مبيدخلوش حد الا
اناا فامتتخضيش كثير

ليليان ارتبكت : حضرتك هو انا هنام فين

زين شاور على السرير : هتنامى هنا

ليليان بتوتر : وحضرتك هتنام فين

زين : هنا بردوا

زين اخذ نفس وبرود : بصى انتى لازم تستحملى
الوضع لغايه ما ابقا اشوف مهندس يوسع الجناح
ويعملك اوضه

وسابها وخرج

ليليان فى نفسها : اوووووف عليك انسان ياشيخ
تقول كلام وتمشى ميستنناش ارفض ولا اوفق

ليليان دخلت الحمام واخذت شاور ولبست سدا
وخرجت من الحمام

زين : انتى لابس طرحة ليه ؟ اقلعيها دا بقا بيتك
خلاص

ليليان بارتباك : احم انا كدا هاكون مرتاحه

زين : امممم بصى انا اكثر حاجة بتعصبنى اقول كلمه
ومحدث ينفذها اظاهر انك مش فاهمه ليه عم
حسن كتب الكتاب واصر على كدا عشان انتى تبقى
براحتك وانا كمان محسش انى مجبور ف بيتى ان
اتحرك بحذر وبعد كدا متستنيش منى انى ابرلك اى
حاجة الى اقولو ياريت تنفذى على طول

زين سابها و خرج

ليليان فى نفسها لا ياربى كدا كثير ليه كدا ياعم حسن
تجوزنى لواحد زي دا دا زين الرجال دا وحش الرجال
تنين الرجال

على السفرة

زين : دادة ليليان طبعها هاتعيش معايا ف جناحى

یاریت تفہمیہا طبعی

دادة سميحه : حاضر يابنى بسم الله مشاء الله

زين استغرب من طريقه سميحه وبص ناحيه السلم
لاقاها نازله لابسه بجامه جميله من اللون الروز الى
ماشى مع بشرتها وفردت شعرها

زین فی نفسه : اللہ یخریبتک یاریتنی ما قولتک
اقلعی الطرحه

زين بهدوء: ورقك اتحول لجامعه القاهرة

لیلیان متوترة من نظراته ليها : ياه بالسرعه دى انا
فكرت هايأخذ على الاقل شهر

زین باصلها وبعد کدا بص علی الاکل وبدء یاکل
بهدوء هو شاف انه يتجاهلها احسن علشان کل لما
بتتکلم ببيقا مجبور يبص عليها ويتجيله افکار غریبه....
لا لازم يحاول یسیطر علی نفسه اکثر من کدا

الساعة ٣ الفجر في بيت الجارحي

ليليان بتتحرك على السرير بعنف وبتعيط : بابا لا لا
متسنينيش ماما!!!!!! الحقينى هاقع ف الحفرة لا يابا

الحقووونی

زین قام من النوم مفزوع وقرب منها : لیلیان اهدی
اصحی دا کابوس

لیلیان بتعیط وبتشد فی نفسها وصوتها بدء بیعلی

زین قرب منها جامد واخدها فی حضنه وضامها وبدء
یهدیها ویطبطب علیها. لغایه ماهدیت ونامت

زین فی نفسه : باین علیکی حکایتک لسه فیها حاجات
کتیر معرفهاش

صباحا فی بیت الجارحی

لیلیان قامت من النوم علی صوت منبه مزعج فتحت
عینها لقت زین ف وشها وملامحه هادیه وجميله
وشعره مش مترتب تنحت شویه فیه وبعد کدا فاقت
لنفسها وافتکرت هی فین وهو فین حتی هی
بفلوسها متجیش فی بیته وشرکته حاجة ومسیرو
یزهق ویسیبها

زین فتح عیونه من حرکاتها ف السریر

لیلیان اتکسفت منه : احم انا اسفه انا اکید دایقتک
بکابوس ومسکت فیک اکید مقصدتش

زین ببرود : لا عادى مفیش مشكله

قام وسابها دخل الحمام

لیلیان لنفسها: انتى هبله بطلی بقا تتعاملی مع
الناس بسرعه کدا وتاخذی علیهملا بس انا ادايقت
دا رد یردوا علیا لا عادى یرد کدا بس والنبی انه بارد

زین واقف وراها : شکرا

لیلیان اتصدمت انه سمعها وشها جاب میه لون : احم
انا انا

زین : بلاش كلام کثیر على الصبح دى تانى قاعدة
لیکی

لیلیان بابتسامه صفرا : ماشی

فی الشرقیه

ایمان بنت عم حسن بتکلم فی تلیفون : معرفش هی
فین یاحیبیى دا حتی بابا میعرفش هی فین

المتصل : ازای انا متاکد ان ابوکی یعرف مکانها

عم حسن دخل علیها فاجاه

ایمان بتوتر : ماشی یا سهی اشوفک بقا فی الجامعه
.....سلام

عم حسن بشك : بتکلمی مین

ایمان بتوتر : مانت حضرتک سمعت سهی

عم حسن مش مصدقها بس حاول انه یصدقها دی
مهما کان بنته الی مربیها استحاله تهز ثقته فیها :
امممممم حاولی تبعدی عن البنت دی عشان انا
محبهاش یالا عشان اوصلک

ایمان : حاضر یابابا

عم حسن خرج وایمان اخیرا عرفت تتنفس.: یالهوی لو
عرف دا یقتلنی

البارت الثالث
فی بیت الجارحی
زین قاعد علی السفرة ولیلیان جت وقعدت وبدات
تمثل انها بتاکل وبتفطر

زین : انتی مش بتفطری لیه

ليليان : مبحبش افطر

زين بجديه : لا كدا غلط وافطرى كويس واشربى
كوبايه اللبن دى

ليليان بتهكم : انا اشرب اللبن انت بتكلمنى انا

زين ساب الاكل وبتحدى : اه اشربى اللبن ... واه
بكلمك انتى

ليليان : لا انا مبحبوش شكرا بجد لاهتمامك

زين : لا العفو اشربى يالا

ليليان : هههههه انت بتتكلم جد اشرب ايه هو انا
رايحة المدرسه

زين بحدة : انا مبهرزش وهاتشربى اللبن وايه رايك بقا
مرة بليل ومرة الصبح ومن غير نقاش

ليليان : بص انا ممكن اسمع كلامك فى اى حاجة الا
دى

زين بخبث : تمام انتى كدا حكمتى على نفسك

ليليان : حكمت فى ايه مش فاهمه

زين : اصل انا عندى قانون ماشى على الكل الى
مينفذش كلامى يتعاقب وانتى حكمتى انك تتعاقبى

ليليان: ماشى اتعاقب بس ماشربوش معدتى بتقلب
منه

زين بخت : تمام اوى مطيعه انتى يا ليليان تعالى
بقا قومى كدا زى الشاطرة وتعالى اقعدى على
حجرى وبوسينى

ليليان كانت بتشرب ميه ولما سمعت كلامه شرقت
جامد ووشها جاب ميه لون

زين بتريقه : ايه دا مالك هاتموتى ولا ايه

ليليان وهى بتكح جامد : حرام.... عليك ايه الى الهزار
دا

زين بحدّة : وانا فى بدايه الكلام قولت مبهرزش انا
مش عيل عشان اقعد اهزر معاكى واخلصى بقا
اخرتينى

ليليان مسكت كوبايه كلها وشربتها مرة واحدة

زين: شاطرة احبك انا كدا انتى مش قد زين

الجارحى يالا خلصى قومى فى سواق تحت اسمه
كريم هايوصلك الجامعه وهايكون معاكى فى كل
مكان

ليليان لسه هاتعترض بصلها بحدة فضلت السكوت
عشان هى مش قده فعلا

فى العريش

الشيخ عزت لواحد من رجالته: ها بشرنى عرفتوا حاجة

::احنا قلبنا الدنيا مختفيه واعمامها بيدورو عليها

الشيخ عزت : خلاص اهرب من وشى حالا

الشيخ عزت لنفسه : ياترى انتى فين يا بنت ال.....الله
فى سما مانا سايبك وهاجيبك

ف الجامعه القاهرة وتحديد كليه الهندسه

ليليان ماشيه تايهه بصت ف ايديها وضحكت
وافتكرت وزين وهو بيديها الجدول فى الاسانسير
وكميه الغرور اللى هو فيها واستغرابها وقتها انه ازاي
لحق يعمل كل وازاي قعد يديها وصايا ومنهم ملهاش

دعوة بحد و فاجأه خبطت فى حد

ليليان : اسفه مقصدتش

:عادى يا قمر محصلش حاجة انتى شكلك جديد ولا
ايه تايهه كدا ليه

ليليان : اه فعلا انا نقلت من جامعه الزقازيق وجيت
هنا ... انتى اسمك ايه ؟

:اسمى سارة فى كليه هندسه ورينى كدا الجدول دا
وانا افيديك

ليليان: اتفضللى

سارة : ايه دا انتى طلعتى نفس الدفعه لا بقا دة احنا
نبقا اصحاب

ليليان : اه ياريت طبعا انا اسمى ليليان

سارة : اممم اسم جميلسيبك انتى من جو
التعارف دا وتعالى نلحق اول محاضرة اصل دكتورها
رخم دكتور نادر النوادر

ليليان : ههههههه مين نادر النوادر دا

سارة : لا تعالى احكيلك بقا واحنا رايعين

استووووووب

سارة بنت محبيه وجميله جمالها هادى قميصه
وعيونها عسلى واسعين شعرها اسود وقصير عايشه
مع مامتها بابها فى دى مدير بنك واخوها بيشتغل
مع ابوها وهى طيبه وبتحب الهزار وعنيدة جدا

فى شركه الجارحى

سهيله : احم هو انا حضرتك قصرت فى حاجة

زين : لا مقصرتيش بس مزاج وخلاص

سهيله : امرك يا باشا طب هى الاستاذة محدش
قالها على مواعيد العمل

زين بحدّة : لا بقولك ايه الزمى حدودك كويس
هى تيجى فى الى وقت الى هى عاوزه وتمشى بردوا
براحتها انشالله متجيش خالص محدش له دعوة
وحسك عينك اعرف بس ان فى حد فى الشركه حاول
يدايقها والله هافرماوا بايديا

تليفون زين قعد یرن کثیر واخيرا زين افرج على
السکرتيرة الى کنت هاتموت من الرعب منه ورد على
المتصل

زين : الو .. السلام عليكم

عم حسن : وعليکم السلام يابنى ازيك يا زين
الرجال وليليان اخبارها ايه

زين: کويس الحمد لله وهى کمان کويسه مش
موجودا فى کليتها متقلقش عليها

عم حسن : عارف يابنى مش قلقان خلى بالك منها
ومتقولهاش انى اتصلت بيك عاوزها تنسانا خالص
مش عاوزها تحن تانى يابنى ليليان قلبها طيب
وحياتها بسيطةه ووممكن تخاف منك ومن طباعك
وحياتك فتفكر تحن وترجع تانى وانا عاوز اطمئن عليها

زين : متقلقش قولتلك انت لما جتلى کنت واثق فيا
وانا لايمکن اخذلك

عم حسن بتعب : معلش يا زين حطيتك فى وضع
صعب بس اعمل ايه

زين قلق من نبرته صوته: مالك ياعم حسن انت
تعبان ولا ايه

عم حسن : لا تعب ايه بس انا تمام وزى الفل
متقلقش عليا المهم حافظ على الامانه

زين : حاضر يا عم حسن

فى الجامعه

ليليان : يااااه اخيرا خلصنا

سارة بضحك : هههههه وجع دماغ صح مش قولتلك
دا نادر النوادر المهم تيجى نشرب اى حاجة

ليليان افتكرت اللبن وبخفوت : ربنا يسامحك يا شيخ

سارة : بتقولى ايه مش سامعه

ليليان : لا بقولك مش هاقدر اشرب وبعدين لازم
امشى عشان الشغل

سارة : انتى بتشتغلى ... وبتشتغلى فين

ليليان: فى شركه الجارحى

سارة : يابنت الايه وصلتى ازاي هناك دا مش اى حد

يقدر يتعين هناك

ليليان حبت تتهرب عشان سارة متسالهاش اكر من
كدا

ليليان : بعدين هابقا احكيلك اشوفك بكرة

فى الشرکه

ليليان وصلت وركبت الاسانسیر ولقت شخص كمان
معاها

:انتى طالعه فين ياعسل

ليليان : نعم حضرتك بتكلمنى انا

:لا بكلم الى وراكى

ليليان لفته بيتريق سكتت ومردتش

:هو انا مش بكلمك الاسانسیر دا خاص بس لرؤساء
الاقسام وانا اول مرة اشوفك

ليليان : انا سكرتيرة زين باشا

باب الاسانسير فتح وليليان سألت على مكتب رئيس
مجلس الادارة وراحت

ليليان : لو سمحتى انا ليليان ممكن تقولى لزين باشا
ان انا جيت

سهيله بقرف : امممم هو انتى بقا السكرتيرة
الجديدة ادخلى مستنيكى

ليليان فتحت الباب وحت تدخل بس سبقها الشخص
الى معاها فى الاسانسير ودخل قبلها

زين : اهلا مراد تعال ايه المشروع تمام

استووووووب
مراد الالفى صديق زين المقرب طويل جدا وبشرته
بيضه وعيونه رمادى من الاخر هو وسيم جدا جدا بس
غير زين بتاع بنات و بيحب الهزار وله اسهم ف
شركات الجارحى وله سر فى حياته هانعرفه بعدين

مراد : اه طبعا رسيت انت شاكك فى قدراتى

زين : تمام

زين بص على ليليان الواقفه وبتسمع الحوار ولقاه
مراد ببص باعجاب

مراد : مش تعرفنا يا زين

زين اضايق من نظرات مراد ليها : اه طبعا ليليان
الجارحي مراتى ليليان دا مراد الالفى صاحبي
وشريكي

مراد بصدمه : مراتك انت اتجوزت من ورايا

زين : ليليان لو سمحتى ادخلى الاوضه الى هناك
وفيه شويه ايميلات ترجميهم

ليليان : حاضر

ليليان راحت على مكتبها وقفلت الباب

مراد : انت بتشتغلنى ولا ايه مراتك ولا بتشتغل عندك

زين : لا هى مراتى وبتشتغل سكرتيرتى الشخصيه
قبل ما تفتح وتقعده تتكلم انا هاحكيلك

وحكاه لمراد كل حاجة باستثناء الجواز على الورق
معرفشى ليه عمل كدا بس عاوز يمحي من دماغ اى
حد انه يفكر فيها

مراد :بردوا عرفنى انا صاحبك يا شيخ

عاصم : مفیش ای اخبار عن حسن الزفت

یوسف : لا عایش حیاته عادى الا قولی الراجل دا
مبیشتغلش ازای بیصرف علی بیته

عاصم : کنت سمعت انه بیشتغل عند رجل اعمال
کبیر وبعدين لما تعب طلعو معاش تلاقى الراجل دا
بیعطف علیه ولا حاجة

یوسف : امممممم بس انت لیه متأكد اوى کدا ان
هو الی هرب لیلیان

عاصم : هو اللى لیلیان تقدر تروحله وتتحامى فيه
وتثق فيه بقولك ما تضبط البت ایمان بنته یمکن تقع
بحاجة

یوسف : لا انسى دى بت قفل اوى ووخدها جد
وملهاش فى کدا بس انا مضبط البت سهى ووعدتنى
تعرف منها ای حاجة

عاصم زعق من غباء ابنه: انت مجنون ازای تعمل کدا
سهى مین وزفت ایه والموضوع اصلا ازای یطلع برا
یاغبى

یوسف : اهدى یابابا سهى دى اصلا شمال وبتكرة
لیلیان اوى وتحب انها تساعدنى دى فى ایدی یا حج

عاصم : ربنا يستر واللى بعمله ميروحش هدر

يوسف : متقلقش

فى مكان اخر فى الشرقيه

سهى : الا قوليلى بيقولوا ليليان هربت مع واحد صح

ايمان بضيق منها : بقولك ايه يا سهى كله الا ليليان
مش علشان بتكريها تطلعى عليها كلام مش مضبوط
انا مش هاسمحك

سهى : اهدى يابنتى انا قولت انك هاتقوليلى
الحقيقه عشان هى بتحبكوا واقرب واحده ليكى

ايمان : معرفش وبعدين انا هاسيبك بقا اروح اصور
ورق

ايمان مشيت تصور ورق وهى واقفه لقت حد واقف
جنبها لفت تبص لقت

ايمان : عبد الرحمن

عبد الرحمن ابن عم ليليان يبقا ابن شاكر : اه انا يا

ايمان الى قفلتي فى وشى السكه

ايمان : يوووووووة هو انا هاقعد كتير اعتذر واحلف
ان والله بابا دخل فاجأه عليا عاوزنى اعمل ايه

عبد الرحمن اضايق من طريققتها معاه : لا متعمليش
ياهانم وشكرا على طريقتك فى الكلام معايا

ايمان حست انها زودتها : عبد الرحمن بجد انا اسفه
اعذرني بس انا بتوتر وبخاف لما بحس ان بابا بيشك
فيا انت عارف يا عنى ايه بابا يعرف انى بكلمك

عبد الرحمن بهدوء : خلاص الموضوع عدى
ومتخافيش مش هايعرف حاجة بطللى خوفك الزايد دا
.... ويالا عشان تروحي اتاخرتى

فى شركه الجارحى

مراد : اظن كدا عملت كل الى قولت عليه

زين : اه اخلع انت بقا

مراد : اخلع ليه مش خالع انا ولا عاوز تستفرد
بالمزة

زین : مزه ایه وهبل ایه بطل اسلوبك دا

مراد بضحك : هههههه یا زین متضحکش علیا انت
عاوز تفهمنی انها مش عجبتک

زین بغیظ : واللہ یا مراد لو متظبطش لاطبطک
متنساش دی مین

مراد بخیت : مین یا قلبی؟.

زین بحدۃ : دی بقت لیلیان الجارحی فاهم ولا لاه

مراد : فاهم. یاخویا متزوقش کدا هاطیر انا بقا

مراد مشی وخلص الیوم وزین اتصل علی لیلیان
تجیلہ

لېليان : ايوا يا زين بيه

مراد : خلصتني الى طلبته منك

ليليان : ايوا اجيبه لحضرتك

مراد : لا... ویالا عشان تروحي

لیلیان استغریب طریقته هی عملت علشان یکلمها

بالاسلوب دة: حاضر هو انا حضرتك عملت حاجة
غلط

مراد بحدّة : فى البيت نتكلم يلا

فى بيت الجارحى

على السفرة

ليليان قاعدة بتاكل بصمت وخايفه من زين اللى كل
شويه يبصلها بحدّة

ليليان : الحمد لله خلصت هاقوم انام

زين بحدّة: متقوميش من مكانك قبل ما تشربى اللبن
ومش عاوز اقعد كتير اتكلم فى الحوار دة

ليليان : لا ارجوك انا بطنى بتوجعنى ولو شربته مش
هاعرف انام

زين : خلاص تعالى نفذى عقاب الصبح وعلى فكرة
العقاب دا قايم على كل مرة ترفضى تشربى اللبن
فيها

ليليان اتنهدت وشربته كله وقامت تجرى على الحمام

ليليان خرجت من الحمام بعد ما غسلت وشها و
واخذت نفسها وبتلف لقت زين قاعد على السرير
ماسك كاتب بيقرا وقالع التيشرت ولابس بنطلون بس
اتكسفت وبصت فى الارض

ليليان فى نفسها : يادى النيله عليا مش يلبس
هدومه لا انا هاسكت الا يقولى عقاب تانى مش
كفايه عقاب البوسه داطلع سافل وقعدت السرير
ولسه بتشد الغطا وتنام

زين : انتى قابلتى مراد انهاردا

ليليان باستغراب : مراد مين

زين : الى دخل قبل ما تدخل وعرفتك عليه

ليليان : اه. فى الاسانسير

زين : واتكلمتو فى ايه

ليليان حكته على الى حصل وهو اتبسط نوعا ما
لانها مش كذبت وحكت الحقيقه وانها كمان مكنتش
فاكرة مراد

زين : طيب ياريت تقصرى فى الكلام مع اى راجل
سواء مراد او غيره تعاملك فى الشركه معايا انا وبس

ليليان : ليه هو شخص مش كويس

زين : لا طبعا مراد صاحب عمرى وهو عارف
موضوعنا بس انا قولت هو او غيره

ليليان :طيب..... انا هنام انا بقا

زين : تصبحى على خير

ليليان برقه وصوتها كله تعب : وانت من اهله

الساعه ٣ الفجر
تليفون زين بيرن كثير قام واتعدل ورد

زين : الو

شخص: الحق يا باشا عم حسن اتوفى

زين انتفص من مكانه : انت بتقول ايه ؟.

:البقاء لله يا باشا هو لسه فى المستشفى

ليليان قامت من النوم : فى حاجة؟

زین : مفیش فی مشکله ف مصنع الحديد هاقوم
اشوفه کملی نومک

لېليان : متاكد

زین هز راسه بمعنی ایوا وقام یغیر هدومه

XXXXXXXXXX

رواية (عشق الزين)
البارت الرابع

فی کلیه الهندسه

ساره : مالك يا ليليان. وشك اصفر ليه

ليليان : مش عارفه قلبی مقبوض

ساره : من ايه.... طيب تعالى كدا نقعد فى الكافتريا
وتحكيلى ايه اللي قلقك كدا

ليليان وسارة قعدوا مع بعض

ساره : ها ياستي في ايه.

(لایلیان سکتت کتیر مش عارفه تقول ایہ پس ہی

مخنوقه اوى لازم تحكى مع حد)

ليليان : سارة انا ارتحتلك اوى ونفسى تبقى صاحبتى
ونفسى احكيلك وجعى ومشكلتى بس اوعى يا
سارة الكلام الى هاقولوا دا يتقال لحد

سارة : انا عذراكى عشان متعرفنيش بس بكرة تعرفى
هى مين سارة

ليليان : صدقيني انا حبيتك عشان كدا هاحكيلك

فى الطريق من الشرقيه لقاهرة

ظابط الحراسات : زين باشا هانطلع على فين

زين بتعب وحزن : اطلع على البيت

ظابط الحراسات : ماشى يا افندم

زين بص من الشباك واخذ نفس طويل وافتكر موت
عم حسن الراجل الى بيحبه.... قد موته كسر قلب زين

فلاش باك

زين غير هدومه بسرعه وعقله واقف عن التفكير

وبيتمنى ان الخبر دا يطلع غلط نزل جرى وسافر
الشرقيه وامر الحراسه يقفوا بعيد عن بيت عم حسن
ونزل هو علشان محدش يعرفه ووصل المستشفى
وراح لتوحيدة

زين : عم حسن فين

توحيدة بعياط : زين يابنى عمك حسن مات خلاص
مات وسابنا

زين حاول يمسك نفسه قدامها وفضل يهديها وخلص
اجراءات المستشفى و الغسل والدفن ووقف كمان
اخذ العزا وخلاص مبقاش له لزمه هايطلع لحجه
توحيدة يتكلم فاجاه سمع حد نادى عليه

:زين باشا

زين لف لقي شاب صغير فى بدايه العشرينات قرب
منه زين

زين : نعم انت تعرفنى

:اه انا احمد الى مأجر دكانه عم حسن فى السوق

زين : اممممم اهلا

احمد : حضرتك متعرفنيش اكيد بس انا عارفك من
كلام حسن عنك دا بيعبك اوى

زين : انت باين عليك ان عم حسن كان بيعزك اوى
لدرجه انه يتكلم معاك عليا

احمد حزن : ايوا عشان هو الى مربيني لما ارتميت
من الملجأ وهو اتأجرلى اوضه فوق سطح وقعد
يدفعلى إجارها وكمان ادانى دكانته ببلاش افتحها
واستزرق منها.... انا لو قعدت عمرى كله ما اقدرش
اوفى نص افضاله وحنيته عليا

زين فى نفسه : ياااااه يا عم حسن انت افضالك على
الكل موتك كسرنى اوى انا موت ابويا مكسرنيش قد
ما موتك كسرنى كدا

زين فاق لنفسه : احم ... انا سعيد ان اتعرفت عليك يا
احمد وانا مكان عم حسن موجود فى. اى وقت.
دى ارقامى اتصل عليا فى اى وقت اعتبرينى اخوك
الكبير

احمد : ربنا يعزك يا باشا

زين سابه وطلع لتوحيدة وخط عليها. وتوحيدة فتحت

توحيدة بهدوء : اتفضل يا بنى

زين : شكرا يا حجه بقواك يا حجه توحيدة اجهزى
انتى وبتتك عشان نمشى

توحيدة : نمشى فين دا هنا بيتى واهلى وناسى كتر
خيرك يا زين

زين : معلش ريحيني يا حجه انا هاكون مطمئن عليكوا
وانتو جنبى

توحيدة : انا مقدرة خوفك علينا وصدقنى لو فى اى
حاجة هاجيلك بسره دا انت الغالى حبيب الغالى

زين : حضرتك عاوزنى اصدقكوا تانى انك ممكن
تيجلى لو فى مشكله مش كفايه انك كذبتوا وخبيتوا
عليا ان عم حسن قلبه تعبان وعاوز عمليه بسره

توحيدة : والله يابنى كان مخبى عليا انا كمان هو
طبعه كذا مش عاوز يقلق حد عليه

زين : انا مش قادر اسامح نفسى انى قصرت واهملت
معاه

توحيدة : هون على نفسك يابنى دا قضاء وقدر

زين : الحمد لله على كل حاجة..... انا عاوز اقولك ان

انا موجود فى اى وقت اطلبينى بس وانا هاجيلك فى
ثانيهعم حسن مماتش انا معاكوا

توحيدة بحزن : عارفه يابنى نفذ وصيته يا زين
اوعى تزعلها او تكسرهما عشان قلبه يرتاح

زين : فى عنيا متخافيش انا مضطر اسافر اشوفك
على كل خير

فى القاهرة وتحديددا فى كليه الهندسه

سارة : ياااااااه يا حبيبتى انتى عيشتى كتير اوى فى
حياتك بس احمدى ربنا انك وقعتى فى حد زى
زين الجارحى

ليليان بتهكم : ليه ياعنى يا سارة ما يمكن زى اعمامى
.....

و كملت بخفوت : انا اصلا مش مطمئنه بعد حوار
البوسه والعقاب دا

سارة : لا يا ليليان زين الجارحى رجل اعمال معروف
ومعروف اوى كمانماسك البلد كلها بيستثمر فى
كل حاجة كلمته مسموعه وبتمشى على اى حد
وسمعتة كويسه انا عمرى ما سمعت انه بتاع بنات
ولا كدا

ليليان : اللى شوفته خلانى اشك فى كل الناس ربنا
يسامحهم

سارة : طيبه انتى قولى ربنا ياخدهم ايه دا مش
دا السواق بتاعك جاى علينا

ليليان : خير يا كريم

كريم بصوت واطى : زين باشا على تليفون عاوزك

ليليان اخدت منه التليفون : الو

زين : ليليان كريم هايوصلك على البيت ... انا فى
البيت مرحتش الشركه

ليليان حسست بصوته انه تعبان او فيه حاجة : احم هو
حضرتك كويس

زين : ايوا ويالا تعالى

ليليان : تمام

ليليان عطت تليفون لكريم وكريم مشى وقامت
وقفت

ليليان : سارة هاقوم امشى زين روح وعاوزنى اروح انا

کمان

سارة : تمام ياقلبي اشوفك بکرا

فی الشرقیه

عاصم بضيق:حسن مات وانا معرفتش البت فین
هاوصلک ازای انا بقا

یوسف : یابابا انت کان تفکیرک غلط حسن ولا حد من
عیلته یعرفوا مکانها وانا اتأكدت بنفسی من کدا
وبعدين موته حاجة کویسه اکید لو اللى کان مخبیهها
هاتظهر

عاصم : وممكن متظهرش

یوسف: بابا اسمحلى انا بقا امشى بطریقتی وادور
علیها واولعدک هالاقیها فی اسرع وقت

عاصم : متعرفش مین الراجل اللى کان واقف فی
کل حاجة انهاردأ

یوسف : لا ... بس انا شوفته بیتکلم مع احمد الى
متأجر دکانه حسن بس لو عاوز تعرف ادینی
نصایه هاجبلک تقرير عن کل حاجة عنه

فى القاهرة

ليليان وصلت البيت ولقت دادة سميحة فى
استقبالها

دادة سميحه : يالا روحى غيرى هدومك زين قاعد
على السفرة مستنيكى

ليليان راحت غيرت هدومها بسرعة بس نفسها تشوفه
تطمئن عليه متعرفش ليه قلبها وجعها عليه وعلى
منظرة امبارح لما سمع خبر المصنع غيرت ونزلت

على السفرة
زين قاعد مهموم وحزين

ليليان : احم

زين بانتباه : ليليان يالا اتغدى

ليليان : هو حضرتك كويس

زين : امممممم

زين كان طول الوقت بيفكر هايقولها ازاي ولاقى انه
انسب وقت وهى جايه تنام

فى الشرقيه

سهى : البقاء لله يا ايمان معلى اجمدى عشان
مامتك

ايمان : قلبى واجعنى اوى يا سهى بابا راح خلاص
مش قادرة

سهى : معلى يا حبيبتى الا قوللى يا ايمى هو
مين الجدع الحليوة الى كان واقف ياخذ العزا دا

ايمان بضيق: انتى فى ايه ولا ايه بقولك ابويا مات
بتسالىنى على حد معرفوش

سهى استغبت نفسها : معلى يا حبيبتى مكنتش
اقصد انا كنت مستغربه بس اصل عمرى ماشوفته
هنا ولا حتى عندكو

ايمان : معرفهوش يا سهى

سهى : طيب خدى العصير دا اشربى يمكن تهدى
شويه

وطلعت تليفونها وبعثت مسج لىوسف : سالتها

والبت بنت ال زعقت وقاتلى متعرفهوش

ليليل فى بيت الجارحى

زين قاعد على السرير وحاطط راسه بين ايديه
ومغمض عيونه

ليليان ببرائتها وجت جنبه : هو انت كويس

زين رفع وشه وفضال باصلها. كتير: ليليان انا كنت
عاوز اقولك خبر

ليليان : خبر ايه خير

زين : عم حسن

ليليان بخضه : ماله جراه ايه اكيد زعلان منى عشان
مكلمتوش بس مم

زين قاطعها : عم حسن مات ... البقاء لله

ليليان بهدوء: قولى قولى انك بتهزر ازاي هو
وعدنى يفضل جنبى

زين سكت وحط وشه فى الارض ومعرفش يقول ايه

ليليان دموعها نزلت كثير : مش كل مرة حد احبه يتاخذ
منى كدا ومين الى ياخدة المووووت

زین قام ومسکھا : ہششششش اھدی الموت علینا حق
ودا أجله

لیلیان بدات تعیط بهستریا : اااااااااااا ه محدش
حاسس. پیا اااااااااااا ه انا ضهری اتکسر خلاص

زین قطعت فی قلبه منظرها شدها لحضنه: ضهرک
متکسرش ولا حاجة طول مانا موجود اوعی تقولی
کدا

لیلیان قعدت زی الطفله : لا انا ضهري اتکسر انت
مین. ... انت مش تعرفنی عشان تخلینی فی بیتک
انت مجرد مخلینی عندک عشان عم حسن وافضاله
.....طب اهو مات ووعدک خلاص مات بموته

زین اتسرع ومعرفش هو قال كدة لیه : لا الى رابطنا
اكبر من وعدى لعم حسن صدقینى اكبر بكتیر

زين اخدها على السرير وقعد يهديها ويطبطب عليها
ويقولها الكلام الى يطمنها. لغايه ما نامت

زین اتنھد فی نفسہ پیفکر۔ ھو من امتی کدا من

امتى بيهمه حد من امتى بيخاف على زعل حد
اشمعنا هى دى لسه ميعرفهاش الا من يومين ليه
عياطها وجعه وزعله طب ليه قالها الى بينهم اكبر
من وعدو لعم حسن ليه الكلام طلع منه مرا واحدة
اول مرا يبقا كدا اتنهذ واستسلم لنوم وعقله مبطلش
تفكير وقلبه واجعه عليها وعلى حزنها

فى الشرقيه

احمد نازل من عند توحيدة بعد ما سألها لو عاوزه
حاجة لقى فى وشه يوسف

يوسف : احمد ازيك

احمد : اهلا استاذ يوسف خير

يوسف : خير دا انا شوفتك طالع عند الحجه توحيدة
قولت استناك نتمشى مع بعض

احمد : اه

يوسف : الله يرحمه عم حسن كان راجل ونعم الناس

احمد بحزن : الله يرحمه كان ابويا واخويا

يوسف : الله يرحمه الا من حق مين الجدع الى كان
واقف فى كل حاجة دا انا عمرى ما شوفته انت تعرفه

احمد : اه طبعا اعرفه

يوسف بمكر : مين

احمد: دا استاذ زين.....

&&&&&&&&&
خلص البارت الرابع

ياترى فعلا زين الى بينه وبين ليليان اكبر من وعدو
لعم حسن ؟

ايه مصير الحجه توحيدة وايمان بعد موت عم حسن ؟

ياترى احمد هايقول ايه ليوسف ؟ ويوسف كدا خلاص
قدر يوصل لليليان ؟

البارت الخامس

احمد : دا استاذ زين محاسب فى السعوديه قريب

الحجّه توحيدة من بعيد بس ايه محترم اوى وعائش
عمرة برا

يوسف بشك: ومتجوز ولا عينه على ايمان

احمد ألف قصه بسرعه : لا متجوز ومخلف تؤام مراته
سوريه اصلا

يوسف : اه بس دا مش قعد حاجة ومشى على
طول

احمد : اصل الحجّه بلغته ان عم حسن مات وهو جة
بسرعه وساب شغله ومراته فاكيد رجع عشان
خاطرهم

يوسف : طيب يا احمد اشوفك بعدين بقا سلام

بعد ما يوسف مشى احمد طلع تليفونه واتصل على
توحيدة

توحيدة : الو

احمد : معلش يا حجه ان بكلمك دلوقتي

توحيدة : لا يابنى عادى خير انت لسه كنت عندى

احمد : اصل انا لما نزلت من عندك لقيت فى وشى
يوسف ابن عم ليليان وسالنى على بشمهندس زين

توحيدة بخوف : وقولتله ايه يابنى

احمد : قولتله انه قريبك من بعيد وببشتغل فى
السعوديه محاسب ومتجوز ومخلف تؤام وهو صدق

توحيدة بفرحه : كتر خيرك يا احمد انا متشكرة انك مش
قولتله على زين

احمد : عيب يا حجه توحيدة اصل انا مبطقش
يوسف دة وحسيت منه ان هو عاوز يستفهم على
حاجة معينه وانا عملتله اهيل واتكلمت معاه
وبعدين دا عم حسن مكنش بييطيقه اروح اتكلم معاه

توحيدة : خلاص يابنى اى حد يسالك على زين قوله
الكلام دا

احمد : حاضر يا حجه توحيدة وزى ما قولتلك انا
تحت امرك فى اى وقت

توحيدة : تسلم يابنى

توحيدة قفلت معاه وبصت على صورة حسن
وعيطت. : الى زرعته فى دنيتك بنحصدة اهو يا

حسن ومكملناش يوم على وفاتك ربنا يرحمك يا
حبيبي

فى بيت الجارحى

زين نايم وواحد ليليان فى حضنه قام مفزوع على
صوت عياطها

زين بفزع : فى ايه ليليان مالك

ليليان بتعيط جامد : مخنوقه قلبى واجعنى مش
قادرة اخاد نفسى

زين بقلق : اتصل على الدكتور يچى

ليليان سكتت وحطت وشها بين ايديها وفضلت تعيط
جامد

زين اتعدل من نومته وقام وعدلها وقعدها

زين : اشربى الميه دى

ليليان اخدت الميه ويدوب بللت شفايفها بس

زين : ليليان انا عاوزه اقولك حاجة انا يمكن اول

مرة اتكلم مع حد كدا بس انا كمان زيڪ على فكرة
وحيد ماليش اهل وابويا وامى ماتوا قصاص عينى
واللى ربتنى جدتى حتى هى اتخلت عنى وسافرت
وعاشت فى تركيا.... وانا فضلت لوحدى مكنش ليا
اللى الا عم حسن واهو مات بصى هى سنه ودائرة
على الكل

زين سكت وبعدها اتنهد جامد : طب انا عاوز اسألك
سؤال

ليليان رفعت وشها : اتفضل

زين : عم حسن كان بيتمنى ايه بس امنيته من ناحيتك
انتى بالذات

ليليان صوتها بيقطع من كتر ماهى بتعيط: نفسه
يطمن عليا

زين : يطمن عليكى ازاي؟

ليليان : اكمل تعليمى واعيش بعيد عن اهلى
ومتعيش فى حياتى

زين : شوفتى اهو كملى حياتك بقا عشان هو يرتاح
فى قبرة ولا انتى عاوزة يفضل تعبان

ليليان :لا طبعاً انا عازمة يكون مرتاح

زين : برافو عليكى نامى يالا عشان تروحى
جامعتك

ليليان : حاضر يا زين باشا

زين بضحك : ههههههه انتى هبله ولا ايه

ليليان استغربته انه بيضحك اول مرا تشوفه هادى
وبيضحك قد ايه ضحكته حلوة وجميله غريب اوى
الانسان دا حتى المفروض فى عز وجع قلبه بيضحك

ليليان مبستمه : احم انا هبله ليه ؟

زين : يا عنى قاعدة فى سريرى وتقريباً فى حضنى
ومراتى وبتقوليلى زين باشا

ليليان بغباء : امال اقول ايه

زين : قولى زين وبس

ليليان بهدوء : مينفعش

زين : ليه مينفعش

ليليان اتوجعت وهى بتتكلم كدة : علشان زين باشا
دى على طول هاتفكرنى دايمًا انك فى يوم من الايام
هاتتخلى عنى ولما يجى اليوم دا قلبى مش يوجعنى

زين كلامها وجعه اوى رغم انها لسه صغيرة بالنسبـاله
اوى وقالت كلام مش مترتب بس قالتـه بمليون كلام
مترتب

زين بحنيه : مش المفروض انا قولتلك قبل كذا ان
اللى بينا اكبر من وعدى مع عم حسن

ليليان بارتباك : وايه هو الى بينا ؟

زين : معرفش.... بس اكيد هانعرف ومن وقتها
لغايه ما نعرف قوليلى زين وبس وابقى ياستى
قولى فى الشغل بشمهندس زين اتفقنا

ليليان بابتسامتها الرقيقه: اتفقنا

فى الشرقيه

يوسف : وهو دا الى حكاـه الواد احمد

عاصم : امممممممم الشيخ عزت اتصل
بيهددنى... اعمل ايه ؟.

لیلیان بضیق منه : اووووف ... حاضر

زین : ابقى وافقى واشربيه من الاول احسن من حوار
كل يوم دا

لیلیان : بيبقا عندى امل انك تقدرنى وتوافق
مشربوش

زین بتريقه : امل ماتت متفكريش فيها كثيرياللا
عشان تروحى جامعتك

فى شرکه الجارحى

مراد : ايه يا جدع بتصل بيبك من امبارح مبتردش

زین : كنت مسافر

مراد : مسافر فين ؟

زین : الشرقيه عم حسن اتوفى

مراد : لا حول ولا قوة الا بالله ... البقاء لله يا زین
طيب مقولتش اروح معاك ليه

زین : عرفت بلیل متأخر و جریت علی هناك

مراد : طب ولیلیان عرفت ؟.

زین بهدوء : اه قولتلها والحمد لله عدت علی خیر

مراد : طب ایه یا صاحبی ناوی علی ایه ؟

زین باستعباط : مش فاهم ناوی علی ایه بالظبط

مراد : لا انت فاهم کویس یا زین ناوی ایه علی
علاقتک انت ولیلیان

زین : معرفش علاقتنا بتجری بسرعه اوی یا مراد
....والسرعه دی مضایقنی ومبقتش قادر اوقفها
ومش عارف اذا کان السبب منها هی ولا منی انا
.....بس الاکید انا لسه عند وعدی مع عم حسن وعدی
مماتش بموته مش زین الجارحی للی يعمل کدا

مراد : زین سیب نفسک وبطل تسیطر علی مشاعرك
کدا غلط

زین بشرود : انا مبقتش قادر حتی اسیطر علی
مشاعری

زین فاق علی تصفیر مراد

زين : تصدق انك رخم قوم يالا روح ظبط الامور
عشان الوفد

فى الجامعه

سارة : مالك يا ليلو شكلك تعبان كدا

ليليان : اممم انا تعبانه فعلا بس مش جسمى قلبى
... قلبى الى وجعنى

سارة : ليه كدا فى ايه مانا سايبكى امبارح كويسه

ليليان : فاكدة عم حسن اللى حكتلك عنه اهو مات
هو كمان وسابنى

سارة ضمت ليليان لحضنها: البقاء لله يا حبيبتى
ياقلبى عشان كدا قلبك كان مقبوض امبارح

ليليان : انا ضهرى انكسر بجد

سارة : متقوليش كدا زين موجود وانا كمان اهو مش
هانسيبك ومعاكى وفى ضهرك

ليليان : زين فى يوم من الايام يزهدق منى فى يوم

من الايام هايحب واحدة ويتجوزها ويطلقنى فى يوم
من الايام هارتمى فى الشارع وابقا وحيدة

سارة : لا انا كدا ازعل منك وربنا خلاص يا ليلو انتى
بقيتى صاحبتى واختى ولا يمكن اسيبك ابدا

ليليان : ربنا يخليكى ليا يا سارة

فى الجامعه بس فى مكان تانى بعيد عن ليليان
وسارة

:عمر باشا سرحان فى ايه

عمر : هايكون فى ايه اكيد فى الصاروخ اللى هناك دا

:بس يا عمر دى مش سكتك باين عليها ملهاش فى
الشمال

عمر : لو ملهاش يبقا ليها يابا انا سبحان
ماصبرنى عليها اصلا انا مبقتش قادر من اول يوم
شوفتها وانا نفسى فيها

:خلاص البنات دى مبتجيش الا بالغصب

عمر : صح..... انت صح الغصب احلى حاجة

عمر الليثى ابن رجل اعمال ساقط وبيعيد كثير
مالوش الا فى البنات مدلع اوى وبيسقط بمزاجه
عشان الجامعه المكان الوحيد اللى بيوقع البنات منه

فى الشرقيه

ايمان بتتكلم فى التليفون وبتعيط

ايمان : عاوز ايه يا عبد الرحمن ؟

عبد الرحمن : ايه عاوز ايه دى هو انا غلطت فى ايه
انا بتصل بيكى اواسيكي تقومى تكلمينى بالطريقه
دى

ايمان : شكرا مش محتاجة شفق من حد

عبد الرحمن : اخص عليكى يا ايمى بقا انا بعد دا كله
بشفق عليكى ايمان انا بحبك

ايمان : ولما انت بتحبنى مجتش تتقدملى وابويا
عائش ليه؟.

عبد الرحمن بنرفزة : انت بتتكلمى وكانك مكنتيش
معايا خطوة بخطوة فى القرف اللى كنت فيه لكن

هافضل اقولك وابررك ان كنت مستنى موضوع
ليليان بنت عمى يهدى واهى الحمد لله موضوع
خلص بهروبها

ايمان : وانت مفكر ان ابوك خلاص هايستك هو ولا
عمك لا دول هايحبوها ويجوزها لك علشان انت الكبير

عبد الرحمن : والله ما بحبها يابنتى دى طول عمرها
اختى الصغيرة يا ايمان انا بحبها فعلا بس اختى
طب تعرفى انا حزين ان هى هربت وعاشت لوحدها
مهما كان دى بنت وخايف عليها من الزمن اذا كان
وهى عايشه فى وسط اهلها كانوا بيأذوها مابالك بقا
بالغريب

ايمان بتنهيده : ربنا معاها بابا كان بيحبها وانا كمان
بحبها اوى دى كانت صاحبتى الوحيدة بس لو
كانت معايا فى الظرف دا كانت هونت عليا كتير

عبد الرحمن : معلش يا قلبى مسيرها نلاقيها بس
بعيد عنهم على فكرة انا قدمت فى البعثة ولو
وافقوا باذن لله هاجى واتقدملك واخذك انتى
ووالدتك ونسافر

ايمان بقلق : طب واهلك ... وبابك هايوافق دا مكنش
بيطبق ابويا الله يرحمه

عبد الرحمن : هاتجوزك غصب عن الكل يوافق ولا
ميوافقش مبقتش فارقه كله بيدور على مصلحته
يا ايمى ازاي ممكن تتخيلي ان انا اتخلي عنك دا انتي
حب الطفوله

ايمان : ربنا يعدى الفترة دى على خير جرس الباب
بيرن شكلها سهى

عبد الرحمن بضيق : انا زعلان منك مش انا قولت
بلاش سهى الزفته دى تانى ولا هى شكلك ولا من
تربيتك ولا من اسلوبك دى شمال

ايمان : طب اعمل ايه والله ما عارفه اخلع منها لزقت
فيا ... وبعدين انا بكرة اسلوبها جدا بس جت وعزتنى
ووقفت جنبى مينفعش اقفل بابى فى وشها

عبد الرحمن : طيب لآخر مرة بقولك ابعدى عنها

ايمان : حاضر

عبد الرحمن : يلا انا هاقفل هاتعوزى حاجة اجبهالك

ايمان : لا يا عبد الرحمن شكرا

عبد الرحمن : سلام يا قلبى

ایمان قفلت وخرجت تشوف مین کان بیرن وسألت
مامتها

ایمان: ماما مین کان بیرن الجرس ؟.

توحیده : دا احمد کان جای یسألنا فی حاجه عاوزینها

ایمان: اه فيه الخير انا كنت بحسب سهی

توحیده بضيق : لا مش زفته

ایمان : اه من حق يا ماما مین الراجل الی کان واقف
فی کل حاجة یوم میت بابا

توحیده بارتباك : وانتی شوفتیه فین ... انتی کنتی
تعبانه ونايمه هنا

ایمان : دی سهی اللى یومها سألتنی.

توحیده : دا قریبی من بعید وبيشتغل فی السعودیه
ومتجوز ولما عرف جة على طول ومشی عشان سایب
مراته لوحدها..... وبعدين قصرى من البت دی عشان
هاتوقعك فی مشاكل

ایمان : حاضر واللہ انا کمان مخنوقه منها دی لازقه
فيا لزقه.

فى شرکه الجارحى

سهيله : زين باشا الوفد الالمانى وصل

زين : طيب حضرى الورق وبلغى مراد

سهيله بخبث : تمام بس فى مشكله ليليان مجتش
لغايه دلوقتى

طبعا سهيله كانت فى نيتها توقع ليليان فى مشكله
لتاخيرها

زين : مش مشكله عادى انتى الى هاتحضرى معايا
الاجتماع جهزى كل حاجة

سهيله خرجت وفى نفسها لا بقا دا اكيد الموضوع
فى إن ولازم اعرفها

فى الجامعه

سارة : تعالى يابنتى نشرب حاجة انا صدعت ولسه
اليوم طويل

ليليان بتعب : صدقيني مش قادرة روحى انتى

سارة : طيب ... خليكى وانا هاروح واجاى بسرعه

ليليان واقفه لوحدها جه عمر الليشى عندها ووقف
فى وشها وقرب

عمر الليشى : ايه الجميل واقف لوحده ليه

ليليان بصتلته وقامت ومشيت وسابته وهو اضايق
منها اوى راح وراها

عمر مسك ايد ليليان جامد : لا يا مزة مش عمر الليشى
الى واحدة زيك تسييه وتمشى دى الجامعه كلها
بتقفلى على رجل انتى فاهمه

ليليان بخوف : اوعا احسنلك هاجبك الامن

عمر : امن مين يابنت ال *****... انتى هاتيلى زى
الشاطرة معايا تركبى العربيه نقضى يومين حلوين
وقرب منها وقالها فى ودانها : هايبقوا يومين حلوين
اوى عارفه لو رفضتى انا ممكن ادفك مكانك ولا
حد يقدر يقولى انت بتعمل ايه

ليليان عيطت جامد وعليت صوتها : سارة الحقينى

سارة جت جرى عليهم : انت بتعمل ايه يا جدع انت
سيبها احسنك

ليليان بصتلها بحذر انها متقولش اسم زين مش
عاوزه تعمله مشاكل ولا تعرف حد انها مراته زى ما
منبه عليها وسارة فهمتها

كريم شاف الموقف كله جه جرى عليهم

كريم: لو سمحت سيب ايديها عشان مطلبش الامن

عمر شاور لحارس بتاعه يجى يضرب كريم واتخانقوا
وكريم مش قدر عليهم لانهم اطول واعرض منه
والموضوع وصل لعميد

فى غرفه العميد

عمر : البت بنت ال****...دى بتعرض عليا حاجات مش
مضبوطه

سارة باندفاع : انت كداب وحيوان انت اللى كنت
ماسك ايديها

ليليان بتعيط جامد : لا طبعا هو كداب محصلش

دكتور نادر ادخل علشان عمر : اخرسى يابت انتى
وهى هاتمضوا على فصلكوا من الجامعة عقاب ليكو
علشان فكرتو تيجوا جنب عمر باشا

ليليان : لا لا سارة ملهاش دعوة انا هامضى لوحدى

سارة : انتى مجنونه تمضى ايه لا طبعا

برا غرفه مكتب العميد

كريم عمال يتصل بزين مبيردش

كريم : رد يا باشا

سهيله ردت بقرف : الو

كريم : احم انسه سهيله لو سمحتى عاوز الباشا

سهيله : الباشا فى اجتماع مهم سلام

كريم : اهدى يا انسه ... ليليان هانم واقعه فى مشكله
كبيرة فى الجامعة لازم يعرف

سهيله : انت مجنون ليليان ايه وهبل ايه هو الباشا
ماله بخته بسكرتيرة واقعه فى مشكله ولا لاه
وبعدين هو فى اجتماع مهم سلام

وقفلت السكه وكريم : اعوذ بالله منك يا شيخه

كريم فضل يفكر يعمل ايه وافتكر ان الوحيد اللى
يقدر يوصل لزين هو مراد الالفى جاب رقمه واتصل
وحظه ان مراد كان واقف فى مكتبه بيضبط ورق
الاجتماع لقى رقم بيرن كثير

مراد : الو

كريم باندفاع: مراد باشا انا كريم سواق ليليان هانم

مراد باستغراب : امممممم فى حاجة يا كريم

كريم : ايوا ليليان هانم فى مشكله كبيرة فى الجامعه
وانا مش عارف اتصرف وعمال اتصل على زين باشا
سهيله ردت وقولتلها و رفضت تقوله

مراد : طب اقفل وعطل كل حاجة عندك لغايه مازين
باشا يجيلك

كريم : يا باشا انا اصلا مش عارف بيحصل معاها ايه
جوا منعونى ادخل

مراد : طب القفل

مراد جرى على زين واخدة بعيد عن الوفد

زين : فى ايه يا مراد فى حاجة فالورق

مراد : لا المشكله مش فى كدا ليليان واقعه فى
مشكله فى الجامعه

زين مستناش يسمع بقيه الكلام وجرى على الجامعه

مراد اعتذر للوفد وقالهم ان اهو الى هايكمل الاجتماع
مكان زين وبعدها بص على سهيله وقالها بهمس

مراد بهمس : استلقى وعدك بقا من زين لما يعرف
الى انتى هيبتيه

زين وصل الجامعه ودخل بهيبته الكبيرة ورجاله
الحراسه حواليه محدش مصدق ان غول المعمار
موجود فى الجامعه محدش كان بيعرف يوصله

زين لقاء كريم جاى جرى عليه

كريم : باشا ليليان هانم فى مشكله الحقها ومنهارة
جدا

زين فتح الباب فجأه

***** زین : انت بتعمل ایه یابن ال.....

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

روايه (عشق الزين)
البارت السادس

زین دخل فجأه علیهم لقاہ الدکتور ماسک لیلیان من
ایدیها ویزعقلها وهی بتعیط زین هجم علیه

زین : انت بتعمل ایه یابن ال..... دا انا هاطلع روح
امك فی اپدی

كل الى في المكتب حاولوا يخلصوا الدكتور من ايد
زين محدش قدر ابداء عليه كان هايج و غضبه كان يهد
جبال وعمال يشتم في كل الموجددين
واخيرا قدروا يخلصوا الدكتور من ايد زين

زین بص علی لیلیان لقاء وشها متبهدل وطرحتها
 باین انها مشدودة منها وفي صواب حد علی خدها
 زین قرب منها ومسك وشها

زین بصوت مخیف : مین الی عمل فیکی کدا

ليليان ساكته خايفه من منظره الى مبيشرش بالخير
ابدا

سارة باندفاع : عمر الليثى هو الى ضربها تحت قدم
الجامعه كلها

زين لف وبييص على عمر الليثى دة لقي واحد واقف
فى اخر الاوضه مرعوب زين قرب منه جامد

زين : انت الى اتجرات ومديت ايدك

عمر : ايوا عشان هى واحدة مش مضبوطه دى
بتعرض عليا تركب معايا العربيه ونقضى يومين

طبعا عمر كان بيحاول يهز ثقه زين فى ليليان
وميعرفش ان اللى قاله كله غلط وهايجى على
دماغه فى الاخر

زين بصوت مخيف جدا : انت عارف لو كنت سكت
كان اكرملك من الى هاعمله فيك بعد كلامك دا

زين شاور لحراسه ياخدوا ويمشوا

رئيس الجامعه دخل عليهم : ممكن افهم فى ايه

زين بحدّة : انا افهمك

رئيس الجامعة : اهلا زين باشا محدش ادانى خبر ليه
انك موجود

زين بغضب : خبر ايه وزفت ايه دا انا هاطربقها على
دماغكوا كلكو

رئيس الجامعة : ليه بس زين باشا قولى لو فى اى
مشكله اقدر احلها مين البنات دول عملوا حاجة ؟.

زين قرب من ليليان واخدها فى حضنه : ليليان
الجارحى مراتى

رئيس الجامعة : اهلا يا هانم ... مالك بس يا باشا
قولى على اللى هما غلطوا فى ايه وانا هاعاقب الى
غلط

سارة باندفاع :عمر الليثى اتهم على ليليان وقالها
كلام مش كويس وكان عاوز يخذها معاه فى العربيه
ولما الموضوع كبر وجينا للعميد ...دكتور نادر اصر
على اننا نمضى على ورق فصلنا من الكليه والعميد
موافق على كلامه

زين : سمعت الى قالته

رئيس الجامعة : اللى انت تؤمر بيه هایتنفذ وحالا

زين : الواد اللي اسمه عمر الليثي يتفصل من
الجامعة ودكتور نادر يتفصل هو كمان يالا اهو
الجزء من جنس العمل وسيادة العميد نكتفى بس
بلفت نظر من مجلس التأديب ... وياريت دة كله
يتنفذ وبسرعه.

زين اخذ ليليان و خرج وفضل حاضنها وهو ماشى
كانه بيدى رساله لكل اللي فى الجامعة انها تخصه
محدث يفكر يبصلها

دكتور نادر زعق واضايق : ليه انشاء الله اتفصل هو
مين دا الى يأمر كدا وحضرتك تنفذ

رئيس الجامعة : احمد ربنا انه فصلك بس مدفنكش
مكانك ولو انت مش تعرف زين الجارحى ابحت
عنه واعرف انه غول المعمار فى الوطن العمرى
واستثماراته فى كل حاجة فالبلد ومن اكبر راس فى
الدوله لاصغر حد بيعمله الف حساب ... اهدى بقا

العميد : الحمد لله انا اتنفست لما مشى دى دخلته
علينا سحبت الدم من جسمى

دكتور نادر : اكيد الليثي باشا مش هاسيبوا

العميد : تبقا بتحلم تلاقيه بkra بيجرى عليه علشان
يرحموا من الى ها يحصله هو وابنه

زين وليليان قربوا من عرييه الحراسه وليليان وقفت
تدور على سارة

زين : لو سمحت يا زين ممكن تنادى سارة البنت اللى
كانت واقفه معايا

زين شاور لواحد من الحرس يناديها وسارة جت عليهم

سارة : نعم يا ليليان

ليليان : انا مش عارفه اشكرك ازاي بجد يا سارة
وقفتك معايا هاشيلها فوق دماغى العمر كله

سارة : متقوليش كذا انتى صاحبتى واللى حصل دا
ميرضيش ربنا بس اول لما تروحى شوفى اى كريم
يهدى وشك

ليليان حطت ايديها على خدها وافتكرت ضرب عمها
ليها : لا انا متعودة على كدة فترة وهاتعدى

سارة : طيب متجيش بkra المحاضرات وانا هاحضر
متقلقيش و متتعبيش نفسك انتىاستأذن انا بقا

سلام يا ليلو

طبعاً دا كله وزين بيتابع الحوار بهدوء

فى العربيه زين واخذ ليليان فى حضنه ومش راضى
يسيبها ابدًا وعمال يتنفس بسرعه ليليان خافت منه
هى اه كانت بتخاف منه بس خوفها زاد بعد الحاله
اللى كان عليها فى الكليه

زين بحدّة : مين سارة دى

ليليان رفعت وشها له : دى ساره صاحبتى اتعرفت
عليها .. والله هى طيبه وجدعه وكمان محترمه
ووقفت جنبى انها ردا

زين بهدوء : ماشى هانبقى نشوف الحوار دا بعدين

ليليان خافت يمعنها عن سارة قعدت تدعى ربنا يعدى
الامور على خير

فى بيت الجارحى

زين قاعد على السرير والغضب باين عليه

زين : ابن الكلب لازم يتربى الاسهم بتاعته كلها تقع يا
مراد

مراد : انت مالك يابنى بقيت سافل كدا ليه وعمال
تشتم كل شويه انا مش متعود عليك كدة

زين : ههههه اسكت امال لو شوفتنى وانا فى الكليه
الصبح دا انا قولت الفاظ حسيت ان انا مش انا

مراد بضحك : ههههه ليه يابيبى لازم تاخذ عليك كدا
انت لما بتتعصب بتقلب..

زين : ماتلم نفسك ياعم انت

مراد : الله ياعم وانا مالى انا هاقفل سلام

زين : بقولك قبل ما تقفل فى بنت صاحبه ليليان
عاوزك تجيبلى عليها معلومات وتشوف هى تمام ولا
لاه

مراد : ليه الباشا شاكك فيها

زين : مش حكاية شاكك بس دا طبع فيا اللى يقرب
منى او من حد يخصنى لازم اعرف نيته ايه يالا
هابعتلك اسمها كامل فى رساله سلام

مراد : سلام

ليليان خرجت من الحمام بعد ما غيرت هدومها وكان
باين عليها التعب

زين شدها وقعدها جنبه على السرير

زين : ليه مقولتيش انك مرات زين الجارحى

ليليان عيونها كلها دموع : خفت منك انك تزعقلنى لو
جبت اسمك فى المشكله

زين زعق: انتى اتجننتى انتى لو كنتى قولتى اسمى
مكنش حد قدر يقرب منك بعد كدا اتصلى عليا
متخليش كريم الى يكلمنى

ليليان باستغراب : انا اصلا مقولتلوش يتصل عليك

زين بتنهيدها كلها غضب : يا عنى كمان هو اللى اتصل
بيا من نفسه اول واخر مرة تحصل يا ليليان فى
اى مشكله تحصلك وانا مش موجود عرفى بنفسك
للموجودين

ليليان برقه : يا عنى انت مش هاتزعل منى

زين بهدوء: لا مش هازعل

ليليان : هو انا ممكن اسالك سؤال

زين : اسالى

ليليان : هو انت هاتحرمنى من سارة ؟.

زين : ليه بتقولى كدا ؟

ليليان برقتها الى بتخلي قلب زين يلين : علشان انت
نبهت عليا قبل كدا معملش صدقات وانا عصيت
كلامك بس والله انا بخاف ابقا لوحدى انا اسفه
بس خليها صاحبتى مش تمنعها عنى انا بحبها

زين : انا كلفت حد يسال عليها لو فى اى حاجة. مش
عجبتنى هابعدك عنها

ليليان بابتسامه : لا لا انشاء الله مش هاتلاقى انا
متأكدة

زيت ابتسم على سذاجتها وطيببتها الزايدة وبعدها
لاحظ خدها

زين بخفوت : هو بيوجعك

ليليان باستغراب : هو ايه دا

زين : وشك

لیلیان : لا اتعودت على كذا انا كنت بنضرب امر من
كدا

زين بغضب حاول يداريه : مين اللى كان بيضربك

لیلیان وهى بتعيط : عمى عاصم ويوسف وعمى
شاكر احيانا..... عمى عاصم كل ما يشوفنى يضربنى
بسبب او من غير سبب تصدق انا معرفش هو
بيضربنى ويكرهنى اوى كدا ليه ويوسف عشان
بيحبنى عاوز يملكنى وانا مش بطيقه و عمى شاكر
دا ساعات احسه طيب وساعات لا بس عموما هو
ماشى وراة عمى عاصم مفيش حد حنين عليا الا
جدتى

زين قرب منها ومسك وشها بين ايديه : طول مانا
موجود محدش يقدر يلمسك تانى انا ضهرك وسندك
متخافيش من حاجة وانسى اللى فات

لیلیان : يا عنى انت مش هاتضربنى

زين : انا عمرى ما مديت ايدى على واحدة مابالك
بقا بمراتى هآمدها عليكى انتى

لیلیان : امال ليه دايمما بتتكلم على العقاب

زين بخبث : مش كل العقاب ضرب ييقا فى عقابات
تانيه بتبقى زى العسل

ليليان ضحكت جامد واول مرا تبان غمازة اللى خدها

ليليان : ربنا يخليك ليا

زين قرب منها وهمس بين شفايفها : ويخليكى ليا

تليفونه رن

زين بغيط : الو يا زفت عاوز ايه مش انا لسه قافل
معاك.

مراد بضحك : هههههههه شكلى قطعت عليك عليا
النعمه انا جدع وجامد

زين بنرفزة : ماشى يا مراد اغلط كمان وانا هاعدلك
كويس

مراد : انا اللى غلطان ان اتصلت افكرك انك لغايه
دلوقتى مبعتش اسم البنت

زين بعد التليفون وعمل كتم للصوت

زين : ليليان هو اسم صاحبتك سارة ايه ؟ ليليان ؟

زين شافها لاقها رايحة فى النوم باس راسها واتنهد

زين : مراد بکرا هابقا ابعتلك اسمها فى رساله ...
سلام

زين اخدها فى حضنه ودفن وشه فى شعرها :
معرفش حبيتك امتى بس انهاردا اتاكدت من كدا لما
شوفتهم بياذوكى غضبى كان هايحرقهم کلهم

فى. الشرقيه

توحيدة دخلت على ايمان وهى بتكلم عبد الرحمن
فى التليفون
ايمان ارتبكت وقفلت السكه فى وشه

توحيدة بغضب : هو انا منبهتتش قبل كدا متكلميش
الزفت عبد الرحمن دة

ايمان عيطت : يا ماما ليه بس ؟ عبد الرحمن ماله ؟
والله هو شخص كويس ويحببنى ... دا انا قولت انتى
الى هاتفهمينى

توحيدة : افهمك !!!..... لو نفترض انه شخص كويس
مع انى اشك كملى بقا ابن مين ابن شاكر وعمه مين
عمه عاصم ولا عيلته مين يابنت حسن

ایمان : ملناش دعوة باهله انا عاوزة هو وبس

توحيدة : وهو ولو اخر واحد فى الدنيا مش هاتخديه يا
ایمان ومش هارجع فى كلامى فاهمه ولا لاه

ایمان : ليه يا ماما دا لو بابا موجود مكنش عمل كدا
بالعكس كان قعد معاه.

توحيدة بحزن : ابوكى لو كان موجود كان قتلك
وخلص منك اوعى تكونى فاكرة انى ساكتلك
وراضيه بالعكس انا كنت مكتومه وساكته خايفه من
غضب ابوكى عليكى واهو راجلك مات ومبقاش
ليكى غيرى وانا لایمكن افراط فيكى لای حد

توحيدة خرجت وایمان عیطت جامد ودعت ربنا یهدى
امها ویحنن قلبها علیها

&&&&&&&&&&
خلص البارت السادس

یاترى سارة هاتطلع شخص کویس ولا لاه ؟

ولیلیان وزین علاقتهم هاتوصل لفین

ويا ترى عبد الرحمن وإيمان الى ها يحصلهم لو عاصم
وابوة عرف بعلاقتهم ؟

البارت السابع

صباحا فى بيت الجارحى

زين بيحاول يقوم من غير ما ليليان تحس ...بس
حست بيه قامت وعنيها كلها نوم

ليليان : هو احنا امتى ؟.

زين : احنا الصبح نامى ... نامى ومتروحيش الجامعه
انهاردا شكلك تعبان

ليليان : ماشى

زين : ليليان قبل ما تنامى ... اسم صاحبتك ايه
بالكامل

ليليان : اسمها سارة عبد الله.....

فى الشرقيه

يوسف : بقولك الموضوع يخلص ومحدث يحس بيه
.... اصلا فى العريش الامور مش متظبطه فى الامن
ماشى

مجهول : متقلقش يا يوسف بيه الموضوع هاخلص
وهاسمع خبر الراجل دا مهما كان هو مين دا
مياخدش فى ايدينا غلوة

يوسف قفل معاه ولف اتكلم مع ابوة اللى مستنيه
بفارغ الصبر

عاصم : ها ؟ ها يخلص امتى ؟

يوسف : يابابا الناس دى ليك انك تقولهم وهما عليهم
امتى وازاى ملناش دعوة

شاكر دخل عليهم وهما سكتوا

شاكر : ايه سكتوا ليه يا عاصم انت وابنك

عاصم : لا سكتنا ولا حاجة دى امور عائليه بقا يا
اخويا

شاكر : اه وبعدين بقا يا عاصم فى البت المخفيه
دى الموضوع بيزيد ويبطول ومحدث عارف هى فين

عاصم : والله انا مش ساكت حتى الواد يوسف قالب
الدنيا عليا زى مايكون فص ملح وداب

شاكر : لو مكنتش امى بس كتبت كل حاجة باسم
فارس وفارس استنصح وكتب هو كمان كل حاجة
باسم بنته مكنتش دا كله حصل

عاصم : بطل بقا تفتح فى ام السيرة دى كل شويه
عفاريت الدنيا بتتنطط قدامى كل ما افكر اللى
حصل

شاكر : اعمل ايه يا عنى بلاش اتكلم مع حد حتى
ابنى ربنا مخينى فيه مش شايل الهم معايا زى
يوسف ابنك ما هو شايله معاك

يوسف بخبث : احسن يا عمى عبد الرحمن قلبه
ضعيف وطيب وبعدين دا دكتور فى الجامعة خليه
هو فى شغله وانا معاكوا اهو مكانه واول ما
اوصل للبت هانجيها ونجوزها على طول خليه نايم
فى العسل كدا

عاصم ابتسم على ذكاء ابنه اللى قدر يثبت عمه
ويسكته

فى القاهرة

زين فى عربيته رايج على الشركه وامرهم يطلع على
مكان الاول قبل الشركه والمكان دا كان مخزن قديم

زين : الحيوان دا فين

واحد من رجاله زين : متكتف جوا وعمال يصوت زى
النسوان

زين دخل لعمر لقاها مرمى على الارض ومتبهدل من
كثر الضرب

عمر بغضب : انت مش عارف اللى عملته دا
هاحصلك ايه بسببه

زين بتريقه : ايه اللى هاحصلى احكىلى كدا عشان
اتخيل

عمر زعق : ابويا مش هاسيبك يا حيوان

زين عينه احمرت : انا حيوان !!!؟ وابوك مين دا اللى
مش هايسيبنى ؟ طب تصدق والله لاجيب ابوك هنا
قدامك ويشوفك وانت بتنضرب ياروح امك ويترجانى
وانا هارفض ايه رايك ؟. بس لازم تتربى الاول بس
على ايدى

زين قرب منه ومسكه من هدومه ووقفه : انت عارف
قربت من مين ؟ انا اقولك قربت من مراتى ؟ عارف
انا ممكن احرق اللى يبصلها ويفكر فيها ؟ عارف بقا
انت عملت ايه انت مسكتها و ضربتها كمان لا
وبتعترف وجرئ انت بقا متخيل انا هاعمل فيك ايه
انت وابوك انا هاحرقكم مش هاخليلكم تسووا حاجة
... مفترى انا صح

زين قرب من ودانه : انا كل ما افكر اضربك مالقيش
مكان اضربك فيه بس الصراحه رجالتى عملوا اللى
عليهم وزيادة انا مش هاضربك انا لايمكن اوسخ
ايدى فى واحد زيك صايع وبعدين انا مش عيل
علشان العب مع عيل زيك انا هالعب مع ابوك راجل
وانا راجل

زين زقه على الارض ونادى على رجالتة : الواد يتمنع
عنه الاكل والشرب وابقوا سلموا عليه كل نص ساعه
مثلا

فى شركه الجارحى

زين دخل الشركه والغضب لسه جوا واقسم انه
هايعاقب كل الى غلط اليوم دا

سهيله شافته كدا وخافت وارتبعت منه منه : استر

يارب

زين :اهلا سهيله هانم اهلا

سهيله : احم زين ب....

زين : ههشششش اسكتى اسكتى خالص بقا انتى
يا حيوانه حد يتصل بيا يقول عاوزنى ضرورى تردى
على لسانى ومن دماغك

سهيله : ياباشا حضرتك كنت فى اجتماع مهم وانا
خفت اقولك تعاقبنى وتزعقلنى ارجوك يا باشا انا
غلطت سامحنى وبعد كدا لو غلطت تانى وكررتها
عاقبنى زى مانت عاوز

مراد دخل وانقذ سهيله من غضب زين

مراد : زين عاوزك

زين : اخرجى ودا اخر انذار ليكى وخليكى فاكرة انتى
الى حكمتى على نفسك

سهيله خرجت بتتنفس : الحمد لله يالهوى كنت
هاموت الحمد لله عدت على خير

عند مراد وزين

مراد: العب يا كبير

زين : طيب طير انت بقا ... علشان العب براحتى.

الليشى دخل وكان مرتبك ومش عارف يقول ايه
.....زين الجارحى مش ممكن يسامحه ابدا ولا هو ولا
ابنه

محمد الليشى : باشا انا جاى اعتذرلك على اللي عمله
ابنى اعتبره عيل وغلط

زين: امممممم اعتذراك مقبول

محمد الليشى بفرحه : بجد يا باشا ده ولد صايع تلاقيه
بس ميعرفش انها مرات حضرتك

زين : يعرف ولا ميعرفش مش فارقه بس قولى
انت جاى عشان افرج عنك ابنك وارحمه من اللي
بعمله فيه ولا عشان الاسهم بتاعت شركاتك اللي
وقعت بس مظننش انك تفكر فى مصلحه ابنك ...
انت لو بتفكر للحظه فى مصلحته مكنش دا بقا حاله

محمد الليشى : ياباشا العقاب شديد اوى عليا وعلى
ابنى

زین : لا بالعکس انا شایفو عادی جدا طب اقولک
 انا ممکن درجات العقاب عندی توصل للقتل بس انا
 مرضتتش حرام دا شاب بردوا وزی مانت قولت صایع
 وعاوز یتربی ... وانا ربیته بما فیہ الکفایه

محمد الليثي : بس ياباشا.....

زين : خلاص المقابله انتهت واللى عنده قولته فرصه سعيدة

محمد الليثي يغل : انا اسعد ياباشا متشكر

زین بابتسامہ صفرا : لا العفو علی ایه بس

فی بیت الجارحی

ليليان : صباح الخير يا دادة

داده سميحه : هههههههه صباح الخير ايه يس قولى
مساء الخير دا كله نوم

ليليان : مش عارفه جسمى متكسر ... يمكن من جو
الاكشن اللى عشت فيه امبارح هو زين فين

دادة سميحه : زين خرج من الصبح راح الشركه

ليليان : طيب هاروح اذاكر بقا شويه الا قوليلى يا
دادة هو انتى معاكى تليفون اعمل مكالمه

دادة سميحه باستغراب : عاوزه تكلمى مين ؟

ليليان: هاكلم سارة صاحبتى هاشوف عملت ايه فى
الجامعه انهاردا

دادة سميحه : امممم خدى اهو

ليليان: شكرا يا دادة

ليليان اخدت التليفون وراحت طلعت الكتاب اللى
سارة كاتبها فيه رقمها واتصلت بيها

سارة : الو

ليليان : الو ازيك يا سوسو

سارة : ليليان يخربيتك بتكلمينى من فون مين اوعى
يكون المز

ليليان : ههه هههه لا ياختى مش المز لسه مجاش
دا تليفون دادة سميحه

ليليان قفلت التليفون لفت لقت زين واقف وراها
حاطط ايدة فى جيبه

زين : كنتى بتكلمى مين ؟

ليليان اتوترت من موجوده المفاجئ : كنت بكلم سارة
بسألها على المحاضرات

زين : امممممم وجبتى التليفون منين

ليليان : تليفون دادة سميحه

زين : طب وكلمتيها ليه مش منبه عليكى هاسأل
عليها الاول

ليليان : وسألت ؟ كويسه صح ؟ والله هى طيبه
وجدعه

زين : امممم كويسه

ليليان : الحمد لله اكلمها عادى صح

زين : اه صداقه جامعته وبس يا ليليان

ليليان : اه طبعا انت هاتقولى صداقه جامعته وبس

زین : طیب عندک امتحان بکرا

ليليان : اه امتحان فى مادة وحشه كدا معرفش
متسربعين على ايه

زين : بعد العشا تعالى على المكتب اشركك فيها
علشان تعرفى تنجى فيها... انا مش هاقبل بالسقوط
ابدا

ليليان : ولا انا على فاكرة سقوط ايه بس وانا بتاعت الكلام دا

زین : اه منا واخذ باللی

فی ملہی لیلی

مراد : ايه دا يا كوكو الحلاوة دى انتى شقلىتى
المسرح رقص

کوکو واحدة بترقص فی البار : هههههههه عسل
يامراد ياشا

مراد : والنبي انتى الى عسل مش يالا بينا يا قمر بقا

كوكو : اه يالا طبعاً..... الا قولى يا باشا هو زين باشا
مش هاتجيبوا معاك مرة

مراد : هههههههه لا زين ايه بس ... زين الجارحى
مالوش فى الشمال

كوكو : وانت ليك بقا فى الشمال يا باشا ههههههه

مراد : هههههههه انا ليا فى الشمال واليمين انا ليا
فى كل حاجة

مراد اخدها وركب عربيته وهو ماشى لمح بنت بتجرى
من مجموعه شباب وقف العربيه ونزل راح ناحيتهم
والبنت جريت عليه واستخبت فى ضهرة

واحد من الشباب: احسنك سيبها هى كدا دخلت
عداد فى الموت

مراد : عداد موت ... واحسنلى انت عارف الاول
بتكلم مين يا توتو

واحد من الشباب: طب عرفنا يا شبح

مراد طلع مسدسه وضربه فى رجله : عرفت يا توتو

كلهم جريوا واخدوا صاحبهم وخافوا منه

مراد لف ومسك ايديها وراح عند عربيته : اركبى

البنت بصت فى العربيه لقت واحدة قاعدة افكرت
انها مراته: ماشى هاركب شكرا

البنت دى كانت سارة صاحبه ليليان

سارة: احم انا متشكرة جدا

مراد : العفو بعد كدا متمشيش فى شوارع ضلمه
وفى وقت زى دا

سارة : احم ماشى ممكن حضرتك توصلنى لاي
اقرب شارع عمومى وانا هاكمل

مراد : لا قولى عنوانك فين انا هاوصلك

سارة : لا والله حضرتك كتر خيرك وعلشان معطلكش
انت والمدام

كوكو : اووووف طيب يالا ياختى انزلى ضيعتلنا الليله

مراد: اخرسى يا حيوانه ... انتى مين اذنلك تتكلمى
اصلا

کوکو : یالھوی انت بتقلب فی ثانیہ لیہ اھو انا
محبکشان علشان القلبہ دی مالکش امان

مراد وقف العربیہ

مراد بحدۃ : طب انزلی بقا یا روح امک مش عاوز
اوریکی القلبہ اللى بجد

کوکو وهی نازلہ : یاخویا انت حر انت الخسران

سارة : احم هو انت ازای تسمح انها تنزل کدا ... انا
السبب اناوعملت مشکله بینکم ... روح نادى على
مراتک وانا هانزل

مراد استغرب : مراتى ایه دی واحدة شاقطها.

سارة مصدومه: شا... ایه یا عنیا

مراد : قطهاشاقطها

سارة : اه یا سافل یا قليل الادب شاقط واحدة
ومخلینى اركب معاك وعاملی فیها شهم ایه كنت
عاوز اقضى معاكوا الليله

مراد باستفزاز : لو انتی موافقه معندیش مانع.

سارة بغيط : لا فعلا معنديش... طب تعال بقا.

سارة مسكت مراد من رقبته وعضته فيها جامد

مراد حس بوجع فى رقبته: اه يابنت العضاضه سيبي

سارة سبته وخرجت من العربيه جريت باقصى سرعتها

مراد : اه يابنت العضاضه دى ورمت هو يوم اسود
اصلا اكيد زين اللى باصصى فيه

فى بيت الجارحى

ليليان خبطت ودخلت المكتب لقت زين قاعد وقدامه
اوراق بيرجعها

ليليان : ممكن ادخل ؟

زين : مانتى دخلتى اصلا مالوش لزمه تستأذنى

ليليان محروجه منه : احم هى عادة فيا معلش
استحملنى

زين قام من على المكتب راح عندها ومسك ايديها
واخذها وقعدها على كنبه صغيرة تاخذ شخصين

وقعد جنبها

زين : ادينى الكتاب

ليليان ادته الكتاب وكانت متوترة جدا علشان قاعدة
جنبه بالطريقه دى وفى نفسها : يا نهار اسود هارکز
فى كلامه انا ازای دلوقتى

زين بضحك : متخافيش هاتركزى ههههههههه

ليليان مصدومه : انت سمعت ؟!

زين شدها لحضنه ولف ايدة حواليتها وبايدة التانيه
مسك ورقه وقلم وبدء يشرح طبعا زين كان قاصد
يخليها تتوتر وهو فرحان بقربها منه

ليليان فى الاول مكنتش مركزة بس بعد كذا حاولت
واخذت على الوضع وفهمت كويس منه

بعد فترة

زين : ها ؟ فهمتى حاجة ؟

ليليان : اه طبعا فهمت .. بجد انت شرحك جميل ... هو
انت ليه مبقتش دكتور فى الكليه

زين : علشان انا مش عاوز ابقا دكتور

ليليان : انت غريب بجد فى حد ميحبش يبقا دكتور
فى الجامعه

زين : اه فى انا..... زين الجارحى

ليليان : هههه مغرور اوى

زين : عادى .. مش غرور

ليليان : انت بتخاف تضحك

زين : انتى ليه بقيتى تسالى كثير ... يالا علشان
تشربى اللبن وتنامى

ليليان : يالهووى عليا وعلى اللبن فى يوم واحد

زين بحدّة : ليليان

ليليان :سكت

ليليان : زين ممكن تليفونك اتصل بسارة .. نسيت
اسالها الامتحان الساعه كام

زين قاعد جنبها على السرير: هاتكلميها دلوقتى ...

الوقت اتأخر

ليليان : لا عادى بتسهر

زين : انتو اتصاحبتوا لدرجه انك عرفتى انها بتسهر

ليليان بضيق : خلاص مش عاوز اكلمها

زين : خدى كلميها

ليليان اتصلت على سارة

سارة بتنهج من الجرى : الو

ليليان:سارة مالك بتنهجى ليه كدا

سارة : اصل روحت اجيب لماما دوا من الصيدليه

ليليان : دلوقتى الوقت متأخر

سارة : اعمل ايخ كنت لازم انزل وفى شباب جريوا
ورايا وفى واحد انقذنى منهم وكنت بحسبه محترم
طلع قليل الادب البجح بيقولى فى وشى انه شاقط
واحدة

ليليان : نهار اسود وعملك حاجة

زين بحدّة : فى حاجة يا على شايفك بتبص جامد

على الباشا : لا يا زين باشا دا انا ببص على الجمال
الربانى دا ... اصل ياباشا الجمال ربنا خلقه علشان
نتأمله

مراد بخفوت : الله هاتولع

ليليان اتخرجت جامد ووشها بقا احمر

زين باصلها تخرج وخرجت فعلا وزين قام ولف وراح
عند على

زين شدو من قميصه: حسك عينك اشوفك بتلمحها
بطرف عينك هانسى اى حاجة ولا شراكه ولا حتى
معرفه قديمه

على الباشا : اهدى بس يا زين هى تخصك فى ايه
مش دى سكرتيرتك بردوا

زين فهم انه شافها قبل ما يدخل

زين : لا هى مش سكرتيرتى ... هى مراتى

على الباشا بضيق : انت اتجوزت مبروك .. مكنتش
اعرف انها مراتك

زين زقه على الكرسى : اديك عرفت

فى الشرقيه

توحيدة : ايمان شوفى مين بيخبط

ايمان : حاضر

ايمان فتحت : عبد الرحمن ايه اللى جابك

عبد الرحمن : ممكن ادخل اقابل مامتك

ايمان فتحت الباب علشان تدخله : ماما تعالى

توحيدة : فى ايه مين اللى جاى

عبد الرحمن : انا يا حجه ممكن ادخل ؟

توحيدة بضيق : تعال يابنى اتفضل

دخلو الصالون

توحيدة : ايمان اعملى شاي

ايمان بارتباك من زيارة عبد الرحمن : حاضر يا ماما

توحيدة بتنهيده : خير يابنى

عبد الرحمن : انا عارف انك مش طايقنى بس انا
مخترتش اهلى يا حجه انا عارف انك مش بتحبيهم
وليكى حق بس مش لازم كلهم يبقوا شياطين زى ما
كان فيه ليليان طيبه وهى من نفس العيله وعمى
فارس الله يرحمه وجدتى فى انا كمان والله يا حجه انا
بحب ايمان اوى يا حجه ايمان دى حبى دى كبرت على
ايدى انت ليه عاوزه تحرمينى منها لمجرد ان ليا اب
وعم تفكيرهم فى الفلوس انا ماليش دعوة بيهم
صدقينى انا شاريها والله وعندى استعداد احارب الكل
علشانها

الحجه توحيدة : كلام جميل اوى ... والكلام دا مجتش
تقوله لابوها ليه لما كان عايش ليه استنيت لما مات

عبد الرحمن : اقسملك بالله ان كان كل تفكيرى ان
اساعد ليليان واخلص من موضوعها وكان عندى امل
ان ابويا ينسى الفلوس بهروبها بس للأسف منسيش
....يا حجه انا اللى هربت ليليان ليله كتب الكتاب
وجبتها على هنا لعم حسن وايمان عارفه دا كويس
... والله بتمنى ان ليليان تفضل هربانه اهو تبعد عن
القرف اللى هنا

توحيدة : اهو اديك قولت قرف وزفت وحقد انا ايه

اللى يخلينى اوافق على جوازك من بنتى

عبد الرحمن : اللى يخليكى توافقى حبى ليها ولو كان
على القرف احنا مش هانعيش هنا. احنا هانسافر انا
وايمان وانتى امريكا انا مقدم على بعته وانشاء الله
يوافقوا

توحيدة قلبها رق علشان شافت الحب فى عنيه
ولهفته فى الكلام وانه عاوز يقنعها باى طريقه

توحيدة :طيب تقدر تقولى هاتقنع ابوك ازاي هو
وعملك

عبد الرحمن : انا راجل مش عيل علشان استنى
موافقه ابويا انا اصلا مش هاقوله ولا هاعرفهم حاجة
مش عاوز حاجة تمنعنى عن ايمان.... بس امى عارفه
وموافقه وهتيجى معايا وقت كتاب الكتاب انشاء الله
لو وافقتى

توحيدة كلام عبد الرحمن عاجبها : طيب ادينى فرصه
افكر وارد عليك

عبد الرحمن : ربنا يخليكى يا حجه ... وصدقينى مفيش
حد هايحب ايمان زى وزى ما ليليان قطعت علاقتها
معاهم انا كمان هاقطعها

عبد الرحمن مشى وايمان جت جرى على امها : شكرا
يا ماما انك ادتيه فرصه وسمعتيه

توحيدة بهدوء : بتحبيه يا ايمان

ايمان : يااااه ياماما بحبه بس ... انا كبرت على حبه ليا
والله هو طيب اوى ومش ذنبه ان له اهل زى دول

توحيدة : هاعمل استخارة واقولك قرارى

ايمان بفرحه : ماشى يا ماما

يوسف كان نازل من عند توحيدة وفرحان لانه حس ان
توحيدة مالت لكلامه واتفاجئ من وجود يوسف تحت
البيت

تيوسف : ايه يا عبد الرحمن كنت بتظمن على الحجه
توحيدة ولا على ايمى

عبدالرحمن : اخرس متجيش اسمها على لسانك
الوسخ دا ... مالکش دعوة بيها احسنلك

يوسف : ماشى يا عم الغيور

عبد الرحمن : انا ماشى من وشك

عبد الرحمن مشى ويوسف فى سرّة : انا سايبك
بمزاجى يا عبد الرحمن الكلب علشان لما الهانم تظهر
تبقا لوحدى وبس

فى شركه الجارحى

ليليان : زين باشا انا خلصت

زين : هو انا مش قولت قبل كدا بلاش باشا دى

ليليان لفته متترفز حبت تهدى الوضع : حاضر
بشمهندس زين

زين : يالا انا هاخذك تروحي معايا انا مشيت كريم من
زمان

زين اخدها ووقفوا فى الاسانسير وليليان عماله تاكل
فى شفايفها ودى عادة فيها لما بتوتر وهو مش على
بعضه

زين زقها وسندت على المرايه وقرب منها باسها
باسها بغل كل ما يفتكر كلام على الباشا عليها ليليان
حاولت تاخذ نفسها مش عارفه

ليليان : اه زين اوعى ... ابعد

زين بعد شويه وبعصبيه : اياكى اشوفك بتعملى
الحركة الزفت دى تانى

ليليان هزت راسها وقلبها بيدق بعنف منه

مساء فى بيت الجارحى

على السفرة

زين : عملتى ايه فى الامتحان

ليليان بخفوت : الحمد لله

زين : كويس

ليليان حاطه وشها فى الطبق ومش عارفه ترفع
وشها

زين : ارفعى وشك

ليليان رفعت وشها وزين باصلها لقى شفايفها ورامه
وحمرا فضل باصص عليهم وبيتتنفس بصعوبه
ولليليان اتكسفت وعملت نفس الحركة لا اراديا

زين بحدّة : قومی نامی

لیلیان : ها ؟

زين بنرفزة: بقولك قومی من وشى

لیلیان عیطت واتنرفزت : هو انت كل شویه تعاملنى
کدا وتتعصب علیا... انت غریب بجد بص انا
مخاصمك مش تکلمنى

زين :نعم.... ايه مخاصمك دى ؟!!

لیلیان عیطت : مخاصمك يا زين وایاک تیجى ورايا
وایاک تقولى اشربى اللبن وربنا مانا شاربه بس ها.

وجريت وراحت على الاوضه ونامت على السرير
وقعدت تعیط هى لیه مش فاهمه هو لیه کدا لیه
بتحسه فيه حنيه الدنيا كلها ولیه بتحسه قاسى وقلبه
حجر وجارح زى اسمه بالظبط

تانی يوم

فى الجامعه

لیلیان : سارة انا هامشى بقا اتأخرت على الشرکه

سارة : ماشى روحى انتى ومتنسيش تفكرى نخرج مع
بعض يوم

ليليان : ماشى هافكر وارد عليكى

فى الشركه

ليليان : انسه سهيله بشمهندس زين جوا

سهيله بسخريه : اه موجود ادخلى ... انتى هاتتبسطى
اوى

ليليان بصتلها من فوق لتحت : مجنونه دى ولا ايه

خبطت ودخلت لقت واحدة واقفه جنب زين وبتتكلم
فى شغل ايه دا لحظه دى بتتكلم فى شغلها مين دى

ليليان : بشمهندس زين

زين : اهلا يا ليليان

ليليان بصت على الواقفه جنبه باستفهام

زين بابتسامه : دى نورا سكرتيرتى الجديد

ليليان : احم ..مكان سهيله

زين : لا مكانك انتى

ليليان : امال انا هاروح فين

زين : انتى مرفودة.

ليليان برقت مصدومه: نعم ... مرفودة ؟!

زين ببرود : اه ... استغنيت عن خدماتك.

ليليان : استغنيت عن خدماتى ... انت بتهزر يا زين.

زين : وانا اهزر معاكى ليه يا هانم وبعدين اسمى
بشمهندس زين

بعدها زين جاله تليفون ورد عليه ووقف واداهها ضهرة
وقعد يتكلم ونورا قعدت تبص لليليان بتهكم واضح

ليليان واقفه دموعها نازله فى سرها : استغنيت عن
خدماتى ورفدنى مستنيه ايه تانى يا ليليان لا لا لازم
امشى انا مش هاتزل تانى ولا انت هاتشوف وشى
تانى يا زين حتى لو رجعت لاهلى

وجريت تعيط ونزلت شارع

لقت كريم فى وشها : مالك ياهانم ... حضرتك كويسه

ليليان بصتله : انا مش هانم ومالكش دعوة بيا اللى
مشغلك رقدنى تقدر ترتاح

ليليان مشيت فى شارع بتعيط:

كان لازم تفهمى يا ليليان

بعد موت عم حسن ان الدنيا بتديكى انذار مفيش
حد هايفضل جنبك للابد ... واهو زين كمان استغنى
عنك

رواية (عشق الزين)
البارت الثامن

فى شركه الجارحى

زين : سهيله ليليان فين ؟.

سهيله : معرفش خرجت وقالت هاتروح الحمام

زين: ماشى لما تيجى دخليها على طول.

سهيله : اوک

سهيله خرجت ونورا قابلتها فى وشها

نورا : ليه قولتيله انها راحت الحمام ؟

سهيله بمكر : فتحى دماغك دى معايا اصل مش
ناقصه عاوزنى يا ابله اروح واقوله دى خرجت
معيطه علشان يجرى وراها

نورا : اه يا لئيمه انتى عاوزة تكسبى وقت تكون هى
مشيت وغارت فى داهيه

سهيله : ايوة الله ينور عليكى فتحى دماغك الحلوة
دى معايا.

فى الشارع

ليليان ماشيه تايهه مش عارفه هى رايحة فين ولا
اصلا هى فين حسست بوجع الوحدة والخوف الخوف
مالى قلبها طيب تعمل ايه تروح فين عقلها مش
ساعفها ولا عارفه تفكر كل اللى هى بتفكر فيه كلام
زين ليها
سارة فاجأه جت قدامها وافتكرت انها حفظت رقمها

راحت عند كشك صغير وطلبت منه تعمل مكالمه
تليفون

ليليان : لو سمحتى عاوزه اعمل مكالمه ضرورى

صاحبه الكشك : اتفضلى يابنتى

ليليان : الو

سارة : ليليان ؟. ايه دا كل شويه ارقا... ايه دا هو انتى
بتعيطى

ليليان عيطت: تعاليلى يا سارة انا محتاجكى اوى

سارة : طيب انتى فين ؟.

ليليان سألت صاحبه الكشك على مكانها وقالت
لسارة

سارة : مسافه السكه متخافيش.

فى شركه الجارحى

زين : اهلا بالباشا انت فىن من امبارح.

مراد : راحت عليا نومه

زين : والله انك بارد ...وكمان..

زين لاحظ العضه اللي فى رقبه مراد

زين : نهارك اسود انت وصلت للمرحله دى.

مراد باستغراب: مرحله ايه؟!!!

زين : ايه دا اللي فى رقبتهك دا يا استاذ

مراد حط ايدة على العضه : اه مش تفكرنى دى
نار قايدة فيها....بتوقع اوى

زين اتعصب من برودة : انت اتجننت يا مراد ازاي
تسمح لواحدة تعمل معاك كدا انت مبقتش تركز ولا
ايه فوق لنفسك من القرف اللي انت فيه

مراد: براحه يا زين انت فاهم ايه دا انا اتخانقت مع
بنت واخذتنى على خوانه وعضتنى بنت ال ... لو
اشوفها بس

زين : مين دى اللي اتخانقت معاك ... وازاي تاخذك
على خوانه وبعدين ايه دا طب البس حاجة تدارى
الفضيحة دى

مراد: موضوع كذا هابقا احكيهولك بعدين.... وبعدين
محدث له عندى حاجة براحتى البس اللى يعجبني

زين ومراد بيتكلم افتر ليليان اللى اتأخرت قام وقف
مرة واحدة

زين زعق : سهيله

سهيله دخلت على صوته : ايوا يا افندم

زين : ليليان فين

سهيله : احم معرفش مجتش.

زين طلع يجرى ونزل تحت الشركه وسأل الحراسه :
كريم فين

واحد من الحراسه : كريم مشى اخذ المدام وروحها

زين نوعا ما بقا اهدى شويه : طيب اطلع على البيت

مراد : زين فى ايه جرتنى وراك ... رد عليا

زين : مراد انا لازم امشى كمل انت مكانى

مراد : ليه هى ليليان فين؟.

زين : رفدتها.

مراد: ايه.... رفدتها ليه وازاي وامتى

زين : بعدين بقا ... سلام

عند سارة وليليان

سارة : تعالى يابنتى متتكسفيش... ماما مش موجودة
بتزور صاحبته وهتتاخر

ليليان بتعيط وعينها ورمت ومبقتش عارفه تاخذ
نفسها كويس

سارة : اهدى يا حبيبتى كدا هايجرالك حاجة علشان
خاطر ايه دا كله

ليليان :ياريت يجرالى حاجة انا بقيت اكرا نفسى

سارة : لا اخص عليكى متقوليش كدا دا انتى اختى
وحبيبتى وربنا يعلم من اول يوم شوفتك فيه وانا
حبيبتك اوى

ليليان : وانتى كمان كدا والله ... بقيتى اكثر من اختى.
علشان كدا فكرت فيكى اول واحدة

سارة : ها؟ احكىلى فى ايه ؟

ليليان : زين رفدنى واستغنى عن خدماتى

سارة : ايه طيب ازاي ... اقصد عملتى حاجة غلط مثلا

ليليان : لا يا سارة معملتش اتفأجت لما دخلت بواحدة
معاها ولما استفهمت لقيتها سكرتيرة الجديدة مكانى
وقالى استغنيت عنك ورفدنى

سارة : طيب ايه مقالكيش اسبابه

ليليان : مستنتتش جريت ومشيت اتخنقت

سارة : ليه مستنتتيش تعرفى اسبابه ايه ...ليه مشيتى
بسرعه

ليليان : لا طبعا ... عاوزه يقول ايه عليا ضعيفه ... دا
كان بيكلمنى بطريقه وحشه جدا انتى عاوزنى
استنى واروح البيت ويقولى انتى طالق

سارة : لا انتى خفتى تروحي يقوم يطلقك خفتى
يسيبك

ليليان : انا مكرهتش فى حياتى قده انا عمرى ما

هارجعله وكل اللى انتى بتقوليه غلط ف غلط انا
مروحتش علشان مينفعش يفضل يكسرنى اكتر من
كدا

سارة : هو كان كسرك قبل كدا فى ايه...؟

ليليان اتعصبت : سارة انا ليه حاسه انك بتدافعى عنه
.... لو سمحتى هى ليله هاقضيها عندك وارجع على
الشرقيه

سارة: يالهوى ترجعى لاهلك يا ليليان ترجعى بعد
كل اللى حكتهولى ترجعى بعد ماقدرتى تهربى
تروحي برجلك تانى

ليليان بشجاعه مزيفه : محدش فيهم يقدر يقربلى
وبعدين انا خلاص تميت السن القانونى وورثى بقا
بتاعى محدش يقدر يمضيبنى على حاجة حتى لو كان
على موتى

سارة : ماهما هايومتوكى فعلا علشان يورثوكى
....اهدى كدا امسحى دموعك دى وتعالى نامى شويه
ولما تصحى قررى هاتعملى ايه وانا معاكى فى اى
حاجة

فى بيت الجارحى

زين : دادة سميحه

دادة سميحه : اهلا يابنى امال فين ليليان

زين : ليليان!!!! .. هى مجتش

دادة سميحه : لا يابنى مجتش. وقلقت عليها بس
قولت اكيد معاك

زين اتعصب وطلع تليفونه وجاب رقم كريم

زين : الو

كريم : ايوا يا باشا

زين بحدّة : ليليان هانم فين ؟ وانت فين ؟

كريم : طلعت منهارة من الشركه بعد ما وصلتها بربع
ساعه ولما سألتها انتى رايحة فين زعقتلى وقالتلى
انك رفدتها واصرت تمشى لوحدها وانا والله حاولت
الحقها بس ضاعت منى واختفت

زين بحدّة : ومتصلتش ليه

كريم : تليفونى باظ والله ياباشا وبصلحه

زين قفل معاه واتصل على مراد

مراد : ايه يا زين ؟.

زين : بسرعه ادينى عنوان سارة صاحبته

مراد : سارة مين !!!.... اه صاحبه ليليان طيب اقفل
هابعته فى مسج

عاصم : اخيرا ظهرتى يابنت فارس لا وايه جايه
برجليكى.

ليليان بعصبيه : مالکش دعوة بيا .. محدش له دعوة
بيا واييااااا تفكر تضربنى تانى

عاصم : لا وايه كمان ايه جايه بتخربشى انا
مبسوط اوى انا انهاردا اسعد يوم فى حياتى دا ليله
ليلتك انهاردا.... يوسف انت مش كنت عاوزها براحتك
اهى عندك عاوز اسمع كل خير

عاصم خرج وليليان خافت وعرفت انها اكبر غلط
عملته فى حياتها انها فكرت ترجع

يوسف : اخيرا يا ليلو جتيلى انتى جيتى علشان

كالعادة

سارة فتحت اتفأجت بزین واقف قصاڤاها

زین : لیلیان فین ؟

سارة : احم اتفضل حضرتك

زین : میصحبش ادخل ومامتک مش موجوده ... لو
سمحتی قولى لیلیان تجهز علشان نمشى

لیلیان خرجت مندفعه : انت عاوز ایه ها انت مش
رفدتنى خلاص خلصنا کل واحد فى حاله..

زین ببرود: البسى طرحتك کویس وهاستناکی تحت ..
متتأخریش

وسابها ونزل ولیلیان اتغاظت من بروده فى سرها :
ایه یا لیلیان مستنیه یصالحک ببوکیه ورد

سارة : لیلیان خدی نصحیتی لیکی روحی معاه
واسمعی کلامه واحکمی علیه

لیلیان بنرفزة : شوفتی جای یکلمنی ازای

سارة : معلش..انتی لو اتأخرتی ثانیه هایطلع

وهايطربقها على دماغنا

ليليان حسست ان كلام سارة صح زين وقت غضبه
بيتحول تماما

فى بيت الجارحى

زين بصوت جهورى : انتى ازاي تسمحى لنفسك انك
تمشى من دماغك كدا ايه مالكيش راجل.

ليليان : مش انت اللى قولتلى مستغنى عنك

زين : انتى مجنونه انا استغنيت عنك فى الشغل مش
فى حياتى شغلى حاجة وحياتى حاجة

ليليان : لو اللى انت بتقوله صح كنت المفروض
تفهمنى تقولى مش عاوزك فى الشغل وتقولى
اسبابك ... انت عاملتنى وحش اوى يا بشمهندس زين

وقالت كلامها الاخير بتريقه

زين بنرفزة : انا معملتكيش وحش دى طريقتى وانتى
عارفه كدا كويس ومش زين الجارحى اللى
بيوضح اسباب لحد

ليليان زعقت : وانا مش جاريه عندك

زين بحدّة : الزمى حدودك علشان لو غضبى طالك
هتخافى منى

ليليان بصريخ: بطل تهددنى بقا

زين خرج من الاوضه قبل ما يعمل حاجة ويندم عليها
وراح اوضه الرياضه يطلع غيظه فيها احسن

فى الشرقيه

توحيدة : ايمان هاتى رقم عبد الرحمن

ايمان : احم ماما هو انتى خلاص قررتى

توحيدة : ايوا وهاتسمعى وانا بكلمه

توحيدة اتصلت على عبد الرحمن

عبد الرحمن : الو

توحيدة : ازيك يابنى

عبد الرحمن بفرحه : اهلا يا حجه ها؟ قررتى ؟

توحيدة : ايوا يابنى انا موافقه .. بس لسه موافقه
قريبى اللى فى سعوديه زين هاتصل بيه ينزل فى
اى وقت

عبد الرحمن : براحتك يا حجه المهم موافقتك.

توحيدة : لا المهم موافقه قريبى دة دا الكل فى الكل

عبد الرحمن : تمام ... ممكن ابقا اجيب امى وتقعد
معاكوا شويه

توحيدة بتنهيده : ماشى يابنى تشرف فى اى وقت

عند عاصم ويوسف

عاصم : ها ؟ الراجل دا متصلش

يوسف : لسه مستنى اتصاله اهو

تليفون يوسف رن

يوسف : الو عملتوا ايه ؟

اتصاب ونقلو العناية المركزة

يوسف : هو انت باعتلى واحد حمار مش عارف الفرق

بين الاصابه والموت

:متقلقش الامور تعدى وهو فى المستشفى
هانخلص عليه

يوسف : عاوز اسمع المرة الجايه كل خير علشان
مزعلكش

يوسف قفل معاه وقعد متترفز

عاصم : ابن الكلب هرب حتى من الموت ... يوسف
عزت لو فاق هانروح فى داهيه

يوسف : متقلقش يابابا ... لو هما مش عرفوا هاروح
بنفسى واخلص عليه

فى بيت الجارحى

زين بيلعب رياضه وكانه بينتقم منه نفسه وكان
متعصب وعلى اخره تليفونه رن وكان رقم توحيدة
قلق جدا : هو يوم مش باين اصلا

زين : الو

توحيدة : ازيك يا بنى

زين : الحمد لله يا حجه توحيدة اخبارك انتى

توحيدة : انا كويسه .. بس فى عريس كان جاى لايمان
يوم الجمعة وكنت عاوزك تقعد معاه يابنى علشان
انت راجلنا بعد حسن الله يرحمه

زين بهدوء : الف مبروك انشاء الله هاجيلكوا

توحيدة : بس انا يابنى معرفاهم انك عايش فى
السعوديه ومحاسب ومتجوز ومخلف تؤام

زين : ههههههه ايه دة كله يا حجه ليه كدا

توحيدة : علشان اهل ليليان سألوا عليك وشكوا فيك
ولازم اللى يتكلم معاهم يتكلم بثقه ويألف حوار
عليهم

زين : ايوا مفهوم تمام..... مفيش مشكله

توحيدة : ليليان اخبارها ايه وحشتنى اوى

زين بتنهيده : كويسه

توحيدة : شكلها مجنناك معلش استحملها والله هى
غلبانه وبتتاخذ بكلمه الحلوة

زين : ربنا يهديها

زين قفل مع توحيدة واتنهد ووقف يفكر يحل مشكلته
ازاي معاها

دادة سميحه : زين يابنى رد عليا

زين فاق على صوتها : احم معلش يا دادة فى
حاجة

دادة سميحه : ايوا مراد تحت وعاوزك

زين : طيب تمام هانزله ... لو سمحتى يادادة جهزى
العشا لليليان وكوبايه اللبن قبل اى حاجة

فى المكتب

مراد : ايه يا زين انت قلقتنى ولا فهمتنى اى حاجة
ومشيت ومبتردش على فونك

زين : متقلقش يا صاحبنى الامور تمام

مراد : ايه سبب المشكله دى وليه رفدت ليليان

زين : كدا رفدتها كدا عادى ياعنى ايه اللى فى

الموضوع غريب

مراد : ايه الغريب انت بتهزر انت رفدتها فاجأه
ومن غير اسباب وجبت مكانها واحدة وانت اصلا
مكنش عندك سكرتيرة شخصيه انت اخترعت
الشغلانه دى ليها علشان تكون جنبك

زين ببرود : حبيت يكون عندى سكرتيرة شخصيه
حبيت الوظيفه دى

مراد : زين بطل البرود دا ... انا فاهم كويس ليه
رفدتها علشان على الباشا صح كلامه عصبك ... بس
انت لو اى حد فكر يعاكسها قدامك ايه هاتقتلها
وتخلص منها على كدا

زين بعصبيه : اى حد يا مراد يعاكسها قدامى هانسفه
.... لو كنت سبتها وعلى الباشا فضل كل مرا يجى
علشان خاطرها هاتبوظلى كل حاجة هاتبوظلى اللى
بخططله من سنين عارف هاتبوظو ازاي لما تلاقونى
قتلته قدامكوا كلكو

مراد : انا عارف كويس انك مبتحبوش بس..

زين قطع كلامه وهو متعصب : انا مبحبوش بس
قول انا بكرهه .. قول انا عايش بس علشان انتقم منه
واحرق قلب ابوة

مراد : طيب اهدى يا صاحبي دا مش حل انك تعيش
علشان تنتقم طيب وزمان كنت ساكت دلوقتي
بقا فى ليليان

زين : مراد متمثلش المثاليه عليا ... انت لما مراتك
وابنك اتقتلوا قصاد عنيك منمتش قبل ما تصفيهم
كلهم صح

مراد :. زين انا قتلتهم علشان شوفتهم وهما بيموتهم
قصاد عيني ليا حق .. بس انت بقا عدواتك مع على
الباشا مبنيه على الباطل

زين بعصبيه : ومين قالك انها مبنيه على الباطل ...
ومين قالك انى مشوفتش ابوة واحنا بنموت انا
وابويا وامى وهو بيضحك ومبسوط و مين قالك ان
ابويا متحايلش عليه علشان ينقذنا قبل ما العربيه
تولع بينا وانا شوفته بيضحك وبيقوله موووووت بقا
ياعز انت وابنك ومراتك انا اللى دبرت الحادته دى
وبتمنى اشوفك وانت بتموت واديك اهو خلاص كلها
ثوانى وتسافر فوووق ومترجعش تانى وسابه ومشى
..... انت عارف ان كلامه لسه بيتكرر قدامى وكأنه
امبارح وفى ودانى على طول مين قالك ان مكنتش
صاحى وشايف الموت ومستنيه وانا طفل صغير
مفهمش حاجة لولا عم حسن لما كان ماشى
بالصدفه هو اللى انقذنى يامراد كنت موت

ولما حاول ينقذ ابويا العربييه خلاص كانت هاتولع
وعم حسن اخدنى وجرينا..... عارف ياعنى ايه اشوف
ابويا وامى يتحرقوا قدام عينى والنار بتحرقهم
وبتحرق قلبى. ودا كله مش عاوزنى انتقم منه
ومن ابنه
لولا عم حسن اللى خدنى بيته وربانى وعاملنى كانى
ابنه ومقصرش معايا لحظه وكان راجل فقير محلتوش
حاجة.... والثانى وهو ابنه مترمخين فى فلوسى
وفلوس ابويا الفلوس السبب اللى كانت فى
موت ابويا وامى وهاتبقا السبب فى موتهم

مراد اتنهد : اخيرا يا زين اتكلمت دا انا كنت بعانى
معاك علشان تتكلم وتقول اللى جواك

زين : وادينى اتكلمت هاتعمل ايه؟

مراد : هاقف جنبك يا صاحبى وهانوقع على الباشا
وابوة

زين : فهمت ليه عاوز ابعد ليليان ... ليليان هى
الحاجة الوحيدة اللى فاضللى هى الوحيدة اللى
ممکن احارب الدنيا كلها علشانها ... انا كنت قافل
قلبى ومش راضى افتحه علشان الانتقام ماليينى ...
بس هى جت وفتحته ودخلت وعمرها ما هاتطلع ابدا
منه يا مراد

زين كان تحت وسمع حاجة بتتكسر خاف وجرى على
ليليان يكون جرالها حاجة ودخل لقاها واقفه بكل
عصبية وبتعيط وبتتحداه فى نفس الوقت وكوبايه
اللبن مكسورة

زين بحدة : اخرجى برا يا دادة حالا

دادة سميحه : يابنى انا اللى كسرتها وقعت غصب
عنى

ليليان بعند : لا انا اللى كسرتها وكويس ان مكسرتش
الصينه كلها

دادة سميحه خافت من ردة فعل زين : يالهوى....

زين بصوت مخيف : اخرجى برا يا دادة وبسرعه

دادة سميحه خرجت ومنظر زين ميبشرش بالخير ابدا
وليليان بعد ما كانت بتتحداه بقيت ميتة فى جلدھا
من الخوف

زين : تعالى هنا قربى

ليليان بتبعد : لا لا لا انت دا هاتضربنى

زين بصوت عالي : ليليان تعالالى هنا فوراً

ليليان بخوف : قولتك لا.....

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

خلص البارت التامن

یاترری زین های عمل ایه فی لیلیان ؟

ياترى ايه السر اللى بسببه مرات مراد وابنه ماتوا ؟

زين هايوافق على جوازہ عبد الرحمن من ايمان

وخصوصا لما يعرف هو مين؟

(البارت التاسع)

ليليان : قولتلك لا انت هاتضربنى

زین : هاعد من واحد لتلاته ان مجتیش انتی حرة

لیلان وهی بتعیط وبتدرای نفسها علشان تتفادی

ضربه : اهو جيت..

زین صعبت علیہ لدرجاتی بتخاف منه ... شدها

لحاضنه وحاضنها وپاس شعرها الى يبعثقه ومؤخرا

بقا عنده ادمان يشم ريحته : هو انا مش قولتلك انا
عمري ما اضربك خايفه ليه تيجي متزعليش مني

ليليان خبت وشها في حضنه وعيظت وكانها بتشتكي
لابوها : انت زعلتني اوى مع اني معملتش حاجة غلط
ومبقولش غير حاضر

زين بحنيه : مش لازم تعملي غلط علشان مش
عاوزك تشتغلي يا لي لي

ليليان اتبسطة من دلعاها دا بس بردوا لازم تفهم ليه
رفدها

ليليان : بس انا اتفقت معاك اشتغل صح

زين : لا غلط انتي متفقتيش تشتغلي دا عم حسن
الله يرحمه هو اللي كلمني اشغلك وبعدين
ياستي حتى لو انتي اللي كنتي اتفقتي فانا غيرت
الاتفاق فيها حاجة دي

ليليان : ماشي بس انت المفروض تقولي اسبابك ...
وبعدين انت مش عاوزني اشتغل عندك ممكن ادور
على اي شغل تاني

زين : ولا عندي ولا عند غيري ... انا مش عاوزك
تشتغلي اصلا ركزي في دراستك وذاكري

لیلیان : انا مقصرتش فی دراستی. وانا لسه عند
کلامی قولى اسبابك ايه

زین : وانا لسه عند رأى مش هاقول اسباب ریحی
نفسك بقا

لیلیان : اووووووف

زین بضحك : ههههههه اووف علیکی انتی... لیلیان انا
لما قولتلك انا رفدتك یمكن خانی التعبير بس
مقصدتش للحظه ان هاسييك یاریت متكررش
تانی اللى عملتى ... لان وقتها مش عارف ردة فعلی
هاتكون ايهممکن

لیلیان بابتسامه : ممکن

زین مسك وشها بایدیه وبخفوت : یالا نفذی العقاب

لیلیان بتوهان : عقاب ايه

زین : عقاب اللبن یا لی لی.. وکمان کسرتی کوبایه
بیقا عاقبین دبل یاعنی

لیلیان اتکسفت : لا لا ابعد یا زین عیب

زين : عيب ايه بس دا انا ناويلك على نيه سودا

ليليان : زي

زين قطع كلامها وباسها برقه وهى للحظه تجمدت
بس بعد كدا اتجاوبت معاه وضمته ليه جامد لانها
حست انه ممكن يسبها وهى حبه وعشقه

زين بعد فترة بعد عنها بياخد نفسه هو حس انه
وصل لمرحله مبقاش متحكم فى نفسه وهو بيحبها
وعاوزها تحبه ومش عاوزها تخاف منه وميعرفش انه
بقا كل حياتها ليليان حطت وشها فى حضنه من
كسوفها منه

زين بحنيه : يالا ننام علشان انا تعبت واليوم كان
متعب وانتى كمان اكيد تعبتي

ليليان مشيت معاه راحت على السرير ونيمها فى
حضنه وهى مبسوطه ان زين الرجال مش سابها
واحتواها

فى الشرقيه

ايمان بتكلم عبد الرحمن فى التليفون

الراجل اللى مامتك بتقول قريبتها دا وهو الرأى الاول
والاخير

ايمان : دا استاذ زين اللى كان واقف فى ميت بابا
يبقا قريب ماما من بعيد ومسافر السعوديه وماما
وبابا الله يرحمه ببحبوة جدا وانت عارف مبقاش لينا
حد ولازم يكون راجل موجود علشان ماما تطمئن اكثر

عبد الرحمن : انشاء الله بعد كتب الكتاب مش
هتحتاجوا لقريبك دا ولا لحد اصلا هاكون موجود

ايمان : انشاء الله امال انت فين كدا

عبد الرحمن : عند احمد قاعد معاه فى الدكان بتاعه
كنت بذاكرله وخلصت وهو بيقل اهو وهانروح

ايمان : سلملى عليه

عبد الرحمن : الله يسلمك على. فكرة انا قولتله
يكون موجود معانا وقت كتب الكتاب

ايمان : وماله ماما بتحبه اوى وانا بعزة زى اخويا
والمفروض يكون موجود

عبد الرحمن : طيب تمام كدا عاوزه حاجة يا قلبى
...سلام

ایمان : سلام

عبد الرحمن قفل مع ایمان وراح عند احمد اللی
مستنیه

احمد : ایه خلصت یا دکتور

عبد الرحمن : اه یالا علشان نمشی ومتنساش یوم
کتب کتاب تکنون واقف جنبی

احمد : لا عمری ما انساه ... بردوا مش هاتعرف ابوک

عبد الرحمن : لا یا احمد لازم کل حاجة تخلص واسافر
ویبقا یعرف براحتہ

احمد : وانا کمان شایف کدا .. علشان عمک عاصم
میقفش فی الجوازہ

عبد الرحمن بشرود : بالعکس عمی عاصم مش
هایقف دا لو طایل یسهلی الجوازہ هایسهلها انا اکثر
واحد عارفه ... نهايته انا مش عارف اشکرك ازای لولا
انت اللی قولتی اروح واتکلم مع الحجه توحیدة
واتشجعت مکنتش وصلت لمرحله دی ابدا

احمد : عیب یا عبد الرحمن انت صاحبی وانت جدع

وطيب وبتحب ايمان جدا....وهى اختى وبنت عم
حسن الله يرحمه لازم اقف جنبكوا

صباحا
فى بيت الجارحى

ليليان صحيت من النوم ملقتش زين جنبها غيرت
هدومها ونزلت لدادة سميحه

ليليان : صباح الخير يادادة

دادة سميحه : صباح النور يا ست البنات

ليليان : حبيبتى يا دادة بتفكرينى بواحدة عزيزة جدا
على قلبى اوعى تكونى زعلانه منى علشان
كلمتك بنرفزة مقصدتش والله انا بس كنت مخنوقه

دادة سميحه : لا انا عمرى ما ازعل منك اصلا ... يلا
تعالى زين بيقولك افطرى واشربى اللبن ... واه فى
العله دى سايبهالك

ليليان : ماشى حضرى الفطار ونفطر مع بعض

دادة سميحه : لا انا هاحضر الفطار واقعد اشرب
معاكى الشاى علشان انا بفطر من زمان

زین : فطرتی ولا لسه

ليليان : لا لسه بس دادة بتحضر الفطار اهو واه
هاشرب اللبن متخافش

زین : شاطرة ... وذاکری کویس الامتحانات قربت ولا ناویه تسقطی

ليليان : انا اسقط طبعاً لا انا اسقط ومعايا زين
الجارحي

زین : انتی ناویہ علی ایہ بالظبط ؟.

لیلیان : ناویه علی کل خیر... مش انت رفدتنی استلم بقا

زین : ههههههههه احب استلم انا منك اى حاجة

سهيله دخت وزين بيكم ليليان

سهیلہ : زین باشا ... لو سمحت فی اوراق عاویزہ
تتمضی

ليليان سمعت صوتها اتغاضت جدا منها!!!! وحبث
تدقيقها

لیلیان : زین....

زین : نعم

لیلیان : قولى سلام ياليليان وبصوت عالى

زین بابتسامه فهم ان لیلیان عاوزه تغیطها : سلام یا
لیلیان

وسهيله اتغاضت انها لسه موجود فى حياه زین
اشمعنا هى اللى زین بيعاملها كذا ماهى فضلت
قدامه سنين عمرها ماشافته بيضحك ولا بيخاف على
حد قدها ولا بيعمل حساب لخوف حد زى ما بيعملها

زین فهم ان سهيله كذبت عليه امبارح ان لیلیان راحت
الحمام من طريقه لیلیان وکمان لما کریم قاله انها
مکملتش ربع ساعه ونزلت بتعيط

زین وهو بيمضى الاوراق : سهيله دا اخر انذار ليكى
لما نشوف الغلطة التالته هاتغلطيهها ولا ايه

سهيله بخوف : زین باشا انذار ايه انا مش فاهمه
حاجة

زین بصوت جهورى : سهيله اخرسى انا مبطقش
فى حياتى قد الكذب وهارجع واقولك تانى انا صبرى

بينفذ بسرعه لو فضلتى تغلطى كثير مش عارف
ممکن اعمل فيكى ايه يالا اخرجى بره

مراد داخل لقاء سهيله بتلم الاوراق وهى مرتبكه
وخرجت

مراد : هو انت على طول كدة نرفوز يا زين

زين : بت سافله فاكهه انها ممكن تضحك عليا... انا
ساييها بس بمزاجى ولغرض فى دماغى

مراد : اغراضك دى تودى فى داهيه طلبتنى ليه

زين : عشا العمل اللى يوم الجمعة احضرو مكانى

مراد : ليه ؟

زين. : مسافر الشرقيه للحجه توحيدة

مراد : خير ؟ فيها حاجة ؟ لو عاوز انا اروحلها علشان
متظهرش فى الصورة تمام عادى

زين : تسلم .. بس انا لازم اكون موجود بنت عم حسن
متقدملها عريس ولازم اروح واحضر

مراد : مش غريبه الراجل لسه ميت ويتقدم عريس

وکمان مراته وبنته یوافقو...

زین : هی غریبه فعلا والاغرب بقا العریس یبقا مین

مراد : مین ؟

زین : یبقا عبد الرحمن شاکر بن عم لیلیان

مراد : لا کدا جنان یاعنی الراجل قبل مایموت هرب
بنتهم منهم وخاف علیها وتیجی مراته توافق ان بنته
تتجوز من ابنهم ایه الهبل دا

زین : هو فعلا جنان وهبل....

مراد : وانت عرفت ازای هی قالتلك

زین : تؤتؤ انا عارف ومن زمان وساکت ومستنی
اجیب اخره

مراد : طبعا متبقاش زین الجارحی لو معرفتش کل
حاجة عن کل واحد

زین : انا کنت مستنی الموضوع دا من زمان اصلا
وان الاوان الحکایه دی تنتهی علشان اخدت حجم اکبر
من حجمها

زین بص لمراد وسکت واللہ اعلم زین الرجال ناوی
علی ایہ

روایه (عشق الزین)

فى الشرقيه

يوسف : اه مات غار فى ستين داهيه تاخدة انا
اتأكدت بنفسى

عاصم : الحمد لله ... انا عاوزك تفضى بقى لليليان
وجبهالى يا يوسف انا واثق فيك

یوسف : متقلقش انا مش ساکت واللہ وهاجیہا واهو
عزت مات وعبد الرحمن شکله ماشی فی جوازته وکل
حاجة ماشیه زی مانا عاوز

عاصم : هو عبد الرحمن ماشى فعلا فى جوازته من
ایمان بنت حسن ؟ وابوة فین ؟

يوسف : اه كل يوم وهناك اظاهر بيتفق مع الوليه
توحيدة ... وعمى شاكر ميعرفش حاجة لكن مراته
عارفه كل حاجة

عاصم. : هاي فضل طول عمرة شاكر اهل هههههههه

يوسف : ياما نفسى اعمل مشكله لزفت عبد الرحمن
واحرق قلبه ومخليش جوازته تتم من حبيبه القلب
بس ساكت علشان خاطر ليليان لما ترجع مبيقباش
غيرى

فى شقه عم حسن

توحيدة : يا مرحب يا كريمه نورتي البيت

كريمه ام عبد الرحمن : دا نورك يا حجه والله. ... ازيك
يا ايمى

ايمان : الحمد لله يا طنط كويسه

كريمه : مشاء الله عليكى يا ايمان قمورة اوى
اصلا طول عمرك جميله ولما كبرتى بقيتى قمر
بزيادة

توحيدية : دا من زوقك يا كريمه انتى اللى عينك
جميله

كريمه : تسلميلى يا حجه. اتفضللى يا ايمان العلبه
دى

ايمان : علبه ايه دى يا طنط

كريمه : دى شبكتك يا قلبى صحيح عبد الرحمن
هايتجوز من غير مايعرف ابوة واهله بس انا موجوده
ومنساش الاصول ابدأ

توحيدية : بس احنا مش هانقدر نقبل الشبكه دى

كريمه : ليه يا حجه .. مش انتى وافقتى .. لسه فاضل
ايه

توحيدية : موافقه زين قريبي انا بعتبرة ابنى وهو
هايجى يوم الجمعة يقعد مع عبد الرحمن لو وافق
هانكتب كتاب فى نفس اليوم

كريمه : باذن لله يوافق عبد الرحمن ابنى طيب
وبيحب ايمان اوىطيب ممكن تخليها عندك يا
حجه ويوم الجمعة لو قريبك مش موافق هاخدها
عادى

توحيدة : مفيش مشكله

كريمه : هاقوم امشى بقا علشان متأخرش عبد
الرحمن بيرن علشان انزل

توحيدة : ملحقناش نقعد معاكى مش كفايه العلاقه
مقطوعه من سنين

كريمه : يالا ربنا يجازى اللى كان السبب

كريمه مشيت ونزلت لعبد الرحمن

عبد الرحمن : ها يا ماما عملتى ايه كل حاجة تمام

كريمه : متقلقش تمام بس الحجه توحيدة مرضتيش
تلبس ايمان الشبكه الا لما قريبها يوافق

عبد الرحمن : اه هاقعد معاه يوم الجمعة ربنا يستر
قلبي مش مطمئنى

كريمه : متقلقش يالا نمشى نروح علشان ابوك

كريمه روحت ولقت شاكر قاعد ووشه مببشرش
بالخير ابدأ

شاكر : كنتى فين ؟

كريمه : كنت بزور واحدة صاحبتى

شاكر : وصاحبتك دى توحيدة مرات حسن

كريمه : اه فيها ايه الست جوزها مات وكل الناس
راحت وعزتها الا انا مش عيب مهما كانت خلافاتك
مع جوزها الله يرحمه ماليش فيه دا واجب ولازم اروح
واعزى

عبد الرحمن : يابابا انا مش شايف ماما انها غلطت ...
دا مجرد واجب وخلص

شاكر : اه طبعا ياخويا ماهو الموضوع على هواك
علشان حبيبه القلب ايمان ... انا قلبى مش مطمئنى
من ناحيتكوا انتو الاتنين

كريمه : ايه دا هو انت عندك قلب وبيعرف يطمئنا
زى الناس العاديه

شاكر بغضب : ليه هو انا مش بشر

كريمه : لا انت حجر يا شاكر

فى القاهرة

فى قصر على الباشا

الباشا :خليك واخذ بالك كويس من زين علشان هو
مش سهل ابدا

على: متخافش وابنك كمان مش سهل

الباشا : لا زين ذكى ولماح ومعاه مراد فهد المخابرات
واللى انت داخل عليه مش مريحنى

على : مراد متخافش منه استقال من زمان ومبقاش
له فايده بقا له فى الهلس والمسخرة وبس

الباشا : متستهونش بيه اوى كدا علشان دا فى شغله
بيعملوله الف حساب ومش معنى انه ساب شغله
بيقا خلاص بالعكس الطبع بيغلب

على : ريح بالك انت بس وسيب ابنك ينتقملك من
زين الجارحى على نار هاديه وانا هامحيلك اسم
عيله الجارحى من الوجود

الباشا بشرود : كنت واثق نفس ثقتك دى وكنت
بقول كدا بردوا هامحى اسم عيله الجارحى من
الوجود ... بس مقدرتش وزين عاش وبقا غول
المعمار بقا غول عن ابوة

فى بيت الجارحى

زين قاعد جنب ليليان على السرير وبيقرا فى الكتاب

ليليان بملل: زين

زين قفل الكتاب : ايوة

ليليان : ايه الملل دا ماتيجى نتكلم ف اى حاجة

زين : ملل ايه دى الساعه ٢ المفروض حضرتك تنامى

ليليان : لا بجد الحياه ممله انا عاوزه ارجع الشغل .. انا
كان يومى بيبقى مليون .. يومى بقا فاضى اوى

زين : من يوم ... يوم واحد بقيتى حاسه الحياه ممله ..
طيب اتعودى عليها علشان مفيش رجوع الشغل.

ليليان : ايوا صح تلاقيك خايف من ست السلعوة
سهيله والمعفنه اللى انت جاييها مكانى

زين حب يدايقها: سلعوة ومعفنه وبعدين انا
مجبش حد معفن يشتغل عندى لازم كلهم يبقوا
برفكت ونورا ممتازة جدا فى شغلها.

لیلیان بغیره : امممم قولتلی اسمها نورا اسمها
وحش وهی وحشه وبردوا معفنه

زین بضک : هههههههه مالیش دعوة باسمها حلو
ولا لاه ولاحتی شکلها انا راجل محترم ومتجوز وباحترم
مراتی جدا

لیلیان تاهت من کلاممه وقربت منه : یاعنی انا احلی
منها

زین بحنیه : طبعا انتی احلی من ای واحدة فی الدنیا
دی کلها وبعدين اصلا مفیش وجه مقارنه مایینک
وبینها ... وعمرک ماتحطی نفسک مع ای حد علشان
انتی مش ای حد

لیلیان بضک وغمازتها بانث : هههههههه ایوا صح انا
لیلیان الجارحی

زین قرب منها وباسها من خدها : تعرفی ان انا بحبها
اوی

لیلیان بصت فی عینه : هی ایه دی للی بتحبها

زین بخفوت : غمازتک

لیلیان ابتسمت اکثر

زين: بتغرينى انتى كدا صح

ليليان اتكسفت وحبث تهرب منه

ليليان : شوفت اتكلمنا وضيعنا وقت ممل والنوم جه
اهو يالا تصبح على خير يا.....

زين شدها له: يا ايه

ليليان برومانسيه : تصبح على خير يا زين الرجال

زين قرب من شفايفها وباسها بوسه رقيقه : لا انا
زينك انتى وبس

اخدها فى حضنه زى كل ليله هو خلاص بقا متعود
تنام فى حضنه واقسم بين وبين نفسه مينمش فى
مرة الا وهى فى حضنه

صباحا

سارة : لو سمحت جبرى الدوا دا بسرعه

الصيدلى : ثوانى هاجبهولك من جوا

:السلام عليكم

سارة كانت زهرها لباب الصيدليه
حست ان الصوت دا تعرفه قلبها دق : يا نهار اسود
هى مالها ضلمت كذا ليه

الصيدلى : اتفضللى اهو يا انسه

سارة مرتبكه وبتحاول تغير صوتها : طيب خلص
الاستاذ وانا بعدين اصل فى حاجات اسال عليها

الصيدلى استغرب منها ووجه كلامه للشخص: نعم
اتفضل يا استاذ

مراد : عاوز اى حاجة لصداع

الصيدلى : اتفضل خذ حبايه دلوقتى لو الصداع
مستمر خدها بعد ٨ ساعات ... اتفضل ميه

مراد : شكرا معايا ... حسابك

مراد خلص واخذ الدوا ومشى

سارة اتنفست اخيرا : الحمد لله ... قولى بقا حسابك
علشان امشى

سارة اخدت الدوا ولسه خارجه من باب الصيدليه

لقت اللي بيشد ايدها فى شارع جانبى

سارة : يالهوى اوع ايدى يا مجنون انت

مراد : بتغيرى صوتك فى الصيدليه فاكرنى مش
هاعرف صوتك ... ياغبية وبالنسبه لمرايات الصيدليه
الى مبيناكى دى

سارة : وربنا لو مشلتش ايدى لاکون عضاك نفس
العضه والمرادى هاخليها تجيب دم

مراد : الله بموت فى البنات الشرسه اللي زيک کدا

سارة : اه يا حيوووووان .. ايدى بتوجعنى ... شيل ايدك
وبطل كلامك السافل دا

مراد : انا بردوا اللي حيوان وانتى لما عضتيني
كنتى ايه عصفورة تعالى نتفق اتفاق ايه رايك
اعضك نفس العضه وفى نفس المكان ونبقا
خالصين

سارة : يالهوووووووووووى الحقونى

مراد : اتكتمى

الناس اتجمعت حوالينهم

فى ايه يا انسه مالك

مراد : انسه ايه دى المدام

سارة : اخرس ... والنبي ابعده عنى بيتحرش بيا

مراد : اتحرش بيكى ايه فى واحد يتحرش بمراته

:لا حول يا جماعه حلوا مشاكلكوا فى البيت مش فى
الشارع كدا

سارة : بيت ايه وشارع ايه ياجدع انت ياتخلصنى
منه يا تتزفت تمشى من وشى حالا

:الله يكون فى عونك عليها يا استاذ احنا اسفين ربينا
زى مانت عاوز

سارة : الله يخربيتك فضحتنى لم الدور دا

مراد : مش انتى اللى صوتى انا مالى..... لمى انتى

سارة : خلاص يا جماعه جوزى وبدلع عليه يالا طرقلونا

الناس مشيت مستغربين من المجانين دول

سارة : اوعى ايدى كفايه فضايح لغايه كدا

مراد :الفضايح دى انتى اللى عملتيها مش انا... وانتى
اللى غلطانه من الاول لما عضتيني انا علشان راجل
مرضتيش ارنك العلقه التمام ولا كان حد قدر يعمل
حاجة

سارة : لا حول الله ... انا عضيتك لاسبابى

مراد : والله اقدر اعرف ايه اسبابك

سارة : انك سافل وقليل الادب وبتشقط بنات

مراد : وانتى مالك طب تعرفى كنت بفكر اسبيك
واسامحك بس بعد اللى قولتيه والله لاعضك تعالى
بقا

مراد مسك دراعها من غيظه وعضها فيه و بعدين
سابها ومشى بغل اول واحدة تدايقه كدا وتعصبه
طول عمرة بارد. زين دايمما يقوله انت تلاجه يا مراد
....مش سهل حد يعصبه بسهولة مش عارف ليه
يمكن علشان شرسه وعنيدة ولا اول واحدة اتجرات
عليه وزعقتله وشتمته بس هى على بعضها كوكتيل
استفزاز ولما شافها لابس احمر وهو بيكرة اللون دا
جدا كرهها اكثر

سارة : الله يخربيتك يا حيوان كان يوم مهبب يوم
ما شوفتك....

فى الجامعه

ليليان : ما لسه بدرى يا ست سارة سايبنى دا كله
لوحدى

سارة : اسكتى يا ليليان انا عفاريت الدنيا بتنطط فى
وشى

ليليان : ليه مالك يا حبيبتى

سارة : ايدى بتوجعنى اوى يا ليليان الهى يتشك
فى قلبه البعيد

ليليان : ايدك مالها ومين البعيد دا

سارة حكى لليليان كل حاجة

ليليان : ههههههههه ههههههههه مش قادرة والله
انكو مجانيين

سارة : بتضحكى .. والله انك باردة

ليليان : يا سارة يا حبيبتى انتى اللى غلطانه من الاول
لما فكرتى تعضيه عاوز منه ايه غير يكون فاكرك
ويردلك اللى عملتیه .. وبعدين هو انقذك من الولاد
اللى كانوا بيجروا وراكى وانتى ردتى اللى عمله بايه
بانك تعضيه ههههههه
المفروض كنتى تعتذرى

سارة : اعتذر.... لا طبعاً على جثتىانتى مسالمة
اوى يا ليليان وانا مش كدا

ليليان : بالعكس انا مش مسالمة ... بس بالعقل كل
حاجة هاتيجى طيب انتى تعرفى مينفعش اكون
عنيدة مع زين الدنيا تخرب ما بينا حكمى عقلك
شويه

سارة : مع دا لا مفيش عقل ربنا ياخدة الحيوان
ورملى ايدى

ليليان : يادى النيله مفيش فايدة فيكى ابداء... المهم
انا مدايقه جدا وعاوزة ادايق حد

سارة : الله الله فين العقل يا ليليان هانم

ليليان : مالعقل اهو بستخدمه عشان ادايق حد

سارة : وياترى مين الحد دا

ليليان : سهيله سكرتيرة زين يا سارة بت رخمه
وشايفه نفسها وملزقه كدا وبتلبس ديق وقصير زى
مايكون مش جايه تشتغل ... لا دى جايه علشان تعمله
اغراء ومعرفش بتكرهنى ليه وهى السبب اكيد فى ان
زين يخلينى اسيب الشغل بصى مش عارفه هى
السبب ولا لاه بس انا فعلا مبحبهاش

سارة : حاسبى بس الدخان اللى بيطلع منك هههههه
انتى بتغيرى يابطه على زين ... وبعدين بعد كل كلام
دا عليها ومش عارفه بتكرهك ليه ؟

ليليان : لا والله انا كنت عادى ومش فى دماغى بس
هى اللى كرهها ليا واضح وبعدين يوم ما سيبت
الشغل كانت فرحانه اوى

سارة : والمطلوب

ليليان : فكرى معايا كدا عاوزه اعرفها حجمها كويس
واعرفها انا ابقا مين بس خايفه من زين متوقعش رد
فعله عليا يبقا عامل ازاي

سارة : هاقولك تعملى معاها ايه ... وتعملى كمان
مع زين ايه ... بس انتى هتحتاجى تروحي الشركه

ليليان : وماله ما اروح تعالى نحضر محاضرات ونظبط

الخطه

فى شرکه الجارحى

سهيله ونورا قاعدین بیتکلموا

لیلیان : های

سهيله : ايه دا ... انتى

نورا : هو انتى مش اترفدتى جايه هنا تانى ليه

لیلیان اتجاهلت كلام نورا : قولى لزين انى موجودا

سهيله بتريقه : واقوله مين بقا انشاء الله لیلیان
سکرتیرتک القدیمه اللى حضرتک رفدتها ومشیتها من
الشركة کلها عاوزک

لیلیان برقه : تؤتؤ قولیلو لیلیان الجارحى مرات
حضرتک

سهيله ونورا اتصدموا من الخبر سهيله كانت متخيله
بينهم علاقه عابرة مش مراته

لیلیان بتحدی : احسنک تدخلى

سهيله خبطت ودخلت

زين مرفعش عينه من على الورق: فى ايه يا سهيله

سهيله : مرات حضرتك برا ليليان الجارحى

زين قام وقف وراح عند الباب : دخليها فورا و بعد كدا
تدخل من غير اذن

ليليان دخلت والباب مفتوح وسهيله واقفه ونورا
واقفه برا شايفهم

ليليان قربت من زين وبكل رقتها رفعت نفسها
وباسته من خدة : انا جيت

زين فهم هى عاوز تعمل ايه وهو استغل الفرصه و
باسها من خدها و ابتسم : نورتى الدنيا كلها
وحشتينى

وبص لسهيله : اخرجى انتى واطلبى عصير فراوله
لهانم

ليليان كانت مبسوطه اوى ان الخطه نجحت زى ما
هى عاوزة واحسن كمان بس لسه ردة فعل زين
وافتكرت كلام سارة

سارة : اتسهووووكى يا ليليان متعرفيش تتسهوكى

زين : تعالى نقعد ها شايفك جايه من غير ما
تقوليلى فى حاجة

ليليان برقه : لا مفيش حسيت ان عاوزه اجاى
واشوفك

زين : بجد طيب كنتى استنى ساعه بالضبط
وهاتشوفينى معاكى فى البيت

ليليان بسهوكه زى ما سارة فهمتها وقربت منه : لا
مقدرتش استحمل

زين : لا انا اللى مش هاستحمل... اهدى شويه ... احنا
فى الشركه انتى منفذتيش اللى فى دماغك يبقا
خلاص

ليليان : هو انت زعلان ان قولت مراتك يا زين

زين : لا طبعاالدنيا كلها عرفت ان متجوز عادى

ليليان بغيرة : امال الهوانم اللى برة دول لما عرفوا
منى اتصدموا ليه

زين مستمع بغيرتها : والله هما اتصدمواا انا مالى
بقا بيهم

ليليان : لا طبعا الغلط غلطك انت ليه مش معرفهم

زين : وانا اعرفهم ليه وبعدين يعرفوا ولا ميعرفوش
انا مالى

ليليان : لا طبعا مالك ونص..... حضرتك المفرد...

قطع كلام ليليان دخول سهيله و فى لحظه كانت
ليليان قاعدة على رجل زين ومحاوطة رقبتة وزين
اتصدم بس مابينش وقربها منه اكرر

ليليان : بيبي ودينى الملاهى

زين مقدرش يمسك نفسه من الضحك على عقلها :
هههه حاضر هههههههه

سهيله شافت المنظر دا اتصدمت معقوله دا زين
الجارحى دا اكيد اتغير وبقا واحد تانى لا وبتقوله
ودينى الملاهى بيقولها حاضر لا اكيد فى حاجة غلط

زين مبتسم : شكرا يا سهيله حطى العصير هنا
واتفضلى انتى شوفى شغلك

سهيله خرجت هاتولع من اللى شافته

زين قام ووقف ولبس جاكٲ بدلتٲه : يالا

ليليان : ايه هاتودينى الملاهى

زين : ههههه لا هانروح فى ملاهى البيت هناك
احسن

زين خرج وماسك ايد ليليان والشركه كلها اتفرجت
وليليان مبسوطه ان خطتها مشيت زى ماهى عاوزه
واكيد الخبر هاينتشر فى الشركه ومحدث يقدر يبص
لزينها.

مساءا

فى بيت الجارحى

زين بيكلم مراد على التليفون

زين : ضبط انت كل حاجة وخليك صاحى كويس لعلى
انا عارف انا باعت مين يا مراد

مراد : متقلقش ...مضبط كل حاجة

زين :انا لولا موضوع الشرقيه دا كنت روح ت انا بس
اعمل ايه

مراد : قولتلك متقلقش ... انت مش واثق فيا ولا ايه

زين : مش هارد عليك ... علشان انت عارف لو كنت
قدامى كنت عملت ايه فيك

مراد : سماح يا بيبى .. بس الا قولى ايه موضوع
انهاردا الشرکه كلها بتتکلم عليك انت و لیلیان

زين : لیلیان ههههه دى كانت جايه الشرکه بتسن
سكاکینها لسهيله وناويلها

مراد : ربنا يخليها لك يا زين انا عمرى ما شوفتك
بتضحك ولا مبسوط قد الفترة دى

زين : ويخليك ليا يا صاحبى

مراد : خلى بالك من نفسك وخذ الحراسه معاك

زين : ايه ياعم مراد هو انا رايع فين دا انا رايع الشرقيه

مراد : بردوا الامر ميسلمش ياعم .. سلام

زين قفل مع مراد ولف لقي ليليان واقفه بتبصله

زين: ليليان انتى واقفه هنا من امتى

ليليان : هو انت رايح الشرقيه ليه يا زين

زين : انتى بتتصنتى عليا ولا ايه

ليليان قربت منه وعيونها كلها دموع : فى ايه رايح ليه
.... متروحش هناك . خليك جنبى

زين : انا جنبك متخافيش ... ومروحش هناك ليه
هايعملوا فيا ايه

ليليان بخوف عليه : زين دول شياطين ... علشان
خاطرى متروحش

زين : حتى لو الحجه توحيدة عاوزنى وقاصدنى

ليليان : ماما توحيدة عاوزك فى ايه

زين اخدها بهدوء وقعدها وقعد جنبها : تعالى فى
حضنى

ليليان ارتمت فى حضنه ومش عاوزة تسببه وعماله.
تعيط شريط ذكرياتها بيمر قدام عنيتها راح منها ابوها

وامها و جدتها وعم حسن بس زين لا الوحيد اللى
مش هاتقدر على فراقه

زين : اهدى يا لى لى

ليليان بتحاول تهدي : هى ماما توحيدة عاوزك فى ايه

زين : عبد الرحمن ابن عمك متقدم لايمان بنتها

ليليان بفرحه. : بجد اخيرا بودى اخذ الخطوة دى

زين بضيق : بودى مين لامؤاخذه

ليليان : ههههه بودى ابن عمى شاكر بيحب ايمان
اوى يا زين حب طفولته وانا كنت شاهدة

زين : مش سى زفت بودى كانوا عاوزين يجوزهولك
بردوا

ليليان : ههههه لا عمرة ما وافق يا زين بالعكس دايم
كان بيساعدنى لما عمى عاصم كان بيحبسنى ويمنع
عننى الاكل والميه

زين : هما كانوا بيحبسوكى وبيمنعوا عنك الاكل و
الميه

لیلیان : اه الحمد لله بس خلصت منهم وادی عبد
الرحمن قدر یخلص منهم

لیلیان عماله تتکلم ومبسوطه ان عبد الرحمن
هایتجوز ایمان
وزین کان فی دنیا تانیه کان بیتخیلها وهی بتعانی
وبتعیط علشان کدا عندها کوابیس علی طول فی
سرة : یومکوا قرب اوی ومش هارحمکوا

لیلیان : زین انت فین

زین : معاکى اهو... بتقولى ایه

لیلیان : خدینى معاك

زین : انتى اتجننتى .. اخذك فین ... باين علیا غلطت
لما قولتلك انا رایح فین

لیلیان: لیه بس یازین افرض عملوا فیک حاجة
..لازم اکون معاك

زین : لیه هاتحامى فیکى

لیلیان : انا مش هاسمحلک تروح لوحدک هاخاف
علیک

زين بتنهيده : انتى هبله هو انا عيل عندى ١٩ سنه
 علشان تكلمينى كدا.... انا راجل ... انا زين الرجال لو
 فاكرة

لېليان: طب او عدينى انك ھاترجعلى

زین : هارجعلك يا لى لى ... يالا نقوم ننام

لایلیان : پالا هما هایتجوزوا علی طول

[illegible]

ياترى بقا زين ليه رافض عبد الرحمن حتى بعد كلام
ليليان

ياترى مراد وسارة هاي تقابلو تانىلو اتقابلو
هاي فضلوي القط والفار كدا

وعبد الرحمن هايعمل ايه لما زين يرفض..

البارت الحادى عشر (١١)

فى الشرقيه

توحيدة بخفوت : ليليان كويسه يا زين

زين : اه كويسه الحمد لله بتسلم عليكو

توحيدة : الله يسلمها خلى بالك منها دى الغاليه حبيبته
الغالى

زين : متخفيش فى عنيا هو مين اللى جاى معاه

توحيدة : هو وامه كريمه طيبه ومحترمه واحمد طبعاً
انت عارفه واحنا وبس

زين : اه بس فى واحدة مع ايمان مين دى

توحيدة : دى سهى بت قليلة الادب لزقه فى ايمان
اكيد يوسف هو اللى باعتها علشان تنقله كل حاجة

زين : لا لو سمحتى يا حجه توحيدة خلى ايمان تمشيها
... انا مضمنش ايه ممكن اللى يحصل

توحيدة : ليه يابنى هو انت هاترفض

زين : انتى لما جبتينى هنا علشان واثقه فيا صح...
بيقا خلاص ثقى فيا ومتقلقيش بس مشوا البنت
الى جوا دى

توحيدة : طيب حاضر عن اذنك هاقوم اقول لايمان

توحيدة قامت ودخلت على ايمان ولقت سهى قاعدة
معاها بتساعدھا فى اللبس

توحيدة : خلصتى يا ايمان

ايمان : اهو خلاص ياماما هالف الطرحه وبس

توحيدة : طيب ممكن يا سهى تروحى المطبخ
تجيلى ميه

سهى : اه طبعا يا طنط ثوانى.

(سهى كانت مبسوطه علشان تخرج تتكلم مع زين
وخرجت)

توحيدة : ايمان مشى سهى مبقاش ليھا لزوم هنا

ايمان : ازاي يا ماما امشيھا انا هاتكسف والله انا
اصلا مقولتش ليھا حاجة هى الى جت فجأه وعرفت
كل حاجة

توحيدة : لا هى مجتش كدا بالصدفه ... يوسف اللى
باعتها علشان تنقله كل حاجة ... مشيها علشان
متبوظش الجوازة

ايمان خافت : طيب اعمل ايه ؟

توحيدة : معرفش مشيها قبل ما عبد الرحمن يجى
.....

زين قاعد بيتكلم فى التليفون بصوت واطى وشايف
سهى وهى بتراقبه

زين : وحشتينى

ليليان : لا انا زعلانه انت ازاي تمشى الصبح وتضحك
عليا ومتصحنيش

زين : لو صحيتى هاتعملى ايه

ليليان: هو انت بتتكلم صوت واطى ليه فى حد جنبك

زين : لا مفيش ... بس فى واحدة فى المطبخ
بتراقبنى

اسمها ... بس شكلها جايه تكلمنى دلوقتى

ليليان : اوعى تقفل هازعل وربنا

زين : حاضر يا حبيبى....

ليليان بتوهان : حبيبك مين ؟ الكلام دا ليا

زين بضحك : هههه امممم ليكى ... احم ثوانى يا
حبيبى

زين بجديه : افندم مسمعتش

سهى بدلع : بقولك عاوز تشرب حاجة اعملك ايه

زين : شكرا مش عاوز حاجة

سهى : تؤتؤ لازم تقول

زين : قولتلك مش عاوز ... لو عوزت حاجة هاقول
لحجه توحيدة متشكر

سهى : انا وطنط توحيدة واحد وانا نفسى اعملك
حاجة بايدى

زين : هو انتى مش ملاحظه انك عماله تضيعى

وقتى وانا عاوز اكلم مراتى لو سمحتى شكرا
لخدماتك

سهى : امممموهو انت متجوز مش باين عليك
خالص

زين : اه متجوز وتتخيلي بقا انى سايب مراتى على
التليفون وانتى واقفه بتتكلمى مش عارف فى ايه
الصراحه بس اللى عارفو انها حاجة مش تخصك

سهى: اه بس....

زين قاطعها : باين حجه توحيدة بتنادى عليكى

سهى : اه عن اذنك

زين : اتفضللى

(سهى مشيت وطبعاً دا كله ليليان كانت على
التليفون ومتغاضه من سهى ودلعتها على زين وفى
نفس الوقت مبسوطه جدا من زين وهو بيكسفها.)

زين : ايه يا لى لى انتى معايا ؟

ليليان : اه معاك... هى مشيت

زين : اه ... وانا هاقفل بقى .. خلى بالك من نفسك
لغايه ما اجيلك .. سلام يا...

ليليان قطعت كلامه : يا ايه....

زين بضحك : يا لى لى هههههه

ليليان : والله انك رخم سلام

زين قفل معاها وهو بيضحك

توحيدة : كنت بتكلم ليليان

زين : اه ايه اللى عرفك

توحيدة : من ضحكك اللى على وشك دى

زين : يا سلام ماهو ممكن بكلم حد تانى وبضحك
بردو

توحيدة : لا بس الضحكه دى من القلب ومش
هاتطلع الا اذا كان سببها حد خاطف قلبك

زين :. احم امممم هى خطفته فعلا ها البت دى
هاتمشى

توحيدة : اه زمان ايمان بتقولها ... اطمئن

ايمان : سهى كدا كل حاجة مضبوطه

سهى : اه

ايمان : طيب انا متشكرة جدا تعبتك معايا .. تقدرى
تروحي

سهى : لا عادى انا ممكن اقعد لغايه مالىوم يخلص

ايمان : لا روى علشان اهلك ميسايقوش ... وبعدين
دى لسه اتفاقات ياعنى

سهى اتكسفت ومبقاش ليها عذر علشان تقعد :
ماشى يا ايمى .. سلام هامشى بقا

سهى وهى ماشيه بتتكلم فى التليفون

سهى : زى ماحكتك كدا دا كله اللى حصل

يوسف : وليه ياعنى عاوزين يمشوكى

سهى : الوليه امها مبطقنيش اصلا علشان كدا
تلاقيها عاوزه تمشينى

يوسف : اممم مش مشكله اقفل انتى بقا

سهى : ايه مش هاشوفك

يوسف : بعدين .. سلام

عاصم : ايه مشوها اكيد توحيدة عرفت انك باعتها
علشان تنقلك الاخبار

يوسف : المتخلفه قولتلها روحى متأخر .. راحت بدرى
اهو مشوها بدرى قبل ما زفت يجى

عاصم : طب والواد دا متكلمتش معاه

يوسف : بتقول اتكلمت معاه وهو بيكلم مراته
وكسفها

عاصم : ههههه مش قريب توحيدة وحسن عاوزو
يكون ايه مثلا صايع لا طبعا لازم يكون من نفس
عينتهم

يوسف كان قاعد بيفكر فى كلام سهى ان قد ايه زين
دا وسيم اوى وشيك ويعجب اى بنت وقد ايه هى
معجبه بيه وتخيل لو ليليان لو شافته ممكن تحبه...

عاصم : ايه انت فين يا استاذ.... مش معايا خالص

يوسف : معلىش ... كنت بتقول ايه

عاصم : بقولك مفيش اى اخبار عنها

يوسف : لسه انا كلمت واحد صاحبي بيشتغل فى
البنك لو هى صرفت من الكريدت يقولى

عاصم : تمام .. تعجبني بدات تفكر اهو

يوسف : متقلقش انا مش ساكت وهاجيبها

فى شقه عم حسن

زين وتوحيدة وايمان وكريمه وعبد الرحمن و احمد
قاعدين

عبد الرحمن متوتر جدا من نظرات زين : احم اظن
ان الحجه توحيدة قالتلك ان عاوز اتجوز ايمان وهى
موافقه مبدئيا بس قالتلى ان لازم موافقتك.

زين مستغرب جدا من درجه الشبه بينه وبين ليليان
لون عينها ونفس لون شعرها

زين بجديه : امممممم قالتلى ... وقالت انها موافقه
هى وايمان ...بس الحقيقه انا مش موافق

الكلمه صدمت الكل

كريمه : ليه يابنى مش موافق عبد الرحمن الحمد لله
اخلاقه كويسه ودكتور فى الجامعه ومقتدر ماديا ايه
اللى يعيبه

زين : اهلك مثلا حجه توحيدة كانت حكتلى عن
اهلك وكنت سمعت عن شويه مشاكل من عم حسن
الله يرحمه ولو عم حسن كان موجود كان رفضك ..
اجاى بقا انا و اوافق

عبد الرحمن : وزى ما قولت لحجه توحيدة هاقولك
بردوا انا ماليش دعوة باهلى انا اصلا عاوز ابعد عنهم
انا هاخذها وهاخاد مامتها واسافر انا مقدم على بعته
فى امريكا انا مش عاوز حد من اهلى اصلا ... ليه
انت تاخذنى بذنب اهلى.

زين : انا مباخدش حد بذنب حد .. بس دا اللى عندى
انا مش موافق

عبد الرحمن اتعصب وقام ووقف : تطلع مين انت..
علشان ترفض ولا توافق امها موافقه وهى

موافقه وبتحبني وانا بحبها ... انت مالك اصلا ... ولا
تكون حاطط عينك عليها

زين قاعد وبكل هدوء : اطلع مين .. اظن حجه توحيدة
قالتلك ... اوافق ولا ارفض لا احب اقولك الموضوع
فى ايدى ... حاطط عينى عليها .. اممم احب اقولك
بردوا ان متجوز وبحب مراتى وايمان اختى ... وبعدين
انا مش شايفك مناسب ... ممكن اكون شايف حد
تانى مثلا مناسب عنك

عبد الرحمن : انت واحد مستفز ومين دا اللى حضرتك
شايفه مناسب عنى بقا محدش يقدر يتقدم لها البلد
كلها عارفه انى بحبهاااا

زين : احترم نفسك وانت قاعد بتتكلم انت مش قاعد
فى الشارع علشان تتكلم كدا .. وبعدين مش شرط
يتكلم ويجى يتقدم انا لو طلبت منه يتجوزها
هايتجوزها ومش هايرفض

عبد الرحمن بنفس عصبية : يطلع مين دا

زين : احمد مثلا

(الكل اتصدم من كلام زين حتى توحيدة)

احمد : نعم انت بتقول ايه يا استاذ زين ... اهدى بس

عبد الرحمن صاحبی وایمان اختی

زین : صاحبك دى تخصك متخصصنیش وایمان مش
اختك وعم حسن كان بیحك لدرجه انه بیتمناك
لبنته ... وانا بقا مكانه ویتمناك لبنته

عبد الرحمن : والله هاقتلک ایه اللى انت بتقوله دا
احمد وایمان ایه انت عاوز توصل لایه قولى

کریمه : اهدى بس یا عبد الرحمن .. لا حول ولا قوة الا
بالله لیه کدا بس یا استاذ زین تکسر بخاطرهم ... انت
مش شایفه هایتجنن ازای طیب بلاش ابنى ..ایمان
انت مش شایف حالتها عامله ازای... ما تتکلمی یا
حجه توحیدة

توحیدة : انا قولت ان الموافقه والرفض فى اید زین
وانا مقدرش اتکلم

ایمان مبطلتش عیاط من بدایه کلام زین : ماما ...
ارجوکی

توحیدة : اسکتی

عبد الرحمن : وکلامی لیکى یا حجه ... انتی نسیتی

زین : الکلام سهل اوى مثلا انا ممکن اکلمک

واقولك كلام قد ايه انا بحبك وبتمنالك الخير وانا من
جوايا مش طايقك وبتمنالك الشر كله

عبد الرحمن بنرفزة : قصدك ايه ان بضحك عليهم
تقدر تقولى هاكسب ايه وانا بضحك عليها هاخاد ايه
من ان اتجوزها واسافر بيها

زين : الله اعلم يمكن عاوز تكسرهما ولا تحقق اغراض
حد تانى ... هانعرفه مع الايام

عبد الرحمن : الزم حدودكوعلى فكرة انا عارفك
كويس وعارف انك زين الجارحى

زين بسخريه : شوفت اهو انا قولت الايام هاتعرفنا
انت عاوز ايه..... مجبتش سيرة الثوانى

عبد الرحمن : انا مش فاهم قصدك ايه... انت حد
معروف اوى وانا شوفتك قبل كدا فمؤتمر فى جامعه
القاهرة

زين : تفهم ولا متفهمش ... نهايه الكلامانا مش
موافق

كريمه : طيب يابنى متشكرين... يالا يا عبد الرحمن

عبد الرحمن : يالا فين ... انا مش هامشى قبل ما

اتجوزها

كريمه : يالا يابنى وعدى الامور دلوقتى وهانتكلم
بعدين ... فرصه سعيدة عن اذنكوا

عبد الرحمن : انا هامشى دلوقتى بس ايمان ليا
ومش لحد تانى.

عبد الرحمن مشى هو وكريمه

ايمان قامت وقفت : انا معرفش لحد دلوقتى انت
مين وتقريلنا ايه وليه اصلا ماما مستنيه موافقتك ...
بس انا كمان بقولك لو مش هاكون لعبد الرحمن
عمرى ما اكون لحد تانى

توحيدة : بنت .. احترمى نفسك واتكلمى باسلوب
احسن من كدا.... ادخلى اوضتك

ايمان دخلت اوضتها واحمد اتكلم

احمد : انا مش فاهم انت ليه عملت كدا يا بشمهندس
زين ليه تزعل منى صاحبى وليه تكسر بخاطرهم اصلا

زين : صاحبك دا يخصك انت .. بس انت يا احمد لو انا
فعلا وجيت قولتلك اتجوز ايمان هاترفضى طلبى

احمد : انا يعز عليا ان ارفض طلبك بس اه هارفض
علشان حاجتين مهمين .. عبد الرحمن صاحبي ... عبد
الرحمن قرب منى وانا مش قدة ولا فى السن ولا
التعليم ولا اى حاجة ووقف جنبى وانا لايمكن اعمل
كدا فى اى حد مابالك بقا صاحبي اللى افضاله عليا
.... والحاجة التانيه ايمان .. ايمان دى اختى فعلا واهم
حاجة حبيبه صاحبي عن اذنك يا بشمهندس

احمد هو كمان مشى ومفضلش الا توحيدة وزين

توحيدة : انا مش هاسالك انت رفضت ليه لانى واثقه
فيك وواثقه انك عاوز توصل لحاجة معينه بس
بلاش ايمان واحمد ... انا بنتى مش وحشه يا زين
علشان اطلب من حد يتجوزها ... حتى لو رفضت عبد
الرحمن هى هاتفضل لغايه مايجى نصيبها لغايه باب
بيتنا ومتزعلش من ايمان هى قالت كدا من حبها
لعبد الرحمن

زين : متقلقيش من اى حاجة ... ومش زعلان على
فكرة منها لو مقالتش كدا كنت شيكت فى حبها انا
هامشى بقا علشان سايب ليليان هناك لوحدها ... لو
حاجة حصلت اتصلى وبلغينى

توحيدة : ماشى يا زين.. سلملى على الغاليه

احمد : استنى يا عبد الرحمن ... انا مش بنادى عليك

عبد الرحمن بعصبيه : عاوز ايه ... ولا خلاص ضبط
الامور فوق وجاى تمثلى عليا

كريمه: عيب يا عبد الرحمن دا مهما كان احمد اعقل
كلامك

احمد : متشكر يا صاحبى .. عن اذنكوا

عبد الرحمن : استنى ... انت عاوزنى اكون ازاي يا عنى
انت اللى حصل فوق دا يرضيك ... انا مخنوق يا احمد
.... مخنوق وحاسس ان مبقتش قادر اتنفس انا
اسف... سامحنى مقصدش ازعلك

كريمه : متزعزلش يا احمد اعذرو يا بنى والله لسه
متخانق معايا علشان اخدته ومشيت

احمد : انت صاحبى وعارف اللى قولته دا من خنقتك
بس ... وبعدين كلام مامتك صح انت مكنتش
هاتوصل لنتيجه فوق وانت بالطريقه دى اهدى
وانشاء الله خير

عبد الرحمن : اهدى ازاي .. وخلاص المفروض اسافر
والباشا اللى فوق رافض ... انا لايمكن اسافر واسيبها

احمد : خلاص عافر متسكتش عافر لغايه
مايوافق....وزى ما قدرت تقنع امها ... بردوا هاتقدر
تقنع زين بس بالهدوء

عبد الرحمن : هدوء ايه بس هو دا ينفع معاه هدوء
انا مشفتتش فى حياتى انسان مستفز زيه كدا

زين فى الطريق للقاهرة

زين : الو

مراد : ايه خلصت

زين : اه خلاص انت فين

مراد : سايق اهو رايح المطعم

زين : طيب لو قدرت اوصل بدرى وانت مكنتش
خلصت لسه هاجيلك

مراد : طيب سلام

فى بيت سارة

سارة : اروح فين انا ياماما انا مالى اصلا ... هو انتى

وخالتو مالکوش حد الا انا... سارة روحى جيبى دوا
لخالتك ... سارة الحقى بنت خالتك واقعه فى مصيبه
روحى الحقيها.

:ياعنى خالتك متصله تعيط وتقول بنتها فى حد
خبطها بالعربيه وهى مش قادرة تروح وبتستنجد
بيكى و تقولى لا دى تربيتى ليكى

سارة : وايه بنتها ماتت اصل البت دى مدلعه وانا
محبهاش

:يا بنتى الله يهديكى قومى روحى شوفيهها واطمنى
عليها وجيبها

سارة : يوووووة يادى سارة وسنين سارة الله يخذك
يا ماهيتاب الكلب

سارة وصلت المستشفى وسألت على اوضه بنت
خالتها

سارة : مانتى كويسه اهو وقردة امال ايه بتعيطى ليه

ماهيتاب بنت خاله سارة وفى ثانويه بس مدلعه : هو
انتى اللى جيتى ... انا قولت لمامى بلاش انتى

سارة : مامى ... امال مش مامى متعشيش الدور
يابنت فتحيه ... انا على اخرى منك ومن امك ومن
امى

مهيتاب : ايه بنت فتحيه دى وبعدين انتى مش
شايفه قد ايه انا تعبانه انا رجلى مكسورة

سارة : هو فين اللى عمل فيكى كدا... علشان اشكرة

مهيتاب : تشكره وانا اللى قولت انك هاتسجنيه
علشان خبطنى

سارة: اسجن ايه بقولك عفا الله عما سلف مش
مشكله رجلك اتكسرت عادى ياعنى خلينا اقومك
واوصلك

الباب خبط

سارة : ادخل

:السلام عليكم

سارة : يانهار اسود انت انت ماشى ورايا ولا ايه

مراد : لا بجد مكنتش ناقصك ... لا وكمان لابسه احمر
يانهار اسود ابعدى عنى وشى

سارة : ابعد عن وشك ايه يا اهيل انت.... انت الى جاى
وبتخبط علينا

مراد : لمى نفسك علشان انا على اخرى ومش
هاستحمل طوله لسانك

سارة : اطلع برا

مراد اتجاهلها : الف سلامه عليكى يا قمر ... انا
مقصدتش اخبطك ابدأ

سارة : قولى بقا انت اللى خبطهادا انا هاروح فيك
فى ستين داهيه.... دا انا هاسجلك

مراد : انتى مالك انتى بتدخلى ليه اما انك باردة
بصحيح

ماهيتاب : سارة انتى مش قولتى عفا الله.....

سارة : اخرسى انتى انا بقا مالى دى تبقا اختى

مراد : دى اختك

ماهيتاب : لا مش اختى دى بنت خالتى

ماهيتاب : هههههههه دمك خفيف

سارة : دا دمه يلطش بتضحكى على ايه دا ظريف

مراد : والله ماحد ظريف الا انتى ... بتتدخلى ليه

سارة : طيب يا توتو خلى البرنس يوصلك اظن انتى
هاتموتى وتوصلى لدا انا ماشيه

سارة مشيت ورزعت الباب وراها

مراد : مين العنيفه دى

مهيتاب : دى سارة بنت خالتى ... بس مستغربها ليه
عملت كدا معاك دى كانت عاوزه تشكرك علشان
خبطنى اصلها بتكرهنى

مراد : هههههههه يخربيتها انا مغلطتش لما قولت انها
عنيفه
طيب يا قمر ثوانى وراجعلك

مراد : انتى استنى يابنتى استنى

سارة : عاوز ايه منى ؟

مراد: مش جدعنه ابدأ انك تسببي بنت خالتك وتمشي

سارة : انا مش جدعه ..وصلها انت .. سلام

مراد بعصبيه : يوووووة ما قولنا مش فاضى ... يالا يا شاطرة وصلها

سارة : لا مش هاوصلها وفكك منى

مراد : سارة استنى بس اقولك حاجة

سارة : متنطقش اسمى ...عاوز ايه؟

مراد : لو سمحتى متلبيسش اللون الاحمر علشان بيعصبنى...

سارة : وانت مالك ؟...

مراد قاطعها : اه وخذى الكشاف دا

مراد ضربها على وشها وتحديددا على قورتها ومشى بسرعه يضحك.

سارة فاقت من الصدمه : اه يا حيوووووان

مراد مشى وساب سارة فى صدمتها وماهيتاب اللى
فاكرة انه هايوصلها

سارة : ايه ياست الحسن والجمال ... الباشا خلع

ماهيتاب : مش مشكله ... بس قد ايه زوق وعسل
وجنتل مان وامور اوى

سارة : امور وجنتل مان دا حيووووان ... يالا ياختى
علشان اوصلك

على التليفون بين مراد وزين

زين : يا عنى انت كويس فيك حاجة..

مراد : والله كويس او كنت كويس لغايه ماشوفتها
عكرتلى دمي

زين : مين دى

مراد : بعدين.... انا اتصلت بعلى وقولتله ان عملت
حادثه بسيطه وانت مسافر واجلنا الاجتماع وهانبقا
نبلغه المعاد امتى

زين : كويس وانا قربت اوصل ... اجيلك

مراد : ما قولتلك كويس يا زين

زين : انا غلطان .. سلام

فى الشرقيه

ايمان : ازاي تسمحيه يعمل كدا مين دا .. انا اول مرة
اشوفه ... مين دا علشان يتحكم فيا

توحيدة : اخرسى ومتعليش صوتك عليا ودا قريبي
قولتلك دا حبيب ابوكى .. ابوكى كان بيحبه اوى ...
وبعدين عاوزه ايه عبد الرحمن يقول مالكيش رجاله

ايمان : اسفه يا ماما... يا ماما علشان خاطرى كلميه
اقنعيه تانى والله عبد الرحمن كويس وغير اهله

توحيدة اتنهدت : ماشى .. بس بردوا عاوزه اقولك عبد
الرحمن لو بيحبك هايعافر لغايه ما يوصلك ... سيبى
ربنا يسرك امورك يابنتى واللى فيه الخير يقدمه
ربنا

ايمان : يارب يسرلى امورى

فى بيت الجارحى

زين: مساء الخير

ليليان : زين ... انت جيت

ليليان قامت تجرى عليه حضنته فرحتها بيه
متتوصفش انه رجع بالسلامه كانت خايفه عليه
ليقابل اعمامها

زين ما صدق حضنته ... قد ايه هو كان محتاج حضنها
بعد يوم طويل زى دا

ليليان : انت كويس ... تعبان

زين : اه كويس ... الحمد لله

ليليان : عملتوا ايه .. شوفت عبد الرحمن

زين : اه شوفته ... فيه شبه كبير منك

ليليان : اه فعلا شبه بعض عمى شاكر شبه بابا جدا
وانا شبه بابا .. فانا وعبد الرحمن شبه بعض.

زين : اممممممم

ليليان: ها كتبتوا الكتاب..

زین : لا ... انا رفضته.

لیلیان بعدت عن حضنه : لیه یا زین.

زین شدها تانی لحضنه : متبعديش عن حضنی
ولیه متوجعیش دماغك الحلوة دی انا عاوزك تذاكری
وبس

لیلیان : زین متكسرش قلبهم. .. انت ترضی حد يكسر
قلبك

زین : مفیش حد يقدر يكسره غيرك انتی انتی
ترضی تكسری قلبی ؟

لیلیان : عمری ما اقدر اعمل كذا

زین : خلاص متحطنیش فی مقارنه مع حد ... وبعدين
انا فعلا تعبان وجعان نوم وعندی بكرا يوم طويل فی
الشركه ممكن ننام بقا

لیلیان : امممم ماشی انا سمحتك تنام علشان انت
بس تعبان واهرب منی براحتك

فی الجامعه

سارة : ليه ؟!

ليليان : حوار كدا هاحكيلك بعدين... طيب اقولك
تعالى معايا اتفرجى على الشرکه مش انتى نفسك
تروحها واحكيلك واحنا ماشيين

سارة : اشطا يالا

ليليان وسارة تحت مبنى الشرکه

سارة : بقولك اطلعى انتى لغايه ما اروح اجبلى حاجة
اشربها

ليليان : طيب متتاخریش

ليليان طلعت ووصلت مكتب زين والمرادى دخلت
ومستنتش سهيله تتدخل تستأذن ودا غاظ سهيله جدا

ليليان : زين

زين : ليليان... تعالى.. شايفك بقيتى تيجى الشرکه
اکتر ماكنتى بتشتغلى فيها

ليليان بقمصه : ماجيش يا عنى ايه المقابله الوحشه
دى

زين : هههههه والله..

ليليان راحت وقعدت على المكتب قدامه : لا انا
زعلانه صالحنى

زين :طيب وطى كدا وانا اصالحك.

ليليان ضحكت ووطت وهو باسها من خدها :
متزعليش يا لى لى

ليليان : عفونا عنك انا كنت جايه اتكلم معاك فى
موضوع

زين شدها وقعدها على رجله : اتكلمى براحتك بقا انا
كدا اعرف اركز كويس فى كلامك

سارة : يا ماما انا فى مشوار مش هاعرف اجاى
وبعدين انا عملت اللى عليا امبارح وجبتها من
المستشفى

:لازم تيجى يا سارة حتى لو شويه

سارة : طيب هاشوف كدا واكلمك ... ماما اقفلى بس
بسرعه

سارة شافت مراد بيركن عربيته وداخل الشركه ..
استخبت بسرعه وحلفت لتنتقم منه

سارة : هههه ه وقعت تحت ايدى

سهيله : حضرتك مينفعش تدخل من غير معاد

:انا لازم ادخل ودلوقتى اوعى كدا من سكتى

زين كان قاعد على كرسى و ليليان قاعدة على رجله
وبتحاول تقنعه بموضوع عبد الرحمن وايمان وهو
مستمتع جدا بيها وتقريبا مش مركز مع كلامها وفجأه
الباب اتفتح ودخل منه حد

:ايه ليليان

ليليان : عبد الرحمن

روايه (عشق الزين)

البارت الثانى عشر

فى شركه الجارحى

ليليان : عبد الرحمن ..؟

عبد الرحمن : لیلیان .. انتی بتعملی ایه هنا وازای
قاعدة علی رجه کدا انطقی

لیلیان بخوف : ماهو ...!!!!!!ه

زین : ماهو ایه انتی کمان ... انت داخل شرکتی
ومکتبی وبتزعق احترام نفسک ...وبعدین یا محترم دی
تبقا مراتی

عبد الرحمن : انت اتجوزتهاا ازای ... وازای اصلا تتجوز
بدون علم اهله

زین باستفزاز: هما فین اهله دول !!؟!

لیلیان : زین لو سمحت .. سیینی اشرح لعبد الرحمن

زین بعصبیه : تشرحی ایه ونیله ایه انشالله عنه ما
فهم حاجة .. انا اللى عندی قولته انتی مراتی ..
وبعدین انت جای لیه هو انا مش رفضتک امبارح
واظن انت عارف زین الجارحی ولو مش عارفنی
اسأل عنی واعرف انی مبرجعش فی کلمه قولتها
فااااهم

عبد الرحمن راح قعد علی کرسی وبرود : لا مش
فاهم وعلى فكرة انت غصب عنك هتوافق علی

جوازتی من ایمان الا اذا

زين : الا اذا ايه انطق...وبعدین حاسب علی
کلامک کویس معایا انا مفیش حاجة بعملها غصب
ابدا

عبد الرحمن بعصبيه : عادى ممکن باتصال بسیط
لعمى وابویا واقولهم علی مکانها

زين : ایوا قول اللى جواک ... بس اقولک اعلى ما فى
خیلک اركبه ولا یهمنى

لیلان بعصبيه : بس کفایه ... انتو عاوزین ايه منى
انتوا واقفین لبعض علی الکلمه لیه وعلشان خاطر
ایه

عبد الرحمن : ومش سألتیه لیه هو رافض جوزاتى من
ایمان لیه عاوز یفرقنا انا لغایه دلوقتى مش لاقى
سبب معین لرفضه لیا

لیلان : زين لو سمحت اقعد خلینا نتکلم براحه
وبهدوء... علی فکره یا زين عبد الرحمن زى اخویا و
علی فکره کمان هو اللى هربنى یوم جوازتی من
الشیخ وعمرة ما أذانى ابدا ... انت لیه رافضه اوی کدا

عبد الرحمن بهدوء : علی یافکره یا بشمهندس انا

بحب ايمان اوى انا مش عاوز حاجة غيرها انا هابعد
عن اهلى واسافر ومش ناوى ارجع تانى ... ليليان
مكنتش الضحية الوحيدة فى العيله دى .. انا كمان
ابويا طول عمرة ظل عمى وماشى وراة فى اى حاجة
وعمرو محسسنى بحبه .. جدتى وامى وليليان اللى
كانوا بيحبونى وانا بحبهم ... جدتى وماتت وليليان
والحمد لله ربنا كرمها ومشيت بعيد عنهم وامى
رافضه تسيب بيتها وابويا وعندها امل ان ابويا يرجع
زى زمان وانا فقدت الامل فيه وعاوز اعيش مع
الانسانه اللى بحبها

زين : ليليان لو سمحتى اخرجى

ليليان : نعم ؟ اخرج فين .. زين انت بتقول ايه

زين : اللى قولتهولك اسمعى واخرجى برا ..لو
عاوزنى اسمع منه

عبد الرحمن : كلامه صح ... اخرجى انتى علشان نعرف
نتكلم كويس

ليليان بخفوت وقربت من زين تاخد شنطتها : ماشى
يا زين .. ماشى.

ليليان خرجت

زين : بتحبها بقالك قد ايه

عبد الرحمن : من ٢٠ سنة لما شوفتها بيبي صغنه
حببتها واتعلقت بيها جدا وكبرت قدامى وعلى ايدى
وربتها ونفسى تبقا مراتى انا بقالى. سنين بعافر
علشان خاطرها ولسه بردوا بعافر وعندى استعداد
اعافر عمرى كله بس تبقا ليا

زين : ومروحتش ليه لابوها لما كان عايش

عبد الرحمن : كان هايرفض

زين : اديك قولت كان هايرفض .. انت عاوزنى انا بقا
اوافق

عبد الرحمن : عم حسن كان هايرفض علشان
مبيحبش ابويا ولا عمى عاصم بس انت قصدك
ايه ان كنت مكنتش هاروح مثلا وهو عايش واتقدم
واستنيت الفرصه لما مات واتقدمت

زين : اممم ما هو دا اللى باين

عبد الرحمن : لا طبعا لو عم حسن كان لسه عايش
كنت روحت واتقدمت انا اللى مانعنى هو حاجة
واحدة بس ليليان موضوعها كان لازم يخلص والحمد
لله قدرت اهربها لعم حسن يومها وانا واثق ان عمرة

ما هايفرط فيها ابدا ولما الحمد لله ليليان هربت
مكلمناش حاجة وهو مات .. انا قدمت على البعثة
ووافقوا وفكرت اتقدم واخذها واسافر ومرجعش تانى

زين : ولما تاخذها وتسافر مش هاتحن لاهلك

عبد الرحمن : هاسالك نفس السؤال .. ليليان بتحن
لاهلها

....اجاوب انا و هارد واقولك لا مبتحنش عارف ليه
علشان مشفتش منهم الا كل شر وانا كمان كذا زيها
مش هاحن الوحيدة الى هافكر فيها هي امي وانا
فكرت ان كل فترة هابعتلها وتسافرلى

زين : انت عارف لو مكنتش جيت انهاردا .. كنت قولت
انك بتمثل ومبتحبهاش وعلى فكرة انا كنت واثق انك
جاي وكنت مستنيك علشان شوفت حبها فى عينك
امبارح

عبد الرحمن باستغراب: طيب لما انت شايف حبها فى
عنيا وواثق اني جاي.. وفهمتني كويس ليه رفضتني
اصلا امبارح ليه عاملتني كذا

زين بهدوء: لازم اعمل كذا .. عم حسن مكنش شخص
عادي بالنسباليلازم اتأني وانا بسلم بنته لعريستها
.. وخصوصا لو عريستها دا له اهل هو بيكرهم وجه
قبل كذا وجوزني بنتهم علشان يحميها منهم ... يبقا ليا

الحق اخاف على بنته ولا لاه

عبد الرحمن : طبعاً ليك حق ... بس انت عيشتنى
اسود ايام حياتى ... بس اعتبر انك كدا موافق

زين بابتسامه : انت شايف ايه ؟

عبد الرحمن : طيب ايه هاتقدر تيجى بكرة نكتب الكتاب
علشان المفروض اسافر بعد بكرة

زين : اممم انشاء الله هاجى

عبد الرحمن : احم كنت عاوز اقولك على حاجة
واشكر كمان

زين : اتفضل قول وشكر ايه دا

عبد الرحمن : شكرا انك حميت ليليان واتجوزتها وانت
مش مجبر على كدا ... وعاوز اقولك انا بعفيك من
الجوازة دى ... طلق ليليان وهاخذها معنا واحنا
مسافرين وهما مش هايقدروا يوصلوا ليها

زين : تصدق بالله... قول لا اله الا الله

عبد الرحمن: لا اله الا الله.

زين : انت لو فكرت تعيد الكلام اللي قولته دلوقتى
....هاقوم واكسر الاوضه دى عليك حته حته
وماهارحمك ابدا

عبدالرحمن بضحك : هههه ليه بس انا كنت بقو...

زين : دكتور عبد الرحمن لو عاوز تتجوز ايمان وبكرا
وميحصلش اى تأجيل يبقا تسكت خالص وياريت
متجيش سيرتها تانى على لسانك

عبد الرحمن وهو مستغرب : سيرة مين

زين : ليليان... ليليان الجارحى

عبد الرحمن : زى مانت خايف على ايمان انا كمان
خايف على اختى وبنت عمى ... ومحتاج منك وعد لو
زهقت من حمايتها وفكرت تسببها مش تجرحها وانا
موجود

زين : انا ولا هاسيبيها ولا هازهق منها ...وياالا علشان
تلحق تظبط امورك لغايه بكرة

عبد الرحمن: استأذن انا ... بس هى فين اطمئن عليها
قبل ما امشى

زين : يادى النيله اطمئن عليها وانا مش جاى بكرا ولا

ليليان : اهدى كدا انتى مستخبيه فين بالظبط وانا
اجيلك

سارة : وربنا ما اعرف هو جوزك دا ايه دا كله مبنى
فى ميه اسانسير وميه سلم .. بصى انا معرفش انا
كنت بجرى ركبت اسانسير ووصلت اخر دور لقيت
اوضه فتحتها لقيتها ضلمه ومفيهاش حد دخلت
استخبيت فيها

ليليان : طيب تمام .. احنا كدا فى نفس الدور انتى
فى دور رؤساء الاقسام ... هادور عليكى اهو

سارة : بس بسره قبل ما ابولهب يلاقينى ويقتلنى

ليليان : ابو لهب ايه وانتى عملتى ايه

سارة : معملتش فاكدة الحمار اللى حكتلك عن الصبح
... اهو التور دا لقيته بيركن عربيته ويبدخل الشركه
الصراحه الدم غلى فى عروقى... قولت لازم انتقم ...
روحت اشتريت جردل دهان لونه احمر وكبيته كله
على العربيه وبالقلم اللى معايا ... مضتله على
العربيه خربشتها ههههه

ليليان : يخربيت سنينك يا سارة انتى مجنونه ايه اللى
انتى هببته دا

سارة : مش انت بتكرة اللون الاحمر فاكيد فيه علاقه
بينك وبينه زى التور واللون الاحمر كدا

مراد بصوت جهورى : انا تووووووور دا انتى ليله
اهلك سودا مش هاسيبك الا لما اقتلك

سارة طلعت تجرى فى الاوضه : ينهار اسوود...
اهدى يا شبح

مراد : شبح يا حيوانه يا قذرة يا بيئه انتى ازاي جالك
الجرأه وتلمسى عريبتى وتكبى عليها دهان لونه احمر
يا حيوانه

سارة: والله ما حد حيوان الا انت ... ما تلم نفسك يا
جدع انت.... واقولك تستاهل اللى انا عملته فيك

مراد فى لحظه دى فقد اعصابه وطلع مسدسه :
هاقتلك ... وربنا لاقتلك

سارة : يالهووووووى الحقووووونى ابو لهب
هايموتنى

الكل اتجمع برا من الصوت وليليان جت وفتحت الباب
واتصدمت من سارة اللى فوق المكتب وماسكه
انتيكه فى ايديها كانها بدافع عن نفسها بيها ومراد

واقف قدامها بيصوب مسدسه ناحيتها

ليليان وقفت قدام مراد: اهدى يا استاذ مراد... معلى
امسحها فيا انا

مراد : اطلعنى انتى منها .. انتى مرات صاحبنى

ليليان: وهى صاحبه مرات صاحبك ... لو سمحت
اهدى وانا هاخليها تعتذرلك

سارة : اسكتى يا ليليان هو فاكر نفسه مين مازنجر ...
فاكرنى هاخاف منه ولا من مسدسه تلاقى المسدس
دا لعبه وبيرش ميه فى الآخر

مراد : مانا هاخليه يرش ميه عليكى دلوقتى

ليليان : اسكتى يا سارة انتى مش شايفه منظرو
عامل ازاي دا هايصور قتيل

سارة : ولا يهز فيا شعرة... لو جدع اضربنى بالمسدس

مراد ضرب طلقه وعدت سارة بسنتى واحد والكل
صوت حتى ليليان اتخضت وكان هاىغمى عليها

زين سمع صوت ضرب نار طلع يجرى ولقاه الكل
متجمع وبيتفرج زعق بكل صوته : فى ايه بتتفرجوا

على ايه اوعوا كدا
ودخل لقاه مراد واقف وليليان قدامه وملامحها كلها
خوف ورعب وسارة على المكتب خايفه هى كمان
بس مش مبينه وبتستعد لحاجة

زين : فى ايه يامراد .. انت ضربت نار ولا ايه

مراد مبيردش بس باصص لسارة بتحدى وبيستعد هو
كمان لحاجة

زين قرب من ليليان واخدها فى حضنه : مالك خايفه
ليه كدا جسمك متلج

ليليان بخوف: مراد ضرب نار علينا وكانت هاتيچى فينا

زين: مراد نزل الزفت دا من ايدك

سارة بتحدى رغم الخوف اللى جواها: اه كخ يا بابا نزله
عيب كدا متلعبش بالحاجات دى

مراد فى لحظه دى ضرب طلقه تانيه فوق راسها
الوضع كان مخيف جدا من بدايه موظفين الشركه
اللى اول مرة يشوفوا مراد كدا وبالعصبيه دى و
وزين الى كان بيحاول يقرب من مراد ياخذ منه
المسدس لانه حس ان صاحبه خلاص فقد كل ذرة
عقل وليليان الخوف ماليها وبدات تفتكر لحظات

مكنش عاوزه تفتكرها وسارة اللي خافت فعلا لان فى
الطلقتين كانوا قريبين منها جدا ووممكن لو اتحركت
لحظه كانت ماتت

زين : ليليان خدى صاحبتك واطلعى روحى يالا

ليليان بتحاول تجمع اعصابها واخذت سارة وخرجت

زين : كل واحد على مكتبه مش عاوز واحد واقف هنا

سهيله : انتى اتجننتى يا نورا ايه اللي عملتیه دا

نورا : يالهوى وطى صوتك بقا ... مش انتى اللي
عاوزه تخلصى منها انا هاخلصك منها وللابد

سهيله : تقومى تفكرى تموتيهها .. موووت ... زين
الجارحى لو عرف حاجة هايقتلنا

نورا : صحصحى كدا معايا ولا هايعرف انا عطلت
الكاميرات خلاص ... والاسانسير كتبت ورقه ان فيه
عطل فنى ويرجى استخدام السلم ودور دا مفيهوش
الا سلم الطوارئ دلوقتى هما هايروحوا يركبو
الاسانسير هايلاقوا الورقه هايأألو عن السلم
هايأعرفوا هايأزلو وتلاقى الزيت وتقع تتكسر وتموت
الموضوع بسيط مفيهوش اى خطورة ... وصاحبته

اللى هاتشيل الليله

سهيله : وافرض بقا يا ناصحه صاحبتهاللى نزلت
الاول مش هى ايه العمل وقتها

نورا : لا متخافيش فى وقت الخناقه انا دخلت فى
الاولضه واخذت الشنطه بتاعتها ومحدث اخذ باله
وكلفت بنت من الموظفين الجداد ينادوا عليها اول ما
توصل للسلم علشان تديها الشنطه بس تكون النيله
التانيه نزلت

سهيله : اما دا لو حصل زى مانتى مخططه ليكى
الشهد والله

نورة : متخافيش كل حاجة تمام

ليليان : اووووف ايه اللى عطله دا بس

سارة : لو سمحت الاسانسير متعطل وبيقولو يرجى
استخدام السلم هو فين

احد الموظفين : هنا مفيش الا سلم الطوارئ
استخدميه وهاتنزلى على الدور اللى بعدة هاتلاقى
كذا اسانسير شوفى انهى واحد شغال

سارة : متشكرين فين السلم دا بقا

:اخر الطرقة على الشمال

ليليان : انتى مش شايفه انك زودتيها اوى مع مراد

سارة : ليليان متتكلميش لو سمحتى فى الموضوع دا ...
ياعننى ضرب عليا نار وانتى كمان بدافعى عنه

ليليان : لا مبدافعش بس شايفه انك مكبرة الموضوع
من الاول ومش مقتنعه باسبابك..... يللا خلينا ننزل

:لو سمحتى يا انسه

سارة وليليان لفوا والبنت شاورت لسارة تيجى تكلمها

ليليان : روحى شوفيها وانا هانزل الدور الى تحت
اشوف العطل فى الشركه كلها ولا ايه

سارة : طيب

سارة راحت للبنت اللى ادتها شنتطتها وسارة شكرتها
جدا لانها ناسيها فعلا وكانت ماشيه
فى الوقت دا مخطط نورة وسهيله مشى صح وليليان
نزلت على السلم اللى فى نصه بالظبط رجليها
اتزحقلت بسبب الزيت وحاولت تتحكم فى نفسها

زين : مراد اعذرهما ... هي متعرفش اكيد .. طيب ادينى
مفتاح العربيه وانا هاظبطها زى ماكانت

فى الوقت دا زين ومراد سمعوا صوت صريخ وكان
قريب منهم لان السلم قريب من اوضه مكتب مراد

زين طلع يجرى لقاها الكل متجمع ومصدوم وسارة
واقفه على السلم بتحاول توصلها وحد من الموظفين
بيشدها علشان متقعش هي كمان .. زين لقاها ليليان
مرميه فى اخر السلم ورأسها وبتنزف حس ان روحه
بتتسحب منه فاق على صوت مراد

مراد : اوعوا يا متخلفين افتحو الباب من الدور الى
تحت ازاي سايينها كدا وبتتفرجوا

:ياباشا الباب القفل بتاعه مكسور و مش عارفين
نفتحه وبعتنا نجيب حد يقدر يفتحه

مراد : زين فوق كدا .. وتعال نكسر الباب اللي تحت ..
بسرعه مفيش وقت

زين ومراد جريوا على الاسانسير وركبوة وفى الوقت
دا مكنش فين ورقه على الاسانسير ونزلوا الدور اللي
تحت وحاولوا يكسروا الباب وفعلنا نجحوا وكسروا
وزين اخذ ليليان وجرى بيها وسارة ومراد وراهم

زين حطها فى العربيه وساق باقصى سرعه على
المستشفى

وسارة لقت مراد بيركب عربيه تانيه غير اللى بوظتها

سارة بتعيط جامد: لو سمحت خدنى معاك .. والنبي

مراد سكت وركب العربيه ومشى كان مخنوق منها
جدا ... بس فى حاجة خلته يرجع تانى مش عارف ايه
هى. يمكن صعبت عليه لما لقاها بالمنظر دا و يمكن
حس بخوفها على صاحبتها مراد رجع ووقف
العربيه قدامها وفتحها الباب

مراد : اركبى بسرعه

سارة بتعيط : متشكرة جدا

مراد : انا مش ركبتك علشان خاطر سواد عيونك .. انا
ركبت علشان انتى متعرفيش زين هاياخدها انهى
مستشفى ... والاهم عاوز اعرف وقت ما طلعتوا من
الاضه وايه واصلكوا لباب سلم الطوارئ

سارة : الاسان....

مراد: مش دلوقتى .. نضمن عليها الاول... نقطينا
بسكاتك

فى المستشفى

زين شايها وقلبه خلاص قرب يقف بيجرى بيها فى
المستشفى : انا عايز اى حيوان يجى يشوف مراتى

دكتور : اهدى يا حضرت احنا مش فى زريبه احنا فى
مستشفى ومستشفى كبيرة كماااان وليها اسمها

زين بنرفزة من اللى قدامه بيديله محاضرة وسايب
اللى فى ايدة بتنزف:: واحب اعرف المستشفى دى
اسمها ايه

دكتور : مستشفى الجارحى

زين : وانا زين الجارحى واللى فى ايدى دى مراتى
وبتنزف

دكتور ارتبك : احم اهلا زين باشا ثوانى بس ناخذ
المدام ونطمك عليها

زين بعصبيه : لا عاوزه دكتورة وحالا

بعد فترة

زين اعصابه بدات تفلت منه وممكن ثانيه كمان

يطريق المستشفى دى على اللى فيها

دكتورة سما خرجت من عند ليليان : زين بيه

زين : ها ؟ مالها ؟ وقفتوا النزيف

دكتورة سما: حضرتك هى كويسه وقدرنا نوقف
النزيف .. بس

زين : بس ايه انطقى

دكتورة سما : المدام حصلها تشوش فى الذاكرة
ياعننى فقدان ذاكرة مؤقت لان الوقعه كانت شديدة
عليها

زين : ايه فقدت الذاكرة!!!!!!

دكتورة سما : متقلقش حضرتك مؤقت .. بس الاله
انت هتتعامل معاها ازاي ... المريض بيقا فى الحاله
متتوقعش رد فعله كل اللى بنطلبه من حضرتك
تفكرها بس بالحاجات الحلوة اللى فى حياتكو و اى
سلبيات بلاش منها فى الفترة دى ممكن يحصل
انتكاسه فى اى وقت

زين : مفهوم هى هاتفوق امتى

دكتورۃ سما : بعد ساعتين انشاء الله

مراد جۃ جرى على زين وسارة جت وراة

مراد : ها يا زين .؟ فيها حاجة ؟

زين : متقلقش الحمد لله ... بس فقدت الذاكرة

مراد : لا حول ولا قوة الا بالله

دكتورۃ. سما : مراد ازيك.. انت مش فاكرنى

مراد : اسف حقيقى مش فاكرك

مراد كان فاكرها كويس دى كانت جارتہ وبتحبہ ومراتہ
كانت بتكرها لانها دايمًا كانت بتحاول تقرب منه

دكتورۃ سما برقه: انا دكتورۃ سما جارتك فى العمارة
القديمه قبل ما تنقل

سارة : والنبي سيبكى من جو التعارف دا ... قوليلى
ليليان اخبارها ايه هى كويسه

دكتورۃ سما :وانتى مالك اصلا انا كنت كلمتك

زين : متشكر يا دكتورۃ ولما ليليان تفوق هابعت حد

ينادى عليكى وتطميننى عليها..... تقدرى تروحى
تكملى شغلك

(دكتورة سما مشيت وسارة كانت واقفه بتشتتها فى
سرها
وفجأه مراد وزين لفوا ليها وبصولها ونظراتهم كانت
غريبه جدا مش قدرت تفسرها)

سارة : فى ايه يا جماعه ... مالكو اتحولتو كدا ليه

مراد : اقعدى واحكيلنا ايه اللى حصل بالضبط من
وقت لما طلعتوا من الاوضه

سارة : حاضر

سارة قعدت وقدامها زين ومراد مترقبين افعالها
وحرركاتها

مراد : خلى بالك مش هاسمحلك تكذبى وقولى
الحقيقه احسنلك

سارة بعصبيه : مسمحلكش ... انا هاكذب ليه

مراد : وطى صوتك وقولى ازاى وقعتيها من على
السلم

سارة قامت ووقفت واتنرفزت : انت بجد حيووووان...
انا هاوقع ليليان دى صاحبتي

مراد قام هو كمان ومسكها من ايدها : احترمي
نفسك... واوعى تنسى ان انا عديت اللي عملتيه فيا لا
هاردو بس مش دلوقتي ... فاهمه ولا لاه ... اشمعنا
مركبتوش الاسانسير وليه نزلتوا على سلم الطوارئ
وليه هي وقعت وانتى لا

سارة عيظت جامد مش من وجع ايدها لكن من وجع
اتهامه ليها: لو سمحت سيب ايدى ... ويعلم ربنا انا
مزقتش ليليان

زين بهدوء : مراد سيب ايديها ... وانتى يا سارة اقعدى
واحكيلنا اللي حصل

مراد ساب ايديها وهي قعدت وعيظت اول مرة حد
يحطها فى اتهام زى دا وحست قد ايه هي بتكرهو

سارة : انا وليليان خرجنا ورحنا على الاسانسير ولقينا
عليه ورقه مكتوبه (الاسانسير متعطل ويرجى
استخدام السلم)

مراد : الورقه دى مكتوبه بخط ايد ولا كمبيوتر

سارة : لا خط ايد

مراد : الخط كان صغير ولا كبير

سارة : مش متذكرة بس الخط كان كويس كانك مثلاً
بتحاول تكبر خطك

مراد : كانت محطوطه فين بالضبط

سارة : على باب الاسانسير

مراد : وبعدين ايه عرفكوا بالسلم الطوارئ

سارة : انا لقيت واحد واقف وسالته وهو قالى ان
الدور اللى احنا كنا فيه مفيهوش سلم الا سلم
الطوارئ وسالته هو فين وقالى اخر الطرقة على
الشمال

مراد : وبعدين

سارة : روحنا وقبل ما نفتح الباب وننزل ... لقيت بنت
بتنادى وبتقول لو سمحتى. بصينا انا وليليان شاورتلى
وانا روحتلها وليليان قالتلى هتنزل الدور اللى تحته
تشوف فيه عطل فى بقيه الاسانسيرات الموجودة
ولا بس فى الدور اللى كنا فيه وسبتها وروحت للبنت
وطلعت عاوزه تدينى شنتطتى لانى كنت ناسيها فى
مكتبك وشكرتها وروحت فتحت الباب علشان انزل

لقيت ليليان واقعه اخر السلم وغرقانه فى دمها

مراد : البنت دى لو شوفتيها تعرفيها

سارة : اه طبعاً!!!

مراد : منزلتيش وراها ليه ؟

سارة : انا وقفت واتصدمت من الموقف ولما فوقت صوت والناس اتجمعت ومنعوني اكمل وانزل ... فى. حد قال ان فيه زيت مكبوب وقعدوا يشدونى

مراد : وانتى كنتى جايه الشركه ليه ؟ علشان تنتقمى منى ؟

سارة : اولاً انا مكنتش اعرفك ولا اعرف اسمك حتى وانا جيت مع ليليان لانها عزمتنى اجاى اتفرج على الشركه ولما هى طلعت لبش مهندس زين وانا روحت اجيب عصير لقيتك بتركن عربيتك فالدّم غلى فى عروقى وحلفت انتقم منك وبس لما حد شافنى وقالى انه هايبلغك خوفت وطلعت جريت استخبى واظن الباقي انت عرفته

مراد : وانتقمتى ؟

سارة بغل وضيق من اتهامه ليها : لا للاسف

منتقمتمش صح ... تصدق انا كان نفسى فى المسدس
الى معاك مكنتش اترددت للحظه وضربته كله فيك

مراد : لمى لسانك الطويل دا وعلى فكرة انتى لسه
فى موضع الاتهام لغايه ما نتأكد ... ونشوف حقيقه
كلامك

سارة : انت يجد حيوان انت لسه بتتهمنى

مراد بصوت جهوری : ماتلمی بقی یابت هو ایه
سکتناله دخل بحمارو

زین : بس انتو الاتین کفایه برا لو سمحتوا مش
عاوز اشوفکوا لو سمحتوا علی الاقل دلوقتی انا فیا
اللی مکفینی

⌘⌘⌘⌘⌘⌘⌘⌘⌘

البارت الثاني عشر خلص

مراد وسارة هاتفضل علاقتهم كدا ولا هاتسووء اكثر

وزين ممكن يشك فعلا في سارة انها عملت كذا في
ليليان

وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ الّٰلِى مُسْتَنٰى كُتُبِ كِتَابِهِ هَايَعْمَلُ اِيَهْ لَوْ
اِتَّأَحَّلُ

وليليان هاتتقبل فكرة انها فقدت الذاكرة وزين
هايقولها ايه عن حياتها وعنه هو؟

البارت الثالث عشر

فى المستشفى.

فى كافترىا مراد وسارة قاعدين كل واحد على ترابيزة وكل لوحدة
وعاوزين يولعوا فى بعض

: مراد ممكن اقعد معاك.

مراد : اهلا يا دكتورة اتفضلى

دكتورة سما : هو انت مكنتش فاكرنى بجد

مراد: اه هاكذب ليه

دكتورة سما : معقول يا مراد السنين تنسيك كل حاجة

مراد : اه كفيله تنسينىوتخلينى واحد تانى غير مراد اللى تعرفيه

دكتورة سما : فعلا انت واحد تانى غير مراد بتاع زمانهى مين
البنيت اللى قاعدة هناك دى

مراد. : معرفش ومتشغليش بالك بيها

سما مسكت ايد مراد : لو سمحت خلينى قرييه منك انا حاسه انك محتجلى

سارة فى سرها : لا حول ولا قوة الا بالله ... حتى فى المستشفى
بيشقظ مش مضيع وقت

تليفونها رن

سارة : ايوا يا ماما

: انتى فين مجتيش بردوا عند خالتك يا سارة

سارة : اه ياماما علشان ليليان وقعت من على السلم وانا فى
المستشفى معاها

: يالهووى ... طيب وهى عامله ايه دلوقتى

سارة بحزن : فقدت الذاكرة

: طيب يا حبيبتي انشاء الله خير .. تعالى بقا الوقت تأخر عليكى
وفقدت الذاكرة يا عنى مش فاكراكى

سارة عيظت جامد : لا طبعا يا ماما .. انا لايمكن اسيبها دى
صاحبتي عاوزهم يقولوا عليا ايه

: هما مين دول اللى يقولوا

سارة : جوزهااا واهلها

: طيب بردوا متتاخريش .. سلام

سما : واضح انها مش فى بالك

مراد :هى مين دى

سما : البنت اللى قاعدة بتتكلم فى التليفون وبتعيط وانت مركز مع كل حركه بتعملها

مراد قام ووقف : انا اسف بس لازم امشى فرصه سعيدة

مراد مستناش رد سما وركب عربيته وراح الشركه يتأكد من كلام سارة

فى الشرقيه

عبد الرحمن : بس يا حجه هو دا اللى حصل وبكرة باذن لله هانكتب الكتاب

حجه توحيدة : مبروك يابنى .. انا كنت عاوزة اقولك سييك منى انا وسافر انت وايمان

عبد الرحمن: لا مينفعش لازم تسافرى معنا .. مش هانعرف نسييك كدا لوحداك هنا ولا ايمان هاترضى ... وفى نفس الوقت مش ضامن ردة فعل ابويا ايه بعد ما يعرف ان اتجوزت وسافرت

توحيدة : مش عاوزة اكون عباً عليك يابنى

عبد الرحمن : لا متقوليش كدا تانى از عل يعلم ربنا انا بحبك قد
ايه.... انتى زى امى

توحيدة : تسلم يا حبيبي ... انت اللى خلاص بقيت غلاوتك من
غلاوة ايمان بالظبط

عبد الرحمن : ربنا يخليكى لينا يا ست الكل.. انا هاقوم امشى ابلغ
احمد وامى بموافقته بشمهندس زين

توحيدة: ماشى

عبد الرحمن مشى وفى الوقت دا ايمان كانت نايمه من تعب التفكير
فى رفض زين وعبد الرحمن اللى مكلمهاش من امبارح

توحيدة : ايمان قومى اصحى .. كفايه نوووم

ايمان : سيبنى يا ماما لو سمحتى مش قادرة اقوم

توحيدة : فى عروسه كتب كتابها بكرة وتكون عاوزة تنام ...قومى
علشان تلحقى تجهزى

ايمان : كتب كتبا... لا انتى بتقولى انة فعلا كتب كتابى بكرة ...
والنبي قولى الحقيقه ازاي يا ماما

توحيدة بضحك : اه ياختى كتب كتابك بكرة وزين خلاص وافق....
عبد الرحمن راحله انهارده وقعد معاه وزين وافق

ايمان بغيط: وكان رافض من الاول ليه بس

مراد : واللى هى عملته مش غلط فى حقى

زين : اه غلط بس انتو بتلعبوا لعبه القط والفار ورضيتوا من الاول
تلعبوها بيقا كملوها للاحر ومتدخلش حد وسطكوا يا مراد

مراد : قط وفار ايه بس انا حقيقى مكرهتش حد فى حياتى قد ما
كرهتها يا زين

زين : اه ماهو باين.... وهى بردوا بتعزك اوى

مراد : مع علينا... انا روحت الشركه وطلع كلامها صح كان فى
ورقه موجوده على باب الاسانسير علامتها واضحه حد حطها
وشالها تانى والاغرب ان كاميرات كانت متعطله فى الوقت دا
والاغرب بقا ان الموكوسه فعلا خرجت من مكتبى من غير حاجة
فى ايديها وانا فاكر كويس ان المكتب كان مفيهوش شنط حد ...
وهى قالت ان فى بنت نادت عليهم وشاورت على سارة طيب
اشمعنا ليليان وهى اصلا اللى المفروض اللى كانت بتشتغل فى
الشركه وسارة اول مرة تيجى طيب عرفتھا منين وعرفت منين ان
دى شنطتها ... تفهم انت بقا ايه يا زين؟

سارة : نفهم انى مظلومه وانت لازم تعتذر وحالا

مراد : استغفر الله العظيم .. انتى عاوزة ايه يابنتى منى بس ...
بصى ابعدى عن وشى انا مش طايقك

سارة : اعتذر

زين : لا لو سمحتوا كملوا خناقكو بعيد عنى انا مش قادر استوعب
اللى انتو بتعملو دا والله لو عيال فى مدراس هايكونوا اعقل منكوا

: زين باشا.... المدام فاقت تقدر تدخلها وانا هنادى على دكتورة سما

زين : بصوا بقا خناقتكوا دى بعيد عن ليليان خالص ... الدكتورة
قالت بلاش ضغط نفسى حواليتها وانتو مشاء الله بارعين فى كدا انتو
تعصبوا بلد بحالها

زين دخل على ليليان لقاها قاعدة بتعيط وماسكه راسها وبتأن جامد

زين : ليليان انتى تعبانه

ليليان : انت تعرفنى ... انا من وقت ما فقت مش فاكرة حاجة
خالص

زين قرب منها : اه اعرفك انا زين جوزك وانتى ليليان مراتى

ليليان : طيب ايه حصلى ليه مش فاكرة حاجة

زين : اممم علشان وقعتى من على السلم واتخبطى فى دماغك
ونزفتى .. وعندك فقدان ذاكرة مؤقت

ليليان :مؤقت يا عنى فى امل افكر انا مين

زين : طبعا يا لى لى انا وانتى مع بعض هانفكر بكل حاجة

فى الوقت دا دخلو سارة ومراد

مراد : حمد لله على سلامتكم يا مدام ليليان

سارة : الف سلامه عليكى يا حبيبتى

زين : دا مراد صاحبي ودى سارة صاحبك

ليليان : هما متجوزين زينا

زين : اه متجوزين ههههه

مراد و سارة فى نفس اللحظة: نعم؟!!

زين اتجاهل استغرابهم :دلوقتى الدكتور هاتيجى وهاتديكى
مسكنات وترتاحى

مراد : زين لو سمحت علوزك برة ضرورى

زين بص لسارة بنظرة تحذير انها متكلمش فى حاجة : طيب

مراد : انت بتستعبط ولا بتستهيل ايه اللى متجوزين دى

زين : وطى صوتك ليليان تسمعك

مراد : ياخى ما تسمع ولا تتنيل انا مالى تدبسنى فى الحيوانه
اللى جوة دى

زين : على فكرة انا مش هاحاسبك على كلامك دلوقتى ... بس
بعدين هاعرفك معنى كلامك كويس.. ... وانت هاتسمع كلامى يا
مراد وهاتتعامل مع سارة كأنها مراتك وكويس كمان انا مش عندى
استعداد يحصلها انتكاسه بسببكوا

مراد : اوووووووف ياخى يا عنى هى هايحصلها انتكاسه لو قولنلها
اننا مش متجوزين ماتعقل كلامك كويس يا زين

زين : اه هايحصلها الدكتوراة قالت كدا ... قالت ممكن على اهون
سبب ... واللى هى عاوزة كله هايحصل يا مراد ومحدثش بس يقدر
يفكر يزعلها ولا يدايقها ...

مراد : انت اتغيرت اووى يا زين

زين : اه اتغيرت عارف ليه.. علشان اللى جوة دى عشقى ... عشق
الزين ... اوعى تكون فاكرا انا مش فاهم اللى حصلها فى الشركه
وان فى حد عاوز يموتها بس وحياء غلاوتها عندى لانتقم من
اللى عمل فيها كدا

مراد : اه صح انتقم براحتك ... بس ابعد عنى الجاموسه دى

: والله ماحد جاموسه الا انت ماتلم لسانك يا جدع انت

مراد : الله يخربيتك انا حاسس لو دخلت الحمام هالاقيكى ورايا

سارة : بطل قلله ادب ... قال يا عنى انا اللى دايبه فى هواك

مراد : يا حلوة انتى تطولى اصلا تبقى حرم مراد باشا

سارة : اه اطول ياخويا انت مين انت ... تطلع مين انت

زين : بس بقا كفايه ... بقولكوا ايه اللى هايحصل كالاتى. انتوا
الاتنين متجوزين وبتحبوا بعض وبتموتوا فى بعض كمان مراد
انت مش صاحبي ؟

مراد : ايوا طبعا صاحبك

زين : وانتى يا سارة مش صاحبته ا!؟

سارة : اه طبعا

زين : يبقا ايه واجب الصحوبيه عليكوا ... انكو تسمعوا كلامى انا
عاوزها تعدى الفترة دى على خير وفى نفس الوقت تشغلوا حياتها
علشان مفيش حد فى حياتها وهى هاتستغرب كدا فهمتو ليه قصدت
اقول انكوا متجوزين ... ساعدونى بقا ... انا داخل لليليان اطمئن
عليها ... وانتوا روحوا بقا مبقاش ليها لزوم قعدتكو وبكرة نبقا نتكلم
ونشوف هانعمل ايه

مراد : لا هاستنى اوصلك .. مش هاتقدر تسوق

زين : لا الحراسه جت تحت ... متقلقش

سما : مراد لو سمحت دقيقه

مراد بخفوت : يادى النيله السوداء

سما: بتقول حاجة

سارة كانت ماشيه وسمعتها وهى بتنادى على مراد رجعت تانى
ومسكت ايد مراد: بيقول يادى النيله السوداء

سما : لو سمحتى انا عاوزه مراد على انفراد

سارة : انت بتعمل ايه ؟

مراد فضل يحرك ايدة على وشها: بعمل كدا ...

سارة بمكر : وانا هاعمل كدا

مراد : اه يابنت العضاضه ... سيبى ايدى

فى الشرقيه

عاصم : انت متأكد من اللى انت بتقوله دا

يوسف : اه متأكد طبعا .. واحمد ابن الكلب طلع بيكذب عليا .. وطلع اسمه زين الجاالرحى رجل اعمال مشهور جدا وله وزنه فى البلد

&&&&&&&&&

روايه عشق الزين

البارت الرابع عشر

فى الشرقيه

عاصم : انت متأكد من اللى انت بتقوله دا

يوسف : اه متأكد طبعا .. واحمد ابن الكلب طلع بيكذب عليا .. وطلع اسمه زين الجاالرحى رجل اعمال مشهور جدا وله وزنه فى البلد

عاصم : طيب واحمد بيكذب ليه الا اذا كانوا مخبين حاجة ومش علوزين حد يعرفها

يوسف : طبعا مخبين .. انا شكيت فى الواد احمد دا اصلا ولا هو بيطلقينى ولا انا بطقيه ... وبعدين يومها حسيت انه بيألف قصه عليا

عاصم : انت كدا صح ... تعجبني كدا ... مش انا قولتلك قبل كدا ان
حسن والعيله دى ليهم علاقه باختفائها

يوسف : انا شكيت اصلا فى عبد الرحمن طول عمرة قلبه ضعيف
من ناحيتها وكنت مكلف حد يراقبه ولما الواد قالى انه سافر القاهرة
وقعد فى شركه لمدة ساعتين استغربت وسألته اسمها ايه ولا بتاعت
مين قالى بتاعت زين الجارحى اسم زين حسيته مش غريب عليا
دخلت على انت وبحثت عنه وشوفته هو اللى كان موجود يوم
الميت ويوم الجمعه ... وقتها فهمت ان فى حاجة غلط

عاصم : راقب زين دا كويس

يوسف : مش سهل الموضوع عاوز تخطيط ... زين دا راجل له
وزنه وتقله فى البلد وبيمشى معاه عربيات حراسه كتيرة والكل
بيعمله حساب

عاصم : اتصرررف

يوسف : حاضر ... بس انت ادينى وقت وهاتخذ اعلى شغل منى

فى بيت الجارحى
صباحا

زين : بالشف يا لى لى

ليليان بابتسامه : شكرا

زين : زى مانتى متغير تيش

ليليان : ازاي مش فاهمه

زين : ياعنى ... شكرا واسفه بتقوليهم فى اليوم ميه مرة

ليليان : طيب معنى كدا حاجة كويسه صح

زين بحنيه : انتى كل على بعضك كويسه يا لى لى

ليليان : معرفش ليه مش حاسه انك مش جوزى

زين : نعم ؟! ليه بتقولى كدا ... تحبى اوريكى صورة القسيمة

ليليان : لا طبعا انا واثقه فيك .. بس انا بتكسف منك . المفروض

ياعنى مراتك متكسفش منك صح

زين : والمفروض انك وقعتى وحصلك فقدان ذاكرة ومش فاكرنى

والمفروض انك بتتعرفى عليا كانك اول مرة تشوفينى

ليليان: طيب قولى اول مرة شوفتك فين وامتى وكان شكلى عامل
ازاى

زين اتوتر : اول مرة شوفتك عندى فى الشرکه كنت جايه مع قريبك
عم حسن

زين استنى يشوف ردة فعلها ولما قال اسم عم حسن ملقاش اى ردة
فعل منها فاتنهد وكمل

زين : كنت جميله اوى زى دلوقتى .. انتى طول عمرک اصلا
جميله

ليليان : طيب وانت حبتنى امتى وانا اتجوزتك ازاى
زين قرب منها ومسك وشها بين ايديه : اول مرة شوفتك خطفتى
قلبي ... واتجوزتك من قريب على فكرة ... احنا لسه عرسان
ليليان : بجد .. احنا لسه عرسان ... قول والله طيب اهو كلامى صح
علشان كذا بتكسف منك

زين : ياستى كسوف ايه بس ... هو احنا نقضى الفترة اللى انتى
مش فاكرنى فيها مكسوفه... لا كذا هايحصلى حاجة
ليليان : ههههههه واحدة واحدة ... طيب فين مثلا امى ابويا اختى
اخويا كذا انا لما فوقت مشوفتش الا انت وصاحبك وصاحبتي ودادة
لما جيت هنا

زين : احم . مامتك وبابكى متووفين من صغرك واللى ربك جدتك
.. احم هى كمان اتوفت وعم حسن اخذك عنده وبعد كذا انا شوفتك
وحبيتك واتجوزتك .. ومالكيش اخ ولا اخت
ليليان عيونها كلها دموع : يا عنى انا ماليش اهل ... طيب عم او خاله
طيب فين عم حسن دة

زين : اعمامك مسافرين ومالكيش خاله لان مامتك وحيدة زيک وعم
حسن اتوفى هو كمان بعد ما اتجوزنا بفترة كدة .

ليليان فى الوقت دا عيطت جامد حسيت قد ايه هى وحيدة : يا عنى
ماليش حد فى الدنيا ... ليه كذا

زين اخدها فى حضنه : حبيبتي يا ليليان انا ابوكى واخوكى وامك
وكل حاجة فى حياتك .. انا اهلك وانتى اهلى

ليليان حضنته لانها حست فى حضنه بالامان وکمان ريخته مش
غريبه عليها كانها عارفها وکانت بتحبها : ربنا يخليك ليا
زين : حبيبتى انا لازم انهاردا اروح مشوار ... معلىش هاسيبك بس
هاجبلك سارة تقعد معاكى

ليليان : ماشى
زين : انتى زعلانه انى هاسيبك ... لو زعلانه خلاص مش هاروح
ليليان : هو ضرورى .. اصل انا معرفش سارة دى معرفش هاقعد
معاها ازاي ... حاسه انى متوترة اوى
زين : بصى المشوار دا ضرورى وعدت حد اكون عنده انهاردا
وانا بمقدرش اخلف وعدى ابدا ... بس انتى لو خايفه اسيبك مش
مشكله هاتصل واعتذر ... وبالنسبة لسارة دى عسوله اوى وانتى
بتحبها اوى ومتقلقش هتاخدى عليها بسرعه زى ما اخدتى قبل كدا
ليليان : ماشى خلاص روح مشوارك ... واتصل عليها خليفها تيجى

مراد بنوم : الو
زين : انت لسه نايم ... قوم يا باشا
مراد : انت عاوز منى ايه ياعم .. سيبنى انام
زين : قوووم عاوزك تتصل بسارة
مراد : متكلمش ... متجيش سيرتها قدامى ... انا مش هاكلم حد
زين : انت نسيت يا مراد اللى قولتهولك امبارح
مراد : لا مش ناسى ... بس انت متعرفش الهبله دى عملت فيا
امبارح
زين : ها عملت ايه ست سارة .. اصل انا فاضى ليكوا
مراد : ولا عملت ولا سوت اطلع من دماغى يا زين ... انا مش
هاكلمها ممعيش رقمها
زين : معايا انا
مراد : وانت جبته منين
زين : وظائف مخابرات .. وقال فهد المخابرات يا ذكى من فون
ليليان
مراد : اه ... بردوا مش هاكلمها

زين : مراد كلمها وقولها تيجى تقعد مع ليليان ... علشان انا هاسافر
الشرقيه علشان كتب كتاب ايمان وعبد الرحمن
مراد : اووووف وانا مالى ياعم ... ماتكلمها انت قولها انت كل اللي
قولته من شويه

زين بخبت : انا ماليش كلام معاها ... لكن انت لىك .. وبعدين انا
عاوزك تروح تجبها من بيتها وتطلعها على هنا وتدخلوا على ليليان
كدا وتشوفكوا مه بعض علشان هى خايفه منكوا وليها حق الصراحه
جوز اغبيه لايقين على بعض والله ... هابعثلك رقمها فى رساله
واخلص

مراد : زين .متستع.... قفل السكه ... يادى ليليان اللي طالعلى فى
البخت ... معلش يا مراد اعصر على نفسك لمونه وكلمها وعدى
الايام اللي جايله دى على خير
.. كله علشان صاحب عمرك

سارة نايمه ومدايقه من اللي عمال يتصل كل شويه
سارة صوتها كله نوم ودا كان كفيل يخلى مراد ميركزش فى حاجه
: الوو

مراد : احم صباح الخير
سارة مش مركزة : صباح النور
مراد : انا هاعدى عليكى بعد نص ساعه اخذك ونروح لليليان
متأخريش .. سلام
سارة : سلام
وقفلت فونها وكملت نوم
: بت يا سارة قووومى .. انتى مش رايعه الجامعه
سارة : لا هانام
:والله انك فاشله .. انا هاروح المدرسه .. وبعد كدا اروح على خالتك
والمرادى هاتيجى تسلمى على ماهى
سارة رايعه فى النوم
: طبعا جاموسه نايمه ولا عمرهت هاترد عليا

فى شركه الجارحى

سهيله : اهى مش ماتت ... رئيس الحسابات بيقول فقدت الذاكرة
نورة : ماشى اهى فقدت الذاكرة حاجة كويسه ... نقدر نلعب على
الحاجة دى ونخلى ثقتها تتهز فى زين باشا
سهيله : قلبى مش مطمئنى ... دة زين الجارحى عمرو ما غاب عن
الشغل . وكمان مراد دا مش مرتحاله دى دماغه داهيه سم .. ربنا
يستتر

نورة : متقلقيش. انا عطلت الكاميرات والبنت طردتها من الشركه
استغنيا عن خدماتها والموضوع فى التمام
سهيله : ربنا يستتر

مراد وصل تحت بيت سارة وكل شويه يتصل بيها قفلت تليفونها قعد
يشتمها ويشتم فى زين لانه السبب فى كدا
وخلص قرر يطلع ويخبط عليها واللى يحصل يحصل
سارة كانت نايمه وجرس الباب مش مبطل رن وهى قامت
ومش مركزة هى لابسه ايه وقامت فتحت
سارة بنوم : نعم ... مين
مراد بصدمه : ايه دا الله ايه الحلاوة دى
سارة فى اللحظة دى فاقت بصت على مراد واتصدمت انه جاى
لغايه بيتها : يخربيتك انت ايه اهل مجنون .. انت الحماس
واخذك وجاى لغايه بيتى
مراد بضحك : ههههه والله انتى اللى هبله ... انتى مش قولتى ماشى
اجاى علشان تروحي لليليان
سارة : انا... فين دا اكذب بقا
مراد : والله انك مجنونه انا مش كلمتك من قيمه شويه على فون
وحكتلك انك لازم تروحيلها انهاردة وقولت بردوا هاعدى بعد نص
ساعه وقولتى ماشى
سارة : اناااا
مراد : اه انتى ... واخلصى ادخلى استرى نفسك .. احسن حد يشوفنا
ومنظرنا مش لطيف

سارة بتبص على نفسها: ليه ياخويا ..مال...
سارة افكرت انها فتحت على طول من غير حجابها قفلت فى وشه
الباب وجريت على المرايه وشافت نفسها كانت لابسه بجامه برمودة
لونها اسود مناسب لبشرتها وشعرها منكوش حوالين وشها
: يا عنى كدا ياهبله تفتح بالمنظر دا مش تركزى يقول عليكى ايه
... اوووف يالهوى على الكسفه اللى انا فيها هانزل ازاي
دلوقتى

مراد : اهو يا زين مستنيها .. وخلص فهمت هافهمها بقا ... اقفل
خلص هي نزلت
سارة : روح انت انا هاجيب تاكسى واجاي وراك
مراد : اركبى يا حلوة خلىنا نتكلم .. اخلصى
سارة : نعم اهو ركبت عاوز ايه .. انت عرفت عنوان بيتى ازاي
مظنش ان قولته كمان وانا نايمه
مراد : لا مش انتى .. عرفته من زين زى ما عرفت رقمك منه
سارة : هي ليليان كويسه ؟
مراد : اه كويسه بس زين وراة مشوار مهم وهايسافر الشرقيه
وعاوزك تقعدى معاها
سارة : تمام
مراد : زين قالى اننا نطلع مع بعض ونتعامل كويس قدامها. وبعدين
هاسيبك معاها ... وكمان قالى افهمك على شويه حاجات علشان
متقعش بلسانك قدامها
سارة : طيب قبل ما تفهمنى ...اقف عند اى محل حلويات او ورد
مراد : نعم ؟ ليه انشاء الله ... انتى فاضيه ولايه بقولك الراجل
مستنيها
سارة : يووووووة .. اعمل حاجة واحدة اقولك عليها على طول ...
يا استاذ مش احنا متجوزين لازم ندخل بحاجة .. هي مش عيانه ولا
ايه
مراد : هههههه والله انك تافهه بس اقولك الفاكهه احسن ٢ كيلو موز
على ٣ كيلو تفاح اشيك

سارة : بس بس موز وفاكهه ايه ... اقف عند محل الورد دا خلاص
هانجيب بوكيه يالا

مراد : خليكى انتى .. هانزل انا

سارة : لا هانزل انا ... اكيد زوقى احسن

سارة ومراد نزلوا ووقفوا ينقوا الالوان وعكس بعض فى كل حاجة
وسارة اعتمدت تنقى اللون الاحمر

مراد : يادى النيله السودا ماقولنا بلاش ... ام اللون دا بكرهه جدا

سارة : وانا مالى بيك ... ليليان بتحب اللون دا جدا مالکش دعوة

: على فكرة زوق حضرتك يجنن ... مفيش احسن من كدا الصراحه

سارة : بجد يا عنى الالوان حلوة مع بعض

: طبعا انا هاعملك بوكيه يجنن ... علشان تبقى زبونتنا بقا

سارة : ميرسى اوى وهات كارت اكتب عليه لو سمحت

: حاضر يا قمر .. احلى كارت لاحلى عيون فى الدنيا

مراد كان واقف متابع حوارهم وحس بنار بتاكل فيه مع كل كلمه

صاحب المحل بيقولها وكل نظرة والمتخلفه بتضحكه بس لا بدء

يتغزل فى عينها لغايه هنا ولازم يدخل

مراد: ماتلم روحك ياله ... ولا الملك انا

: انا قولت ايه غلط ... انا بشكر فى زوقها الراقى

مراد : اشكر ... وانا هاشكرك حته شكرة تطلع من نفوخك الحلو دا

سارة : مراد ف...

مراد قطع كلامها بعصبيه : روحى على الزفته العربيه ومسمعش

صوتك

سارة مشيت وراحت على العربيه مبسوطه وفرحانه علشان عمل

كدا هى بتحب تدايقه لانها معببه بيه من اول مرة شافته فيها. بس

اتخنقت لما عرفت انه ببيشقطنات معنى كدا انه الموضوع كبير

وهى مكنتش تتمنى حد زيه .. بس القدر بيخليها تجتمع بيه كل

شويه

عند مراد كان واقف على اخرة من الشخص اللى كان بيتغزل فيها

: اتفضل البوكيه اهو

باب الاسانسیر فتح لقوا زین فی وشهم
زین : والله كنت حاسس .. انك بتتخانقوا... انا قولت ايه يا مراد ...
عدوا الايام دى على خير بقا
مراد : ياعم وانا عملت حاجة .. يالا خلىنا ندخل

مراد : حمد لله على سلامتک يا لیلیان
زین ضغط على رجله : مدددام
مراد : احم اقصد مدام لیلیان
لیلیان : الله یسلمک يا استاذ مراد ولا اقول يا بشمهندس ... هو انا
كنت بقول ايه
مراد : فى الحقیقه انتی مکنیش بتقولى حاجة خالص
لیلیان باستغراب : لیه
زین بصله بضیق : اصل مراد ظابط فى المخابرات واستقال وجه
معایا الشرکه وله اسهم فیها فهو مش بشمهندس ولا حاجة
زین قرب منها وکلمها بخفوت: بصی متقولیش حاجة خالص ..
متوجهیش کلام له اصلا
لیلیان بنفس الخفوت : لا هاکلمه ... مکلموش لیه یاعنى
زین بحدۃ وصوته واطی : لیلیان مالک .. فى ايه کل ما اقول کلمه
تقولى لا من وقت ماوقعنى
لیلیان بنفس طریقته : وانا من وقت ما فقت وانت بتقولى متکلمیش
ومتعملیش ومالكیش دعوة بحد کلمینى انا و بصیلى انا
زین بضیق : متکلمنیش ومتبصلیش ... ومالكیش دعوة بیا وبراحتک
لیلیان : هو انت زعلت
زین : لا

لیلیان: لا انت زعلت واتقمصت منى بردوا طیب بص براحه
علیا انا اصلا مش فاکرة قبل ما اقع كنت ازای ولا بتعامل ازای
زین : کنتی حبیبتى ولسه حبیبتى ... وکنتی بت
مراد : ما خلاص بقا یا زین بقالکوا ساعه بتتکلموا بصوت
واطى.... واحنا بصراحه مرکزین معاکوا اوى

ساره : ايه مركزين معاكوا اوى دى... متجمعش .. انا مركزتش مع حد

مراد : وربنا انك كدابه ... انتى عينك كانت هاطق عليهم

زین : احمممممممممممم.... یارب نهدی بقا

لياليان : بس بجد ميرسى جدا على البوكيه اللى يجنن دا الوانه تحفه

مراد : الوان ايه اللى تحفه ... الوانه كلها بلدى

سارة : اصل مراد عنده هطل من اللون الاحمر

[illegible]

مراد : عجبتيك يا زين

زين : جدا هههههه .. احم يالا هاقوم امشى .. وانتى يا سارة خلى
بالك من ليليان

مراد : لو سمحت مدام سارة

سارة : لا عادى اشطا سارة .سوسو ... اى حاجة .

زین : ههههههه ههههههه مراد اسکت احسن .. لی لی تعالیٰ معایا
ثوانی

زين وليليان دخلو المكتب

زین قرب منها و حزنہا: ہاتوحشینی اوی یا قلبی

لیلیان مکسوفه و مش عارفه تتصرف ازای هی مش عارفه. اذا

كانت بتحبه ولا بتكرة بس الاكيد انها مبسوطه من قربه دا : احم ..

زین ہما برہ و عیب مینفعش نسیبہم کدا

زين : سيبيك منهم ... يولعوا .. انا بقولك هاتو حشيني

ليليان : طيب انا مش عارفه اتصرف ولا اقول ايه .. احم ممكن نبقا

زى المخطوبين مؤقتا لغايه ماخاد على الوضع بس

زين : مااااشى مخطوبين مخطوبين .. احنا تحت امرك هو انا
عندى كام لياليان

مراد : انزلی من علی الکنبہ ... واللہ لا ضربک

سارة : اهدى بس يا مرمم انا قولت ايه بس

مراد بعصبيه مكتومه: الله يخر بيتك ... مرمر ميبيبين ... والله لو ما
تظبطى انتى حرة

سارة : يخربيت عصبيتك انا مش شايفه انا غلطت فى حاجة
مراد : دا كله ومغلطيش فيا ... ماشى كله بحساب ... اول ما نطلع
برا البيت دا وربنا لاوريكى
: ايه دا فى ايه

مراد وسارة اتصدموا من زين وليليان

مراد : بقولها هاتى بوووووسه ... بتقولى عيب احنا مش فى بيتنا سارة : بووسة ... ماااااااااااشى ماااااااااااشى

زین : ماتدیلو یا فوزیه ~~ههههههههههه~~
مراد : انت یاعم مالک رایق و فایق کدا لیه ... انت مش و راک
مشوار خاینا نخلص یالا
زین قرب من لیلیان و همس : انا ماشی خلی بالک من نفسک .
لیلیان : و انت کمان

فى الاسانسير
مراد : انا هاروح معاك
زين : تروح معايا فين
مراد : الشرقيه .. ماليش مزاج ارواح الشركه اصلا .. وبعدين انا
عاوز احسهم ان الموضوع عادى والامور عدت علشان اللى عمل
كدا يغلط اكثر

زین : طیب ... یالا نرکب العربیہ بقا اصل اتأخرنا اوی

فى الشرقيه
 عبد الرحمن : يا عنى انت خلاص جاى فى الطريق
 زين : ايوا خلاص قربنا .. انت جبت المأذون وخلصت كل حاجة
 عبد الرحمن : اه .. توصل بالسلامه

زین : تسلم
عبد الرحمن قفل مع زین
احمد : ہا جا

زين : مبروك يا عبد الرحمن خلى بالك منها ... اوعى تزعلها
عبد الرحمن : متخافش يا بشمهندس زين فى عنيا
مراد : مبروك يا جماعه ... ربنا يتم على خير يارب
توحيدة : مبروووك يا ايمى .. مبروك يا عبد الرحمن .. مبروووك يا
حبايبي

زين : طيب يالا جهزوا نفسكوا .. العربيه تحت هاتمشوا معنا
ونوصلكوا للمطار
عبد الرحمن : مالوش لزوم احنا هنسافر بعريبتى واحمد هايأخذها
ويرجع

زين : لا انا كدا هاطمن اكرت يالا مبقاش في وقت

عاصم : يا عنى خدهم ومشيووا
يوسف : اه كتبو الكتاب واخدهم وتوحيدة كمان وقفلو البيت
ومشيووا

عاصم : اممممممم ... لا انا اتأكدت ان فيه حاجة
يوسف : ممكن وبردوا ممكن نكون بنفكر غلط ... الفترة اللى جايه
لازم نفكر فى كل الاتجاهات
عاصم : صح واهو غالاار فى ستين داهيه كان عاملنا قرف بس
يوسف : عقبال ابوة
عاصم : ياااااارب

فى المطار
 عبد الرحمن : تعبناك والله يا بشمهندس
 زين : متقولش كدة انا اطمنت عليكموا ... عن اذنك هاخذ ايمان
 اكلمها شويه
 عبد الرحمن : اتفضل
 زين : ايمان انا اخوكى الكبير .. طبعاً انتى مش طابقنى من وقت ما
 رفضت عبد الرحمن بس صدقيني انا كنت لازم اعمل كذا ولازم
 اتأكد انه بيحبك فعلاً ... على فكرة انا فى ضهرك وسندك ومش
 معنى ان جوزتك لعبد الرحمن ابقا كذا خلعت ايدى بالعكس انا

سارة : علشان مبيعرفش يراضيني ولا يبسطنى زى مانا بعمل ..
يقعد يقولى يا سارة نفسى ابسطك يا حبيبتى زى مانتى بتعملى معايا
كدا

ليليان : ياااااه معقول ... ربنا يخليكو لبعض ويخليكى ليا من غيرك
كنت هاضيع زين من ايدى لازم احاول معاه. ... هو باين عليه
يستاهل انى احاول علشان

سارة : انا هانزل بقا مراد مبطلش رن .. سلام اشوفك بعدين

مراد : والله لو ما ركبتى العربيه لنازل وضربك فى الشارع الوقت
اتأخر انك تروحي لوحدهك

سارة : لا شكرا ... وبعد كدا مش هاركب معاك ولما تعوز حاجة
تخص ليليان ابعت مسج وخلص
مراد بعصبيه : بقولك اركبى ... متعصبينش انا عصبيتى وحشه
سارة : لا

مراد مسك ايديها وزقها فى العربيه : طيب تعالى بقا
سارة : اوعى ايدى يا مجنون ... انت استحليتها كل شويه ماسك
ايدى

مراد : ماسك ايد الاميرة ديانا ارحمينى دا انتى ساااارة
سارة : ومالها سااارة يا عنيا

مراد : مالكيش ... خلىنى اوصلك البيت
سارة : لا وصلنى عند

مراد : انتى رايحه فين كدا بليل
سارة : عند خالتى

مراد : ايه دا عند ماهى سلميلى عليها
سارة بغيط : ياخذك انت وماهى الكلب فى يوم واحد
مراد : سمعتك

سارة : ازيك يا خالتو ... ماما فين
: امك جوا وهاتفرقع منك علشان تاخيرك ... ادخلى راضيتها
سارة : ربنا يستر

[illegible]

البارت الخامس عشر

والدة سارة: امال انتى واقفه زى الهبله ليه كدا ياخرة
صبرى.

مراد : احم .. السلام عليكم.

والدة سارة : وعليكم السلام يا بنى ... اتفضل.

مراد : تسلمی. رینا یخلیکی انا مراد اللفی .. انا اللى

کنت خبطت الانسه ماهيتاب .. وجای. اطمین عليها.

والدة سارة : يا اهلا وسهلا اتفضل ماتوعى من

طريق الاستاذ.

مراد وهو داخل همس لسارة : اقفلی بوقك... الدبان

هایدخل هه ه.

فی بیت الجارحی

لیلیان : خد دی کمان من ایدی.

زین : لیلیان مالک انتی کویسه ؟!

لېلیان : اه طبعاً کویسه ... فی ایه.

زين: اصلك غريبه هو احنا مكناش الصبح مخطوبين
... ايه الخطوبه خلصت .. اصل من وقت ما جيت
وانتى غريبه بجد.
ليليان : هو انت مدايق ان بهتم بيك ... انا اسفه ومش
هاتكرر تانى عن اذنك.
زين شدها وقعها على رجليه: انا ازعل لما انتى
تهتمى بيا طب تيجى ازاي ... حبيبتى انتى وقلبي
وروحى انا عمرى ما ازعل منك .. بس انتى متغيرة ولا
دا مفعول سارة.
ليليان : احم ... اصل انا سألتها هو انا كنت بحبك قد
ايه قالتلى انى بحبك اوى وكدا الصراحه قالت لازم
اخاد بالى منك علشان مفيش واحدة تاخدك منى.
زين : هى مين دى اللى تاخدنى منك .. انتى ملكتى
قلبي وكيانى .. انتى بنتى وامى وصاحبتى وكل
حياتى .. انا مفيش واحدة تملى عنيا غيرك انتى.
ليليان تاهت فى كلامه : انت بتقول كلام حلو اوى.
زين : انتى عارفه انا عمرى ما حببت ولا اعجبت
بواحدة طول عمرى عايش لنفسى ... ولا عمرى فكرت
فى يوم من الايام انى ممكن اقول كلام حلو لواحدة
... حتى كنت بقول هاتجوز علشان اخلف واوقات كنت
بقول بلاش و تبقى حياتى عمليه احسن بس جيتى
وبنظرة منك خطفتى قلبي وعقلي ... جيتى انتى
وغيرتينى وقلبتى حالى جيتى انتى وبقيتى عشق
الزين .. جيتى وغيرتى زين الرجال وبقيت مقدرش
مفكرش الا فيكى .. عارفه حياتى كانت فاضيه اوى ..
انتى ملتيتها بضحكتك الحلوة دى.

ليليان : زين هو انت ليه لما قولت زين الرجال
قلبي دق جامد.
زين قربها منه اكثر : شوفتي اهو علشان تعرفي ان
قلبك حاسس بقلبي.
ليليان بهمس : اوعى تزهدق منى لو مقدرتش افكر ...
بس انا هاحبك من اول وجديد.
زين : وانا راضى.
زين قرب من شفائيفها وباسها بحب وبرقه كان
مبسوط لانه قدر يطلع كل اللي جواه وقدر انه يقرب
منها وميكونش السبب العقاب... بس هو لازم يبعد
لازم يتحكم فى افعاله علشان ميندمش وياخذ خطوة
يدمرها بيها ... لازم يبقا زين الرجال فعلا.
ليليان كانت مبسوطة طائيرة من الفرح من كلامه ليه
كل كلمه بيقولها بتخطف قلبهاااااا ولما قرب منها
حست انها بتتمنى قربه وبتتمنى اكثر من كدا ليه
حاسه ان فيه حاجة غلط .. بس لازم تسمع كلام سارة
هى مش هاتسمح لحد ياخذ منها جوزها.
زين قدر يبعد عنها بعد فترة : حبيبي يالا بقا ننام انا
تعبت اوى انهاردة.
ليليان خبت نفسها فيه مقدرتش تواجه بعد اللي
حصل وهو شالها خايف تبعد عن حضنه وهى كانت
مبسوطه اوى بيه وبحنيته .. حنيته اللي تكفى الدنيا
وتفيض.

ماهى : انا متشكرة اوى يا استاذ مراد مجيتك دى
غاليه اوى عندى.

مراد: متقولیش کدا انا مکسوف واللہ ان اتأخرت ...
بس اعمل ایہ ربنا وقعنی فی مصیبہ وکنت لازم
استحملها.

سارة : مصيبيتي.

الكل بص ناحيتها واستغرب انفعالها.

سارة : احم قصدى مصييه خير انتى شكلك كىوت
وهادى مش بتاع مصايب.
والدة سارة : كىوت ايه يا متخلفه انتى بتكلمى ابن
اختك.

مراد: ههههههههه عادی یا طنط بس انسه ...
معلش اسمك؟.

سارة : سسسسارة.

مراد : عادى انسه سارة شكلها مندفع فى الكلام
..هههههههههههههه ... احم.

والدة سارة : قومی یا سوسو اعلیٰ للاستاذ مراد
حاجة يشربها.

مراد : مالوش لزوم يا طنط والله.

والدة سارة : ابداء والله.

مراد : قهوة مضبوطة بقا يا انسه سارة لو سمحتى..
سارة : عنييييا ... دا انا هاشيل عنييييا واحطهملك
فى القهوة يا استاذ ماااارد.

والدة سارة : ماالارد .. ايه يابت ما تتلمى بقا

معلش یا استاذ مراد هی لسانها طویل بشکل واللہ
احنا بنعانی معاها بس نعمل ایه بقا لازم نستحملها.

مراد فی سرة : ههههههههههه يا نهار اسوود دى.
البلد كلها بتعانى.

(سارة راحت المطبخ ومن الغيظ قربت تنفجر)
مراد : طنط لو سمحتى فين التواليت.
والدة سارة : استنى اقوم معاك. .
مراد : لا شاورى بس وانا هاوصل.
والدة ماهى: اخر الطرقة على اليمين جنب المطبخ.
سارة كانت فى المطبخ : اه يا حيوان وجاى ورايا
وبيمثل على امى وخالتى ... اهدى يا سارة اهدى.
مراد : اهدى يا سوسو ليطلقك عرق ولا حاجة.
سارة : نهارك اسود انت جاى ورايا المطبخ كمان.
مراد : انا جاى اقولك لى لسانك الطويل دا انا مش
هاستحمل كتير قدام امك وخالتك هافضحك ... اهدى
كدا ... واعملى القهوة حلو دماغى مصدعه.
(مراد ساب سارة هاتموت من الغيظ وهى قررت
تعمل القهوة بس بدل السكر تحط ملح).

فى. قصر الباشا

على : انت مدايق من ايه بس .. انا عاوزو مشغول
بيها .. سيبه.
الباشا : انت هاتجننى .. دا لغى الاجتماع كذا مرة ...
على فكرة بقا هو عاوز يبينك حاجة وانت مش قادر
تفهمها.
على : ايه هى بقا الحاجة دى ؟.
الباشا : عاوز يبينك انه فاهمك كويس ومستتهتر
بيك .. وهايجلك ضربه منه شديدة اوى يا على ركز
بقا اللى جاى.

على : متخفش انا مضبط الدنيااا كويس.
الباشا : اوعى يابنى تفكر سكوته دة ضعف بالعكس
دى دماغه سم تلاقيه بيحفرلك حفرة وهاتكون
غوووويطه اوى لدرجه انك مش هاتقوم منها.
على بعصبيه : يوووووووووة لما انت مرعوب اوى
منه... ليه كل السنين دى عاوزنى انتقم منه .. ولما
جيت انتقم مش عاجبك اى حاجة .. اعملك ايه.
الباشا فى سره : اظاهر. ان انا غلطت لما فكرت فيك
.. ابنى طلع غبى وهايضيع كل حاجة.

مراد : احم ايه القهوة التحفه دى ... انا ممكن اجاى
عندكو كل يوم علشان بس انسه سارة تعملى قهوة.
سارة : والله !

والدة ماهى : سارة دى سكرة العيله بس هى اللى خلقها ديق.

والدة سارة : اه والله بص غسل ازای.

سارة : مااااا.. خالتوووو.

ماهیتاب : انتی زعلانه لیه ... دا کویس اوی انهم
بیشکروا فیکى قدام حد.

سارة : وانتى مالك يابت انتى شوفتى قولتلك
محبش اجاى علشان المتخلفه دى.

ماهیتاب : انا متخلفه ... اهو انتی بقا دا انتی حتی
قليله الذوق ولما شافت مراد فی المستشفى هزأته
وبهدلته وکان لسانها طویل اوی یاخالتو دا انا کنت
مکسوفه منها!!!!!!.

ساره : طيب والله لامشى وبعد كدا لو امك اتصلت بيا

علشان الحقك وربنا ماناجايه علشان انتى واحدة
متستاھلېش ... واللى بدافعى عنه سابك ومشى
ومرضاش يوصلك.

ماھيتاب : مراد كان عنده حاجة ضروريه ولازم
يرووووح العيب عليكى انتى يابنت خالتى لما
سيبتينى حد غريب يوصلنى ومشيتى .. وكمان هو
اتصل انھاردا كلمته وقالى ھاجاى علشان اطمئن ..
شوفتى زوق ازاي.

مراد كان قاعد مستمتع جدا ومبسوط وھى شايفھا
كدا.

سارة : انا ماشيه ھاتيحي معايا ولا ھاتفضى قاعدة.
والدة سارة : لاقومى يالا ... احنا اتاخرنا فعلا.
مراد : احم .. وانا كمان ھامشى الف سلامه عليكى يا
ماھى عن اذنكوا.

فى الطيارة

عبد الرحمن : ھو زين كان عاوزك ليه.
ايمان : كان عاوزنى علشان يقولى انه فى ضھرى لو
حصلى حاجة اتصل بيه ... وبيفھمنى ليه ھو عمل
كداا معاك.

عبد الرحمن : امممم ھو راجل محترم وفيه الخير
والله .. ايمان فكرك ابويا عرف دلوقتي.
ايمان : امممممم اكيد ... عبد الرحمن انت ندمان.
عبد الرحمن : انتى مجنونه بعد دا كله وابقا ندمان ...
بس انا زعلان كان نفسى يبقا جنبى بس اقول ايه ھمه

الفلوس وبس.

ایمان : معلش ادعیله ... ربنا یحنن قلبه علینا.
عبد الرحمن : بس انا خایف علی امی خایف اوی
کمان ... یاریتها کانت هی کمان جنبی کنت اطمنت
وارتحت.

فی الشرقیه

شاكر: انت كنت عارف يا عاصم وساكت.
عاصم : وانا مالی ... جای وتزعقلی لیه هو انا اللى
غلطت ولا ابنك اللى خرج عن طوعك.
شاكر : لا ابنى اللى غلط ... بس انت غلطك اكبر لما
تكون عارف ومش راضى تقولى.
عاصم : انا عارف فین دا .. دة انا اتفاجئت زى زيك
بالظبط مش صح يا يوسف.
يوسف : اه ياعمى دا احنا حتى اتصدمنا اوى انه
منيمنا فى العسل وبيتجوز ومين بنت حسن.
شاكر : انت هاتستعبطنى انت وابوك ... هو فى. حاجة
بتحصل هنا من غير ما تعرفوا ... بس انا عارف انتو
ليه سكتو ومش رضيتوا تعرفونى.
يوسف بسخريه : وياترى ليه ياعمى ؟.
شاكر : 'علشان تخلصوا منه علشان لما البت ترجع
ابنك يا عاصم مبيقاش غيره موجود ويتجوزهااا وانا
ماليش حق اتكلم واطلع من المولد بلاحمص.
عاصم : تؤتؤ كدا ازعل هو انا بالوحاشه دى ... طيب و
الشيخ عزت اللى مستنى يتجوزها دا.

شاكر : استعبطنى كمان ... هو انت متعرفش انى عارف انه مات.

يوسف : لا متقولش عزت مات ... طيب الحمد لله
كويس كنا خايفين منه اوى يا عمى.

شاكر : لا ياروح امك عارف انه مات وعارف انكوا
كمان موتوا ... الحركه الوسخه دى متطلعش الا منكوا
انتو.

**عاصم : شaaaaاكر الزم حدودك ... وبدام انت بدايق اوى
کدا ومطلع زرابينک علينا .. روح لمراتک کانت ماشيه
مع ابنک فى کل حاجة .. اصله ابن امه ههههههههه.
شاکر : ماشى يا عاصم .. اللی غلط هايتحاسب ..**

وابنی انا هارجه وهايطلق بنت حسن.
عاصم : ياريت ياخويا والله اصله جابلنا العار ..
واهو لما بنت عمه ترجع يتجوزها.
شاكر : هايرجع يا عاصم هايرجع صدقنى.

والدة سارة : كتر خيرك يا بنى على التوصيله دى.
مراد : عيب ياطنط متقوليش كدا ... انا حبيتك جدا
والله.

والدة سارة : يا حبيبي تسلم ... انت اللي كلك زووق ...
يا بخت مراتك بيك.

سارة : يالا ياماما هانقضى الليله كلها فى الكلام
والشكر.

مراد : روحی انتی یاطنط اصل بنت حضرتک تولع فینا دلوقتى.

والدة سارة : متأخذنيش هي نرفوزه كدا على طول

زين بنوم : الو.
مراد : انت لسه نايم ياعم مالك يا زينو اتغيرت اوى
ولا السهرة كانت صباحى.
زين : هاقفل فى وشك .. لم لسانك دة ... عاوز ايه
على الصبح.
مراد : انت مش جاى الشركه.
زين : لا مش جاى .. روح مكانى . وبعد ما تخلص
هات سارة وتعالى.
مراد : سارة مين ياعم انت استحليتها ولا ايه
والنبي انا امبارح دماغى وجعتنى منها خلينى اجازة
انهاردا اريح منها شويه.
زين : لا احنا عاوزينكوا .. وبعدين سارة دى جدعه اوى
والله هههههه انا حبيتها.
مراد : ياخى حبك برص روح كمل نوم ياريتنى ما
اتصلت.
زين : هانتسناكوا .. سلام.
زين قفل مع مراد وبص على ليليان لقاها نايمه.
زين : ليليان قومى بطلى نوم.
ليليان : امممممم زين سيبنى شويه.
زين : لا قومى بقا بطلى نوم ... قومى اقعدى معايا
نتكلم ... انتى هاتفضلى نايمه وانا ابصلك كذا كتير.
ليليان : نتكلم فى ايه يا زين ... هو انت مش هاتروح
شغلك.
زين : لا قاعد معاكى ... عاوز اشبع منك .. وبعدين
لازم نتصل على الدكتوراة تيجى تظمن على جرحك ...

فى شرکه الجارحى
سهيله : مراد بيه زين باشا مش هايچى.
مراد : لا مش جاى ... ايه يا سهيله اشتقتى لزين.
سهيله : احم مقصدتش يامراد بيه.... بس علشان
نشوف الشغل هايمشى ازاي.
مراد: الا قوليلى يا سهيله .. هو ايه المفروض يحصل
لما الكاميرات تعطل فى الشرکه ... وخصوصا فى
الدور دة.
سهيله : احم ... غرفه التحكم تبلغ علشان العطل
يتصلح.
مراد : وغرفه التحكم بتبلغ مين.
سهيله بتوتر: زين باشا
مراد : وزين باشا كان فين.
سهيله : وقت المشكله كان عند حضرتك.
مراد : وانتى كنتى فين بتتفرجى على المشكله
وسايبه مكتب رئيس مجلس الادارة مفتوح.
سهيله باندفاع : لا يافندم انا كنت موجوده فى
المكتب مسبتوش لحظه.
مراد : طيب يا سهيله غرفه التحكم قالوا انهم بلغوا ان
الكاميرات متعطله.
سهيله : لا مبلغوش.
مراد : لا بلغوا كلمونى وقالوا انهم كلموكى وانتى
طنشتى
سهيله : كدا بين انا مكنتش فى المكتب اصلا.
مراد : الله مانتى لسه قايله اهو انك مسبتيش

متابع حوارهم وساکت)
سارة بصت لمراد لقت منه نظرات غامضة هي مش
فاهمها : مراد .. انا هامشي
على: انتى تعرفى مراد... هههههه ... شاطرة
مبضيعيش وقت
سارة : انت قليل الادب وسافل وقذر
على : ههههههه طيب بس بس ايه ماسورة واتفتحت
فى الشتايم
سارة :مراد انا هامشى .. نكمل كلامنا بعدين.
على : لا .. خليكى انا اللى ماشى .. مراد شكله عاوز
يكمل كلامه معاكى ... بلاش انا استحمل ... لكن انتى
متستحمليش ... ومن حق سلميلى على ليليان الف
سلامه عليها من فقدان الذاكرة .. سلام.
(على مشى ومراد كان خلاص جاب اخرة وبدات
علامات الغضب تبان على وشه)
سارة: انت بتبصلى كدة ليه ؟!
مراد قام وقف وراح ناحيتها واتكلم بصوت كله غضب
: احنا دلوقتى هاننزل نركب العربيه ونروح لزين ..
مش عاوز كلمه او اى اعتراض فاهمه ولا لاه.
سارة : اوك

فى الشرقيه

شاكر بعصبيه : يا عنى رايحة جايه عندهم انت وابنك
وانا مغفل يا كريمه ابقا انا مغفل وعاصم وابنه
يضحكوا عليا.

كريمه : ابنك .. دا ابنك ايه فكر فى ابنك قلبك
دا حجر مبتفكرش غير فى الفلوس ... الفلوس حارقه
قلبك

....وزعلان اوى ان عاصم وابنه بيضحكوا عليك ...
ماهما طول عمرهم بيضحكوا عليك وانت عارف كدة
كويس زعلان ليه بقا دلوقتى.
شاكر : انا زعلان على الفلوس!!.. انا مش زعلان عليها
... انا زعلان على ابنى اللى خرج من طوعى زعلان
على جوازة من بنت حسن.

كريمه : مالها بنت حسن يا شاكر .. بنت زى القمر
ابنك بيحبها عمرة كله بيعشقها .. زيك كدا زمان لما
كنت بتحبني فاكر يا شاكر ... ولا قلبك خلاص بقا نسي
حبنا.

شاكر : اهو هو دا الكلام الفارغ .. قلب وحب وزفت
وكلام مبناخدش منه حاجة.
كريمه : انت تعرف انا كل يوم وانا بصلى بدعى على
عاصم لانه السبب فى غشاوة قلبك ... انت مكنتش
كدا .. انت كنت انت وفارس روح واحدة فجأه كدا بعد
موته كرهته.

شاكر بغضب : لا مش بعد موته ... بعد لما سمعت
امى وهى بتقوله قد ايه هو اغلى واحد عندها و
كمان كتبت كل ميراثهاا له لواحدة واحنا انا وعاصم
برة الليلة كلها حتى .. حبها كله لفارس ومرات فارس
وبنت فارس.

كريمه : ههههههه حتى دا كلام عاصم ههههه بس
انت بقا عارف كويس عاصم مبيكرهش فارس لله فى

للّٰه كدا ولا علشان الورث ولا علشان حب امك له اكثر
.. عارف ليه علشان ليلي ام ليليان ... انت عارف انه
كان بيعشقها وهي مرات فارس ... انت عارف بيقا
قاعد جنت مراته وهو عمال يبص عليها ... انت عارف
ان مراته ماتت من قهرتها منه ... انت عارف انه
ماصدق مراته تموت وقال ليلي اللّٰه يرحمها انه
بيحبها لدرجه انه ممكن يموت فارس علشان يتجوزها
.... ووقتها ليلي عيطت وجريت على امك تعيط
وتشتكيلها علشان لو كانت قالت لفارس كانت
هاتحصل مجزرة بين الاخوات ... وامك جريت زعقتله
وهو بقا انتقم صح بث سمومه فيك وكرهك في
فارس وامك وانا متأكدة انه له علاقه في موت
فارس ويلي ... وحب يكمل وينتقم منه في بنته
ويكسرهما وانت ماشى وراه ومش فاهم حاجة بس
المهم انه صح.

شاكر : كل اللي قولتيه غلط ... انا وعاصم بننتقم
علشان فارس ضحك على امي وخلها تكتب كل حاجة
باسمه ... وحتى لو كل اللي قولتيه صح ميفرقش
معايا انا همي ابني وحقى يرجع وبس.

في امريكا

عبد الرحمن : ها ؟ ايه يا حجه البيت كويس ؟
توحيدة : جميل اوى يا حبيبي ... يارب تتهنو فيه العمر
كله .. انا عاوزه احفاد كثير عاوزه الحق افرح بيهم
عبد الرحمن : انت بس تؤمرى ... انا ناوى اجيب دسته

سارة : فى ايه يا مراد ... نظراتك ليا غريبه مش فاهمه انا عملت ايه.

مراد : اخرسى ... لغايه ما زين ينزل واياكى تتكلمى قصاص ليليان.

(زين نزل هو وليليان واستغرب من نظرات مراد وملامح وشه وخوف سارة وتوترها).

زين : ايه يامراد متصلتش ليه قبل ماتيجى.

مراد : عادى .. انت كنت قايلى انك عازمنا على الغدا. زين : ودا وقت غدا.

ليليان : ايه يا زين دا يجوا فى اى وقت ... سارة ازيك ... انتى كويسه ؟.

سارة : اه كويسه الحمد لله

(زين بص على مراد وفهم ان فيه حاجة غلط ومراد شاور على ليليان لازم تمشى علشان يتكلموا)

زين : طيب ايه رايكوا بدام جيتوا بدرى... نطلع نتغدى فى اى مكان ونقضى اليوم مع بعض.

ليليان : فكرة حلوة اوى.

زين : طيب تمام اطلعى البسى ... ونطلع

ليليان قربت منه وهمست: منا لابساهو يا زين.

زين : لا يا حبيبى لبسك مش عاجبنى .. ديق شويه .. البسى حاجة اوسع.

ليليان : اممم حاضر.. هما مالهم عاملين كدا ليه.

زين: معرفش .. سيبك منهم انا هاقعد معاهم وافهم

فى ايه ...واحنا برة ابقى اسألى سارة لوحدكو .. ماشى.

ليليان : اوك .. عن اذنكوا هاطلع اغير هدومى واجاى.

فى بيت الجارحى وتحديددا فى غرفه المكتب

زين : ممكن افهم فى ايه.

مراد : اسأل الهانم اللى مستغفلنا وبتلعب علينا

وعارفه على الباشا وكمان على علاقه بيه.

سارة قامت وقفت : انت بتقول ايه يامراد.. انا مش

فاهمه انت فى ايه مالك ... وايه على علاقه بيه دى

الزم حدودك معايا كويس.

زين : انتى تعرفى على الباشا يا سارة.

سار: عادى معر....

مراد : متكديش كنت عاوزه تكدي قدامى وهو

فضحك ... طيب مش هنسالك على علاقتك بيه حاجة

شخصيه بردوا ايه مش هاتبعتى السلام اللى بعتوا

لليليان.... هو عرف منين انكو اصحاب وانها فقدت

الذاكرة محدش يعرف غيرنا.

سارة : انت مجنون انت بتلمح على ايه مش فاهمه ...

انا استغربت انه قالى سلمى على ليليان.

(مراد اتعصب وقام وقف مسك ايديها وضغط عليها

بكل قوته ووصل لمرحله انه كان هايكسرها فى ايديه

).

مراد : انطقى يابت. .. قولى تعرفى على الباشا منين

سارة منهارة من العياط: اوعا سيب ايدىانا مالى

بيه بتزعقل بسببه ليه

مراد بعصبيه :انتى هاتستعبطى يا رووووح امك ...

امال ايه النظرات اللى كانت بينكم دى.

مراد بعصبيه وخلاص مبقاش قادر يتحكم فى نفسه :
ماهى اللى واحدة مش مضبوطة واقفه بتبجح فى
اتنين رجاله بيسألوها علاقتها براجل ايه.
زين : بردوا اهدى بقا... سارة احم اكيد مراد مكنش
يقصد.

سارة انهارت فى اللحظة دى : يقصد ايه هو كان ابويا
ولا اخويا ... بس صا انا اللى غلطانه انا اللى سمحتلو
يعمل كدا ... انا اللى هنت نفسى .. ولعبت معاكوا
لعبه قذرة بس انا هاطمنكوا واعرفكوا علاقتى
بعلى ووقتها مش عاوزة اشوفكوا حتى ليليان علاقتى
بيها هاتقطع.
(سارة سكنت للحظة تحاول تجمع اسوء فترة عدت
عليها فى حياتها.)

سارة : على كان جارنا فى بيتنا القديم ...بيت
اسكندريه لما كنا عايشين احنا وعمى فى بيت واحد
وهو كان جارنا ... وكان ليا بنت عم اسمها رضوى
كانت كل حاجة فىا حياتى .. كل غلطها وثقت فى
واحد مالوش امان خاين دخل عليها بالحب وهى كانت
صغيرة لسه مراهقه متفهمش حاجة كنت بحاول
انصحها وابعدا عنه .. بس هى كانت مغيبه ماشيه
وراة ضحك عليها .. كان بيكرهنى لانى دايم كنت
بشوفه على حقيقته كان بيحاول يبعدها عنى وفعلا
نجح فى كدة وبعدها عنى وفهمها انى بغير منها
علشان بحبه وهو مخلص لحبها الحيوان خلى بنت
عمى واختى تكرهنى ... فى الوقت اللى بعدت عنى

احارب اخفى سرها من بدايه ابويا اللى كان شاكك
فى موت اخوة وموتها والدكتور بتاع المستشفى
اللى بوست ايدة علشان يستر عليها ومحدث يعرف
ماتت وهى مش بنت وكمان حامل وطلبت منى ابعد
عن على ومنتقمش منه علشان خايفه علياا ... ونقلت
من بيتنا لانى كنت بحس بالضعف لما بشوفه وهو
عايش حياته وهى ماتت وفى كام واحدة بسببه
ممکن تموت.. ابويا وقتها وافق علشان شافنى
منهارة خافوا عليا وروحنا دى وبعدها نزلنا انا وماما
علشان اكمل تعليمى هنا وماما عاوزه تبقا جنب اختها
.... عرفتوا انا ايه علاقتى بيه عرفتوا ليه مش عاوزه
اقول علشان بحاول احفظ سرها وانتو جيتو وختلتنى
ابقا خاينه ليها واعرفكوا سرها ... على فكرة يا مراد
انت زيك زيه وانا بكرهك اكر ما كرهته ... انا هامشى
وانسوا انكو تعرفونى.

(ليليان كانت خلصت لبس ونازله تشوفهم لقت سارة
طالعه من المكتب بتعيط ومنهارة)
ليليان : سارة استنى مالك فى ايه.
سارة : اوعى مش عاوزه اشوفك .. ولا عاوزه
اشوفكوا كلكوا ... انا بكرهكوا كلكوا.
ليليان : طيب اهدى يا حبيبتى... انا عملت ايه .. طيب
وزين ومراد عملوا ايه.
سارة : قولتلك اوعى .. ابعدى عنى

سارة مشيت منهارة بتفتكر اسوء فترة فى حياتها

كانها كانت امبارح اتخنقت وحست الدنيا بديق بيها
طلعت تليفونها.

:الو ازيك يا ست سارة ... ايه مبتساليش على ابوكى
ليه

سارة : بابا وحشتنى اوى

:مالك يا حبيبتى ... فى ايه انتى كويسه ... انا لسه كنت
بكلم امك وقالتلى انك عند صاحبك العيانه

سارة: لا انا مش كويسه وعمايزك جنبى.

:يا حبيبتى انا هانزلك ... اهدى متعيطش

سارة : لا انا عاوزه اجيلك

:انتى بتهربى من ايه ياسارة ... لما بتجلى هنا

بتهربى من حاجة

سارة : بهرب من ذكرى موت رضوى ... افكرتها عاوزه
اجاى هاخاد اجازة من الكليه. مش مشكله سنه عادى

علشان خاطرى انا عاوزه اجاى.

:يابنتى لو تريحينى وتقوللى فيكى ايه. .. بس حاضر

هابعتلك التذكرة فى اقرب وقت.

فى بيت الجارحى

(مراد قاعد مصدوم من كلامها ومنظرها وهى بتعيط

وبتحكى وحس انه عاوز يقتل على

وزين غضبه زاد من ناحيه على ومن ناحيه صاحبه

الى ظلمها وضربها وهو اكثر حاجة بيكرها راجل يمد

ايدة على بنت .. ليليان دخلت عليهم)

ليليان : هو انا ممكن افهم فى ايه ... ومحدث يكذب

لو سمحتووا ... وانت ازاي قاعد كدا ومراتك نازله من

هنا منهارة بالشكل دا)

زین : اهدی یا حییتی

لیلیان : اهدی ایه یا زین... انا عاوزه افهم فی ایه ..

عملتوا فيها ايه خلاها تقولى الكلام دة

زین بتوتر: هی قالت ایه ؟!

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

خلص البارت السادس عشر

یاتری زین ازای هایقدر یقنع لیلیان ان مفیش حاجة

حصلت ؟

مراد هایدعمل ایه مع سارة ... وسارة هاتسامحوا.؟

سارة هتسافر وتسيبهم ولا هاتتخلي عن قرارها

علشان خاطر لیلیان!!

زین هایعمل ایه مع علی الباشا .. خصوصا انه اتأكد

انه سبب في اللي حصل للياليان ؟!

البارت السابع عشر

ليليان : اهدى ايه يا زين... انا عاوزة افهم فى ايه .. عملتوا فيها ايه

خلاها تقولى الكلام دة

زین بتوتر : قالت ایہ ؟

ليليان : قالت انها مبقتش عاوزة تشوفنا تانى ونبعد عنها .. ليه يا زين طيب جوزها وزعلها انت مالك وانا مالى ... انا عاوزة افهم لو سمحت ... ومراد ازاي قاعد كدة وساييها .

زين قرب منها ومسك ايديها وباسهم : ياروحى اهدى ... مفيش حاجة بس دى مشكله بسيطه بينها وبين مراد وهى عاندت مراد فى وقت مينفعش تعاند فيه وهو اتعصب وغلط وعمل حاجة عيب انه يعملها وانا غلطت الاتنين وسارة نرفوزه ومشيت معيطه بس دى كل الحكاياه.

مراد : انا ماشى .

زين : اهو شوقتى مراد مش هايقدر يبعد عنها وهايجرى وراها اهو.

مراد : بس انا مش هاجرى وراة حد يازين ولا هاصالحها .. عن اذنكو .

(مراد مشى وزين شتمه فى سره وليليان مصدومه من بجاحته معقول مزعل مراته وقاعد هادى كدة وكمان مش هايصالها) .
ليليان : ايه دا فى ايه بجد .. فى حد يعامل مراته كدا ... هو انت بتكذب عليا فى حاجة .

زين اخدها فى حضنه : انا مبكدبش .. بس صدقيني الاتنين غلطوا وهما بيحبوا بعض اوى ... بس يا حبيبتى دا كل اللى حصل .
ليليان : طيب وبعدين هانسيبهم كدا تعال نروح على بيتهم ونحاول نهدي سارة .

زين : احم لا ما سارة عند مامتها اكيد ياعنى مشيت زعلانه مش هاتروح عند امها .. بصى يا حبيبي مش انتى عاوزة تصالحهم ؟!
ليليان : اه طبعا .

زين : خلاص ياقلبي ... اسمعى كلامى ونفذى كل حاجة اقولك عليها واحنا هانصالحهم ماشى ودلوقتى بقا ممكن تسيبنى امشى اروح لمراد لازم اقعد واتكلم معاها

ليليان : ماالشى ... بس بردوا انت مقولتليش سبب المشكله .

زين : هى تبقى تحكيك .. بلاش انا احكى علشان هى حاجة متخصصناش .

لیلیان : اوک .. ومنتأخرش علیا .
 زین قرب منها وباسها وحضنها جامد : ربنا یخلیکی لیا یا لی لی .
 و متحرمش من وجودک فی حیاتی ... بحبک .
 لیلیان : ویخلیک لیا یا زین ... هو انت ممکن تعاملنی کدا زی مراد
 وتسیبنی امشی وانا ز علانه ومتجیش ورا یا .
 زین : انا ! استحاله تحصل انتی هنا دا مکانک قلبی مکانک البیت دة
 مکانک .. انا متخیلش ثانیہ حیاتی من غیرک انتی عشقی ...
 انتی عشق الزین ... مراد حب بس موصلش للعشق ولما یوصل
 عمرة ما یتصرف کدا ایدا .
 (لیلیان سکتت وبصتله ... حسست قد ایه هو غریب بیبقا شخص
 جامد وصارم مع الناس کلها الا معاها هی بیكون واحد تانی نبرة
 کلامه وطریقته فی کلامه ونظراته وحتى ضحکته بس هی
 دایما بتشوف الحب والعشق فی عنیه وبتبقا طمعانه اکثر فی کلامه
 وحضنه الی بتتخفق لما بیبعد عنها) .
 زین : مالک یاحبیبی ساکته لیه .
 لیلیان : ساکته علشان مفیش کلام اقوله اکثر من الی انت قولته ...
 انا اوقات مبعرفش ارد کلامک بکلام . انت کلامک حلو او ی یا زین
 لدرجه انه بیخلینی اسکت
 زین : اسکتی براحتک و متردیش کلامی علیکی بکلام بالعکس انا
 عاوزک تردی فعل لما تسمعی کلامی . وقتها شوفی نفسک تعملی
 ایه واعملیه .
 (لیلیان فهمت هو عاوز یوصلها ایه وقربت منه وحضنته ودی
 کانت اول مرة هی تعملها علی طول هو الی بیبدء وکمان اتجرات
 وقربت من شفایفه وباسته برقه)
 لیلیان : انا لو کنت مبحبکش او کنت بحبک شویہ صغیرین ..
 فانا دلوقتی بحبک کتیر کتیر او ی ... او عی تبعد عنی .. خلیک
 دایما قریب ... وحنیتک دی عمرها ماتروح ایدا ... خلیک کدا بس
 الحنیہ دی لوحدی وبس .
 (زین اتبسط او ی انها اعترفت بحبها حتی وان کان فاقدة الذاکرة
 بس کان نفسه یسمعها منها الکلمه دی وهی مش فاقدة الذاکرة ...

الكلمه دى بالذت ليها طعم تانى ... بس لازم يتحكم فى افعاله ...
لغايه ما ترجع ذاكرتها وقتها هاتبقا ملكه ومراته فعلا مش على
الورق بس.. لازم ميتسر عش ... لازم يحس بطعم كل حاجة بس
وهى ليليان ... مش ليليان اللى فاقدة الذاكرة).
زين اتنهد واخذ نفس طويل : لا انا لازم امشى بعد كلامك الحلو
دا هاقعد ومش هانطلع ولا نشوف حد ونسيب الاتنين الهبل دول
يبعدوا عن بعض .
ليليان : هههه لا ميرضنيش روح يالا وراة ومش هاكل هاستناك .
زين : ماشى

(سارة رocht بيتهم ووقتها مامتها كانت فى شغلها .. فضلت تعيط
وتفكر كلام مراد وانه كسر قلبها واتجرا وضربها ونظراته اللى
كسرتها .. وقعدت تعيط وتندب فى قلبها اللى حبه .. قلبها اللى حب
واحد ميستاهلش طلعت جواب رضوى وفضلت تقرى فيه مرة
ورا مرة وافكرت لما دخلت عليها ولقتها ميتة وافكرت احداث
اليوم المشؤوم كله).

سارة : ليه يارضوى... ليه عملتى كدة .. ليه حبتيه ليه سلمتى نفسك
ليه بعدتى عنى ليه موتى .. ليه سيبتنى لوحدى ... لو مكنتيش عملتى
كدة كنت زمانى مبعدتش عن اسكندريه ولا جيت هنا ولا قابلت
مراد ولا حبيته. ولا كسر قلبى ولا كنت بسببه هابعد عن ليليان ...
ليليان اللى بتفكرنى بيكى نفس طيبتك وضحككتك وبرائتك انا قلبى
واجعنى اوى اوىلازم ابعد ابعد عن كل حاجة ... ابعد عن
ذكرى موتك اللى بطاردنى فى كل حته... وابعد عن ليليان اللى
اقتنعت ان ربنا بعثها ليا علشان تعوضنى بيكى ...وابعد عنهابعد
عن مراد... يارب ساعدنى .

زين راح لمراد بيته ومكنش موجود فضل يدور عليه كتير ..طلع
تليفونه واتصل على شخص

نفسك فيه... ومن غير فرح و فستان جميل زى اللى انتى لابسه
دلوقتى ومن غير ما اشوف فرحه عنيكى ... انتى مش اقل اى بنت
... انتى حبيبتى ولازم نبدء حياتنا صح .

ايمان عيطت وحضنته : ربنا يخليك ليا ومتحرمش منك يابودى يا
حبيبى ... دى احسن حاجة حصلتلى ... انت على طول فاكرنى
وشايل همى .. وعاوز تفرحنى.. وانا مبقدرش اعملك حاجة خالص
وافرحك .

عبد الرحمن باس ايدها الاتنين : انا عاوزك تتمنى وانا انفذ و مش
عاوز تعملى حاجة بالعكس عاوزك تحبينى وبس ...واكثر فرحه
حصلتلى انك بقيتى مراتى بعد تعب السنين دى كلها.
توحيدة قربت منهم : انا كنت هاندم لو رفضت جوازكو ربنا يخليكوا
لبعض يا حبايبي وبعدين يالا بقا تعالو نفرح ونتبسط بالمكان
الحلو دة

عبد الرحمن باس ايد توحيدة : ربنا يخليكى يا ست الكل ... انتى هنا
بقيتى امى التانيه .. متحرمش من وجودك فى حياتنا ابدًا

فى قصر الباشا

(نورة نايمه فى حضن على)

نورة : هو انت مبتخافش تجبنى قدام ابوك!
على: تؤتؤ. عادى ...بجيب كتير متقلقيش مش اول واحدة يا على .
نورة : انت غريب اوى وبجح اوى ومبيهمكش حد طيب اتكسف
منى .

على : اذا متكسفتش من ابويا هاتكسف منك !
نورة : لابس انت غريب من وقت ما طلعت من عند مراد باشا
وانت قالب .

على: امممممم... شوفت اكثر واحدة بكرها فى حياتى.. ومع مين
مع مراد الالفى .
نورة : قصدك على البت اللى جت الصبح لمراد بيه ..دى اعوذ بالله
من لسانها .

انا فاهم كويس بس واجبى ان انا اشجعك واقربك منها بدام انت
خايف تقرب وبتلعب من بعيد لبعيد ..
مراد : لا يا زين... اوعى يكون اللى فى دماغك ... انا عمرى
ما احب ان اقرب منها ولا احبها ... انا عمرى ما حبيت الا كاميليا
وبس وهاعيش على ذكريتنا مع بعض .
زين : اممممم فعلا انت عمرك ما حبيت الا كاميليا بدليل كل ليله
مع واحدة ونائم فى حضن واحدة ... مراد اللى بيحب حتى لو حبيبته
غاب عنه العمر كله عمرة ما بيلجأ لحاجة تانيه .
مراد بعصبيه : قصدك ايه يا زين ... ان انا خاين لكاميليا ... طب
ياخى بدام انا كدا انت عاوز منى ايه بلاش ام الصحوبيه دى وخليك
فى مراتك ونفسك ومالكش دعوة بيا .
زين ببرود : مش بمزاجك انت صاحبي واخويا وانا عمرى
مقدرش اسبيك ... عارف رغم ان انا وانت قد بعض فى السن .. بس
ياخى سبحان الله بحسك ابني مش صاحبي ... واجبى ان احمى ابني
من الغلط مراد انا كنت سايبك تسهر وتسكر وتعيش حياتك ومع
كل يوم واحدة شكل .. بس كنت بصبر نفسى واقول معلىش هو
محبش كاميليا هو اتعود عليها وحب عشرتها معاه ... كنت بسكت
وبقول فى يوم هاتيلى اللى تنسي مراد الالفى كل الحاجات دى .
واهى جت سارة ومن يوم ما عرفتتها انت مسهرتش ولا سكرت ولا
عرفت واحدة طيب اقولك مش هى المفروض زعلت ومشيت
وانت عملت ايه روحت البار بس اقسملك بالله انك مكنتش هاتروح
مع الزباله دى مكنتش هاتقدر عارف ليه علشان انت شايفها قدامك
فى كل حته وكل حاجة بتفكرك بيها .

مراد : ههههههههه زين انت واثق اوى ان خلاص حبيتها...دى
تتحب دى ههههههههه .

زين قام ووقف مراد قدامه : تعال فى حضنى
مراد : نعم ؟!

زين : بقولك تعال فى حضنى .

مراد : ايه ياعم دا بطل استعباط .

زین : بطل انت دماغك لى بتحدف شمال وتعال فى حضن اخوك.
مراد انتهد وفعلا حضنه : انا تعبان اوى يا زین .. تعبان بحاول ابعد
عنها وقلبی مش مطاوعنی معرفش لیه ظهرت فی. حیاتی ...
بحاول ابعدھا عنی بكل الطرق بس برجع واحن لیها معرفش
هی فیھا ایه بس بحبھا ... انا عمری ماشکیت فیھا حتی یوم
المستشفى کنت قاصد علشان تبعد وانھاردا کمان مستحملتش
نظرات علی علیھا.... انا کنت فاهم کویس انھا بتکرهه سهل اوى
اقری ای حد واقری حرکاته وهی کانت بتکرهه وبتتمنی تقتله وهو
کان متوتر وعاوز یبین انه واثق فی نفسه وبیحاول یوقعنی فیھا ...
بس بردوا الغضب ملینی وضربتها قدامك وارحت لما قالت انھا
هاتبعد عنی ... بس زعلت اوى یا زین لما قالت انھا بتکرهنی وانھا
شبهتتی بعلی .

زین بهدوء : یامراد یاعنی انت تضربھا وعاوزھا تقولك بحبك انت
غریب اوى .. وبعدین اللى عملته کله غلط من الاول عاوز تبعدھا
ابعدھا بس متشکش فی اخلاقھا ولا فیھا بالطریقه دی .
مراد بعد عنه : طیب مانت شکیت

زین : لا انا عمری ماشکیت فیھا .. انت عارف لیه ..
علشان اثبتلك ان انا فاهمك وفاهم تفكيرك .. وعلشان لقتها جدعه لما
وقفت مع لیلیان فی کلیه وکانت هاتتفصل بسبب لیلیان وهی
متعرفهاش الا من یومین بس شوفت بقا یا سیدی جدعه اکثر من
کدة ... طیب انت عارف هی بتحاول تبین انھا مش طیبه زی لیلیان
بس الحقیقه هی طیبه زیھا زی لیلیان وطیبتهم دی هاتودیهم فی
داهیه .. علشان طیبه بهبل ... یاعم دی لیلیان عزمتھا تیجی تشوف
الشکره .. شوفت هبل اکثر من کدة هههههه ... طب انت عارف
انا کنت مانع لیلیان تعرف حد کنت عاوزھا لوحدی .. بس ادركت
ان انا غلط وانی انانی. ولما شوفت جدعانتھا مع لیلیان وافقت انھا
تبقا صاحبته ولما شوفتها وهی منهارة لما لیلیان وقعت عرفت
انھا بتحب لیلیان فعلا انت شوفتها کانت عامله ازای ووقتها
استغربت البت دی بتعیط بطریقه کأن حد مات لیه او حد سابھا
ومشی بس انھاردا فھمت ان دا کله بسبب بنت عمھا .

مراد : طيب ريح نفسك. وريحنى وبطل تتكلم عليها ... انا بحاول
انساهـا .

زين : وتنسـاها ليه ما تصلح الا انت عملته .

مراد : زين اصلح ايه انا هببتها ... سارة مترضاش تكلمنى تانى
وبصـراحه ليهـا حق .

زين : حاول .

مراد : لا مش هاحاول .. زين سيبها تعيش بعيد عنى وخلينى بعيد انا
كمان ... يمكن اقدر انسـاها وهى تعيش حياتها .. زين انا مش
هاستحمل للحظه ان احبها واتجوزها وتروح منى ... كاميليا وماتت
وادمررت ومكنتش بحبها قد الحب اللى بحبه لسارة دلوقتى .. سارة
مش هاقدر اتعلق اكتر وتبعد .. سيبنى كدا ... انا مبسوط انا راضى
اعيش على حبها ياعم .

زين : وايه اللى يبعدك عنها يامرـاد ... كاميليا وماتت بسبب شغلك
... واديك سبت شغلك .. سارة هاتبعد عنك ليه .

مراد : لا انا هارجع شغلى من تانى ... الجهاز كلمنى ومحتجنى
ولازم ارجع .

زين : طيب كويس دى حاجة صح انك ترجع للحاجه اللى انت
بتحبها .

مراد : عارف ... بس سارة لازم تبعد انا شغلى كله خطر .. ومش
هاستحمل حد يمسها بسببى .

زين بنرفزة : والله يابنى سارة مش هاتبعد عنك الا بسبب غبائك دة
ياشيخ مراد انت عامل زى الغريق اللى ربنا مديله كل حاجة
علشان يوصل للبر وهو عاوز يغرق عاجبه الغرق .. والغريق دا
انت ... الغرق دى حياتك دلوقتى والحاجات اللى هاتوصلك لبر
الامان هى سارة ... انا ماشى .. واعمل فى حسابك ان مش هاكذب
على ليليان وازعلها منى علشان خاطركوا انتو الاتنين ...
وهافضلو متجوزين قدامها ... سلام

فى الشرقيه

عاصم : ها جبتنی ..نتكلم فى البيت ليه ؟ ما نتكلم فى المكتب .
يوسف : عمى شاكِر مصحح معانا اليومين دول اوى ولازم ناخذ
حذرنا منه كويس .

عاصم : طیب و عاوزنی لیه ؟

يوسف : انا كلفت حد حلو اوى فى المواضيع المراقبه وهاير اقب
زين الجارحى ..هو كان الاول خايف لان الموضوع مش سهل بس
انا ضبطه فى الفلوس ... وقولتو اول ما يشوف معاه حد يصورو
وهايبدء من بكرة .

عاصم : تمام اوی ... انا حاسس ان الراجل دا مخبی حاجة ...و
شاكر انا هاعرف المه کویس اوی علشان هو زاد اوی عن حدة

[illegible]

روایه (عشق الزین)

البارت الثامن عشر

فِي بَيْتِ الْجَارِحِي

زین : لیلیان ..

لېليان : زين .. دا كله انت اتاخرت اوى.

زین : هههه قولى بقاءك اكلتى وغدرتى عليا وانا غلبان وجعان.

ليليان قربت منه : اولاً انت وحشتني .. ثانياً انت اتأخرت وقلقت

عليك جدا ... ثالثا بقا انا فعلا غدرت جوعت اوى واكلت بسيط بس

هاكل معاك بردوا .

زین : ههههههه کویس انک اکلتی لان کنت هازعل او ی لو مکنیتیش

اكلتي حاجة .. وانا فعلا اتأخرت لغايه مالقيت مراد واتكلمت معاه و

کمان انتی الی وحشتینی اوی .

لیلیان : زین .. عملت ایه انا حاسه الموضوع دا معقد اوى ... هما

ممکن یطلقوا .

زين : ههههه لا يطلقوا ايه وهو فى الحقيقه معقد ومراد عكها
جامد بس انا عندى امل ان سارة هاتسامحه ... وكمان انا كنت
عاوزك تكلميه ونقابلها ونتكلم معاها شويه .
ليليان : لدرجاتى... هو انت ليه مش عاوز تقولى هما مالهم ليه
ز علانين اوى كدة من بعض ... ليه رافض تقولى هو انا مش
صاحبته زى ماهو صاحبك المفروض اعرف .
زين : انا متعودتش احكى حاجة تخص حد لحد تانى ... هى
صاحبتك تحكيك .
ليليان : هو انا حد؟!!

زين : ليليان انا راجع دماغى مصدعه من غباء مراد وعنادة ...
وانتى مش مقدرة ان دة طبع فيا انا كدة مبحبش اتكلم واقول حاجة
تخصهم وهى مش تبقى تحكيك .
ليليان بزعل : ماشى يا زين ... تصبح على خير .
زين : ايه دا ايه القمصه دى انا مالى بيهم .. ومش هتاكلى معايا
هاتسببى جعان .

ليليان بعند : عارف انا اكتشفت طبع فيا انى مبحبش اقعد مع حد
وانا ز علانه منه .. تصبح على خير .
(ليليان سابته ومشيت ز علانه وهو مش عارف يعمل ايه مش عاوز
يفضل يكذب عليها الكدبه الوحيدة اللى كدبها هى جوازة سارة
ومراد ودى علشان خاطر مصلحه مراد ويقربه من سارة ...).
زين : والله منا واكل حاجة .. الله يخربيتك يا مراد وعلى اللى بيحى
منك .

(ليليان طلعت اوضتها وعطت لانها حست انهم بيبعدوها عنهم
حست فى حاجة غريبه حتى علاقتها بزين علاقه غريبه فيها لغز
مش فاهمه اى حاجة الغموض مالىهم وبعد تفكير قررت تبعت
رساله لسارة).

ليليان : سارة انتى مشيتى ز علانه من مراد وقولتلى انا مش عاوزة
اعرفكوا تانى وابعدوا عنى .. معرفش ليه جمعتنى بيه .. بس انا
حاسه انك محتاجنى .. انا جنبك لو عوزتبنى فى اى وقت انا
موجودة .

والدة سارة : يا حبيبتي مالك بقا من وقت ما جيت وانتى مش بطلتى عياط .. وكمان ابوكى كلمنى وقالى انك كلمتيه وعاوزة تسافرى دى ليه وحصل ايه .

سارة : مش عاوزة اتكلم خلىنى فى حضنك وبس .

والدة سارة : طيب متكلميش معايا .. مش انتى بتحبي ليليان صاحبتك اتصلى كلميها احكى قولى اللى جواكى .

سارة : تؤتو مش عاوزة اكلم حد ... انا بس ذكرى موت رضوى جت وانا مخنوقه ومحتاجه ابعده .

والدة سارة : ياروحى .. ربنا يرحمها .. الواحد زعلان عليها وعلى موتها وعلى موت عمك قطعوا بالواحد .. بس دا نصيبها ربنا مقدر كده .. يا حبيبتي يا قلبى عيشى حياتك متفضلش عايشه فى ذكرى موتها كثير .

سارة : انا حاسه ان عاوزة ابعده .. وكمان بابا وحشنى .

والدة سارة : طيب ودراستك ؟!

سارة : مش مشكله السناده عادى .

والدة سارة : طيب .. اللى انتى عاوزة هايحصل .. من حق انا مش قولتلك .

سارة : لا فى ايه ؟

والدة سارة : اسكتى قولى شوفت مين واقف تحت .

سارة : قولى يا ماما بقا على طول هو انا هاقعد افكر كثير .

والدة سارة : استاذ مراد ... الواد الحلو اللى كان خبط ماهى

بالعربيه اللى كان عند خالتك واحنا عندها وصلنا بالعربيه .

سارة قلب دق جامد: اه اه افكرته ... هو كان تحت ليه .

والدة سارة : مش عارفه لقيته واقف وساند على عربيته وانا شوفته

روحتم سلمت عليه والنبي الواد غسل كذا وقمر مشاء الله عليه .

سارة اتوترت : ايوا كان واقف ليه ؟

والدة سارة : قالى انه مستنى حد صاحبه .. وانا عزمت عليه يجى

وهو رفض وقالى اسلم عليكى سلام كبير .

سارة : امممممم هاقوم انام .

والدة سارة : قومي ياختى ... على فكرة انا ز علانه منك .
سارة : ليه ياست الكل انا عملت ايه .
والدة سارة : علشان هتسافرى وتمشى وتسيبنى لوحدى .
سارة بصدمه: هو انتى مش هاتيجى معايا .
والدة سارة : لا فى تصحيح الامتحانات وبهدله وممنوع الاجازات
... بس مش مشكله روحى وانا هاقعد عند خالتك.
سارة : ماما حبيبتى انا اسفه بس انا لازم ابعد .. حاسه انى مخنوقه
ومش عارفه اتنفس .
والدة سارة : مش ز علانه ياقلب امك .. روحى غيرى جو .. انا
هاقوم انام اصل صدعت تصبى على خير.
سارة : وانتى من اهله .
(مامتها مشيت وهى فضلت تعيط كلامه مش راضى يروح من
بالها وكمال البجح كان موجود تحت بيتها وبيبعثها سلام وافتكرت
تليفونها اللى كانت قفلته .. انتهدت وفتحته لقت مسج ليليان وقرتها
..ومسج منه اترددت تفتحها بس قررت تفتح تشوف فيها ايه) .
مراد : كويس انك بعدتى عننا ... وهابقا مبسوط اكتر لو مشوفتش
وشك بعد كدا .
(سارة فضلت تقرى فى المسج مرة وراها مرة وهى مش مصدقه
بجاحته وصلتو لفين) .
سارة لنفسها : اه يا حيوووووان بقا مبسوط من اللى عملته فيا ...
انتى بتعيبى على رضوى انها حبت غلط طب مانتى كمان حبيبتى
الشخص الغلط يا سارة ... لازم اخلص من حبك .
(قررت تبعت مسج ليليان وتودعها علشان هى مش تستاهل منها
كدا) .

فى بيت الجارحى

زين : خلاص بقا بقالى ساعه بصالح فيكى وانتى حاطه وشك فى
المخدة ... طب حطى وشك فى وشى حتى انا احسن من المخدة .
ليليان بتضحك بس مش عاجزة تبينله : ابعد عنى انا مخصماك .

زين : يادى النيله... خصام ايه بس ... انا مالى بيهم .
ليليان رفعت وشها وشعرها منكوش على وشها : لا مالك يا استاذ
زين ... بص فى عينى وقولى ايه الحكايه بقا .
زين ضحك على منظرها وفضل يرتبها فى شعرها : يا عنى عينك
هاتخلىنى اعترف طيب تعالى ابص .
ليليان : اهو .

زين بحنيه : بحبك .
ليليان تاهت فى نبرة صوته اللى بتعشقها : ها؟
زين بخفوت : بحبك .
ليليان : وانا كمان .
زين : انتى كمان ايه ؟
ليليان : بحبك .
زين قرب منها : طيب ماتجيبى بوسه .
ليليان اتكسفت منه : زين انت قليل الادب .
زين بصدمة : انا قليل الادب .. تعالى هنا والله لآخذها ماليش دعوة.
(ليليان فضلت تجرى وتضحك وهو بيجرى وراها وسمعت صوت
تليفونها وقفت مرة واحدة) .
زين : مسكتك .

ليليان : هههههههه او عى يا زين تليفونى بيرن فى مسج جتلى.
زين : ماليش فيه ... تعالى هنا .
ليليان : هههههههههههههههه او عى بقا .. دى اكيد سارة .
زين وقف : هى سارة فتحت تليفونها .
ليليان : هو انت اتصلت عليها.
زين : امممم وانا جاى فى الطريق .. اتصلت بس فونها مقفول .
ليليان : انا مجربتش اتصل بس انا باعتلها مسج وقولتلها انى جنبها
لو عاوزة تحكىلى ... اكيد بعثت مسج ترد .
زين : طيب تعالى نشوف فى ايه .
ليليان : هههههههههههههههه او عا .. انت ماسكنى زى ماتكون ماسك
حرامى .

زين : ابدا والله ... علشان تهربى منى استحاله.

عبد الرحمن : خايفه من ايه يا خاييه ... وربنا دى حاجة حلوة اوى .
ايمان : لا بقولك لا يا عبد الرحمن.. ابعد عنى اصل اصوت واخلى
ماما تصحى ...روح استر نفسك.

عبد الرحمن : مانتى كدة كدة ياروحى هاتصوتى ..تعالى بس .
 ايمان : لا يا عبد الرحمن ..ابعد والنبي .. استر نفسك بقا انا مكسوفه
 ابصلك .

عبد الرحمن : استر ايه بس يا ايمى ... امال لو كملت وقلعت هاتعملى ايه .. تعالى بس يا ايمى دة عز الطالب .

ایمان : ههههههههه انت قليل الادب .

عبد الرحمن : هههه ضحكت يبقا قلبها مال ... تعالى بقا ياروحى
فرهدتيني وانا لسه معلمتش حاجة .

ایمان : عبد الرحمن انا بجد خایفه ... انت مش شایف نفسک عامل ازای ونظراتک لیا عامله ازای .

عبد الرحمن بحنیه : مالی عامل ازای بقالی ساعه بجرى وراکی
.... یا ایمی انا مستتی اللحظة دی بقالی ۲۰ سنه حرام بجد .. هو
انت مبتحنیش ولا ایه .

ایمان قربت منه بحذر : لا بحبك .. بس انا متوترة وبعدين انا....

عبد الرحمن شدها لحضنه : عمرک ما تخافی منی ... وبعدين
خلاص بلاش دلوقتی نستنی یا ایمی .

ایمان : حبیبی یا بودی ربنا یخلیک لیا یا لا ننام بقا .

عبد الرحمن : ايه دا هو انتى صدقتى... انا بضحك عليكى ... تعالى
ياحبه انا يا قاتل يا مقتول الليله دى .

ایمان : عاااااااا یا ما..

(عبد الرحمن قاطع كلامها بشفايفه ونسها هي كانت عازرة تقول
ايه شالها واخدها على السرير وفضل يبوسها ويقولها قد ايه هو
بيحبها ويطنها).

***نسيبهم بقا علشان كدة عيب ***

فی بیت الجارحی

زين : اصحى بقا يا لى لى مش معقول دا كله نوم .
ليليان : امممم سيبنى انام انا ز علانه منك .
زين : هو انتى بتز على منى كام مرة فى اليوم ... اصحى علشان
عاوزك فى موضوع يخص سارة .
ليليان اتعدلت من نومتها : ها عاوز ايه ... موضوع ايه دا .
زين كشر : والله ! علشان موضوع يخص سارة تقومى من النوم
لكن ادلع فيكى علشان تقومى وتكلمينى عماله نفسك مقموصه .
ليليان : ههه تكشيرتك وحشه وبعدين انا ليا حق از عل ... ينفع
تكلمنى كدا امبارح وتقولى قومى نامى .
زين : حبيبي لما اكون مدايق او متعصب ابعدى عنى ... انا
مبتحكمش فى نفسى .. وانتى اخر شخص מבحبش انه يشوفنى وانا
متعصب .
ليليان : ليه يازين مش ممكن انا اهديك واروق بالك .
زين : انا اتعودت لما اكون متعصب اطلع غيظى فى حاجة وبطلعها
فى الرياضه ... مش عاوز اطلعه عليكى .. انا عصبيتى وحشه وانا
مبحبش انك تشوفيه .
ليليان : امممم ماشى ... طيب بردوا صالحنى
(زين قرب منها ولسه هاييوسها هى بعدت عنه .)
ليليان : هو انت كل ما تصالحنى تصالحنى كدا مفيش تغير
زين شدها وباسها : اممم انا بصالح كدا .. واوعى تبعدى عنى تانى
ليليان بدلع واتعلقت فى رقبتة : امممم مش هابعد .. مش هاتقولى .
موضوع ايه يخص سارة .
زين اتاثر من حركاتها : طيب شيلى ايدك من شعري وهاتكلم .
ليليان بعند : لا
(زين حاول يتحكم فى نفسه مش عاوز يندم ويتسرع بدء نفسه يعلى
وهى مش حاسه هو قد ايه بيحاول يسيطر على نفسه وبتعائده
وبتزيد من حركاتها اللى بتجننه)

فى احد الكافيهات

سارة : خير يا زين بيه .
زين : اولاً بلاش زين بيه. دى ... انا زى اخوكى .
سارة بتهكم : هو انت لو زى اخويا...هاتشك فيا .
زين : سارة انا مشكتش ثانيه فيكى ... بس انا كنت عاوز اجيب اخر مراد.
سارة عيونها دمعت : واهو جاب اخره وضربنى واهانى وشك فى اخلاقى .
زين باحراج منها : عندك حق تزعلى وتعملى كل اللى نفسك فيه .
سارة : انا عملت ؟! انا عملت ايه..... انا معملتش اى حاجة انا اخدت اهانتى وسكت ومشيت... حضرتك جايينى هنا ليه ... انا اصلاً مش عارفه ازاي وافقت ليليان ونزلت معاها.
زين ابتسم : ليليان ليها سحر خاص... انا اصريت عليها تطلع وتقنعك وتنزلك علشان اتكلم معاكى .
سارة : انا وافقت علشان مزعلهاش وعلشان ماما متشكش فى حاجة .
زين : طيب كويس ... المهم ندخل فى اللى عاوز اقله علشان ليليان تقريبا هاتولع ... وفى الف سؤال وسؤال فى دماغها دلوقتى (سارة ابتسمت على حبه لليليان وانه مش مكسوف يبين حبها قدام اى حد وبيفكر فيها دايمًا).
زين : سارة انتى مش المفروض تسافرى .
سارة : ليه علشان ليليان .. انت اهو معاها ربنا يخليك ليها ... هى هاتزعل شوويه بس بعد كدة هاتنسانى .
زين : لا مش علشانها ... علشان مراد .
سارة : مراد.. مراد مين دة ... دة واحد حقير اذانى نفسيا وبدنيا .
زين : اهدى يا سارة واسمعينى للاخر... مراد دة صاحب عمري انا ماليش حد غيره اصلاً .. مراد كان ظابط فى المخابرات وكان متجوز.

سارة : ايه هو متجوز ؟.

زين : اهدى. قولتلك واسمعينى ... اه هو كان متجوز بنت اسمها كاميليا اتعرف عليها لما اتصاب فى مرة وهى كانت دكتورة فى المستشفى ... كاميليا كانت رقيقة وبسيطة اوى و كانت بتهتم بيه وهو اتعلق بيها واتجوزها .. اتجوزها سنه وماتت .. كان ماسك قضية تهريب لناس فى الدولة وامروا بقتلها ... وفعلنا اتقلت قدامه وفى بيتهم وهو مكنش قادر يعمل اى حاجة شافها وهى بتموت وكانت حامل منه.. هو كان مسافر فى مهمه وصوروها وهما بيققولها وبعثوها له وهو كان مش عارف يتصرف وماتت مراد ادمر وبقا واحد تانى ومسكتش الا لما صفاهم كلهم وانتقم منهم وبعدها ساب شغله .. بقا بيسكر ويعرف بنات واتغير ... مشيت معاه مشوار من بدايته وخليته يدخل باسهم معايا فى الشركه علشان اشغله وهو كان رافض وفى الآخر وافق وبقا بيحجى الشركه تسليه... انا كنت صابر على اللى هو فيه وساكت واقول بكرة يقابل اللى يحبها وينسيه ذكرى وفاه كاميليا ويحب ويعشق لحد مانتى جيتى .

سارة بتعيط : لا متقولش انه بيحبنى ..دة تقريبا مبكر هتش حد قدى ... هو فيه حد بيحب بيأذى بالشكل دة

زين : لا هو بيحبك وانا متأكد من كدة وهو اعترفلى بكدة ... بس غبى عاوز يبعدك عن طريقه فاكر ان كدة الصح ... على فكرة مراد مشكش للحظه فيكى بس هو اختار يبعدك بغباء .

(سارة مصدومه انه طلع بيحبها زى ماهى بتحبه ... فضلت ساكته مش عارفه تنطق وتقول ايه) .

زين : سارة متبعديش عنه ... صدقيني هو بيحبك وانتى بتحبيه ليه تبعدوا.

سارة : لا انا محبوبوش .

زين : عيب انا مش عيل ... انا فاهم كويس انتى قد بتحبيه بس بتكابرى او يمكن مكسوفه .

سارة : لا مش بكابر ... حضرتك كنت شايفنا عاملين ازاي .

زين بضحك : الدنيا اسهل من اللى انتو بتعملو فى نفسكوا ...والحب حاجة حلوة لما تيجى امسكوا فيها بايديكو .

سارة : هههه مش كل الناس زيك .
زين : لا احنا اللي بايدينا كل حاجة. بس بنكابر وبنضيع فرص من
ذهب علشان شويه غباء .
سارة : انا اسفه مش هاقدر اكمل وارجع اتعامل معاه عادى حتى لو
كنت بحبه ... انت قولت انه عاوز يبعدنى واختار طريقه غلط
والطريقه دى جرحتنى ومفكرش فيا ... هو لو كان بيحبنى كان
اتمسك بيا بس هو اختار طريقو وانا لايمكن افرض نفسى على حد.
زين بتنهيده وفى سره : دا مراد مطلعش هو كمان غبى حتى اللي
بيحبها غبيه زيه.
سارة : على فكرة ليليان جابت اخرها .. انا هاقوم امشى واسلم
عليها طيارتى بليلاشوفك على خير .
(سارة سلمت على ليليان وهما الاتنين عيطوا وزين قعد يحاول
يهدى فى ليليان) .

فى عربيه زين

زين واخدها فى حضنه : اهدى بقا يا حبيبى ... انا حاولت اقنعها
وهى رافضه اى كلام .
ليليان بتعيط : خلاص مبقاش ليا حد ولا اب ولا ام ولا اخ ولا اخت
حتى صاحبتى سابتنى ومشيت .
زين : ههش اهدى يا قلبى ... علشان خاطرى اهدى ... انا جنبك انا
جوزك وحبيبك وابوكى واخوكى وكل حياتك .
ليليان عيطت اكرت وخبت نفسها فى حضنه : او عا تسببى يا زين .
زين : روح زين انتى .. انا عمرى ماقدر اسيبك ميعدنيش عنك
الا الموت .
(ليليان نامت فى حضنه من كتر ماها عيطت واخدها وصلها
البيت وشالها لغايه السرير ونيمها وفضل معاها يطمئن عليها وبعدين
سابها وراح الشركه) .

فى شركه الجارحى

سارة : نعم ؟! انا انزل ليه .

المضيفه: حضرتك دى تعليمات ... حضرتك ممنوعه من السفر .
سارة : انا ممنوعه من السفر .. ليه؟!
المضيفه : لو سمحتى المعلومات كلها تحت فى المطار ... فى مكتب
الامن .
سارة : طيب بس على فكرة لو فيه لخبطه فى الاسماء والله منا
ساكته وانتى اول واحدة هتتأذى فيها .
المضيفه : اتفضلى .. حضرتك
(سارة نزلت من الطائرة ولقت واحد ظابط مستنيها واخذها وراح
على مكتب الامن الخاص بالمطار).
: باشا مدام سارة وصلت .
سارة داخله الاوضه : مدام سارة مين ... انا انس.... مرراد.
مراد بابتسامه : ايه ياقلبي حد زعلك.
سارة : ها؟
مراد: خلاص انا متشكر جداعلى تعاونكوا معايا.
مدير امن المطار : العفو ياباشا دة احنا لينا الشرف انك تطلب منا
طلب صغير زى دة.
(سارة فى الوقت دا فاقت من الصدمه) .
سارة بعصبيه : انا ممكن افهم فى ايه... ازاي تمنعونى انى اسافر .
مراد: انا اللى منعتك .
سارة بنرفزة : اسمع انا مبكلمكش.... انا بوجه كلامى لاستاذ اللى
قاعد ومنعنى من السفر دون وجه حق .
(مراد شاور لظابط الامن انه يتكلم) .
ظابط الامن : يامدام حضى...
سارة : انا مش مددددددام ...
ظابط الامن : لا انتى مدام .. حرم مراد باشا الالفى .
سارة : لا ياراجل وانت بقا ادرى منى .
مراد فى الوقت دا قرب منها وهمس : طيب اسكتى احسن وربنا
اطلع الورقه العرفى اللى انا مزورها انا مجنون واعملها مشيها
حرم مراد الالفى .
سارة بعصبيه : انت مجنووووون انا هافضحك واسجنك.

عاصم : ايه المهزله دى نهار اسود .
يوسف : انت كنت صح لما قولت حسن وعبد الرحمن عارفين
مكانها ... انا كنت غبى ... شوفت نايمه فى حضنه ازاي بنت ال.....
عامله محترمه وشريفه عليا .
عاصم : مصيبه ليكون متجوزها... يبقى كل حاجة ضاعت من
ايدينا .
يوسف : والله لاقتلها واخلص منها .
عاصم : غلط طبعا او عا تعمل كدة .
يوسف : ليبيبييه علشان ورثها ماهو هايجلنا لما تموت .
عاصم : غبيبيبيبي ولما تموت وهو يطلع متجوزها الفلوس
هاتروحله .
يوسف بعصبيه : امااااا انت عاوزنى اعمل ايه ... البت تمنع
نفسها عنى وترتمى فى حضن غيرى.
عاصم : اهدى كدة وخلينا نفكر صح ... اولا حاجة حلوة اننا خلاص
عرفنا هى فين .. ثانيا بقا الحاجة الوحشه ان الراجل دا مش سهل
لازم نفكر ونلعبها صح.
يوسف : هاخذها منه .. ماليش فيه .
عاصم : نجيبها وبعدين اشبع بيها ... المهم خلى الواد اللي بيراقب
يفضل يراقبها ويركز عليها هو ساكن فى فيلا.
يوسف : فهمته يعمل ايه طبعا من غير ماتقول .. لا ساكن فى برج
على النيل بس كله حرس والمنطقه كلها متلغمه ...صعب اوى اللي
بتفكر فيه ...ليليان لازم تكون لوحدها .. لازم .
عاصم : هاتكون ... وهانجيبها ومش هارحمها .

فى امريكا
تليفون عبد الرحمن بيرن

عبد الرحمن : الو
كريمه : ازيك يا حبيبي .

شاكر : انت مش متربى .. هى كلمه طلق البت دى وانزل استنى
بنت عمك ترجع انت احق بيها من يوسف كدة تبقا ابنى وحبيبى لو
معملتش كدة يبقا تنسى ان ليك اب وام .

عبد الرحمن : انا اسف علشان هاقولك الكلام دة بس انا عمرى
مهاطلق ايمان ولا هارجع .. ولا هاتجوز ليليان فى يوم من الايام ..
وان كان دة عقابك يبقا انت اللى اخترت مش انا .. بس انا هايفضل
ليا ام اسأل عليها واب اتمنى من ربنا انه يشيل الغشاوة من على
عنيه .

(عبد الرحمن قفل مع ابوة واتهد بحزن من ابوة اللى عمرة
هايفضل كدة ماشى وراة الفلوس والطمع) .

فى بيت الجارحى

زين : ليليان انتى صحيتى .

ليليان : اه انا صحيت ومش لقيتك وسألت عليك قالوا انك روحت
الشركه .. نمت تانى وعرفت انك هنا فى المكتب .

زين : طيب تعالى يا قلبى قربى واقفه بعيد ليه .

(ليليان قربت وقعدت جنبه على الكنبة وهو حضنها هى حست انها
قعدت قبل كدة هنا مرة وافكار كتير بتجيلها ومش مركزة) .

زين : مالك ؟!

ليليان : هو احنا كنا بنقعد هنا قبل كدة المكان دة بالذات حسيت انى
قعدت فيه .. افكار كتير فى دماغى ومش قادرة اركز .

زين : اه قعدتى هنا معايا كنت بذاكرلك .. كنتى بتقعدى فى حضنى
زى دلوقتى واشرحلك .

ليليان : هههه وكنت بركز .

زين : امممم كنتى شاطرة وبتركزى .

ليليان بحزن : هى سارة كدة سافرت خلاص .

زين : توتو مسافرتش .

ليليان : ايه بجد ازاي ... احكى يا زين وساكت ومتقوليش .

ليليان : تمام متردش .. انا هاقوم انام تصبح على خير .

(سارة وصلت البيت وبتضغط على الاسانسير علشان ينزل

وبالفعل الاسانسير جه وهى ركبت ولسه بتقفل مراد دخل) .

سارة : انت جاي لغايه هنا . لو سمحت يا مراد امشى .

مراد : لا مش هامشى

سارة قربت منه والغيط ماليها منه : انت عاوز ايه منى ... انت مش

ضربتتى واهانتتى وزعقتلى وبعثلى رساله بتطلب فيها ان امشى

واسيبك فى حالك.... جاي ورايا ليه .

(مراد مرة واحدة قرب منها وباسها فى خدها اللى قبل كدة ضربها

عليه وهى اتصدمت وحبست انفاسها) .

مراد همس ليها : متزعليش علشان ضربتك انا اول مرة امد ايدى

على واحدة ... وكمان متزعليش على اهانتك .. بس انا كنت جاي

وراكى علشان كدة .. تصبحى على خير .

(مراد فتح باب الاسانسير ومشى وهى فضلت مصدومه فترة

حطت ايديها على خدها واخيرا عرفت تتنفس وضغطت على الدور

اللى ساكنه فيها والاسانسير اتحرك بيها ووصلت شقتهم) .

سارة : الله يخربيتك يا مراد هاتجننى .

سارة : ماماااا انتى فين .

والدة سارة : سارة ! انتى جيتى ؟ مسافرتيش .

سارة : اممم لا الصراحه قلبى واجعنى عليكى .. قولت ازاي ياببت

يا سارة تسببى امك حبيبتك لوحدها وتسافرى . رجعت تانى ..

وقولت حرام اضيع سنه دراسه كامله من عمرى علشان شويه خنقه

.

والدة سارة : والله انك مجنونه ..وقولت لابوكى بلاش تسمع كلامها

قالى لا البت مخنوقه ... هاتقولى ايه لابوكى بقا .

سارة بخبث : مانا مش هاقوله انتى اللى هاتقوليلو انك منعيتنى

اسافر خايفه تقعدى لوحداك وهو يسكت علشان خاطرك .

والدة سارة : بت يا سارة انتى مخبيه عنى حاجة .

سارة : انا فين ده .. بقولك رجعت علشانك ... تقوليلي مخبيه عنك
حاجة .. اوعى ياماما خلىنى انام .

فى بيت الجارحى

ليليان : زين اوعى انا مش بكلمك.
زين : حبيبتي اهدى بقا علشان انا زعلى وحش ... وبعدين انا مش
عاوز منك حاجة انا عاوز اخذك فى حضنى وانام .
ليليان : بس انا مخصمك .
زين : عادى ... المهم انام انا متعودتش انك متتميش فى حضنى
نااامى بقا.
ليليان : زين .
زين : عيونه.
ليليان حضنته هى كمان : انا بحبك اوى متزعلش منى
زين : وانا بعشقتك يارررروح زين ... وعمرى ما ازعل منك

عند سارة

سارة قاعدة على سريرها مصدومه من جنون مراد وعماله تقرى
(فى المسج)
(مراد: ردى عليا علشان انا مجنون وهالبس واجيلك ردى اخلصى
... عاوز اقولك حاجة مهمه).
سارة فى سرها : يخربيتك انا وقعت فيك ازاي .. باين عليه اهل ...
يالهى بيرن تانى .. لا انا ارد احسن .

سارة : الو عاوز ايه ؟
مراد : بعد كدة لما اتصل بيكى ردى على طول ... علشان معملش
حاجة تندمى عليها .
سارة : بطل تهديداتك دى ... وقول ايه هى الحاجة المهمه.
مراد : ارغى .

حرام عليك انا ماليش بيت عاوزة ابقا معاك ... هو قالها لا امشى انا
مبسوط كدة ... القطه ز علت ومشيت حزينه وقعدت تعيط .

مراد : وهى بتعيط ليه .. هى بتحبه .

سارة : كانت .. بس خلاص قررت تمشى وتدور على حد تانى
تلعب معاه وتحبه وتعيش حياتها.

مراد : طيب ومراد هاتسييه لوحدة .

سارة : مش هو اللى قالها تمشى ... يتحمل بقى.

مراد : بس هو كان غبى يمكن قالها فى عز غضبه.

سارة : اوقات الانسان بيقول اللى جواة فى عز غضبه وببيقا حقيقه .

مراد : لا بس هى المفروض تفضل جنبه وتستحمله لغايه مايعدى
الفترة دى ويفتح قلبه .

سارة بخبت : يفتح قلبه لمين ؟

مراد : ههههه للقطه ههههههههههه .

سارة ابتسمت : الحدوته خلصت .. روح نام بقا ومتاخدش على كدة
كثير .

مراد : لا هاخذ ... سلاموز

سارة: بيئه.

مراد : اصمالله عليكى ياختى ... باى

سارة ابتسمت : باى ... مراد ؟

مراد : اممممم

سارة: هو ليه مراد الصغير عاوز القطه تفضل جنبه اذا كان هو
مبيحبهاش .

مراد : عمرة مايطلب منها انها تفضل جنبه وهو مبيحبهاش .

سارة : يا عنى هو بيحبها .

مراد : هى مين دى

سارة : القطه هههه

مراد : انتى شايفه ايه !

سارة : اممم شايفه انك تقوم تنام .. تصبح على خير .

مراد بخفوت : وانتى من اهلى.

(مراد قفل وسارة قعدت تنطط من الفرحة ..)

المعمار ليه .. ياليليان يا حبيبتي كل اللي عاوزة اقولهولك ان زين
شاب مشاء الله غنى موت ووسيم جدا وشغله مليون بنات حلوة
وبنات رجال اعمال واكيد عندهم عليه بس. الحق يقال انه شخص
محترم مالوش فى السكه دى وعلى فكرة هو بيحبك جدا ليليان كفايه
اوى انه مبيتكسفش انه يبين حبه ليكى بالعكس بيظهره وهو مبسوط
... لازم تفكرى تجذبيه ناحيتك تانى .

ليليان : طيب ازاي انا حاسه انى ميح معرفش حاجة.
سارة بتفكير : هاقولك اعملى حاجة جديدة... مثلا انتى بتعرفى
ترقصى .

ليليان : معرفش.... مش فاكدة اذا كنت بعرف ولا لاه .
سارة : لا قومى ارقصى ... استغنى هاشغلك اغنيه.
(ليليان اتكسفت الاول وبعدين رقصت وكان رقصها جميل وسارة
كانت مبهوره بيها).

سارة : يابنت اللذينة ... انتى طلعتى رهيبه .. لا دا انا هاتعلم منك .
ليليان : طيب ادينى رقصت قولى هاعمل ايه ؟.
سارة : هاترقصى لزين .
ليليان : يانهار اسود ... لااااا اهدى والنبي ارقص ايه دا انا بتكسف
منه تقولى ارقص.

سارة : اه ترقصى وكمان تلبسى بدله رقص.
ليليان : يانهار اسود يا سارة البس ايه .
سارة : امال ترقصى بالبجامه بتاعت ميكى دى .. اسمعى كلامى .
ليليان : مفيش حل غير ده .
سارة : اه فى هاتى ودنك وانا اقولك .

ليليان قربت منها : ها ؟ قولى اه يا قليله الادب لا الرقص احسن
سارة : مش قولتلك ... المهم لازم ننزل نشترى بدله حلوة كدة
.. اتصلى على زين يالا .
ليليان : طيب اقوله ايه .

سارة : قوليله انا عاوزة انزل اشترى شويه حاجات من المول
وسارة هاتكون معايا .
ليليان : مااشى يارب يوافق .

فى شركه الجارحى

زين : تمام الاوراق دى وديها الحسابات .
سهيله : تمام يافندم .
زين : بلغى الناس اللى شغاله فى غرف التحكم بتاعت الكاميرات
فى اجتماع بعد ساعه.
سهيله بتوتر: تمام يافندم .. بقيه الورق حضرتك تمضيه
(تليفون زين رن وكانت ليليان واتعمد يرد قدام سهيله)
زين : الوو.
ليليان : ايوا يا زين.
زين : ايه يا حبيبتي خير.
ليليان : كل خير .. انا كنت عاوزة اخرج مع سارة نروح المول
نشترى شويه حاجات .
زين : لا
ليليان بصدمه : ايه لا على طول كدة يا زين .
زين : امممم ... انا مش فاضى يا لى لى لما اروح نتكلم فى
الموضوع دة .. سلام .
ليليان : سلام
(زين خلص ورفع وشه لقى سهيله مركزة معاه جدا بصلها بحدة
وشاورلها تاخذ الورق وتمشى) .

زين لنفسه: مانشوف استاذ مراد فين .

مراد : الو يا برنس .
زين : برنس ايه يا بنى ... ارتقى بقا .
مراد : انا وقح وعارف نفسى .. عاوز ايه .
زين : انت فين مجتش الشركه ليه ؟!
مراد : مش جاى ورايا مشوار .
زين : مشوار ايه ؟

مراد: هاقولك علشان الفضول هاي موتك ... رايح المول اشتري
هديه لبنت اللواء معانا فى الجهاز .
زين : وانت مالك ببنت اللواء هو انت مش عاتق يخربيتك .
مراد : ههههههه لا والله برئ بس راجل عزمى واصر وبنته كانت
معاه واصرت عليا فقولت اروح علشان الاحراج وانت عارف انا
بؤحرج هههههه.
زين : ههههههه انت هاتقولى .. على فكرة سارة عندى فى البيت.
مراد بضيق: اممم ومش قولتلى من بدرى ليه .
زين : حضرتك مبتردش عليا من الصبح .. وكنت واقع فى مصيبه
والصراحه هى اتصرفت .
مراد : مصيبه ايه ؟!
زين : ليليان كانت راكبه دماغها وراسها والف سيف تيجى تزورك
انت وسارة فى البيت .. واتصلت بيك مردتش اتصلت بيها واتفقت
معاه انك رايح تستلم شغلك وهى هاتيجى هى وجت وزمانها معاه
.
مراد : تصدق انك مش تمام ... فيها ايه ماكنتوا تيجوا عندى ونمثل
.... ههههههه انا حبيت التمثليه دى اوى .
زين : طيب خد خطوة وخليها جد وحقيقى.
مراد : مش وقته يا زين .. اسيبك انا سلام
زين : سلام

عند سارة وليليان

ليليان : قولتلك مش هايوافق .
سارة : يالهوى طب ادلعى اعملى اى حاجة تخليه يوافق.
ليليان : مش زين اللى كدة .
سارة : طيب والعمل ؟
ليليان : مش عارفه ... طب ماتفكرى فى حاجة بس تكون مؤدبه .
سارة قامت وقفت : لا انا هاروح انا المول واشترىها انا اعرف كام
محل تحفه هناك .

روايه (عشق الزين)

البارت العشرين

(سارة لما شافت مراد اتصدمت وقفلت السكه فى وش ليليان).

سارة : انت بتعمل ايه هنا يا مجنون.. اطلع برة .!
مراد قاصد يغلس عليها : ابداء الله منا خارج سيبنى يالا انقى
معاكى ... فى حاجات هنا تفتح النفس .

ساره شدته من دراعه : اطلع يا قليل الادب ... انت بجد سافل .

(جت بنت بتشتغل فی المحل علیهم واتکلمت بکل دلع)

: احم حضرتك ... شوفت حاجة ولا تحب انقى معاك .

سارۃ : یاختی اصماللہ علیکی .

مراد شد سارة لحضنه : هههههههههه لا شكرا المدام معايا.

سارة بهمس : نزل ايدك يا مراد... مدام في عينك انت استحليتها .

البنت : امممم كنت عاوزه اساعد بس.

ساره بعصبيه : ما قالك خلاص يا طعمه ايه قله الادب دى .

(ساره شدته وخرجت برة المحل)

مراد : اه حاسبی هاقم وانا دعیییییییف.

ساره : بطل هزار كده ... ممكن افهم انت ماشي ورايا ليه ؟

مراد : ورنہ ما حصل . انتی الی وقعتی تحت ایدی .. قوت افشک

سارة: طيب اللي عملته جواده عيب وميصحش .

مراد : وکھ ھھھھھھھھھھ .

ساره : يابطني بطل هزار بقا ... يالا شوف انت رايح فين .

مراد : مش رايح في حته انا مستنيكي .

ساره : هو انت مش قولت انك مش ماشي ورايا بيقا مش تستناني

یا لا امشی .

جرى التسجيل وشاف ليليان وسارة والبنت وهى بتدى سارة الشنطة
وليليان وهى بتقع وقد ايه عانت علشان تقف بس وقعت بردوا ..
اتخيل للحظة انها لو مقدرتش تتحكم فى رجليها واخددت السلام
كلها كان ممكن يحصلها حاجة ..)

زين فى سره : واقسم بالله لادفعكو تمن اللى عملتو فيها غالى ... دة
انة هادفنكوا صاحين .. اه يا ولاد الكلب ... بتأذونى فيها .

سهيله : انا مش مطمئن يا نورة زين باشا شكله ناويها وهايجيب
عليها وطيبها .

نورة :يووووووة انتى. خايفه من ايه ما قولتلك متخافيش عادى....
طيب ما مراد عمل نفس اللى عمله وعدت عادى .

سهيله : اسكتى علشان انتى مش فاهمه حاجة زين الجارحى دة
حوويط .. محدش يقدر يعرف هو بيفكر في ايه ولو حد غلط
بيعاقب و عقابه شديد اوى .. بالك يا نورة لو عرف اننا اللى وراة
اللى حصلها والله يدفنا ومحدش يقدر يقوله انت بتعمل .
نورة : انتى هاتخوفينى .. ليه .. هاتعدى صدقيني .

عند سارة ومراد

سارة : شكرا على التوصيله دى نرد هالك لما اجيب عربيه .

مراد : متشكرين يا عم الحج.

سارة : حج ايه كل ما احاول اصفالك واكلمك حلو بتستفزنى
وبتضايقنى .

مراد : هههههههه طيب ماتيجى وانا اعلمك السواقه ... دا انا عليا
تعليم سواقه مش على حد.

سارة : شكرا .

مراد : طيب بقولك عندى مناسبة معزوم على عيد ميلاد بنت اللواء
ماتيجى معايا.

سارة : امممم طيب مش عارف تجبلها هديه كبيرة لعبه عروسه
احسن من العلبه الصغيره دى .

(لیلیان قفلت مع سارة وكانت لابسه البدله و لونها احمر وساییه شعرها ولبست خلخال زى ما سارة قالتلها بالظبط وكانت جميله .. وفتت فى نص الاوضه والباب كان مقفول ومستتیه زين یفتحه وقلبها هایخرج من مكانه).

زين : لیلی..... ایه ده .

لیلیان بخوف : ایه .

زين : ها ؟ ایه ده .

لیلیان فى سرها :دا باینه علق .

زين : الله یخربیتك .

لیلیان بدموع : هى وحشه .

زين قرب منها : لا وحشه ایه بس ... انتى اتجننى .. هو انتى

هاترقصى .

لیلیان : اه هارقص ... انا اخدت قرار لازم نقرب من بعض اكثر من كده وانا فكرت وقولت لازم اعمل حاجة جدیدة نغیر بیها حیاتنا.

زين : یافرارتك اللى هتتودینى فى داهیة امممم طیب ایه مش هاترقصى .

لیلیان بكسوف: طیب روح شغل اى اغنیة .

زين : لا اتمشى انتى قدامى انا عاوز اتفرج .

لیلیان : هههه زين بطل قله ادب .

زين قرب منها وهمس : قله ادب ایه هو انا لما اشوفك لابسه كده انا هابطل قله ادب .

لیلیان : طیب ابعده .

(زين قرب اكثر منها وفضل یبوس فیها وفى اللحظة دى مكنش قادر یستحمل ... وجاب اخره).

لیلیان : زين .. ابعده ... هاتبوظ... اللیلة.... كده .

زين كان مش عارف یبعد واخيرا قدر : انا .. بعدت اهو ... یالا شغلى اغنیة لغایه ما ادخل الحمام واجیلك .

لیلیان : ماشى .

(زين دخل الحمام وطلع تليفونه من جيبه واتصل على مراد).
مراد بخبت: ايه يا شبح .

زين بهمس: مراد بعد عشر دقائق لا لا بعد نص ساعه اتصل
عليها ولو مردتش افضل اتصل لغايه ما ارد ماشى .. اه.. وكمان
قولى انك عاوزنى فى حاجة مهمه .

مراد : ليه ياعم فى ايه .

زين : مالكش دعوة .

مراد : طيب .

(زين قفل مع مراد وخرج لقى ليليان مشغله اغنيه وواقفه مكسوفه
وندمانه انها سمعت كلام سارة) .

زين حس بيها وحب يبعد كسوفها : ارقص معاكى .

ليليان مصدومه: انت بتعرف .

زين : لا انتى دماغك راحت لفين انا هاسقف بس .

ليليان : هههه ماشى .

(وبالفعل ليليان كانت مكسوفه فى الاول من نظراته ليها بعد كدة

هو بدء يحركها لغايه مانسيت نفسها ورقصت وهو وقف يتفرج

عليها ومش قادر يبعد عينه من عليها من بدايه رقصها للبدله اللى

هى لابسها لشعرها اللى بييموت فيه لدلها فى اللحظة دى هو شدها

ومقدرش يستحمل وشالها واخدها على السرير وهى كانت مستسلمه

على الاخر)

زين بهمس : بحبك .

ليليان : وانا كمان بحبك اوى .

(زين فقد كل ذرة عقل فيه بسبب نبرة صوتها اللى بتقتله وبدء يقلعها

البدله) .

ونسيبهم شويه مع بعض علشان عيب .

فى الشرقيه

عاصم : انت لازم تسافر القاهرة انهاردة وفى اسرع وقت .

يوسف : ليه ؟

عاصم : علشان ياغبي تستغل اى فرصه البت تبقى. فيها لوحده.
يوسف : طيب هاسافر انهاردة وانا كلمت الواد اللي قتل الشيخ
عزت بيقا معايا هو ورجالته .. هاكلهم دلوقتي يسبقونى على
القاهرة .

عاصم : كدة تمام خليك هادى وانتهاز اى فرصه .. بس تكون فرصه
صح.

يوسف : طيب .

عند ليليان وزين

ليليان : زي.. زين .. فى حد بيتصل .
زين مش عارف يبعد عنها : سييه .
ليليان بعدت عنه : لا يا زين فى حد بيتصل كثير رد يمكن حاجة
مهمه.

زين شدها تانى : انتى بعدتى ليه تعالى .
ليليان : ههههه لا رد.... انا معاك اهو هو انا هاطير.
زين : لا انا اللي هاطير.

(وطبعاً مراد اللي عمال يتصل).
زين انتهد ورد على مراد : ايوة
مراد : ايه ياعم مش قولتلى اتصل .
زين : امم فى حاجة.

مراد : اه تعال بطنى بتوجعنى .. جعان هات اكل وانت جاى .
زين : طيب طيب جاى .. سلام .
ليليان : فى ايه .

زين : مراد عاوزنى فى ورق فى الشركه لازم اروح وافتح الخزنة

ليليان : يا عنى هاتسيبنى وتمشى .
زين : طيب اعمل ايه يا حبيبتي حاجة مهمه ... ولازم اروح .
ليليان : طيب متأخرش.
زين : هاحاول نامى انتى.

زين : لا

ليليان : امال بتكلمنى كدة ليه.

زين: مفيش .

ليليان : ايه يازري..

زين زعق ودى كانت اول مرة يعلى صوته عليها: ليليان خلاص
خلصنا.

(هى سكتت و عيطت ومشيت دخلت الحمام قعدت على البانيو تعيط
مش عارفه هو بيعملها كدة ليه ... اظاهر انها غلطت لما اخدت
خطوة فى علاقتهم امبارح) .

(هو سمع عياطها وقلبه وجعه عليها ومقدرش يستحمل فتح باب
الحمام لقاها قاعدة على البانيو بتعيط ودافنه وشها فى ايديها .. اتنهّد
وقومها واخدها قعدها على سرير) .

زين : متعيطيش .

ليليان : يا عنى تزعقلى وبلاش اعيط .

زين : ليليان انا زعلان منك ... هو انتى حكيتى لسارة على اللى
حصل بينا امبارح لما مشيت .

ليليان :لا متصلتش بيها .

زين : امال مراد عرف منين انك كنتى لابسه بدله رقص.

ليليان اتكسفت وفهمت ليه هو عصبى : احم . علشان انا خليت سارة
تنزل تشتريها وهو تقريبا شافها وهى بتشتريها بس والله انا سألت
سارة وهى قالت انه مشفهاش .

زين : اولا انتى غلطتى لما خليتى سارة تشتريك البدله ... انا

موجود قوليلى نفسك فى ايه وهابعتلك اللى نفسك فيه ... ثانيا هى
غيبه علشان مراد ظابط مخابرات وبيلاحظ ادق التفاصيل .

ليليان : اممم انا اسفه... انا فعلا غلطت .

زين : خلاص ياروحى عدت ..مترعيلش ان كنت اتترفرت عليكى
بس انا اتجننت لما لقيتته عارف .

ليليان : خلاص اول واخرة مرة.. انا كنت عاوزة اطلب منك طلب
وتوافق .

زين : اوّمرى .

ليليان : كنت عاوزه اروح الكليه انهاردة مع سارة يمكن افكر حاجة .. واهو اغير جو .

زين : حبيبي مش انا قولتك هانعدى سنادى .. علشان شكل فقدان الذاكرة مطول .

لیلیان : خلینی الروح یا زین.. ولو حسیت انی مش فاهمه حاجة ..
مش هاروح تانی .

زین : ماشی یاقلبی روحی .

في الجامعة

ساره : خلاص بقا ز علك وحش اوى ... بقالى ساعه بصالح فيكى .

لیلیان : علشان انتی غلطی لما کدبتی علیا وقولتیلی انه مشفهاش .

ساره : اعمل ايه كنتي عاوزكي تنجزى فى الموضوع ... خلاص

اسفہ متز علیش بقا یابطہ... طب تصدقی انا ھاقوم واعزمک علی

عصیر علشان ترضی علیا.

لایان :ههههههه طیب قومی .. متاخریش بس.

(سارة قامت تجيب عصير وسابت ليليان لوحدها وليليان لقت واحد

بيقعد قدامها).

: لیلیان !

ليليان : نعم حضرتك انت تعرفنى.

&&&&&&&&&&&

خلص البارث العشرين

البارت الواحد والعشرون

في الجامعة

: لیلیان !

ليليان : نعم حضرتك انت تعرفنى.
: نعم ! انتى مش عارفنى .
ليليان : انا اسفه جدا بس انا حصلى فقدان ذاكرة ومش فاكرة حاجة

.
: انا يوسف ابن عمك !
ليليان بصدمه : ايه يوسف وابن عمى ... هو انا ليا اعمام عايشين
فى مصر وكمان اولاد اعمام .
(يوسف اكتشف انها فعلا مش بتكذب. وكان لازم يستغل الوضع دة
كويس وفى صالحه) .
يوسف : اه طبعا انا يوسف ابن عمك عاصم ليليان احنا قالمين
الدنيا عليكى ..وانتى هنا و طلعتى فاقدة الذاكرة بس خلاص عذرك
معاكى .

ليليان : طيب ليا اعمام غير عمى اللى هو باباك دة .
يوسف : اه طبعا عمى شاكر وله ابنه عبد الرحمن .
ليليان : طيب ابويا وامى فين ؟!
يوسف: مموتين نفسهم عليكى .. احنا قلبنا الدنيا بجد عليكى .
(ليليان بخوف وصدمه ومش عارفه كلام مين صح كلام زين ولا
كلامه).

ليليان : يا عنى ابويا وامى عايشين .
يوسف : اه حتى بصى خدى تليفونى اتفرجى على صورهم وصور
بابا وصور عمى وابنه عبدالرحمن وانتى وتيته ... تيته هاتموت
عليكى .

(ليليان اخدت التليفون وقعدت تقلب الصور ومش مصدقه ليه زين
كذب عليها) .

ليليان : طيب انا كنت فين ؟ وليه مش معاكوا ... طيب ليه انا
متجوزة زين .

يوسف بعصبيه خفيفه : لا انتى مش متجوزة حد ... زين دة انسان
مريض نفسى خطفك وخباكى عنده واكيد هو السبب فى فقدان
الذاكرة .. انتى اصلا مخطوبالى .

ليليان بخوف : لا متقولش هو انا مش متجوزة ... وكمان مخطوبه ليك .

(ليليان لقت كلام زين في كذب كثير وخصوصا انه مش راضى يقولها حياتها قبل فقدانها الذاكرة ازاي وصدقت كلام يوسف) .

ليليان : طيب انت عرفتيني ولا شوفتني ازاي .

يوسف : انا كنت جاي لواحد صاحبي دكتور هنا وشوفتك

ومصدقتش عيني.... يا عني احنا نقلب عليك الدنيا وتطلعني هنا

عائشه حياتك وامك وابوكي وجدتك اللي هaimوتوا عليك!

ليليان : طيب تعرف توديني ليهم.. عاوزة اشوفهم .

يوسف بمكر : طبعاً يالا بينا..

ليليان : استنى في حراسه كثير برة هاطلع ازاي معاك اكيد

هايمنعوني ويبلغوا زين .

يوسف : مالكيش دعوة .. مش انتي عاوزة تمشي من هنا انا

هاطلعك بس امشي معايا يالا .

ليليان : يالا.

(سارة جت عليهم ومعها العصير ولقت ليليان ماشيه مع واحد اول

مرة تشوفه مشيت وراهم وطلعوا من بوابه ثانيه غير البوابه اللي

كانت عليها الحرس وكانوا لسه هايتركبوا العربيه) .

سارة : ليليان انتي رايحة فين .. ومين دة .

ليليان : سارة .. دا يوسف ابن عمي شوفتي طلع ليا اعمام واب وام

عائشين وجدتي كمان وزين طلع كذاب وبعدين هو مش...

سارة قطعت كلامها : مش قولتلك ان ليكي اهل وزين كذاب.... اهلا

حضرتك انا سارة صاحبه ليليان لسه متعرفه عليها جديد.

(ليليان استغربت كذبها وحست ان في حاجة مش مضبوطة بس هي

كل همها تشوف اهلها) .

يوسف : اهلا .. عن اذنك هأخذ ليليان ونروح .

سارة : اشطا انا هاجي معاكوا .

ليليان : هاتيحي .. طب وم..

سارة : محاضرات ايه هو من امتي انا بحضر .. ياستي هاجي

وخلص يالا ... ولا استاذ يوسف عنده مانع .

يوسف بخبت : مفيش مشكله تعالى يالا .
(ليليان ركبت قدام جمب يوسف وسارة وراة وقلبها هايقف من
الخوف ولاحظت ان فى عربيات ماشيه معاهم بس مش عربيات
الحراسه بتاعت ليليان .. اكيد العربيات دة معاه عاوزة تطلع
التليفون وتبعت رساله بس هى مش عارفه هما رايعين فين اصلا)

ساره : الا قولى يا استاذ يوسف احنا رايعين فين .
يوسف : ماهى ليليان قالتلك .. رايعين نشوف اهلها .
ساره : اااا ايوا اقصد يا عنى رايعين فين .
يوسف بخبت : الشرقيه .
ساره : يانهار ابيض .. الشرقيه .
يوسف : اممممم ...
(ساره لاحظت ان مراد بيطلع بخاخه وبيرش منها براحه من غير
ماحد يحس وهو حاطط منديل على وشه كانه بي مسح عرقه ..
عرفت انه مخدر طبعا ليليان كانت قريبه شمت كثير واخذت
النصيب الاكبر اما ساره حاولت على قد ماتقدر تكتم نفسها بس
مقدرتش اتنفست حاولت تطلع تليفونها من غير ما يحس واخيرا
قدرت تطلعه وعملته صامت وجابت الاتصال لقت رقم مراد
اتصلت عليه) .

فى شركه الجارحى

زين: طلعت نورة هى اللى عملت كدة فى ليليان.
مراد : اه منا عرفت .
زين : عرفت ازاي؟!
مراد : سمعتها وهى بتكلم على الباشا بس بينت ان انا اهل
ومسمعتش حاجة وهى خافت واتوترت والفت حوار اهل كدة عليا.
زين: ومتقوليش يابارد.
مراد : انت ادتنى فرصه .. يومها جيت وضربتتى علشان ساره
مسافرة وانا انشغلت. بموضوعها وامنعها ازاي من السفر .

(تليفون مراد رن وكانت سارة واستغرب لانها عمرها ما اتصلت بيه)

مراد باستغراب : سارة غريبه .

زين : غريبه فى ايه .

مراد : شكلها وقعت ومبقتش قادرة تعيش من غيرى .

زين : هى بتتصل طيب ماترد .

مراد : طيب هارد الو الو ... سارة سارة انتى فين ..مين ده اللى بيتكلم .

زين : فى ايه يامراد مالها سارة .. افتح الاسبيكر دة .

(مراد فتح الاسبيكر وسمعوا صوت سارة بيتكلم بضعف) .

سارة المخدر اثر فيها :ل ... ليليان ... انتى نمتى.

يوسف : ههههه اه نامت ... نامى انتى كمان .

سارة : ه.هو..يا ..يووسف ... انت واخدنا ...في ...فين .

يوسف : ما قولتلك يا مزة عند اهل ليليان .

سارة وخلاص المخدر اتحكم فيها : ف .. شر ..قي ..ه.

يوسف : تؤتو مكان ابعد ... نامى بقا وارتاحى.

(زين ومراد اتصدموا ... بعد كدة مش سمعوا صوت سارة ولا حد

بس مراد فضل على المكالمه ...زين طلع رقم الحراسه واتصل

عليهم) .

زين : الو....ليليان هانم فين.

: جوة حضرتك فى الجامعه .

زين بغضب : وانتو مش معاها ليه .

: هى رفضت ووقفنا برة نستناها .

زين بصوت جهوورى : انا هادفنكوا مكانكو ... ياشويه بهاهيم

اتخطفت .. اطلعوا على طريق الشرقيه هابعثلكوا عنوان اقلبوا الدنيا

وهاتولى الناس دى .

مراد : اهدى يا زين .. اهدى خلىنا نسمع اى حاجة فى صوت حد

بيتكلم وانا مش سامع شكل التليفون وقع منها.

(سكتوا. .. بس برضوا مش سمعوا شكل يوسف كان بيتكلم مع حد

وبعد كدة المكالمه فصلت) .

زين بخوف : المكالمه فصلت يا مراد هاتصرف ازاي .
مراد بتفكير: هو قال مش هايوديهم الشرقيه ... وهو مش غبي
علشان يوديهم فعلا الشرقيه ... وقال مكان تانى .. ياترى ايه المكان
التانىيقدر يخبيهم فيه .
زين : معرفش بيت مثلاا ..
مراد : اتصل بعبد الرحمن واسألو لو عمه عاصم دة عندة بيوت فى
حته تانيه ... بص كلام سارة بيوحى انهم ماشين معاه بارادتهم ولما
سارة اتصلت بيا اتأكدت اكثر هى عارفه كانت بتعمل ايه ... هى
بتنبهنى انهم معاه .. اتصرف واسأله .
زين : طيب.

(زين اتصل على عبد الرحمن)

زين : الو عبد الرحمن .. لو سمحت كلمينى بعيد عن اى حد.
عبد الرحمن: اهلا يابشمهندس زين ... انا لوحدى فعلا.
زين : طيب لو سمحت ركز معايا عمك عاصم عندة بيوت تانيه او
ابنه عندة .

عبد الرحمن : لا معندوش ليه .

زين : ابن عمك خطف ليليان .

عبد الرحمن : نهار اسوود .. خطفها .. معندهمش ... لا توانى
يوسف عندة شقه فى اسكندريه .. ممكن يكون اخدها هناك .. لا مش
ممكن دة اكيد مفيش حد غيرى يعرف بمكانها .. هو اصلا كان
شاريها علشانها .

زين : طيب ابعلى عنوانها.

مراد : ها قالك حاجة .

زين : قالى... فى شقه فى اسكندريه ابن عمها كان شاريها ومحدث
يعرف بمكانها غير عبد الرحمن .

مراد : طيب يالا انا كدة اتأكدت انه واخدهم على هناك .

(يوسف كان سايق باقصى سرعه وفجأه مخدش باله من المطب
واتخبطوا جامد وسارة وقعت على كنبه وشها بقا كله تحت ويوسف
مش شايفها وفاقت من الخبطه شافت تليفونها واقع تحتها حاولت تمد

عاصم : هي فين .
يوسف : في العربية .. معاها واحدة صاحبته .. قبل ما تسأل نطلع
بس الاول وبعدين احكى.
(في الوقت اللي يوسف نزل فيه .. سارة اتعدلت براحه وشافت
البحر قدامها ... وعرفت هي فين) .
سارة بهمس : مراد .
مراد : انا معاكى متخفيش .
سارة بهمس : اسكندريه .
مراد : طيب تمام احنا خلاص عرفنا مكانكو ... مثلى بس انك نايمه
مش عاوزهم يحسوا بيكى .
سارة بهمس : انا.. خايفه .
مراد : هو نزل من العربية .
سارة بهمس : اه ومعاه ناس تخوف .
زين : ليليان فين .
سارة بهمس : نايمه .
(الباب اتفتح ويوسف امر واحد يشيل سارة وهو شال ليليان) .
(مراد حاول يركز في الاصوات عرف ان الناس اللي معاه من
سينا ...) .
طلعوا الشقه
يوسف : خلاص حطها هنا .. وامشوا انتو بس سيبولى اتنين تحت
العمارة ... يكونوا تحت ايدى .
: امرك
(الرجاله مشيت ... وزين سايق باقصى سرعه ومراد بيسمع
حوارهم) .
عاصم : تقدر تقولى مين دى ... وازاى تسمح انها تيجى .. وليه
تجبنا هنا اصلا ... ما كنت تاخدها على الشرقيه .
يوسف : مش هاينفع لما هو يعرف انها اختفت اول حاجة هايفكر
فيها هي الشرقيه ... لازم مكان ابعد وميخطرش على باله .
عاصم : طيب والبت دى مين؟

يوسف :دى صاحبته بس استعبطتنى ومثلت عليا وتقريبا عارفه
الحكاية كلها واصرت تيجى .

عاصم : اه طبعا وانت ريلت عليها صح .

يوسف : وماله البحر يحب الزيادة .. خليها تيجى وهاخد اللي انا
عاوزو وارميها فى اى طريق زراعى ولا صحراوى مش فارقه ..
وهابدء بيها علشان اخلص منها وافضى لليليان .
(فى اللحظة دى سارة خافت .. ومراد خاف عليها) .

مراد همس : متخفيش قربت .

(وهى سمعته واتمنت يوصل بسرعه وفضلت تدعى ربنا فى سرها
انه يحفظها) .

عاصم : مش وقته ... البت دى انت قولتلى انها فقدت الذاكرة .

يوسف : اه كنت واقف وهى داخله الجامعه وعينها جت فى عيني
ومعرفتنيش ومعملتش اى رد فعل استغربت فضلت مراقبها لغايه
مالقيتها لوحدها وقعدت معاها ومش عرفتنى بردوا .. وقالتلى انها
فقدت الذاكرة ... وانا اخدتها فرصه وضحكت عليها وجت بإرداتها .
عاصم : ماهى ممكن تكون بتمثل .

يوسف : لا فضلت تسأل اذا كان ليها اهل والبت صاحبتها بردوا من
كلامها اتأكدت انها مش بتكذب ... وعلى فكرة ... هى طلعت
متجوزة ابن الكلب زين الجارحى .

(زين كان سايق وسمع كل كلام يوسف وعاصم) .

زين : انا هاوريك ابن الكلب هيعمل فيك ايه .

مراد : استن نسمع .

عاصم : طيب مش وقته نحنه ... البت دى هاتفوق امتى ؟!

يوسف : المفروض افوقها دلوقتى .

عاصم : طيب فوق يالا وهات الورق خليها تمضيه .. خلينا نخلص
وبعد كدة اعمل اللي نفسك فيه ... مش عاوز حاجة تعطلنى .
(يوسف فعلا فضل يفوق فى ليليان لغايه مافاقت)

ليليان : اه ... انا فين .

يوسف : انتى هنا فى بيتى .

(ليليان بصت حواليتها لقت واحد واقف ودة شكله عمها اللي شافته
فى الصورة)

ليليان : انت عمى ..بابا يوسف .

عاصم بتهكم : اه يا حبيبتي .

ليليان : طيب فين بابا وماما عاوزة اشوفهم هو انا نمت ازاي ..
ايه دة سارة نايمه كمان .

عاصم بخبت : معلىش تعبتوا فى الطريق ... خدى بقا يا حبيبتي
امضى الورق دة .

ليليان : ورق ايه دة ؟.

عاصم : ورق محضر ان زين الجارحى مش يتعرضلك تانى ولا
يخطفك ... امضى .

(سارة فى اللحظة دى مقدرتش تفضل تمثل انها نايمه وقامت مرة
واحدة وقفت)

سارة باندفاع : او عى تمضيه ... دول عاوزين يمضوكى على ورتك

يوسف قرب منها وضربها وشدها من طرحتها: اخرسى يابت دا انا
هاطلع عين اللي جابوكى ... اخرسى .

سارة بصريخ : ابعد عنى يا حيوووان ... او عى تمضى يا ليليان .
ليليان صرخت : سيبها انت بتضربها ليه.

عاصم ضرب ليليان على وشها : اخلصى وامضى علشان مش
اموتها لك دلوقتى .

(مراد لحظه موت كاميليا بتتعاد قدامه .. وسارة بردوا مش عارف
يحميها) .

مراد بغضب : زرززين كووول الطريق .

عاصم ماسك ليليان من طرحتها : اخلصى. امضى.... انتى قرفتينا
لغايه ماجبناكى .

سارة بضعف : او عى تمضى .

يوسف ضربها فى بطنها برجله : اخرسى قولتلك .

سارة بضعف : ااااااه.

ليليان : خلاص خلاص هامضى.. .. هات الورق

(زين وصل تحت العمارة ونزل هو ومراد جرى والحراسه لحقتهم
ومراد ضرب الاتنين واقفين تحت العمارة بمهارة تليق بفهد
المخابرات والحراسه كملت الباقي .. وزين عرف منهم هما فى شقه
كام طلع جرى يلحقها)

(ليليان كانت بتمضى على الورق وعارفه ان نهايتها قربت وكانت بتتعمد تتأخر وعاصم لاحظ كدة مسك راسها وخطبها كذا مرة فى الترابيزة وهى داخت والرؤيه اتشوشت و فى ناس كتير ظهرت قدامها وهى بتقع على السلم وصوت زين بيظهر والدنيا بتغيب)
عاصم : اخلصى يابت .. امضى .

(هنا الباب افتتح او تقریبا اتکسر)

زین هجم علی عاصم : دة انا هاخلص علی امك .

يوسف طلع مطوة من جيبه وقرب من زين بسرعه .

سارة صوتت : حالي السب .

بس يوسف کان اسرع وجرح زين في جنبه بس مراد لحقه وتقريبا
كسر ابدة .

(مراد فضل یضرب فی یوسف بغل).

مراد وهو يضرب يوسف مسك المطواة وجرحه بيها في كذا مكان

: دی علشان بس مدیت ایدک علیها ... ودی علشان فکرت فیها

تفكير شمال ... ودي علشان زين الجارحي مش ابن الكلب

يارووووح امك .

زين : مرر اذ خلاص سيبه ... خدوهم ودوهم المخزن واتوصوا

بِیْهِمْ شَوِیْهِ .

: امرڪ يا افندم .

(الحراسه اخدوا عاصم وويوسف ومشيو.... زين قرب من ايليان

الى سارة كانت واخذها في حضنها).

سارة بضعف : تقریبا اغمی علیها ... ضربها جامد فی راسها....

لازم تروح مستشفى .

زين قرب واخدها في حضنه وشالها وهو خارج : مراد هات سارة

وتعال ورايا .

مراد قرب منها ومسك ايديها قومها من مكانها : كان بيضربك فين .

سارة بضعف : برجله فى بطنى .. هههه .كان رحيم بيا.
(مراد بصلها وغمض عينه بالم .. وسارة حسست بيه مسكت فى ايده
جامد).

سارة : يالا سندنى .

مراد : اشيلك .

سارة : نفسى والله بس مش هاينفع هههه .

مراد : انتى ليكى نفس تضحكى .

سارة : اممم عماله دماغ تمام .. يالا خلىنا نلحقهم .

فى القاهرة

والدة سارة : والله ماعارفه الزفته دى فىن ... قالتلى هاتيجى من
الجامعه على هنا .

خاله سارة : طيب جربى اتصلى تانى .

والدة سارة : منا اتصلت ادانى مشغول كتير وبعد كدة اتقفل .

خاله سارة : الغايب حجته معاه وبعدين الدنيا مش ليلت اوى ...

تلاقىها مع صاحببتها اللى حكيتلى عنها .

والدة سارة : تعرفنى بردوا .. والله لاربيها الكلبه دى.

فى المشفى

زين : خير يا دكتورة هى كويسه.

الدكتورة : اه تمام الحمد لله .. للى عرفنا منها انها اتضربت فى

راسها جامد ودا كانه اثره واضح وهى حسست ان فى صدام وافكار

كتير بتجيلها وناس بتشوفها بتظهر قدامها وبتختفى وبعد كدة اغمى

عليها ... ودة نتيجة عن انها كانت فاقدة الذاكرة .

زين : ايوة فعلا .. هى وقعت جامد من على السلم ونزفت وفقدت

الذاكرة بس كان مؤقت .

الدكتورة : حصلها تشوش فيها.. وهى مع الخطبات دى اثرت

عليها.. كل اللى اقصدت انه الخطبات اللى كانت فى دماغها زى

ماليتها اثر سلب ليها نفع بردوا .

زين : يا عنى هى دلوقتى فاكرنى .
الدكتورة : حياتها رجعت طبيعیه جدا ... تقدر تدخلها .
(زين دخل جری علیها .. لقاها نايمه بتعيط) .
زين : لیلیان .. حببتی .
لیلیان : زين... شوفت اللى حصل .
زين : خلاص يا روى كان كابوس وانتهى .
لیلیان : انا شوفت كل حاجة من وقت ما وقعت على السلم .. لغايه
دلوقتى... شفت حياتى كلها .
زين : معلىش ياقلبى فترة وانتهت .
لیلیان : كنت خايفه .
زين قربها منه : يا روى انا هاحاسبهم على خوفك دة وضربهم
ليكى .. انا كانت روى بتتسحب منى لما عرفت انه خطفك ...
الحمد لله ان قدرت الحقاك .
لیلیان : سارة فين .
زين : مع مراد بيضمن عليها عند الدكتور .. والله كتر خيرها من
غيرها مكنتش اعرف اوصالك .
لیلیان : ليه عملت ايه .. انت ازاي قدرت توصلى .
زين قرب منها وهمس قدام شفایفها : لا دة موضوع يطول شرحه ..
سيبنى اشبع منك الاول .
لیلیان بكسوف : زين احنا فى المستشفى حد يدخل .
زين بهمس : تؤتؤ مش هابعد .. انا اصلا ما صدقت الذاكرة
ترجعلك ... انت تعبتى اعصابى وانتى مش فى وعيك .
لیلیان باستعباط: ليه عملت ايه .
زين : عملتى بلاوى .. بطللى كلام .. خلينى اشبع منك .
(زين باسها وقربها منها ودخلها بين ضلوعه وكان بيضغط عليها
وهى حست بخوفه مدت ايديها وحضنته) .
زين : بحبك .. بحبك اوى .
لیلیان : وانا كمان بحبك يا زينى .
(زين لما سمعت منها كلمه بحبك اتجنن اخيرا قالتها هو اه سمعها
منها قبل كدة بس وهى فاقدة الذاكرة واتمنى يسمعها وهى فى وعيها

قرب من شفايفها وباسها مرة بعنف ومرة برقه ومكنش عارف
يتنفس ونسى نفسه هما فين ... وهى كمان ماصدقت تبقا فى حضنه
.. حضنه اللى بيحسها بالامان واستسلمت هى كمان لمشاعرة
واحساسيه).

عند مراد وسارة

سارة قاعدة على السرير ومراد قدامها بيبصلها وهى اتكسف وحببت
تقطع السكوت ونظراته اللى بتوترها

سارة : خلاص كدة اطمنت عليا.

مراد : اممم

سارة : سيبنى بقا اروح لليليان اطمن عليها .

مراد بهدوء : جوزها معاها .

سارة : وايه يا عنى مش فاهمه فين المشكله فى كدة .

مراد : واحدة كانت مخطوفه.... وجوزها كان هايتجنن عليها ...

اكيد عاوز يطمن عليها بطريقته .

سارة بغباء : بطريقته ازاي. مش فاهمه .

مراد : اقولك ومتز عlish .

سارة بتسرع : اه قول وانا ها زع... ايه خلاص متقولش خلاص .

مراد : ههههه اتكسفتى هو انتى بتتكسفى .

سارة : استغفر الله العظيم ... ياخى بردوا انا كنت مستغرباك حنيه

وهدوء رجعت تانى لقواعدك سالم غانم .

مراد باستفزاز : مين سالم غانم دول قرابيك .

سارة : مراد بص اسكت .

مراد قام وقف: انا نازل اجبك اكل وحاجة تشربها

سارة : مش عاوزة ..شكرا مش جعانه.

مراد: مش بمزاجك .. خدى تليفونك اهو كلمى مامتك رنت كتير

وانا اضطرريت اقفله (سارة اتخضت وافكرت انه التليفون كان فى

صدرها وحطت ايديها على صدرها)

مراد فهمها وابتسم وقرب منها ونزل جسمه لمستواها : هههه
متخفيش انا وقح اه بس مش معاكى انتى .. قولتلك قبل كدة انتى
غيرهم كلهم .. هو اظاهر وقع منك والحمارة بيضربك وماخذش
باله .. الحراسه ادتهولى .

سارة : طب ابعد.

مراد قرب اكثر : ابعد ليه .

سارة : علشان انا مش زيهم يا مراد .. انت لسه قايل كدة .
مراد بعد عنها : طيب ابقى كلمى مامتك وبلاش تقوليلها انك
اتخطفتى علشان متقلقش اكثر... معلى اكدبى اى كدبه بيضه .
سارة : انا اصلا من ما وقت ماعرفتك وانا بقيت اكدب .

مراد وهو ساند على الباب : براحتك قوليلها كدة وجربى وان مش
منعتك عن ليليان مبقاش انا ... متطلعيش برة الاوضه هاجبك اكل
وجاى تانى ... سلام .

سارة فى سرها: سلام ياخويا .. وانا قولت هايتغير معايا وهاخاف
عليا ... للى فى فيه عمرة مايتغير ابدًا ما اتصل على الحجة ربنا
يستتر... بسم الله .

سارة : الو .

والدة سارة بزعيق: انتى فين يا زفته ... انا كنت هانزل ابلغ وادور
فى كل حته عليكى ... وقعتى قلبى .

سارة : اهدى يا ماما .. هاقولك.

والدة سارة : قولى.

سارة : انا فى اسكندريه .

والدة سارة : نهار اسود انتى سافرتى لوحداك .. ليه يا سارة.

سارة : احم كنت عاوزة ازور قبر رضوى وحشتتى .. لو كنت
قولتلك مكنتيش هاتوافقى .

والدة سارة هديت وحببت متضغطش عليها لانها عارفه قد ايه موت
رضوى مآثر فيها : بس انتى غلطتى انك روحتى لوحداك كنتى
قوليلى هاجاى معاكى ... وتليفونك كان مشغول ليه.

سارة : دى خاصيه فى التليفون كنت عاملها ... وانا مش لوحدى
معايا ليليان مسابتنيش ومعاها عربيه وسواق وهانيجى خلاص .

سارة : هيببيح ... الحمد لله تصدق كنت جعانه .
مراد : اه واضح فعلا كنتى هاتاكلينى كمان شويه .
سارة وهى بتشرب العصير: تعرف تسكت ... خلينى استمتع
بالعصير .

(مراد سكت وفضل يبصلها كتير ومرة واحدة قرب منها وشد
العصير منها وحطه جمبه وحاضنها جامد ودفن وشه فى رقبتها) .
سارة مصدومه : مراد ... ابعد مينفعش كدة .
مراد بيتكلم بصوت مبجوح : كنتى هاتضيعى منى زى ماهى
ضاعت .

سارة فهمت هو له عمل كدة : وادينى مضعتش ... متفضلش فى
ذكرها عايش .

مراد : كنت خايف عليكى حسيت بنفس الاحساس ..العجز
سارة فى اللحظة دى نسيت كل حاجة وضمته وعيطت : كنت
بتحبها .

مراد : معرفش .
سارة سكت وحببت تعيش اللحظة دى يمكن متكرررش تانى ... لسه
موت مراته حاجز ما بينهم .

عند بيت سارة
والدة سارة بتكلم اختها تطمئنها
والدة سارة : بس لما تيجلى هاشدها على مرووحها من غير
ماتعرفنى . .

خاله سارة : طيب براحه عليها بردوا
والدة سارة : طيب اقفلى اشوف مين بيرن الجرس ...شكله بتاع
المكواة

(راحت وفتحت وملقتش حد بس لقت ظرف كبير ومكتوب عليها
اسمها (مدام سعاد) استغربت واخذته وقفلت وراحت تفتحه لقت
فيه صور واتصدمت من اللى شافته صور . لبنتها وهى مع مراد
وكثير وفى اوضاع كتيرة ...ورقه مكتوب فيها).

(بنتك فى اسكندريه مع حبيبها مراد الالفى ... فاعل خير) .

روايه (عشق الزين) .

البارت الثانى والعشرون

فى الطريق من اسكندريه لقاهرة

ليليان بهمس : هههه خلاص بقا يا زين دى مكنتش غلطه
غلطتها...بوزك وحش.

زين بعصبيه مكتومه : انتى بتتكلمى معاه ليه اصلا .
ليليان بهمس : والله يا حبيبي كنت خايفه عليك ... كنت بظمن على
جرحك.

زين : هو انا كنت اشتكيت ... انا كان هالين عليا اقوم اولع فيه
بابتسامته الملزقه دى.

ليليان بهمس : يانهاااارى دة كله وعاوز تولع فيه .. الدكتور كان
ناقص يغمى عليه من نظراتك ...خلاص بقا وبعدين انت ازاي مبوز
وزعلان منى وواخذنى فى حضنك.

زين : انا زعل ادايق اخاصمك المهم انك متبعديش عن حضنى دة
مكانك واوعى تبعدى عنه.

ليليان بتنهيده : هو انت بتجيب كل مرة الكلام الحلو دة منين .
زين شاور على قلبه: بحبيبه من هنا ... الكلام دة بيبقا جوة هنا
ومبیطلعش الا ليكى .

ليليان حطت ايدها على جرحه وهمست : بيوجعك .
زين بنفس همسها: لا كان بيوجعنى .. بس دلوقتى خلاص.
ليليان : سامحنى ... انا السبب.

زين : او عى تقولى كدة تانى .. فداكى عمرى كله ... وبعدين بطللى
تبصيلى كدة انا اصلا مش قادر استحمل لغايه مانروح والله
انزل عم اكرم ونتمسك هنا بفضيحه.

سارة : ماما عرفت انى معاك وقالت اسمك مراد الالفى وبتقولى لو راجل خليه يطلع معاكى وعرفت انى كنت معاك فى اسكندريه .
مراد : وهى عرفت منين .

سارة : معرفش .

مراد: طيب يالا انا هاطلع معاكى .

سارة : تطلع فين انت مجنون ... لا طبعا خليك .

مراد: لا هاطلع انامش عيل علشان اهرب ... وبعدين مش انتى قولتى انك لما عرفتيني مبطلتيش كذب سيبينى اصلح بقا كل حاجة .
سارة بخوف : ربنا يستر..... انا حاسه ان فى حاجة غلط.

مراد : متخافيش يالا

فى قصر الباشا

الباشا : غلط والى غلط الى انت هببته انت كدة بتقولهم انا اهو وانا السبب فى اللى حصل .

على : يولعوا بجاز وسخ..... انا ميهمنيش حد .. المهم انفذ اللى فى دماغى و انتقم من سارة .

الباشا : يابنى متتعفش قلبى ... انا اصلا خايف عليك من زين وغضبه ... هايبقا مراد كمان .

على : جة الوقت اللى نلعب فيه على المكشوف .. ويانا ياهما .
الباشا : هاضيع كل حاجة .

على : بطل قلق انت بس ..وانا ماشى فى السليم.

الباشا : سليم ايه ... انت اصلا غلطت اكبر غلطه لما انتقمت من زين فى مراته .. وكمان غلطت لما كررتها مع مراد الالفى .

على: لا هو انا كدة انتقمت من زين ... خالص لسه التقييل جاى واره .. دى تعتبر قرصه ودين بس علشان يعرف ان اقدر اوصلها فى اى وقت .. واما بقا مراد الالفى مكنتش اقصد مراد بس هو جة فى

طريقى بقا حظه ... وبعدين مراد مبيحبهاش مراد هلاس .

الباشا : علشان اثبتلك انك غبى .. مراد الالفى رجع شغله ..عارف ياعنى ايه شغله ياعنى خلاص كدة مراد الهلاس اختفى .. وعارف

دا سببه ايه انه قلبه رجع تانى يعيش ويحب .. وعارف بيحب مين
سارررة ... وعارف ساارة مين ... سارة اللي علمت عليك زمان
بسبب بنت عمها اللي ماتت بسببك .. وانت بكل غباء رايح تبعت
صور لامها ياخي الله يخربيتك ويخربيت غشوميتك استنى بقا
ياحلو زيارة قريبه من زين الجارحى وقرصه وذن محترمه منه .
على : متخفش ماسكه من ايده اللي بتوجهه.
الباشا : عملت ايه تانى من ورايا ... وماسك ايه.
على: مش هاقول علشان لما اضربهم فى مقتل تبقا تفرح بيا احسن
من انك تقعد تبكت فيااا كدة... مع ان كل اللي بعمله علشان خاطرك

الباشا : لا مش علشان خاطرى... زين وانت بتكرهه من صغرك
علشان احسن واذكى منك فى كل حاجة وناجح وقدر يحقق كل
حاجة فى وقت قياسى اما مراد وسارة مش محتاج اقولك
العلامه اللي فى وشك موضحه كل حاجة .
على بغيط : انا مش هارد عليك ... علشان انت بس ابويا .
الباشا : لا ياخي محترم ... انت متقدرش ترد عليا علشان خايف
احرمك من كل حاجة الفلوس والشركات ... على انت مستحملنى
بالعافيه وبتتمنى موتى انهاردة قبل بكرة .
على ببرود : كويس انك عارف ... انا ماشى حرقت دمي .
الباشا : غبى فى ستين داهيه تاخذك.
(على مشى و طلع تليفونه واتصل على رعد اللي بينفذه كل اللي
هو علوزو)

على : الو

رعد : ايوا ياباشا تحت امرك .

على بغموض : نفذ اللي قولتلك عليه وانهاردة .

رعد : اعتبرة حصل .

عند سارة

سعاد: بجح انت ياخى طالع وبقلب جامد ومهمكش حاجة... ماهو العيب مش عليك .. العيب على المحترمه اللي ماشيه معاك .
مراد فى سره : استغفر الله العظيم شكل طوله اللسان وراثه فى ام العيله دى .

سارة : ماما حضرتك انا ممكن افه
(سعاد قطعت كلامها بقلم على وشها لدرجه ان ساره وقعت فى الارض ومراد انتفض جرى عليها يقومها) .
سعاد : تفهمينى ايه يا سافله يا قليله الادب يا خساره تربيتى فيكى ... شوفى سافلتك وصلت لفين وجايه تضحكى عليااااا وتكلمى كذب.
(سعاد رمت الصور فى وشهم ... ومراد اخذ الصور يشوفها اتصدم من الاوضاع وهما فى عربيته وكمال وهى نازله من شقه اسكندريه وهو مساندها بس ملعوب فيها بطريقه قذرة وصورهم فى المول.... ساره شافت الصور سكنت مقدرتش تتكلم هى غلظت من الاول انها كذبت وخبت وادى النتيجة).
سعاد : ايه ما تتكلموا انطقوا .. سكتوا ليه .

مراد: حضرتك حكمتى ونفذتى من غير ماتفهمنى ... الصور دى كذب وسهل اوى اخذك دلوقتى من ايدك لاي حد بتاع فوتوشوب والحقيقه هاتبان .. انا منكرش ان انا وساره كنا مع بعض فى كل الاماكن دى فعلا بس مش بالاعراض دى ولا بالطريقه دى .. بنت حضرتك محترمه ومتربيه وبنت اصول .
سعاد بز عيق : حتى لو متفبركه ... هى كذبت عليا وكانت بتخرج معاك من ورايا ... واخرهم انهارد .
مراد : ياست الكل فعلا كانت معايا بس الاوقات مختلفه والصدق اللى بتجمعنا .

سعاد : مهما تقولو وتبرروا انا خلاص فقدت الثقه فى بنتى .. اخص عليكى .

مراد بتسرع : طيب انا طالب ايديها منك ... انا عاوز اتجوزها .
سعاد بتهكم: ايه عاوز تستر عليها .
مراد بنرفزة : استغفر الله العظيم ... استر ايه ... بقولك بنتك مفيش فى ادبها.

سعاد بز عيق : طيب وانا بقولك انت لو اخر واحد فى الدنيا دى مش هاتتجوزها ... جوازكوا على جتتى... واتفضل امشى برة .
مراد : طيب انا ماشى... وهاتجوزها بردوا غصب عن عين اى حد.
(مراد مشى متترفز ورزح الباب وراة... ودة كله سارة حاطه وشها فى الارض مكسوفه من امها)
سعاد : واحد قليل الادب... سافل.
سارة : ماما انا اسفه.

سعاد : اخرسى... مسمعش صوتك ... ادخلى اوضتك واعملى فى حسابك فى اقرب وقت هنسافر لابوكى وانا معاكى ومفیش نزول مصر تانى ... حتى كليتك انسيها... غورى من وشى .

فى بيت الجارحى

ليليان : هو انت على طول قالع تيشترك كدة البسه تاخذ برد.
زين قرب منها واخدها فى حضنه : لا هو فى برد فعلا بس طول مانتى موجودة ببقا حران .
ليليان باستغراب: حران ! ليه وانا مالى بالعكس انا على طول سقعانه وايدى ورجلى تلج .
زين: فى حاجات صعب تتشرح يا حبيبتى.
ليليان : اممم ... طيب ممكن اتكلم معاك فى حاجة .
زين : هو دا وقته كلام .. انتى وحشانى .
ليليان : واحشك ايه يا زين انا تقريبا طول الوقت معاك .. حتى لما اتخطفت جبتنى بعدها بكام ساعه بس .
زين : اولاً انتى بتوحشينى فى كل وقت حتى وانتى نايمه ببقا نفسى اصحيكى اسمع صوتك وتقعدى كدة قدامى .. ثانياً انتى ناسيه انك فقدتى الذاكرة يا عنى كنت معايا بنص عقل .. انا ماصدقت رجعتك علشان اقولك كل حاجة نفسى فيها .
ليليان : لا بص براحه كدة عليا ... ابقا وزع كلامك الحلوة على مراحل فى اليوم انا قلبى بحسه هايخرج من مكانه .
زين : هههه حاضر مش هاتكلم... انا هاعمل .

ليليان بعدت شويه عنه : يا زين اهدى انا عاوزك فى حاجة مهمه .
زين : يا صبر ايوب .. قولى .
ليليان : بس اوعدنى انك تتفهم كلامى للاحر .
زين : ليليان قولى على طول .. انا مبكر هتش فى حياتى قد المقدمات .
ليليان : انت ناوى على ايه مع عمى ويوسف .
زين بنرفزة : متنطقيش اسم الكلب ده على لسانك تانى وانتى مالك اصلا بتسألى ليه .
ليليان : يا زين انا مالى ازاي ... الموضوع كله يخصنى ده عمى وده ابن عمى .
زين : لا ميخصكيش فى حاجة ... ايه خايفه عليهم .
ليليان بخوف : ايوة بس مش عليهم .. عليك انت وعليا انا كمان .. على حياتنا يا حبيبى .
زين : مالها حياتنا وايه اللى مخوفك .
ليليان : يا زين انت هاتنتقم منهم ... طب وبعدين هاتفضل دايرة الانتقام شغاله .
زين بغموض : وانتى مين قالك انها هاتفضل شغاله .. هاتنتهى للابد .
ليليان بخوف منه : يا زين متخوفنيش ... واوعى تعمل حاجة زى دى وتقتلهم .
زين بحدة : انا ممكن اقتل اى حد يفكر يبصلك .. مابالك بقى باللى خطفك وذاكى .
ليليان : لا متقولش قتل وكلام ده احنا اصغرر من اننا نقتل .. القتل دى حاجة كبيرة .. وعقابه كبير عند ربنا .. ارجوك اهدى متخليش شيطانك يغلبك .
زين : انتى عاوزة ايه يا ليليان ؟!
ليليان : عاوزك تسببهم فى حالهم ... واحنا فى حالنا هما خلاص عرفوا انا فين ومع مين ومتجوزة مين .. وهاخافوا يقربوا مننا تانى صدقنى ده عمى وانا عارفه كويس .
زين : طيب وده عمك وابن عمك هايخاف من ايه .
ليليان : ابن عمى ماشى مجنون بس فى حاجة ممكن تبعدنا عننا .

زين بهدوء: وياترى ايه هي ؟

ليليان : الفلوس... انا هاديهم جزء من مراثى علشان يهديوا ويبعدوا
عننا وكمان ها ادى عمى شاكرا وبكدة ابقا راضيتهم وابقا خلصت
منهم وانا اعيش معاك حياتى وانا مبسوطه وسعيدة ومبقاش خايفه
من حاجة .

زين : ولما انتى عاوزة تديهم جزء من ميراثك ... مش عملتى كدة
من الاول وليه تهربى وليه وجع القلب دة .

ليليان بزعل : بقا انا وجع قلب يا زين ... شكرا .. بس احب اقولك
انا مهربتش علشان الفلوس بالعكس انا عرضت عليهم ياخدو
ميراثى كله بس يسبولى بيت تيته الله يرحمها اعيش فيه بس هما
رفضوا وكانوا عاوزين يخلصوا منى و عاوزين يجوزونى لشيخ
عزت راجل قد جدى كبير ... مكنش قدامى الا حل واحد ان اهرب
والقدر وقعنى فى طريقك ... معلىش بقا على وجع القلب .
(زين شدها لحضنه .. ودخلها جوا ضلوعه لدرجه انها حسست ان
جسمها هايتكسر بين ايديه) .

زين بحنيه : مترعلىش يا حبيبتي انا مقصدتش الكلمه دى
وبعدين انتى لو فعلا وجع قلب... هايبقا احلى وجع قلب .. ليليان انا
كل يوم بحمد ربنا على انه رزقنى بيكى .. انتى حلم بعيد اوى
واتحقق ... افهمى كلامى انا كل اللى اقصدوا ان ابوكى كتب ميراثه
باسمك تيجى انتى وتوزعى على اعمامك ببقا حرام عليكى .
ليليان عيظت : مين قالك انه حرام .. بالعكس الصح اللى انا هاعمله
يا زين .. الفلوس دى بتاعت تيته الله يرحمها وهى حرمت اعمامى
منها وكتبتهم باسم بابا وطبعاً بابا عمل نفس اللى عملته وكتبهم
باسمى انا .. وهما الاتنين ميعرفوش انهم ولدوا حقد وكرة من ناحيه
اعمامى ليا وميعرفوش انا قد ايه هاتعب فى حياتى ... يا زين انا
اخر همى الفلوس.. انا كان نفسى فى ضهر وسند ليا والحمد لله
لقيتك ونفسى فى بيت وعيله وهانعمله مع بعض ... علشان خاطرى
لو بتحبينى ريحينى سيبهم لحال سبيلهم واديهم جزء وعمى شاكرا
جزء وناخذ تعهد عليهم انهم ينسوننا .

زين : خاطرك دة عندى بالدنيا كلها... حاضر يا ليليان هاريحك ...
بس يتعاقبوا الاول مش هاعديها كدة ... وخلي ميراثك زى ماهو.
ليليان : مش فاهمه ... انت هاتعمل ايه يا عنى لما ميراثى يفضل زى
ماهو .

زين : ريحى دماغك الحلوة دى... وهاعملك كل اللي فى نفسك .
ليليان : اوعدنى قتل لا .

زین بهدوء : او عدك ... يالا صالحينى بقا .

ليليان : اصالح ايه .. هو انا ز علتك !! .

زین : امم زعاتینی .. عمال افولك وحشتینی و انتی بترغی فی مواضیع وسایینی كدة .

ليان بخبت : انا سيبتك فين... وبعدين اليوم كله متعب وعاوزه انام.

زين : بصى هناك كدة على الترايزة دى هناك كوبايه لبن اهى ...
يا لا هاتيها اشربيها .

ليليان : ههههههههههه بجد انت رهيب.. انت رجعت تاني للعقاب .

زين : هههههههه هو انا مش قولتك ان العقاب هایتوسع المرادی
وهایقا شامل حاجات کثیر .. تعالی احکیک .

ليليان قربت منه وبدلع : امممم احكيلي .. عقابك اهون من اللبن .

زين : ماهو دلڪ دة هايوديني في ستين داهيه .

لایلیان بدلع : مش مشكله .. هاتبقا احلى داهيه .

زين : طيب انا اخر مرة قولتلك ان بحبك امتي .

ليليان : بقالك شويه صغنتتين مقولتهاش.

زين باسها : اخص عليا ... لا انا لازم اقولها قولا وفعلا ... بحبك .

لېليان : وانا کمان بھک اوی یا زین .

زين : معرفش لما بتقوليهما بتخليني حاسس بحاجات غريبه .

لیلیان :

(زين لسه هايقرب منها ويوسها لقي الباب خبط)

زین بنرفزة : مبین .

دادة سميحه : يابني معاش صحتك مراد تحت و عاوزك ضروري.

زین : طیب .

[illegible]

زین : بطلی ضحك ... ابقا انا متترفز وانتی بتضحكى الله
یخربیتک یا مراد ویخربیت اللى یعرفک .
لیلیان : ههههه طیب خد تیشترک اهو انت ازای نازل کده .
زین : والله لانزله کده علشان البجح ده يفهم انی متجوز ومیجیش
فی اوقات زی دی .

ليليان : هههههههههههههه اهدى بس عيب تنزل كدة .
زين : اسكتى انا حلفت خلاص هانزل كدة يا عنى هانزل كدة ..
ريحي انتى لغايه ما اجيلك بس متريحيش اوى .

مراد : ايه ياعم انت نازل قالع التيشرت ليه ماتستر نفسك
(زين واقف باصله بغيط ومش بيتكلم)

مراد : خلاص مش تستر نفسك ... فى مصيبيه حصلت .
زين : استر... قول خير .

مراد : فی حد بعت لام سارة صور لینا واحنا فی اوضاع مش تمام

زین : ازای ... و اوضاع ایه .

مراد : زين خلاصه الموضوع فى حد مراقبى وصورنا مع بعض
لما بوصلها ولما كنا فى المول واخرهم انهاردة فى اسكندريه
ولعيبين فى الصور فهمت .

زین : حد مین دة ویتجراً وיעمل کدة ازای .

مراد : هو مفيش غيرة .

زين : قصدك على الباشا.

مراد : اه يا زين نهايته على ايدى الحيوان .

زين : امممم متفلقش... هايتربي على كل اللي عمله .

مراد : انا مضایق امها بهدلت الدنيا وضربتها قدامی .

زین : حقها .

مراد: حق مین یاعم .. المفروض هی عارفه مربیه بنتها ازای.

زين : تمام بس الوضع مختلف فى صور وحضرتك موجود يا عنى فى علاقه بجد .

مراد: امها دى ايه لسانها طويل زى بنتها بالظبط ... وحلفت منا متجوزها .

زين باستغراب: وايه جاب سيرة الجواز.

مراد : انا طلبت ايديها لجواز .

زين بنرفزة : انت مجنون يا مراد يا عنى الست مدايقه من كذب بنتها وشايفه صور ليكوا وفى اوضاع زفت ... وتطلب ايديها لجواز .. وفى وقت زى دة.

مراد : اعمل ايه ... انا شوفت ان كدة صح افكرت هاديها ... طلعت عنيدة زى بنتها.

عند ليليان

(بتكلم سارة فى التليفون).

ليليان : يا حبيبتي اهدى .. انا معرفش حاجة انا لسه عارفه منك .

سارة بتعيط: هاموت يا ليليان ... انا غلطت وغلط كبير ... ماما

ز علانه منى اوى دى اول مرة تكلمنى كدة وتضربنى .

ليليان : اعذريها. يا حبيبتي ... معلىش انا السبب .. اظاهر ان فعلا

وجع قلب لكل اللى اعرفهم.

سارة : متقوليش كدة وانتى مالك انا اللى غلطت وكذبت .

ليليان : طيب اهدى وانا هاجيلك بكرة واتكلم معاها.

سارة : دى قالتلى اننا هانسافر دى ... تعالى يمكن اخر مرة اشوفك .

ليليان : لا انشاء الله مش هاتسافرى ومش هاتبعدى عنى .. مراد مش

هايسكت ويمنعكوا من السفر .

سارة بعصبيه : متجيبش سيرته .. الاستاذ طلب ايدى بطريقه زى

الزفت .

ليليان : معلىش تلاقيه مش عرف يتصرف ففكر ان كدة صح ..

بصى حاولى تنامى وانا بكرة هاجيلك وانشاء الله مامتك تهدى .

سارة : ماشى .

(ليليان قفلت مع سارة وفكرت انها تنزل تتكلم معاهم بس خايفه من رد فعل زين بس قررت انها تنزل وزى ماتيجى اخدت تيشرت له ونزلت).

زين بعصبيه : ياخى انا نفسى اقوم اضربك على اللى انت عملته .. مكنتش تطلع احسن يامراد احسن من الهبل دة .
(الباب خبط وكانت ليليان ودخلت مرعوبه من صوت زين وقررت انها تدخل فى الموضوع على طول).
ليليان : احم ازيك يا استاذ مراد .
مراد : تمام كويس
زين باصلها بحددة وساكت .
مراد : خد يا زين من مراتكجايبلك التيشرت تلبسه .
زيين : هاتى .

(زين اخدة منها ولبسه وهى فضلت واقفه وهو باصلها بحددة).
ليليان بتوتر : زين ... سارة اتصلت وحكتلى ومنهارة من اللى حصل .

زين : اممم منا عرفت .
ليليان : مامتها اصرت انهم هيسافروا فى اقرب وقت ومش هائر جمعوا تانى .
مراد بعصبيه : يخربيت قرارتهم السريعه .
زين : متلومش الا نفسك .. انت السبب .
مراد : ما خلاص بقا يا زين حاسبتها غلط .
ليليان لقت الجو متكهرب حبت تهدى الوضع : احم الموضوع بسيط .. انا ممكن يا زين اروحها بكرة واتكلم مع مامتها وافهمها كل حاجة .

مراد : اه والنبي اتكلمى باسلوبك الحلوة وامها هاتجيب وراه على طول .

زين : ياخى والله كل ما احاول اهدى انت تعصبنى تانى ... اطلعى فوق يا ليليان... وانت قوم امشى ختقتنى بما فيه الكفايه .
مراد : ماشى ياعم متزقش .. اشوفك فى الشركه .

(ليليان طلعت ومستنيه تاخذ نصيبيها من زعيقه وزين دخل بكل عصبية) .

زين : ليليان

ليليان بخوف : نعم .

زين : انا سمحتلك تنزلى والمتخلف دة تحت .

ليليان : اهدى محصلش حاجة لدة كله ... يا زين سارة منهاره وانا نزلت اقولك علشان نتصرف .

زين : متنزليش بردوا استنيني .

ليليان : خلاص بقا عديها .

زين : يالا ننام اليوم كله انضرب بسبب مراد الزفت .

ليليان : ماشى .. هاتسييتى اروح لمامتها .

زين : اما اشوف بكرة .

ليليان : ربنا يستر .. بتعك من كل حته .

صباحا

فى شرکه الجارحى

مراد : يا عنى ليليان قاعدة مع امها دلوقتى .

زين : اه انا وصلتها بنفسى .

مراد : طيب ربنا يهدى امها .

زين : ويهديك .

مراد : مالى ياعم مانا هادى اهو ... هاقوم اروح شغلى .

(سهيله خبطت ودخلت)

سهيله : زين باشا فى ظابط برة وعاوز يدخل .

(زين استغرب شاورلها تدخله) .

زين : ظابط ايه دة .

مراد : تلاقيه ظابط ايقاع ولا حاجة .

زين : يخربيت بروذك يامراد هاتموتنى قريب .

: السلام عليكم .

زين : وعليكم السلام... اتفضل خير .

: احم انا النقيب هيثم .. وجاى اقبط الى سيادة الرائد مراد الالفى .
مراد : نعم ... تقبض على مين ... انت مش عارف انت بتكلم مين
ولا ايه .

هیثم: عارف یافندم.. بس دی اوامر .

زین : تقبض علیہ بتمہ ایه.

هيثم : بتهمه قتل الانسه نورة صلاح الدين .

زين ومراد : ايه...نورة.

&&&&&&&&&&&&&&

البارت ۲۲

البارت الثالث والعشرون

في شركة الجارحي

: احم انا النقيب هيثم .. وجاى اقبض الى سيادة الرائد مراد الالفى .
مراد : نعم ... تقبض على مين ... انت مش عارف انت بتكلم مين
ولا ايه .

هیتھم: عارف یافندم.. بس دی اوامر .

زین : تقبض علیہ بآئمه ایه.

هَيْثُمْ : بَتَهْمَهُ قَتَلَ الْإِنْسَانَ نُورَةَ صَلَاحِ الدِّينِ .

زین و مراد : ایہ...نورۃ.

مراد : نورة مش دی الی بتشتغل هنا یا زین.

زین : اممم

هيثم : اتفضل معانا يا سيادة الرائد.

(مراد قعد مکانہ تانی)

مراد ببرود : هو انت فاکر ان ممکن انزل معاك واجای وتحقق
کمان تبقا بتعلم .

هيثم : حضرتك انا بنفذ القانون.

مراد بنفس برودة: قانون ايه انت معاك اذن نيابه معاك اذن من قيادتك علشان تقبض على واحد فى نفس مكانتى ... فين الادله اللى انت ماسكها عليا .

هيثم : انا مش محتاج اذن من حد علشان اقبض عليك ... وانت قتلت
والمفروض تنزل معانا بالذوق علشان منستخدمش القوة معاك
والادله هاتعرفها فى المكتب عندى واحنا بنحقق معاك .

مراد : امممم ههههههه قوه اه صح ... طب اقولاك شايف الاوضه
دى فيها كام حيطه .. نقى بقا انت اتخن حيطه واخبط راسك فيها .

هيثم شاور للعساكر: يبقا انت اللى اخترت ... خدوة
زين بحدّة : انت اتجننت ولا ايه واقسم بالله بتليفون واحد واشيلك
الرتب اللى على كتفك دى .

هيثم : زين باشا احنا بنفذ القانون .

زین بز عیق : قانون ایہ .

هَيْثَم : مراد الالفي مشتبه فيه بقتل نورة صلاح الدين .

زين : اديك قولك مشتبّه مش قتل ... وبعدين انت مجنون علشان
تقبض على ظابط مخابرات ... لما تحب تتكلم ابقا جيب حد اكبر
منك يتكلم ... انا مستنى تليفون من حد اكبر منك يبلغنى انه وجود
مراد مهم فى التحقيقات ووقتها هانروح ... يالا طرّقنا بقا .

(هَيْثَمْ مَشَى مَغْلُولٌ وَمَدَائِقُ مِنَ الْاِثْنَيْنِ وَطَلَعَ تَلِفُونُهُ وَاتَّصَلَ عَلَى حَدِّ).

هيثم بحدّة : انا علوز اسألك بس سؤال هو مراد الالفى رجع شغله.
: ههههه اه ليه .

هیثم : انت اتجنتت یا علی ... انت ناوی علی خراب بیٹی ... انت عارف مکانہ مراد الالفی ایه ورتبته ایه .

[illegible]

هَيْثَم : رُوحَتِ اقْبَضْ يَاخِي اَتَكْلَمُ بِاسْلُوبِ زَفْتِ وَزَيْنِ الْجَارِحِي دة
ايه صَدَقَ اللى قَالَ عَلَيْهِ غُول وَبِهْدَانِي وَمَشِيْتِ .

علی بضیق : یا عنی مقبضتش علیہ .

هيثم: لا طبعاً.. انا ممكن اروح فى سين وجيم لو عملت كدة.

علي : طيب روح انت مكتبك ... وانا هاصعد الموضوع .

هيثم : طيب

عند مراد وزين

زين بتفكير : قتل ... ونورة .. اممم وانت .
مراد : مفيش غيرة وعلى فكرة زودها اوى ولازم يتربى .
زين بغموض : على قصدك ...هى كانت اصلا على علاقه بيه ...
بس تمام اوى كدة هو زودها ومحتاج منى قرصه ودن محترمه
علشان يتربى .

مراد : زين هى ليليان هناك عند سارة صح .
زين : اه ليه فى ايه .

مراد : طب اتصل بيها وقولها لو حد جة وخط عليهم تصر انها
تفتح ولو لقت جواب او اى حاجة تاخذها هى .
زين : اשמعنا .

مراد : على مش غبى علشان يتهمنى بقتل نورة وهو عارف ان
هاخرج منها زى الشعرة من العجين هو عاوز يحصل بلبله فى
شغلى وفى مكان تانى .

زين : قصدك عند سارة طبعاً .

مراد : امممم زى مابعت الصور ...هو حب يكمل فاهم .
زين : هى مش قالت انه بيكرها ... طيب اللى بيكرة حد بيبقا عاوز
يأذيه وخلص بس مش يأذى اللى معاه .

مراد : هى قالت انه بيكرها وانا متأكد انه بيحبها وهى مأثرة معاها
وعاوز يبعدنا عن بعض بس عاوز يسوء سمعتى الحق بس
اتصل على ليليان الاول .

زين : طيب .

عند سارة

ليليان برقه : والله ياطنط هو دة كل اللى حصل ... انا مكذبتش
عليكى فى حرف واحد.

سعاد بتهيدة : مصدقاكى يا حبيبتي ... بس انا صعبان عليا نفسى
انها تخبى عليا حاجة زى دى ... يا ليليان انا طول عمرى مرببها
على الصراحه ومديها ثقه كامله فى كل حاجة ... ليه تكذب .. ليه .
ليليان : يا طنط اعذريها الفترة اللى انا فقدت الذاكرة فيها الكل كان
متوتر وهى اكيد كانت متوترة وبزيادة هى كذبت خوفا انك تمنعيها
عنى لانى عندى مشاكل زى ما حكتلك...واخرهم خطفى انا وهى .
سعاد : هى تعرف عنى كدة انا ممكن امنعها عن واحدة صاحببتها
بسبب حاجة ملهاش ذنب فيها ...ساره كانت وحيدة قبل ما تعرفك
وبعيدة عن كل الناس وملهاش حد بس لما عرفتك اتغيرت وبقت
واحدة تانيه وقتها انا لاحظت كدة عليها ودعيت تفضلوا مع بعض
.... بس انا عارفه بنتى كذبت ليه .

ليليان : ليه ؟

سعاد : علشان حبت.... حبت مراد الالفى .
ليليان : طيب والله مراد كمان بيحبها نظراته وافعاله بتقول كدة
صدقينى ... مراد شخص طيب ومحترم جدا ومالوش حد الا زين
وزين مالوش حد الا مراد هو بس اللى لسانه طويل شويه .
سعاد : وانا عند رأى لو اخر واحد مش هاتتجوزوا .
ليليان : ليه يا طنط .. ولا حضرتك من انصار اللى بنتى تحبه
متتجوزش وتتجوز واحد تانى .
سعاد : لا يا عنى لا مراد دة اخر واحد تفكر فيه .
ليليان : طيب سيبك من مراد دلوقتى...ممكن نناديها وتصالحك
وتتاسفلك علشان خاطرى حبيبتي مموته نفسها من العياط علشان
خاطرك .

سعاد : ناديها .

(ساره اصلا كانت واقفه وراة الباب بتسمع كلامهم واول ما امها
قالت ناديها فتحت الباب ودخلت جريت حضنت امها) .
سعاد : انتى بتتصنتى علينا .
ساره عيطت: والنبي ما تز على منى .. انا اسفه انا غلطت ومش
هاكذب تانى ابدًا .

سعاد : انا واثقه فيكى انك معملتيش حاجة غلط.... بس ليا ازعل من كذبك ده هو انا ام بتكهرب ولا بتضرب بالعكس انا سايبكى براحتك علشان انا عارفكى على ايه .

سارة : معلىش يا ماما فترة تعب ليليان وكمان كملت بخطفنا امبارح خلتنى مش عارفه افكر صح.

سعاد: خلاص اللى حصل حصل .. بس مراد الالفى تنسيه .

سارة : انتى عاوزة الصراحه ولا الكذب .

سعاد : هانكذب تانى .. الصراحه طبعاً.

سارة : مش هاقدر انسى يا ماما .

سعاد بصت ليليان : مش قولتلك يا ليليان حبتة .

ليليان : ههههههه الحب ولع فى الدرة .

سعاد : يبقا تسيبنى اربيه اصل انا مدايقه من طول له لسان .

سارة : لا فى دى عندك حق دوسى وبراحتك .

سعاد : الا قوليلى مين اللى بعت الصور دى وليه قاصد يعمل كده .

سارة : معرفش والله .

ليليان : طنط مراد ظابط فى المخابرات واكيد له اعداء ... سارة

مفيش حد بيكرها .

سارة : ههههه اه والنبي ده انا سكر وعسل اوى.

(تليفون ليليان رن وكان زين وهى استأذنت تتكلم برة فى الصاله) .

ليليان : الو .

زين : حبيبتي ... عامله ايه .

ليليان : كويسه الحمد لله ... ايه هو انا لحقت اوحشك .

زين : انتى على طول وحشانى ... عملتى ايه مع مامت سارة اوعى

يكون حد زعلك بالكلام .

ليليان : ههههه لا بالعكس الست ذوق جدا واتفهمت الموضوع .

زين : طيب كويس ... ياعنى خلاص كده .

ليليان : لا لسه قافله من ناحيه مراد شكله عكها جامد امبارح.

زين : مش مشكله .. ده كله هايعدى .. المهم كنت عاوز اقولك حاجة

ليليان: امممم.

زين : ليليان ركزي ونفذي اللي اقولك عليه ومتسألش ليه دلوقتي
... لو حد جة وخبط عليكو اتحججي باي حجه وافتحي انتي و لو
لقيتي ظرف او علبة خديها وخبياها بعيد عن ام سارة .
ليليان : ليه .

زين : هو انا مش قولت متقوليش ليه .
ليليان : حاضر بس هاتفهمني بليل .
زين : اوك. .. خلى بالك من نفسك .
ليليان : وانت كمان ... سلام .

فى مكان مهجور

(عاصم ويوسف مربوطين ومتبهدين ضرب) .
عاصم بتعب : اه هاموت واشرب .
يوسف : ابن الكلب والله منا سايبه .. هاقته .
عاصم : انت تخرس خالص ربنا يستر من اللي هايحصلنا ... دة
كله وحصل ولسه مجاش امال لما يجى .
يوسف : اموت واعرف .. عرف مكانا منين .
عاصم : احنا حاسبنا غلط .. الراجل دة مش سهل حد يلعب معاه .
يوسف : طيب والعمل .
عاصم : لما يجى سيبنى انا اتكلم وانت تخرس خالص .
يوسف : هايجي امتى بسلامته .
عاصم : الله اعلم المهم يجى اصل تعبت

فى شرکه الجارحى

زين : هي تمام يا عبد الرحمن متقلقش .
عبد الرحمن : عمى ويوسف مش هايجبوها لبر مش هايستكثم
غير الفلوس .
زين : متقلقش الموضوع هايخلص وينتهى للابد .

عبد الرحمن : احم بشمهندس زين هو ابويا كان معاهم.
زين : لا

عبد الرحمن بتهيئة : الحمد لله .. سلميلي على ليليان .
 زين : الله يسلمك وسلميلي على الحجة توحيدة وايمان .
 عبد الرحمن : يوصل ... هاسيبك انا علشان معطلكش .

زین : سلام

(مراد دخل وبيضك جامد).

مراد :

زین : بتضحك على ايه .

مراد : مش قولتلك على عاوز يعمل بابله ... الخبر انتشر فى الشركه ههههه انى قتلت نورة والكل مستغرب ليه مقبضوش عليا .

زین : وبتضحك !

مراد : اه ما اضحك.... اضحك يا زين لما تكون فاهم اللى قدامك
كويس .. على فكرة رئيس الجهاز كلمنى والموضوع وصلوا وطلب
منى اروح وانهى الموضوع ده .. انا هاروح بقا .

زین : استنی هاجای معاک .

مراد : هو انت هاتفضل لغايه امتي في ضهري يا زين .

زین : لغایه اخر نفس فیا.

مراد : ربنا يخليك ليا يا زينو لو كان ليا اخ مكنش هايعمل معايا كدة

زین : اعمل ایه بقا قدری الاسود فی الحياه ... یالا خلینا نروح ننهی المهزله دی.

في قسم الشرطه

هيثم : حضرتك زين باشا دة تحقيق رسمى مينفغش تحضرة .

زين : لا هاحضر شوف شغلك.

مراد : زين قوم انت متقلقش انا هاخلص الموضوع واجيالك .

زین : مراد

مراد : اسمعنى بس .. قوم انت خلص مشاوريك ... مفيش تحقيق
رسمى ولا حاجة .. حضرتته هايقول الادله وانا هاعلمه بيقا ظابط
ازاى ... قوم انت .

زين : طيب خليك انت هابقا اجاى اخذك.
(زين خرج وهيثم ارتبك من نظرات مراد وبدء يحس انه بيشك فيه
وحب يلطف الوضع)
هيثم : باشا احنا بنتأسف طبعاً.. بس عندنا شك ولأزم نتأكد... ياريت
تعذرنا.

مراد : قول اللى عندك.
هيثم : نورة علاقتك بيها ايه.
مراد : تؤتو قول الادله ... انا مبقولكش اسألنى .
هيثم : الادله ... لما سالنا فى الشركه قالو انك على علاقه بيها
وكممان بواب العمارة اللى هى ساكنه فيها شافك بتتردد على شقتها
كثير وبتفضل وقت كبير هناك وكممان هى كاتبه فى ورق عندها انها
بتكرهك علشان انت على علاقه بيها وهى حملت منك وانت هددتها
انها لازم تنزل الطفل ياما تقتلها وهى رفضت وانت قتلتها وبواب
العمارة قال انك كنت نازل يومها مرتبك وخايف جدا وبتجرى على
عربيتك ... و ادله البحث الجنائى لقوا ميداليه مكتوب عليها مراد
واقعه هناك فى شقه القتيله .

مراد : خلصت .
هيثم : ايوه اتفضل قول اللى عندك.
مراد : هاقولك اولاً انت غبى اوى علشان متأكد ان الادله دى كلها
غيبه وعلشان انت متأكد ان الادله دى كلها عبارة ان العيار اللى
ميصبش يدوش ... بس هارضيك وافهمك يمكن تكون اهل وماشى
وراة حد ومش فاهم حاجة
اول حاجة .. لما سالنا فى الشركه قالو انك على علاقه بيها ... سألت
مين ؟.

هيثم : انا هنا المحقق مش انت .
مراد بحدّة : رد سألت مين .
هيثم : ناس بتشتغل فى الشركه.

مراد : لا انت ظابط مباحث المفروض تقول اسماء ومراكزهم ايه فى الشرکه .

(هيثم سكت ومش عرف يرد) .

مراد : ههههههههه طيب بلاش دى نشوف دليل تانى البواب شافنى بتردد كثير ... هى العمارة دى فيها كاميرات .
هيثم : لا مفيهاش .

مراد : لا ياما انت بتكذب ياما انت مبتشفش شغلك كويس ... انا باتصال واحد قبل ما ادخلك عرفت عنوانها وسألت وقالوا فيه كاميرات... طيب انا متأكد ان انت عارف ان فى كاميرات بس هانقول انك كسلت تفرغها .. ماشى نقول كدة .. طيب هل انا المفروض ظابط بحقق اسلم بشهادة البواب طب ما البواب ممكن حد يقوله قول ان هيثم قاتلها وخذلك قرشين اهم وهو ولا يعرف هيثم ولا حاجة او ممكن يكون هو اللى قتلها بزقه من حد .
هيثم : لا البواب اتعرف عليك .

مراد : هو فين دة اللى اتعرف عليا انا مشوفتش حد ... طيب ياسيدى نفترض انك ورتوا صورتى وهو قال اه دة طيب ماهو ممكن نفس اللى الحد اللى اداله فلوس يقول بص صورته اهى و قول ان هو دة اللى طلع هنا كذا مرة دليل تانى انت قولت انك لقيت ورق بخط ايديها انى على علاقه بيها وحامل وحوار اهيل كدة .. الورق دة راح لخبير واتأكدت انه خطها مظنش لانها ميتة امبارح الساعة ٢ بليل متلحقوش تودوا الورق للخبير ...
هيثم : وانت ايه عرفك انها ميتة ٢ بليل .

مراد : ههههههههه بتتنسى بسرعه انا قولتلك قبل ما ادخل طلبت المحضر وجابوا وقريتوا واستفهمت على كام حاجة كدة بعلاقتى.. منهم الكاميرات والورق اللى هى كاتبه والطب الشرعى اللى لسه مطلعش تقريره وانت بكل بجاحه جاى تتهمنى انى قتلتها ... اه ثوانى انت قولت ان البواب شافنى مرتبك وخايف صح انت عارف انا بشتغل ايه .
هيثم : احم حضرتك رائد فى المخابرات .

مراد :وعارف يا عنى ايه ظابط فى المخابرات .. يا عنى انا بقتل بدم بارد مبخافش مبرتبكش هو انا اول مرة اقتل حد.
هيثم : طيب والميداليه اللى عليها اسمك .
مراد : تعرف انا مبكرهش فى حياتى قد الغباء او اللى قدامى يبقى غبى وعنيد .. انت اهل انا ممعش ميداليات باسمى اصلا واللى قتلها سهل يحطها بص ياله انت خنقتنى والله قووم نادى حد اكبر منك اتكلم معاه مش ناقص وجع دماغ.
هيثم ارتبك : خلاص ياباشا القضية هاتتحفظ ضد مجهول .
مراد : لا ... انا كلمت اللواء شريف يشيلوك من القضية دى وحد تانى اذكى يمسكها... ووصيت عليك تروح موسيقى الشرطه تطبل واره حد دة ... انت شاطر فى الحكايه دى .. وعلى فكرة انا اصريت اجيلك بنفسى علشان ادرك درس تفتكره عمرك كله ... اصل انا بموت وادى دروس .

فى قصر الباشا

الباشا : زين اهلا... شرفت
زين : طبعا انت مستغرب انا جايلك انت ليه .. ومروحتش لابنك .
الباشا : لا انت تيجى فى اى وقت وابنى تروحله فى اى وقت بس مش فاهم فى ايه .
زين :لا انت فاهم .. ابنك لعب فى عداد عمرة وبيكمل لعب وانا سايبه بمزاجى .. ابنك غلط غلطات كبيرة اوى وانا بحبه ولما بحب حد بحبه يغلط علشان لما اجاى احطه فى دماغى يتربى صح وميرجش يعيط زى النسوان .
الباشا : هو عمل ايه بس .
(زين قام من مكانه وقرب عليه ونزل بجسمه ناحيه الكرسي اللى قاعد عليه الباشا وهمس فى ودانه).
زين بهمس : اوع تكون فاكرا ان مشوفتش اللى عملته فى ابويا وامى زمان او تكون فاكرا ان كنت صغير مش هافتكرك ولا افكر كلامك ولا افكر ضحكك وابويا وامى بيولعوا فى العربيه ... تؤتو تبقى

ليليان : والله ماعرف زين اتصل وقالى ان لو جرس الباب رن افتح
انا واخاد اى ظرف ومامتك متشوفش هى مامتك فين
سارة : بتعمل الغدا ...طيب هاتى نفتحه .

ليليان : ممكن زين يزق.

سارة :ليليان دة جاى فى بيتنا زين مالوش دعوة ... هاتى بس .
(سارة اخدت الظرف وفتحته ولقت صور لنورة وهى مقتوله
ومعاها ورقه مكتوب فيها.)

: حبيب بنتك مراد الالفى قتل نورة اللى بتشتغل عنده علشان كان
علي علاقه بيها وهى حامل منه خاف من الفضيحه واقتلها وهو
محبوس دلوقتى ... فاعل الخير.

(ليليان شافت الصور انهارت من العياط وارتعشت من الخوف).
سارة بخوف : مين دى يا ليليان .

ليليان عيطت : دى نورة اللى زين جابها مكانى فى الشغل صاحبه
سهيله .

سارة : وايه علاقتها بمراد ... هو مراد قاتلها فعلا .. هى كانت
حامل منه.

ليليان : لا طبعا دة كذب ... مراد مش كدة او عى تكونى بتشكى فيه
اللى بيحب حد ميوصلش لمرحلة الشك ايدا .

سارة عيطت : طيب مين دة اللى بيعمل كدة فينا واشمعنا بيعت
صور لامى ومراد فعلا محبوس ... اتصلى على زين اطمن عليه .

فى قسم الشرطه

زين : يا عنى انت هنا قاعد بتاكل وبتشرب شاى وانا برة بغلى .

مراد : ايه يا عم جعان وهاموت لو مأكلتش .. انت كنت فين .

زين : كنت فى مشوار .

مراد : ايوا فين عند عم ليليان وابنه.

زين : لا دول ساييهم شويه يستوا على الاخر هو انا هاروحلهم كدة

بسهوله لازم يجيبوا اخرهم ... كنت بعمل الصح مع على وابوة

الباشا .

مراد : احبك وانت قاسى كدة .
زين : والله انك بارد .
(تليفون زين رن وكانت ليليان) .
زين : الو ... ايه دا مالك ياقلبي بتعيطى ليه .
ليليان بتعيط : زين فى ظرف جه وانا اخدته وفتحته انا وسارة .
زين : وفاتحه ليه يا ليليان انا قولتلك افتحيه .
ليليان عيظت : سارة اصرت .
زين :طيب اهدى يا حبيبتي .. فى ايه الظرف دة .
ليليان : فى صور لنورة اللى انت جابتها مكانى سكرتيرة مقتوله يا زين .
زين : طيب اهدى انا هاجيلك دلوقتى .. متخافيش من حاجة .
ليليان : هو مراد معاك .
زين : اه معايا ليه .
ليليان : هو محبوس فعلا .. هو فعلا اللى قاتلها .
زين : لا طبعا ... زى القرد قدامى اهو .
ليليان : طيب سارة عاوزة تظمن عليه .
زين : خد التليفون .. سارة عاوزة تظمن عليك .
مراد : هات الو
سارة عيظت : مراد
مراد : عيونه .
سارة : انت اللى قتلتها .
مراد : وقشرتها وكلتها هههههههه
سارة : هههه انا بتكلم جد انت محبوس .
مراد : اه وبيعذبونى وبيكبوة الشاى السخن على رجلي .
زين : هههههههه والله انك بارد .
سارة سمعت زين : والله زين عنده حق ... انت ايه ياخى متعرفش
تتكلم جد .
مراد : لا مبعرفش المهم امك اخبارها ايه لسه حريقه زى ماهى .
سارة : اتكلم على امى باسلوب احسن من كدة .

مراد : الصراحة امك مستفزة اوى .

ساره : مر انا هاقفل

مراد: اقفلى بس هاقولك حاجة انا هاتجوزك غصب عنها ..

Take care beby

زين : عنيف انت اوى فى حبك ايه الاسلوب الزفت دة

مراد : ههههه الله ايه ياعم انت مركز معايا ليه .

زین : مرکز ایه یا اہل انت واقف فی وشى وبتکلم .

مراد : ههههههههه عادی ... المهم قولی ایه الظرف الیی اتبعت .

زين : صور لنورة وهي مقتوله .

مراد : یابن ال.....

زین : اهدی بس علیا هو کدخد صدمه لسه التانیه جای وراها

عَلشان بيقا يفكر يجي جنبك تانى .

مراد : خد الظرف من ايليان واحرقه مش لازم يوصل لتحقيقات ...

سارة هاتروح في سين وجيم وامها هاتحف طلاق تلاته ماهي

مجوز هالی .

زین : ههههههه امها ها تحلف ايه يا مراد .

مراد : طلاق ثلاثه .

زين : بيئه انت ... المهم يالا نروح علشان اجيب ليليان .

مراد : ماتاخذنی عندکوا و غدونی انا جعان .

زین : واللہ یا مراد ان لمحتک جای عندی فی البیت لاموتک .

مراد : مش جای یاعم دہ حتی اکلکو وحش .

زین : طیب یالا انجز.

عند سارة وليان

ساره : مبيعرفش يقول كلمتين على بعض جد .

ليبيان كانت باصه في التليفون: ههههههه معلى... على فكرة زين

باعث مسح وبيقولی اجیب الصور .

سارة : طيب لميهم لغايه ما اشوف مين بيرن الجرس.

ليليان : طيب

(لیلیان لمت الصور والورقه وحطتهم فی الظرف وخبته فی شنتطه وسارة راحت تفتح الباب وتفاجئت باللی واقف قدامها).

: ازيك يا ساره .. وحشتينى

&&&&&&&&&&

روایه (عشق الزین)

البارت الرابع و العشرون

ازيك يا سارة .. وحشتيني .

سارة : باااااااا وحتتنتنى اوى .

عبد الله (والد سارة) : انتی الی وحشتینی اوی یا روحی .

: او عى يابابا كفايه سلامت عاوز ادخل .

ساره : سااا امر وحشتنى اخيرا نزلت ياخويا وشوفناك .

سامر : انتی کمان وحشتنی اوی یاختی .

(والدة سارة جت على الصوت وكمان ليليان).

سعاد بفرحه : عبد الله انت جيبييت وحشتنی اوی .. وکمان جبت

سامر.

سامر : وحشتینی اوی یاما ما ... احم مش تعرفونا مین القمر دی .

ساره: دى ليليان الجارحى انتيمتى يابابا.

عبد الله : اهلا يا بنتی .

ليليان : اهلا بـيك يا عمو..... حمد لله على سلامتكو .

سامر همس لسارة : ايه البت دى يخربيتها عليها جوز عيون يقتلو

ای حد.

سارة ضغطت على ايدة : اتلم هو الداء الاسود دة لسه فيك .

سامر بخت : لا تووووبت وشکلی هاتجوز قریب.

سارة: طيب ياخويا بركة .

(لِيلِيَانِ حَسَتْ أَنَّهُمْ بَيَّتَكُمُوا عَلَيْهَا وَاتَّكَسَفَتْ مِنْ نَظَرَاتِ سَامِرٍ لَيْهَا

وما صدقت زين اتصل وقامت تستأذن).

ليليان : عن اذنكوا بقايا جماعه .. لازم اروح .. اتشرفت بمعرفتك

يا اعمو .

سامر : عمو بس .
ليليان بكسوف : لا وحضرتك كمان .
سعاد : اقعدى يابنتى اتغدى معانا.
ليليان : معلىش والله يا طنط مرة تانيه... زين تحت ولازم انزل .
سعاد: ماشى يابنتى .
سارة : تعالى هاوصلك لغايه الباب .
سامر بهمس : ماما .
سعاد : ايه يا واد .
سامر : مين زين دة .
سعاد : زين الجارحى ج...
(تليفون سامر رن وقطع كلامه والدته)
سامر : خلاص يا ماما عرفت... هاقوم ارد على التليفون .

فى العربيه

زين : وحشتينى اوى يا قلبى.
(ليليان ماصدقت شافته استخبت فى حضنه تطلع الضغط اللى كان عليها من بدايه كلامها مع والده سارة وكمان صور قتل نورة وفى الاخر نظرات سامر).
ليليان بهمس: وانت كمان وحشتنى اوى .
زين : مال صوتك فى حاجة غريبه ليه .
(ليليان طلعت الظرف وادته لزين .. وزين فاتح وشاف الصور وقلبه واجعه انها شافت صور بالمنظر دة ومكنش بتمنى انها تتعرض لموقف زى دة).
زين : معلىش متزعلىش انا اللى حظيتك فى موقف زى دة .
ليليان عيظت : مش زعلانك منك بس زعلانك عليها مكنتش تستاهل تموت بالمنظر دة .
زين اتنهذ : طيبه اوى انتى يا ليليان ... تعرفى انها السبب فى وقعتك من سلم الشركه .
ليليان : لا يا زين متظلمهاش محدش وقعنى انا اللى وقعت لوحدى.

زين : احسن خليه يتربى .

فى مبنى المخبرات

: مراد باشا فى واحد اسمه هيثم عاوز حضرتك .

مراد بخبث : دخله .

(هيثم دخل ولقاه مراد حاطط رجل على رجل وكانه عارف انه جاى) .

مراد : تعال يا هيثم اقعد .

هيثم : انا متشكر ياباشا انك رضيت تقابلنى .

مراد : ومرضاش ليه يا هيثم ... انت ليك معزة خاصه عندى .

هيثم : مراد باشا انت فعلا وصيتهم يعاقبونى و ينقلونى موسيقى الشرطه .. ياباشا انا عارف ان غلطت ان قدمت ادله كلها غلط

واندفعت بس ياعنى مستاهلش العقاب القاسى دة .

مراد : هههه لا تستاهله ... وتستاهل اكثر من كدة كمان .

هيثم : ليه ؟

مراد : علشان مينفعش تكون ظابط محترم وفى مكانتك دى وتتملى

من حد وتمشى وراة وانت مغمض عينك دة فى حد ذاته غلط .

هيثم بلع ريقه بالعافيه : وراة حد مين .. مش فاهم.

مراد : على الباشا .

هيثم : احم على الباشا مين ؟!

مراد : تؤتو كدة غلط ... ياهيثم يا حبيبى ابقى اعرف انت بتكلم مين

الاول دة انا سامع بودانى مكالمتك له .

هيثم : مكالمه ايه !

مراد : اللى انت بتز عقله فيها علشان هو السبب فى كل اللى حصل

وتقريبا كنت بتلوم نفسك انك مشيت وراة بس ياترى على الباشا

ماسك عليك ايه ياترى ياهيثووم .

هيثم : مش ماسك حاجة عليا .

مراد : لا ماسك عليك مش انت تقريبا متورط فى تهريب اثار .

هيثم اتوتر : اثار !

مراد : موطينه صوتك ليه .. هي امك جمبك .
سارة : توتو انا لوحدي بس بابا جة هو وسامر .
مراد : سامر مين .
سارة : اخويا .
مراد:اه وابوكى جة ليه .
سارة :وانا ايش عرفنى مايجى .. هاقول لابويا جاي ليه .
مراد : طيب قوليلي هو ابوكى لسانه طويل زى امك ولا ظروفه ايه.
سارة : مراد اتلم .. دى ماما .
مراد : ايه يا ماما يا عنى .. اعملك ايه ... ما امك حريقه الصراحه .
سارة بغيط : يابنى متكلمش على امى كدة .
مراد : طيب ابوكى ظروفه ايه .
سارة : مش فاهمه ظروفه فى ايه .
مراد : انتى هاتستعبطى يا سوسو... قصدى حراق زى امك كدة وهايرفض جوازنا .
سارة: استغفر الله ... والله يا مراد لو مالميت لسانك على امى انت حر ... وبعدين انت عاوز تتجوزنى ليه ... خلاص وفر عروضك ... ماما خلاص رضيت عنى .
مراد بغيط: عروووووض ماشى ماالشى يا سارة ..اقفلى خنفتينى .
سارة : سلام
(سارة قفلت معاه ولقت ماهى عماله تتصل) .
سارة : الو يا ماهى عاوزة ايه ؟ .
ماهى : مبترديش ليه ... مانتى كنتى انتظار دلوقتى .
سارة : اوووووف عاوزة ايه اخلصى ... مش جايه معاكى المول انا.... انتى بت باردة وانا مش بطيقك .
ماهى : مش تطقينى براحتك ... انا عاوزكى معايا معزومه على حفله بليل وماما مش راضيه الا لما تيجى خايفه عليا..... عاوزة البودى جارد معايا.
سارة : انا بودى جارد يا معفنه .

ماهى : اه وياالا اجهزى على ٩ بليل ... ابقى البسى حاجة حلوة
بس... سلام

سارة: ماشى يا ماهى الكلب اما وريتك مبقاش انا .

فى بيت الجارحى

ليليان : بتعملى ايه يا دادة .

دادة سميحه : بعمل الغدا يا ست البنات .

ليليان : يوووة الاكل دة وحش اوى... بطنى بتوجعنى منه .

دادة سميحه : يا حبيبتي زين عايش عمرة كله على الاكل الصحى

ومانع الاكل زى المحاشى والمكروونات والذى منه .

ليليان : بس انا نفسى فى مكرونه بالباشمل وبانيه .. اوعى ما

اعملهم .

دادة سميحه : لا يابنتى استأذنى زين .

ليليان : استأذن ايه يا دادة هو علشان عاوزة اعمل اكل بحبه لازم

اخاد الاذن من زين ... زين ايه دخله اصلا .

دادة سميحه بهدوء: مفيش حاجة بتحصل فى البيت الا لما ناخذ رأيـه

الاول حتى فى الاكل .. هو شخص بيحب النظام بيعشقه قد عنيه

وشخص عملى جدا ... اسمعى كلامى روحى واستأذنى .

ليليان : طيب ... هو فى مكتبه .

دادة سميحه : لا هو بيلعب رياضـه فوق .

(ليليان راحتله ودخلت ووقفت على الباب وكان هو بيلعب ومندمج

ومحسش بوجودها.. وهى وقفت وسرحت فيه وتقريبا نسيت هى

كانت جايه ليه وافتكرت هو بيقولها انها حلم بعيد و اتحقق وحست لا

المفروض يعكس الكلام لانه هو اللى حلم بعيد و اتحقق وبقى بين

ايديها وفضلت مبتسمه بتتفرج عليه وهو حس بوجودها من ريحتها

اللى ملت المكان

....ريحتها اللى بتجننه).

زين : هاتقفى كتير يا لى لى تتفرجى عليا .

ليليان انتهبت لنبرة صوته اللى بتعشقها : بتقول ايه ؟.

زين : بقول سرحانه فى ايه .
(ليليان مشيت وراحت لعنده وهوقاعدها على رجله خلاص هو بقا مدمن يقعدھا كدة).
ليليان : انا مش سرحانه انا شوفتك مندمج قولت اسيبك براحتك .
زين : والله هههههههه.. لا انتى حضرتك كنتى سرحانه وكمان مبتسمه .
ليليان : امم مبسوطه بيك .
زين : وياترى مبسوطه ليه .
ليليان : مبسوطه علشان جوزى مش بكرش ومربى عضلات وكدة ياعنى هههههه .
زين : هههههههه يا شيخه ... قوللى جايه ليه .
ليليان : هو انا ممنوع اجاى .
زين : ياخبر ممنوعه ايه بس... دة البيت وصاحب البيت تحت امرك .
ليليان : اممم لما دة كله تحت امرى ... امال ليه هما مانعنى تحت ان اعمل غدا .
زين باستغراب : مين مانعك ؟! .
ليليان : دادة سميحه قالتلى ممنوع اعمل الاكل اللى بحبه ... حضرتك مانع الاكل دة فى البيت .
زين : اكل ايه ؟! .
ليليان : عاوزة اعمل مكرونة بالباشمل وبانيه .
زين : انتى ليكى فى الاكل دة .
ليليان : اه طبعا امال انت ليك فى ايه يا زين .
زين : معرفش انا طول عمرى متعود على الاكل الصحى مباحش الاكل دة حتى لما كانت عايشه معايا عودتنى على ان الاكل يكون صحى .
ليليان : لا بقا حضرتك من هنا ورايح امور البيت تخصنى وحضرتك مالکش دعوة وهاعمل انا الغدا .
زين : امال ليا دعوة بايه ؟ .
ليليان بمكر : امم ليك دعوة بيا انفع .

فى قصر الباشا

الباشا : الزفت دة ماله .

رعد : على بيه محبوس فى شرم.

الباشا : ايه محبووووس ليه ؟!.

رعد : احم فى قضيه ادا ب .

الباشا : يانهار اسود ... يا خراب بيتك يا حمدى الله يخر بيتك يا على

... لو الصحافه شمت خبر هانروح فى داهيه .

(تليفون الباشا رن)

الباشا : الو فى ايه .

السكرتيرة : حضرتك لازم تيجى الشركه فى مصيبه تانيه.

الباشا : هو انا هاستنى لما اجاى ... اخلصى قولى فى ايه .

السكرتيرة : فيه خبر نزل على نت ان على باشا ممسوك فى قضيه

اداب وصورته وهو مقبوض عليه نازله على النت واسهم الشركه

فى النازل .

الباشا : اقفلى واعرفلى مين صاحب الموقع اللى نزل كدة .

رعد : خير ياباشا .

الباشا : زين الجارحى سن سكاكينه علينا اللى خايف منه بدء

يحصل .

رعد : ياباشا ياما قولتلك بلاش زين الجارحى دة راجل مش سهل

... وقولتلك بلاش على بيه يدخل فى الانتقام .

الباشا : ياريتنى سمعت كلامك يارعد على دخل بغباء انا كنت

منفذ الخطه وهو كان هايمشى عليها زى ما انا قايله بس اتعامل من

دماغه ... وادى دماغه وقعتنا ولسه زين الجارحى مش هايسكت .

رعد : طيب والعمل ؟.

الباشا : روحلو وخذ محامين معاك وطلعه ادفع اى حاجة وطلعه

منها .. وانا هاعرف مين اللى نشر الخبر دة واحاول لمه واحاول

اروح لزين الجارحى اتكلم معاه مع انى مكنتش عاوز اوصل لكدة

ابدا .

رعد : وتروحله ليه ياباشا .. انشاء الله هانطلع على بيه منها .
الباشا : هو انت فاكرا ان زين كدة خلاص مش هaintقم منى تانى ...
تبقا اهبل هو كدة بياخد بحق صاحبه مراد .. لسه حق مراته ولسه
حقه منى .. روح يارعد روح انت .

فى بيت الجارحى

زين : تسلم ايديك الاكل كان حلو اوى .
ليليان : بالهنا يا زينى .
زين : ايه بقا زينى دى انا اسمى زين .
ليليان : تؤتؤ انا اقولك يا زينى علشان انت زينى انا وبس.
زين : قولى اللى تقولىلى .. بس اوعى تقولىها قدام مراد اصله
فضيحه .
ليليان : هههههه يا حرررام والله عسل وكلكوا فاهمينه غلط.
زين بحددة : ليليان ايه عسل دى حافظى على كلامك.
ليليان : ياخرابى يا زين منك خلاص بتلقب فى ثانيه ممكن اسال
سؤال .
زين : قولى .
ليليان : عملت ايه فى موضوع عمى .
زين : لسه ومتسألش فيه تانى بدام هانفذك اللى انتى علوزة بيقا
خلاص انا لما بقول كلمه لايمكن ارجع فيها ابدًا .

عند سارة

سعاد : ايش ايش ايه الحلاوة يا سارة .
سارة : هههههههه ايه رايك .
سعاد : اول مرة اشوفك لابسه كدة وحاطه مكياج كمان.
سارة : علشان بنت اختك ماهى بتتحدانى ... قال ايه البسى حلو ...
انا هاورىها انا مين .
سعاد : الله يخيبك بتحطى عقلك بعقل عيله .

سارة : دى عيله دى اسكتى والنبي يا ماما دة انا الى عيله.. المهم
انا نازله بقا اصلها بقالها ربع ساعه تحت بترن وانا مطنشها علشان
تتعلم الادب .

سعاد : متأخرش لو هاتتأخرى كلمى سامر يجيبك .
سارة: اوك

(سارة نزلت ولقت ماهى تقريبا هاتولع منها واتغاضت اكر بعد لما
شافت سارة لابسه ايه) .
ماهى : ايه دا انتى الى لابسه دة انتى اول مرة تلبسى كدة وتحطى
ميكب .

سارة : علشان تتعلمى الادب ومتحدنيش يالا وقفى تاكسى خلينا
نخلص من المشوار المقرف دة .
(وقفوا فعلا تاكسى وركبو لكن ماهى فى نص الطريق واصرت
انهم ينزلوا)

سارة : ممكن افهم ليه نزلتينا فى الطريق .
ماهى : استنى فى حد مستنياه جاى .
سارة : يادى النيله يابنتى احنا بنتين واقفين فى شارع ضلمه وفى
وقت زى دة الناس هاتفهمنا غلط .
ماهى : خلاص بطلى كلام .. اهوجة
(سارة بتلف وراها شافت عربيه مراد بتركن وهو نازل منها وجاى
مبتسم) .

مراد : ازيك ياماهاى ايه القمر دة

ماهى : ميرسى مراد كلك زوق .

سارة : انتوا بتستهبلوا .

مراد همس لماهى : ماهى روحى على العربيه واركبى لغايه ما
اقنع بنت خالتك علشان متبوظش الليله .
ماهى بدلع : اوك .

(ماهى مشيت ومراد طلع منديل من جيبه)

مراد بهدوء: خدى المنديل امسحى القرف دة .

سارة : قرف ! .. وانت مالك .

مراد : امسحيه اصل والله يا سارة هامسحه انا بطريقتى .

سارة : مش هامسح حاجة يا مراد واقولك والله منا جايه معاك انت والسنيرة بتاعتك فى حته سلام.
مراد : سنيرة ايه وهبل ايه ... انا اصلا عامل دة كله علشانك انتى

سارة عيطت : اه صح بدليل تتصل تعزمها على حفله واول ما تشوفها تقولها ايه الحلاوة دى وهى اصلا مأفورة وانا متقوليش اى حاجة ولما تفكر تقولى تقولى امسحى القرف دة .. انا قرف يا مراد .
مراد : انتى هبله ... هى تحط وتلبس وانا مالى ... لكن انا مالى بيكى انتى.

(سارة عيطت وسكتت وودت وشها الناحيه الثانيه وهو بص على ماهى لقاها مشغوله فى التليفون قرب منها ومسح دموعها بالمنديل براحه ومسح الروح الى جننه اول ما شافه وهى حبست انفاسها من قربيه ولمسه ايدة على وشها وحاولت تتماسك علشان متقش مدت ايديها بعفويه ومسكت فى ايدة الثانيه وهو مستمر بعذابها ولمسته الى بتاخذها دنيا تانيه).
مراد بهمس: اهو يا ستى مكنتيش عاوزة تمسحى الميكب انا مسحته كلها .. دة انتى كدة قمر .
سارة : ها ؟.

مراد : ها ؟... هههههههه انتى حالتك حاله.

سارة بغيط : والله انك بارد .

مراد : عارف .

سارة : قول للبت دى تنزل من قدام علشان اركب انا.

مراد: ههههه عاوزة تركبى جنبى.

سارة : مراد قولها علشان مامسكش فيها.

مراد : طيب يالا .

(مراد فعلا طلب من ماهى تنزل وخوفها بان سواقته سريعه وهى هتخاف وسارة ركبت جنبه وكل شويه يتعمد يلمس ايديها وهى ترتبك وتبصله بحدة علشان يسكت وهو مستمع جدا بنظراتها وتوترها).

مراد : وصلنا نزلنا .

سارة : ايه دة nightclub.

مراد : اه عيد ميلاد بنت لواء عندى فى الجهاز هنا يلا انزلوا .

سارة : وبتعمل عيد ميلادها هنا ... وابوها عادى .

مراد : ابوها جوة يابنتى ... الدنيا حلوة اوى بس انتى اللى خاييه .

ماهى: قصدك قفل ... اصل سارة اول مرة تسهر فى اماكن زى دى هههههههههههه.

سارة : استغفر الله العظيم بقولك سيبك منى علشان منكش عليكى .

مراد : يالا ندخل وقفنا مش لطيفه.

(جم يدخلوا مراد شد سارة ومشها جنبه).

ماهى : بقولك يا مراد ماتيجى نرقص... الجو هنا تحفه .

سارة : ماتلمى نفسك بقا يا زفته انتى.

مراد : روحى انتى وانا هاجى وراكى اقعد بس بنت خالتك..واسلم على الناس واجيلك .

ماهى وهى ماشيه : اوك هاروح انا .

سارة بسخريه: لا تقعدنى ايه هو انا عيله هاقعد انا متخافش روح هز براحتك.

مراد : ههههههههههههه هاتموتى من الغيرة يا سوسو .

سارة : ولا هاموت ولا حاجة .

: ايه دة مراد انت جيت طيب متسلمش عليا وانا صاحبه عيد ميلاد .

مراد : انسه لارا ازيك .. كل سنه وانتى طيبه ... اتفضلى هديتك اهى .

لارا واتعمدت تتجاهل سارة: كلك زوق يا مراد بجد انت جنتل مان تعال ماعرفك على اصحابى وبابى عاوز يشوفك

مراد همس لسارة : راجعلك .

سارة فى سرها: اووووف ياريتنى ما جيت ايه الخنقه دى... كل البنات عنيهم عليه وهو مش مقصر مبيز علش حد.

: يالهى سارة سرسورة هنا .

سارة : ايه دة مهاب ... وحشتنى يابن الايه .

مهاب شدها لحضنه : تعالى فى حضنى وحشتينى اوى يا قلب مهاب .

(دۀ کله و مراد متابعهم و اول ما شافها بتحضنه عفاريت الدنيا جت قدام وشه).

مراد : سسسسارة .

سارة اتخذت بعدت عن مهاب: مراد

فی بیت الجارحی

فی مکتبه

(زين بيتكلم مع حد على التليفون).

**زین : ههههههه جایی اربع محامین لدرجاتی ههههه ییقایا بلنی لو
طلع منها .**

: دا هاي موت انا صورتو وبعث الصورة للابوة زى ما طلبت .

زین : هههه برافو ومکتبتش حاجة عليهم.

: لا طبعاً كتبت مع تحيات (زين الجاااارحى).

زین :تمام ... لو فی جدید بلغنی اول باول ... یا لا روح انت شوف
شغلك .

(زين قفل التليفون وركز فى الورق اللى قدامه وفجأ سمع صوت دبه فى الارض. قام يشوف فى ايه ... اتصدم لما شاف ليليان مرميه فى الارض مغمى عليها).

زي: ليبيليبیان

&&&&&&&&&&&&&&

البارت ٢٤ خلص

یاتی مین مهاب ؟.

ویاتری لیلیان هایکون مالها؟

ويأتري زين هايسكت كدة ولا هايكمل انتقام في علي ابوة؟.

البارت الخامس والعشرون

فِي بَيْتِ الْجَارِحِي

(زين قفل التليفون وركز فى الورق الى قدامه وفجأ سمع صوت دبه فى الارض. قام يشوف فى ايه ... اتصدم لما شاف ليليان مرميه فى الارض مغمى عليها).

زي: ليبيلايبييان... ليليان حبيتي دادة سميحه .

(داده سمیحه جت تجری علی صوته العالی).

دادة سمیحه : ایوا یابنی یالھوی مالھا لیلیان.

زين شالها : مش عارف اتصلي على المستشفى بيعتوا دكتور ه حالا

عند مراد و سارة

ساره : مراد .

مراد شدها من حُضن مهاب بعصبيه : حسابك معايا بعدین.

مهاب : حساب مین یا جدع انت ازای تشدها کده .

مراد : وانت مالك ياروح امك.

مہاب : انا روح امی!! ... طیب انا ارواح امی فعلا تعالیٰ بقا اوریک
روح امہ ہایعمل ایہ فیک۔

(مراد زق سارة بعيد واتخا نك هو ومهاب ورغم ان مهاب في نفس

جسم مراد ولیاقتہ لان مراد خبرتہ اعلیٰ وقدر یتغلب علیہ وطلع

سکینه صغیره و عورو بیها فی دراعه) .

مراد : سوری بقایا روح امک... مراد الالفی لما بیضرب حد لازم

يعلم عليه واديك اخدت الشرف اهو .

(الكل وقف يتفرج ومحدث قادر يدخل بينهم وسارة واقفه تعيط

ومش عارفه تعمل ايه ومنظر مراد خوفها وخوفها اكثر لما سحبها

وراة وخرج من المكان كله).

سارة : مراد ممكن تهدي انا هافهمك كل حاجة .
مراد بغضب : اخرسى .
سارة وقفت مراد : مراد اهدى والله انا معملتش حاجة غلط .
مراد بصوت عالى لدرجه انه فزعها : لا غلط... وقولتلك اسكتى .
مهاب خرج وفى ايدة مسدسه : انت فاكرك انك هاتهرب منى واسيبك
انت مش عارف انت عملت ايه ياله .
مراد : ياله انا ياله .
سارة وقفت فى وش مهاب ومراد فى ضهرها : مهاب ارجوك نزل
سلاحك مينفعش كدة .
مراد : اوعى من وشى ماشوف الالهبل دة بيعمل ايه .
(مهاب ضرب طلقه جت جنب مراد بالظبط وسارة صوتت
واستخبت فى حضن مراد) .
مراد بصوت جهورى : انت مجنون انت كنت هاتموتهاااا .
مهاب : هو انا مقولتلكش ان ظابط فى عمليات الخاصه وبعرف
نشاني رايح فين .
مراد : حصلنا القرف ياخويا .
(سارة كانت بترتعش جامد فى حضن مراد ...واخيرا صوتها طلع
.) .
سارة عيطت : مهاب .. مراد لو سمحتوا اهدوا بقا حرااام كدة .
مهاب : مين دة وازاى واقفه فى حضنه .
ماهى اتكلمت : دة الرائد مراد الالفى ظابط فى المخابرات يامهاب .
مهاب : الله الله وانتى كمان جايه ... ايه الحلاوة دى .
(سارة انتبهت انها فى حضن مراد ... حاولت تبعد عنه بس هو
رفض وحاولها بايدة) .
مراد : ماهى يالا خلينا نمشى .
مهاب : انطقى قولى مين دة .
ماهى : انت بتزعلى ليه .. اتكلم باسلوب احسن من كدة .
مهاب : والله اتكلم ازاي بقا يا ابله ماهى .
سارة همست لمراد : مراد علشان خاطرى سيبنى ... اروح افهمه
مهاب وماهى علاقتهم متوترة اصلا وكدة هاتبوظ اكثر .

مراد : علاقتك بالزفت دة ايه؟ .
سارة : ابن عم ماهى واخويا فى الرضاعه.
مراد : روحى واقفى بعيد واياكى حتى تقربى منه سنتى واحد انتى حرة .

سارة : حاضر
مهاب : اخيرا قدرتى تخرجى من حضنه ياست سارة .
مراد : استغفر الله العظيم انت ناوى على موتك انهاردة .
سارة : مهاب لو سمحت ممكن نتكلم على جنب .
مراد بحدة : نتكلم على جنب فين اتكلمى قدامى هنا.
سارة: مراد انا قدامك اهو ... سيبنى اخلص الموضوع دة .
مراد : خلصى الزفت علشان مخلصش عليه .

فى بيت الجارحى

زين : ها يا دكتورة عندها ايه.
: خير يافندم هى بس عندها التهاب فى جدار المعدة ومعدتها حساسه
جدا واطاهر عكت فى الاكل جامد .
زين : ودة سبب اغمائها .
: هى ضعيفه ومش بتتغذى كويس واطاهر ان الالم كان شديد ومش
استحملته.
زين : تمام متشكر يا دكتورة .. اتفضلى انتى .

(دكتورة مشيت وزين دخل لقاها نايمه مبتسمه وهو باصلها بغضب
.)

ليليان : ممكن تيجى .
زين : لا ونامى انتى .
ليليان : اخص عليك يا زين هاتسيبنى تعبانہ وتمشى.
زين : انا زعلان منك.
ليليان : ليه عملت ايه؟ .
زين : انتى اكيد كنتى عارفه كويس ان معدتك حساسه صح.

ليليان : صح .
زين : عكيتى ليه بقا فى الاكل .
ليليان : انا مش هاقولك ليه غير لما تيجى وتقعد جنبى .
(زين اتنهد وراح لها وقعد قصاها وهى قامت وقعدت فى حضنه) .
ليليان : انا معدتى حساسه فعلا .. بس انا يا زين بعدت فترة كبيرة
عن الاكل دة طبيعى لما ارجع اكله تانى اتعب .
زين : خلاص مفيش اكل من دة تانى وهاتاكلى صحى وبس .
ليليان : لا ماخلاص انا اخدت الصدمه الاولى ههههه مش
هاحصلى حاجه تانى .
زين : انتى بتضحكى !!
ليليان : اممم خوفت عليا .
زين : انت بتسالى !..... انا فى الاول مكنتش بخاف على حاجة
لكن دلوقتى بقا خوفى متمثل فيكى انتى .. انا لو هاطول اخبيكى من
الدنيا بحالها هاعملها ومش اتردد ثانيه .
ليليان : طيب ما تخبينى يازين انا عاوزة استخبنى .
زين : قريب اوى يا روح زين هاخطفك واخبيكى ... قريب اوى .

عند سارة

سارة : فهمت بقا يا مهاب .. ماهى ملهاش دعوة بحاجة .
مهاب : فهمت بس خروجك معاه غلط ولسه مفيش بينكوا حاجة .
سارة : عارفه بس خلاص هو هايتقدم .
مهاب : واياه معطله بقا مش حضرته رائد فى المخابرات له وزنه
ياعننى فين العطله .
سارة : العطله عندى انا ... كنا مستنين بابا واهو جة من السفر .
مراد قرب منهم : مش كفايه كدة ياهانم ولا ايه .
سارة : خلاص خلصت .
مراد : يالا علشان نروح .
مهاب : لا مش هاتروحهم انا اللى هاروحهم .
مراد : وقسما بالله ثانيه كمان وهاقتلك فعلا انا على اخرى منك .

سارة اخدت مراد بعيد : مراد انا لازم امشى معاه علشان الامور
متتعدش اكرر .

مراد : لا .

سارة : مراد دة اخويا .

مراد : ماشى ياسارة .. انا هاوافق بس علشان امك متعرفش
وترفض بزيادة وهامشى وراكوا بالعربييه.

عند عاصم ويوسف

يوسف بتعب : انا خلاص جبت اخرى... هو هايجى امتى .

عاصم : مش عارف .

يوسف : معقول عم شاكر مبغش عن اختفائنا المفاجئ دة .

عاصم : لا يبلغ ايه وهو دلوقتى بقا عدونا ... بعد ما كان حبيبنا ..
قلب ضدنا .. وبعدين يوم ماكنت مسافر اسكندريه وسألنى رايح فين
قولتله رايح اصيف .

يوسف : تصيف ايه يابابا فى الجو دة ياعنى ايه هانموت هنا

ومحدث يحس بينا .

عاصم : شكلها كدة .

فى بيت الجارحى

(زين واخذ ليليان فى حضنه ونايمه من التعب وهو سرحان فيها
تليفونه رن).

زين : خير مبتصلش بليل الا اذا كان فى مصيبه .

مراد : انا تحت البيت اطلع ولا لاه .

زين : اطلع انا صاحى .

ليليان بنوم : مين دة .

زين : دة مراد جاى يقعد معايا شويه نامى انتى واياكى تنزلى تحت

ليليان بنوم: لا انا هنام .

زين : نامى يا قلبى .

فى الشرقيه

شاكر فى سره : ياترى انت فىن يا عاصم ...مصيف ايه فى الجو دة

كريمه جت عليه لفته سرحان: ايه بتفكر فيهم.

شاكر : قصدك فى مين ؟.

كريمه : فى عاصم ويوسف .

شاكر : ايوة .. انتى تعرفى هما فىن .

كريمه : اه اعرف.

شاكر : انطقى قولى ..تعرفى ايه.

كريمه : بياخدو جزاتهم .

شاكر : جزاة ايه .. ماتنطقى على طول يا كريمه.

كريمه : اممم انت تعرف انهم عرفوا مكان ليليان وراحوا علشان

يخطوفها ويمضوها على ميراثها من وراك .. بس يا حرام زين

الجارحى مسكهم وعلمهم الادب.

شاكر : مين زين الجارحى .

كريمه : جوز ليليان .

شاكر : هى ليليان اتجوووززت !.

كريمه : اه .. وهما كانوا عارفين ومخبين علشان تعرف بس ان

عاصم بتاع مصلحته وبس .

شاكر: طيب وانتى عرفتى منين دة كله .

كريمه : عرفت وخلص عن اذنك .

فى بيت الجارحى

زين : مالك.

مراد : مخنوق. .. حاسس الدنيا بتبعدها عنى كل شويه .

زين : ولا بتبعدها ولا حاجة انت بس اللى مش قادر تاخذ قرار صح

مراد : طيب قولى اعمل ايه اروح لابوها.

زين : غلط مترووووحش لابوها اروح لامها وكلمها الاول.

مراد : اروح لامها يا زين وابوها موجود.

زين : اه يامراد روحلها على المدرسه انت لو اقنعت امها يبقا ابوها
اعتبرة اقتنع.

مراد : ربنا يستر وممسكش فى امها واتخانى معاها .

زين : وتتخانى ليه ... اللى عاوز حاجة بيستموت عليها استموت
على سارة لغايه ماتبقا مراتك وام عيالك.

مراد : هى اه هاتبقا مراتى ... بس مش ام عيالى .
زين : ليه ؟.

مراد : انا مش عاوز اخلف .

زين : انت اتجننت يا مراد مش عاوز تخلف ازاي وليه اصلا؟.

مراد : لا متجننتش انا صح انا مش هاخلف وارجع اتوجع نفس
الوجع تانى يا زين ... كفايه اوى انى حبيتها وهاتجوزها .

زين : لا والله كتر خيرك بجد .

مراد : انت عاوزنى اخلف ويحصلها حاجة واحس بنفس الوجع
تانى ويبقا المى مضاعف هى وابنى .

زين : انت خلاص قررت انها هاتخلف ويحصلها حاجة هى وابنك .

مراد : انت بتتكلم كدة علشان محستش بنفس بوجعى .

زين : قولتك لا حسيته يا مراد لما ابويا وامى ماتوا واتكسرت ...

احساس الوجع واحد يامراد بس ببختلف من شكل لشكل .

مراد : طيب انا معاك فى كل اللى بتقوله ... ليليان لما اتخطفت كنت
هاتموت عليها ولا لاه.

زين : اه طبعا كنت هاموت وكنت خايف يجرالها حاجة .

مراد : اهو طيب ولو ليليان كانت حامل بقا يا زين كان هايبقا
احساسك ايه .

زين : نفس الاحساس هاموت عليها هي ...انا مش هاموت على
عيل لسه مجاش الدنيا يامراد انا هاموت على اللي حبيتها وعشقتها
... انت موت على كاميليا وابنك لما ماتوا مع ان ابنك كانت كاميليا
لسه حامل في كام شهر فيه ... عارف ليه علشان محبتش كاميليا
انت حبيت العشرة .

مراد : مش مقتنع بيك يا صاحبي .

زين : براحتك متقتنحش بيا بس هاتزعل اوى لما العمر يجرى
ومتلاقيش حته عيل تسند عليه .

مراد : طيب انت ليه ماخذتش خطوة جد في حياتك انت وليليان
لغايه دلوقتي.

زين : علشان مش عاوز اخدها كدة والسلام عاوز افرحها اعملها
حاجة تفضل فاكرها عمرها كله وبتحكيها لعيالنا .

مراد : عيالك ! انت نفسك تخلفانت مكنتش كدة.

زين : طبعا نفسي اخلف ويبقا عندي عيال ولما اكبر اتسند عليهم ...
يمكن اقبل ما اقبل ليليان كنت عادي مش في دماغى ... بس بعد ما
قباتها وحبيتها لا انا نفسي اجيب منها دسته عيالعارف ليه
علشان بعشقتها.

مراد : يبقا انا لسه معشقتش سارة.

زين : لا عشقتها بدليل انت واقف بتناقشني في حاجة ونفسك في
عكسها ... بس انت سايب الخوف متملك منك .

مراد : مش هاقدر يا صاحبي اعيش نفس اللي عيشته تانى ... مش
هاقدر .

عند سارة

سعاد : وانت بتحكيلى ليه دلوقتي .

سارة : بحكيك علشان ما تقوليش بتخبي وبتكدي عليا .

سعاد : طيب ليه كدبتى على مهاب انك انتى اللى خارجه معاه مش
ماهى.

سارة : ياماما ماهى ومهاب علاقتهم باظت اوى وبسبب اللى عمله
مهاب فيها هى اتدمرت وبقت واحدة تانيه ... طيب والله بتصعب
عليا اوقات رغم لسانها اللى عاوز اقطعه ... مش سهل ابدا ياماما
تشوف اللى بتحبه بيخونها ... وكمان هو مدهاش اسباب و كمان
سكت ... وادى النتيجة بعدوا عن بعض بس قلوبهم متعلقه ببعض.
سعاد : طيب يا سارة انا مبسوطه جدا انك حكيتلى ومخبتيش حاجة
عنى .. هى دى بنتى اللى اعرفها .
سارة : ست الكل انا اسفه على الفترة اللى فاتت دى كلها مش
هاترجع تانى صديقنى .

صباحا وتحديددا فى المدرسه اللى بتشتغل فيها والدة سارة .
: مدام سعاد فى واحد برة عاوز يقابلك ندخله .
سعاد : دخله .
مراد : السلام عليكم .
سعاد : لا انت بجح بقا وجاى برجلك لغايه عندى ... امشى اصل
اصوت والم المدرسه كلها عليك .
(مراد قعد وبكل هدوء)
مراد : اقعدى يا حجه بس الكلام اخذ وعطا .
سعاد : مفيش كلام ما بينا يا سيادة الرائد ... برة
*****"

عند عاصم ويوسف

زين : قالولى انك عامل دوشه وعاوزنى خير .
يوسف : انت حابسنا باى وجه حق .
زين : بحق انك خطفت مراتى .. وكنت تقريبا عاوز تمضيها على
ميراثها .
يوسف بحدة : بس متقولش مراتك .. فين موافقه اهله .
عاصم : اسكت انت يا يوسف .
زين : مراتى غصب عنك وعن ابوك وعن اى حد يتشددلك .
عاصم : ياباشا قول طلباتك .

زين : حاليا ماليش... بس هافكر ...كملو بقا قعدتكو مع بعض.
(زين ماشى وامرهم يديوا عاصم ميه بس وعلى فترات بعيدة
وويوسف يتوصوا بيه فى الضرب).
عاصم : انت غبى انا مش قايلك تسكت وتتكتم وانا هاتكلم .
يوسف : اعمل ايه عصبنى بدخلته دى .
عاصم : اخرس يا متخلف ... اخرس خالص. ابقا قابلنى بقا لو جه
تانى واديننا اهو محبوسين وشكلنا هانموت هنا .

فى الجامعه

ليليان : الامتحانات دخلت وشكلنا هانسقط .
سارة : هههههه اه الصراحه فاتنا كتير بس لازم ننجح ... فى
الاجازة يا ليليان فى تدريب فى شركه هندسه حلوة اوى وكبيره
موت اسمها العز للمعمار كل سنه بياخذة احسن الطلاب وتدريب
يبقا فيها كله خبرة .
ليليان : تمام شدى حيلك انا هاخلى زين يذاكرلى وانتى لو مفهمتيش
حاجة قوليلى وانا افهمك .
سارة : ربنا يخلي زين الجارحى لينا ... مشهيننا والله .

فى شركه الجارحى

سهيله : زين باشا ... الباشا حمدى عاوزك .
زين : دخليه بس بعد ربع ساعه علشان معايا مكالمه تليفون مهمه .
سهيله : امرك يافندم .
(سهيله خرجت وبلغت الباشا وادايق جدا)
الباشا فى سره : بقا كدة يا زين تعمل كدة ... عاوز تكسرنى ليك
حق ما هو ابنى هو اللى عمل فينا كدة من الاول ولعبها غلط
.... وادينى اهو درسى تحت ايديك

عند سعاد

(سكت فى اللحظة دى وحس انه اتخنق ومش قادر يتخيل فعلا لو كانت سارة مكان كاميليا كانت حياته هاتبقا ازاي من بعدها .. اتخنق لدرجه انه علوز يمشى وشال فكرة جواز سارة من دماغه).
مراد قام وقف : انا ماشى .

سعاد: ايه هربت ومكملتش ليه .

مراد : لانك مصرة تحطينى فى خانه انا مش علوز اوصلها ... انا علوز اعيش اللى باقى من عمرى مع اللى الانسانه اللى بحبها... انا حبيت سارة لدرجه ان خالفت عهد انا عهديه لنفسى ان مبحبش ولا افتح قلبى حد وانا اول مرة اخلف عهد انا عهديه .
سعاد بتنهيده : خطوبه ثلاث سنين .

مراد : ثلاث سنين ليه !

سعاد : هو كدة انا هابقا مطمئنه اكتر واشوفك حبيتها فعلا ولا مجرد تعلق بيها .

مراد : هاثبتلك ... بس علوز اكتب كتابى .

سعاد : لا .

مراد : لا هاكتبه انا علوز انزل معاها براحتى واقابلها براحتى وامسك ايديها مش علوز قيود ومتخافيش انا فاهم فى الاصول كويس .

سعاد : اليوم اللى هاتيلى فيه فى الثلاث السنين تقولى انا علوز اتجوزها بجد هاقولك وقتها سيبها لازم تكون قد الوعد .
مراد : انا مبرجعث فى كلمه قولتها لحد .. مع انى مش فاهم وجهه نظرك بس انتى ام وادرى .

سعاد : بكرة لما تخلف ويبقا عندك بنت .. هاتعرف وقتها معنى خوفي ووجهه نظرى .

مراد بغموض : انشاء الله اجاى اتقدم امتى ؟.

سعاد : هاقول لباباها الاول واخليها تكلّمك تبليغك بالميعاد وتجبب اهلك .

مراد : ماليش اهل ... ماليش الا خال وحيد وعائش فى النمسا وله حياته ومش فاكرنى ... ماليش الا زين الجارحى هاجيبه هو مراته طبعا ... عن اذنك .

سعاد: ماشى يابنى ... انشاء الله خير .

فى شركه الجارحى

زين: خير يا باشا جاى بنفسك شركه الجارحى ليه ؟.

الباشا : ايه هو ممنوع اجاى .

زين : لا تعالى فى اى وقت بس انا خايف عليك من حرقه الدم لما تدخلها كدة وانت كنت فى من الايام هاتموت عليها وتبقا قاعد مكانى .

الباشا بغيط : بلاش نتكلم فى الماضى يا زين .

زين ببرود : ليه بلاش .

الباشا : علشان منز علش من بعض .

زين : توتؤ بلاش نتكلم فى الماضى علشان انت خايف ادفنك مكانك هنا بسبب اللى انت عملته زمان .

الباشا : زين انا جاى علشان تخف على ابنى شويه .

زين : ليه هو ابنك ماله .

الباشا : انت عارف كويس ماله .

زين : ههههه اه قالولى الصبح انه مقبوض عليه فى قضيه ادا

هههههه صورو مالىة الدنيا وهو ملفوف فى الملايه .

الباشا : اللى انت عاوزو خدوة بس طلعه منها .

زين : هههه وانا مالى هو انا وزير الداخليه .

الباشا : لا بس كلنا عارفين مين زين الجارحى وبكلمه منه يقدر

يقلب البلد .

زين : ولما انت عارفنى كدة بتلعبوا مع حد انتو مش قدة ليه ...

زقيت ابنك فى طريقى ليه وانت عارف ان مصيرة الموت .

الباشا : من شباه اباه فما ظلم ... كلك ابوك .

زين : ههههه لا غلط انا كلى ابويا فى الشكل اه فى النجاح اه فى

الذكاء اه فى القوة اه لكن انا مش نفس طبيته ... هو طيب لدرجه انه

اكتشف ان صاحب عمرة اللى جابه من الشوارع وعمله بيه كبير

بيسرق من وراة وسابه ومحبس هوش ... ولا حتى طالب بفلوسه اللى

الخسيس سرقها ... من كتر طبيته طمعك فيه وخلالك تفكر تموته ..
عارف هو لو نص شرير مكنتش قدرت تعمل معاه اللي انت عملته
... علشان كدة بقولك انا مش طيب ... انا عايش عمرى كله عاوز
انتقم منك واهو بدأت ولسه التقييل جاى وراة انا هاخليك تدوق
العذاب انواع .

الباشا : طلع ابنى وانا هاصفى املاكى واخاد ابنى واهاجر برة البلد

زين : لا .

الباشا : بيقا انت اللي بدأت وزى ما لعبت مع ابنى وحرقت قلبى
عليه هاحرق قلبك على مراتك .

زين قام من مكانه وراح لغايه عنده ونزل بجسمه لمستواة : دة انا
اقتلك واشرب من دمك لو فكرت فيها مجرد التفكير بس انا
قولتلك انا غير ابويا انا غول ... خاف منى ... ويالا اطلع برة
.... وقتك خلص معايا .

فى بيت سارة

عبد الله : امال انت كنت فين امبارح متأخر كدة يا سامر .

سامر : كنت عند مهاب .

سارة بخوف : احم مهاب مين ... مهاب اخويا .

سامر : اه ماهو انا كلمته بعد ما اوصلك انتى وماهى وجه قعد معايا
شويه واتأخرنا فى السهرة .

سارة بخوف : امممم .

عبد الله : عامله ايه سارة فى الدراسه .

سارة : الحمد لله يابابا خلاص هانمتحن اهو .

عبدالله : اتجدعنى كدة .

سامر : سارة ساقطه يابابا دى فاشله .

سارة : اهو الحقد بان اهو .

سعاد : اشربوا العصير واسكتوا علشان عاوزة اتكلم مع ابوكوا

شويه .

عبد الله : خير .

سعاد : فى عريس متقدم لسارة .

سارة بخوف : ايه... عريس ايه ياماما انا لسه مخلصتش .

سامر : والنبي اتنيلى انتى لايقه حد ... دة اكيد امه داعيه عليه .
(سارة عيطت بس مش من كلام سامر ... بسبب خوفها من العريس الجديد وشكل امها مقتنعه بيه) .

سامر : ايه دة يا سوسو .. انتى طلعتى بتحسى زينا .

سعاد : بس ياسامر ... وانتى امسحى دموعك ... اسمعى الاول ظروفه ايه .

عبدالله : ظروفه ايهومين دة .. وليه جالك انتى مجاليش انا ليه .
سعاد بصت لسارة : اسمه مراد الالفى ... ورائد فى المخابرات
مشاء الله عليه طول بعرض ومقتدر باين عليه وظروفه حلوة اوى
ومشاء الله لبق فى الكلام وشارى ست سارة .
سامر : ايه دة انتى بقيتى تعرفى ناس نضيفه يابت ياسارة .
عبد الله : هو شافها فين ؟ .

سعاد : يبقا صاحب زين الجارحى اللى حكتلك عليه امبارح ...
شافها مع ليليان وجالى علشان يتقدم ميعرفش انك جيت من السفر .
عبد الله : وانتى رايك ايه ؟ .

سعاد : الواد كويس اوى وممعروف وبعدين انا كلمت كذا واحدة
صاحبتى ولادهم طباط يسألوا عليه ومشاء الله عليه فعلا شخص
كويس وبعدين بقولك صاحب زين الجارحى ...هو زين دة اى حد
ولا ايه .. وبعدين انا من رأى تخليه يدخل وتتكلم معاه ولو عجبك
اطلب خطوبه ثلاث سنين .

سامر : ايه خطوبه ثلاث سنين واحنا مش موجودين لا طبعا ...
وبعدين سارة لسه صغيرة مش مستعجلين عليها .

عبد الله : سامر عنده حق .

سعاد بهدوء : لا مش عنده حق انا ام وشايفه ان دى فرصه كويسه .
سامر : ياماما انتى شذك المظاهر بس .

سعاد بحدة : وانا من امتى كدة يا استاذ سامر ..الواد راجل .

سارة فى سرها: لو سمعك وانتى بتقولى عليه واد هايقتلك ياماما .

سعاد : اسمع كلامى خليه يجى ويتقدم وشوفه واطلب منه خطوبه
تلات سنين وانشاء الله خير وبعدين يا استاذ سامر ابوك سايب راجل
وراة امك مش اى حد انا اعرف احمى بنتى كويس انا رببتكوا
انتو الاتنين وهو مسافر وكنت لوحدى .
سامر : ست الكل انا اسف بس انتى اكيد فاهمه كلامى.
سعاد : ها ا قوله ايه ؟.
عبد الله : هاتخلصى امتحاناتك امتى ياسارة .
سارة: كمان شهر يابابا .
عبد الله : خلاص بعد امتحانات سارة .

فى شركه الجارحى

سهيله : ايوا يا افندم .
زين : سلمى شغلك لمدام وفاء هاتمسك الشغل مكانك .
سهيله بخوف : ليه يافندم!
زين : كدة ... انتى عارفه كويس انتى ههبتى ايه فى الايام الاخيرة
.. وعارفه كويس عاقبك كان ايه .. بس انا رافه بحاله امك المريضه
هاطردك من شغلك ... واياكى اشوفك معتبه مكان ملك لجارحى
تانى...ياللا طرقينا.

فى بيت سارة

سعاد : بتعملى ايه ؟.
سارة : بذاكر ياماما .
سعاد : كلمتى مراد .
سارة : لا والله ياماما .
سعاد :طيب كلميه قوليله بابا وافق تيجى بس بعد الامتحانات
وقصرى فى الكلام معاه هما كلمتين وبس ... انا خارجة اشوف
ابوكى واخوكى .

(سارة اتصلت على مراد بس مردش عليها فكرت تتصل بمهاب
وتشكره انه مقالش لسامر حاجة).

سارة : هوبا .

مهاب : ايه ياختى .

سارة : عاوزة اشكرك علشان مقولتش لسامر حاجة .

مهاب : انا مقولتش لسامر حاجة علشان انا واثق فى اختيارك
وكمان انا مش غبى وشوفت هو بيحبك ازاي .

سارة : ربنا يخليك لينا يا هوووبا وبعدين خلاص هو جة واتقدم
ادعيلي انت بس.

مهاب : وقعتى على بوزك يا سوسو .

سارة : ههههه اه . الا صحيح انت مقولتليش رجعت امتى من
اسكندريه .

مهاب : دى اجازة بسيطه وخلاص روجت اسكندريه تانى .

سارة بتنهيده : اتخانقت مع ماهى بردوا .

مهاب : اممم .

سارة : معلش يا هووبا ماهى صغيرة وبكرة تفهم الوضع كله .

مهاب : يارب تكبر لانى خللت جنبها والله .

سارة : انشاء الله الصغنن بكرة يكبر.... بقولك هاقفل معاك اصل
معايا ويتينج .

مهاب : سلام ياختى روحى كلميه .

سارة : هههههه سلام يا هوبا .

(سارة قفلت مع مهاب وردت على مراد).

مراد : حضرتك انتظار مع مين دة كله.

سارة : دة كله ايه انا مكملتش ثوانى وبعدين انت اللى كنت فيه
اتصلت مرتين مردتش .

مراد : كنت فى شغلى ... كنتى بتكلمى مين .

سارة : مهاب .

مراد بحددة : ليه ؟.

سارة : كنت بكلمه علشان اشكره ان مقالش لسامر حاجة .

مراد: اممم

سارة : مالك ؟.

مراد : مفیش متصلہ لیہ .

سارة زعلت من طريقته وحست انه ندم انه جة واتقدم : مفيش .. سلام .

مراد : سارة قمصه هانم .. انا فى شغلى ولما بكون فيه ببقا واحد
تانى غير اللى تعرفيه ... قولى فى ايه .

سارة بزعل : ماما كلمت بابا واقنعته وبابا قال يجي يتقدم بعد الامتحانات دة لو انت عاوز .

مراد : ایه لو انت عاوز دى طيب ليه بعد الامتحانات ما اجاى انهاردة .

ساره : معرفش هو قال كده .

مراد : عیله قفله و دماغها جزمه .

سارة : عن اذنك .

مراد بـتنهيدة : خدى هنا .. انتى اتقمصتى .

(سارة عيظت لانها مش عارف مراد حبها فعلا ولا هو مش علوز
يطلع عيل ويطلع قد كلمته فضلت السكوت).

مراد : متزعلش بقا يابطه.. انا لما ببقي فى شغلى ببقا واحد تانى .

سارة : انا مش بطه وبطل تقولها علشان بتعصبني .

مراد : طيب يابطه سلام علشان اشوف الى ورايا .

سارة : يوووووة والله انك رخم.

[illegible]

فِي بَيْتِ الْجَارِحَى

زين : دادة ... ليليان فين ؟.

دادة سميحه : ست البنات مطلعنا كلنا من المطبخ علشان تعمل كيكه بالشوكلاته.

زین : یا عنی ہی فی المطبخ لوحدها .

داده سمیحه : اه یابنی

(زين دخل لقاها واقفه فى المطبخ لابسه قميص فطنى قصير هو
كان مثير بس ليليان دمرت المنظر بالكوك اللى فى رجليها على
هيئه ارنب ورافعه شعرها لفوق وبتغنى ومندمجه مع الكيكة ..جدة
هو من وراها وحضنها من ضهرها ودفن وشه فى رقبتها اللى
بتجننه).

ليليان : يالهوى اتخضيت يازين .

زین بهمس : کملی الاغنیہ .

ليليان : لا اوعى عيب حد يشوفنا .

زین بنفس همسه : محدش یقدر یدخل بدام انا موجود هنا .

ليليان : احم طيب اوعى اعمل الكيكه .

زین : انتی بتعملی کیکه واکل تانی وانا مش هاکلک منه.. انا مش

ناقص اشوفك بتتوجعي تانى.

ليليان بمكر: ههههههههه اوڪ وانا مش هاغنيلاڪ.

زین : خلاص هاخیکی تاکی حته صغنه .

لیلیان : ههههههههههه خلاص هاغنی حته صغنه.

زين : ماتهدى وتبطلی ضحك اصلها والعه لوحدها والله مش

محتاجه

ليبيان:

زین : اسکتی قولتلك ... و غنى .

ليليان : طيب اوعى علشان اعرف اغنيلاك .

زين : لا هاتھري مني ... غني وانا حاضنك وبعدين وطى صوتك

وانتی بتغنی علوز اسمعه انا بس .

لیلیان غنت وکان صوتها جمیل جدا و غنتله بهمس زی ما طلب

وهو كل كلمه في الاغنيه كان بييوسها في مكان شكل :كان لك معايا

اجمل حكاية في العمر كله سنين بحالها مافات جمالها على حب قبله

شهوررر ومرت زى الثوانى فى حبك انتوان كنت اقدر احب

تانی احبک انت کل العواطف الحلوہ بیننا

....كانت معنا حتى في خصامنا

وازاى تقول انساك واتحول وانا حبي لك اكر م الاول

واحِبِ تَانِي لِيهِ وَاعْمَلْ فِي حَبْكِ اِيهِ

مر الشهر بسرعه من انشغال ايليان وسارة بالامتحانات وزين مكمل انتقامه في الباشا وعلى ابنه اللى بيلبسه كل شويه قضايا مختلفه مرة

تهريب اثار مرة مخدرات واخيرا قتل نورة.... وعاصم ويوسف
الى لسه محبوسين ويبتمنوا مجيه زين بفارغ الصبر ومراد الى
رجع لشغله وحياته تانى ومناقرته مع سارة الى مبتخلصش ابدا
وتعلق سامر بليليان الى كان بيتعمد يوصل سارة لكليتها علشان
يشوفها ويكلمها ... وتحمل زين بالعافيه لشهر دة وعاوزو يعدى
بفارغ الصبر وجة اليوم المنشود يوم مراد وسارة

فى الاسانسير

مراد : ايه رايك فيا يا ليليان قمر صح .
زين : والله ارزعك بوكس فى وشك ابوظلك خريطه وشك.
مراد : عنيف انت يا زين .. وبعدين متكلمنيش كدة دة انت فى مقام
ابويا .
زين : ابوك مين يا حيوان انت.... وبعدين فى حد يدخل على الناس
بوردا سود انت رايح عزرا يا مجنون.
ليليان : ههههههه
زين باصلها بحدة : اسكتى .
مراد : ايش فهمك انت فى الذوق العالى دة اللون الاسود دة فخم
كدة ... وبعدين علشان يفهموا انهم لو ضايقونى هاخليها سواد على
دماغهم .
زين : بس بس لم لسانك الزفر دة ... انت رايح تتقدم ولا رايح
تتخانى .
مراد : وصلنا بقولك اقبل ما اخبط ابقى الحقنى اصل اعك وانا
مش حاسس .
زين : طيب خبط .
(سامر فتح الباب وابتسم اول ما شاف ليليان وعينه مشالهش من
عليها وزين رافعه حواجه)
مراد : احم هانفضل كثير ولا نتفضل ندخل.
سامر : ها ؟
مراد : اصمالله عليك يا خويا ... ايامك فى الدنيا بقت معدودة .

سامر : احم ... اة.... اتفضل .
(مراد دخل وزين مسك ايد ليليان مسبهاش لحظه ... ومش عاوز
يتهور علشان ليله مراد تعدى).
سعاد : اهلا اتفضلو .. ايه دة يالهوى يابنى ورد اسوود .
سامر : ههههه شكله معقد يا ماما .
مراد بهمس : يا ظرافه امك .
(بعد المجاملات وكلام كتير وخروج سارة اللى مراد طول ماهو
قاعد بيغمزلها وبيوترهاش)
زين بهمس : اتلم شويه... ابوها قاعد
مراد : احم ... ندخل فى الموضوع بقا يا حج .
عبد الله : قول الى عندك يابنى .
مراد بص لزين : اتكلم .
زين اتصدم : اتكلم ايه .
مراد بهمس : قول انا نسيت اللى حفظته .
زين : احم يا حج ... احم مراد صاحب عمرى وشريكى وراجل
يعتمد عليه انا مبشكرش فيه علشان صاحبى بالعكس انت ممكن
تسال عليه... احم هو لما شاف الانسه سارة اعجب بيها وحب يدخل
البيت من بابيه .. و احنا طالبين ايد الانسه سارة واللى تطلبه اكيد
طبعا احنا موافقين عليه .
عبد الله : انا سألت فعلا وطلع شخص محترم .
مراد : تسلم يا حج .
عبد الله : انا ماليش طلبات كل اللى انا عاوزو يعامل بنتى بما
يرضى الله انا ماليش غيرها وهى نور عنيا .
مراد : فى عنيا يا حج .
عبد الله : باذن لله خطوبه هاتكون ثلاث سنين .
زين : مش كتير يا استاذ عبد الله .. خصوصا مراد مقتدر وجاهز
ياعننى مش محتاج يكون نفسه .
عبد الله : كدة احسن اهو يعرفوا بعض لو فهموا بعض تمام خير
وبركه ... مقدروش يبقا الموضوع خلص من غير خسائر .
مراد : اللى انت شايفه ... بس عاوز اكتب الكتاب .

مراد همس لزین : ابوس ایدک عدی اللیلہ دی بس علی خیر وانا
ہاجبہولک بنفسی .
زین : عن اذنکوا احنا .
سعاد : یاخبر یا بشمهندس زین لازم تقعدوا تتعشوا معانا .
زین : متشکر جدا... فرصہ تانیہ انشاء اللہ .
سعاد : ماتقولی یا لیلیان للبشمهندس حاجة خلیہ یقعد .
لیلیان : معلش بقا یا طنط .. ربنا یتملکوا علی خیر ... عن اذنکوا .

فی العربیہ

لیلیان : زین انت لیہ مشیتنا بدری کدة کنا سیینا نقعد شویہ معاهم .
زین بحدہ : نقعد ایہ وزفت ایہ هو اخوها دة متخلف واقسم باللہ
لولا مراد وسارة لکنت طریقت البیت علی الی فیہ .
لیلیان : لیہ فی ایہ لدة کله .
زین : انتی مش شایفہ الزفت اخوها کان بیبصلک ازای .
لیلیان : لا مشوفتش ومبشوفش الا انت وبس .
زین : حضرتک بتثبتینی .
لیلیان : ابداء واللہ یا حبیبی .
(زین اتنهد وسکت) .
لیلیان : الا قولی احنا رایحین فین کدة دة مش طریق البیت .
زین : هاخطفک .
لیلیان : بجد هاخطفنی هههه .
زین : اه مبسوطه .
لیلیان : ای مکان یا زینی هابقا مبسوطه معاک فیہ .. بس قولی
هانروح فین .
زین : هو الی بیخطف بیقول ... مفاجاه .

عند سارة

مراد : بلکونتک حلوة اوی .

سارة بغیظ : عارفه .
مراد : مالك يابطه .
سارة بعصبيه مكتومه : متقولش بطة .
مراد : لا بطة ونص .
سارة بغیظ : يووووووو ورة وربنا انا حاسه ان غلطت فى حق نفسى
ان وافقت على خطوبه دى .
مراد بىرود : ليه ؟
سارة : فى حد يا مراد يجى بيخطب بورد اسود ..
مراد : اه انا .
سارة : اسود ... فى ورد ابيض اصفر احمر .
مراد : جينا لاهم نقطه احمر اياكى اشوفك لابسه لون الزفت دة
ولا المحه فى حياتنا .
سارة : لا هاليسه .
مراد شدها من ايديها لزقها فيه : سمعنى كدة هاتلبسى ايه .
سارة : يخربيتك اوعى يا مجنون لو حد دخل تبقا مصيبه .
مراد بعند : لا مش هابعد... اقولك هاتى بوسه بقا .
سارة : مراد ابعد بطل جنان .
مراد : هاخدها ياعنى هاخدها .
سارة : والله العظيم انت فعلا مجنون بص بعد كتب الكتاب .
مراد : لا بعد كتب الكتاب هاخد حاجات تانيه .
سارة : اه يا سافل .
مراد بهمس: انا مراد سافل وقليل الادب.
سارة : والنبي ابعد .
مراد : انتى هطللله اوى يا سارة خايفه من بوسه .
سارة : ماشى مقبوله بس ابعد .
مراد: هابعد بس بشرط .
سارة : موافقه .
مراد : اسمعى الشرط الاول .
سارة : طيب قولوا وانت بعيد .
مراد : لا .

سارة : قولوا اخلص .
مراد : بعد كتب كتاب انتى اللى هاتيجى من نفسك وتدينى البوسه .
سارة وشها احمر من جرأته : على فكرو بقا انت مش محترم.
مراد : خلاص تعالى بقى انتى اللى جنيتى على نفسك .
سارة : لا لا لا خلاص موافقه ... ابعد بقا فى حد جاى .
(مراد جاى يبعد قرب منها بسرعه وباسها جنب شفايفها ...وسامر دخل فاجأه).
سامر شك فيهم : انتو بتعملوا ايه .
مراد: بقولها بحبك .
سامر بصدمه : انت جريئ اوى يا اخى... طبب اتكسف على دمك واعمل حساب لآخوها .
مراد بسخريه : اه انشاء الله المرة الجايه.
سامر بغیظ : طيب مش هاتمشى بقا ولا ناوى تبات.
سارة : سامر .
مراد فى سره : وحيات امك لاوريك .
سامر : فى ايه الساعه ١٢ .
مراد : لا ماشى ... باى يا قلبى بكرة اشوفك .

عند زين وليليان

ليليان : ايه ده ...طيارة .
زين : اممممم واقفه كده ليه ... يالا نركب.
ليليان : هى طيارة دى بتاعتك .
زين : اممممم .
ليليان : يالهووى انت غنى اوى كده .
زين : ههههه ايه يا حبيبتي مالك دى هليكوپتر عادى .
ليليان : انت بتكلمنى كده وكان دى عربيه .
زين : جوزك زين الجارحى عادى يا عنى لما يكون عنده طيارة .
ليليان : اوع تقول انك هاتسوقها .
زين : ههههههه لا طبعا مش اوى كده ...ياللا بقا اخرتينا .

فى قسم الشرطه

الباشا : شوفت اخره وساختك وصلتنا لغايه فين.
على : انت مش هاتصدقنى انها تلفقيه من زين الجارحى.
الباشا : ليه هو انت صغير علشان تتخدر فى بار وبعدين البت
تسحبك زى الاهل وراها وتاخذك شقه مشبوهه طيب فين
الحراسه يابيه اللى عليك.
على : انا كنت مشيهم .
الباشا : على انا متأكد انك روحت برجليك بس بعد ما تقلت فى
الشرب سمعتى فى الارض ... اسهم الشركه فى النازل ...
وزين الجارحى نازل دبح فياا... حتى الصفقه اللى كنت بتمنى
اخذها منه وتعوضنى عن تعب السنين اللى فاتت انت ضيعتها
بغبائك .
على بخبت : انت مين قالك انى ضيعتها.... ورق الصفقه معايا كله .
الباشا : ازاي .
على : خرجنى من هنا الاول.
الباشا بغضب: انت بتساااوم ابوك يا على ... ابوك اللى اتزل وراح
لزين الجارحى علشان يستسمحوا ويعفو عنك ومشى من عنده
مكسور بتساومه يا على بعد دة كله.
على : يابابا مقصدتش صدقنى بس انا خلاص جبت اخرى
والمحاميين بيقولولى انه القضايا اللى عليا توصل للاعدام .
الباشا بهدوء: متخفش وحياتك ابوك .. لو ما زين الجارحى طلعك
منهم لاقتلك مراته .
على : اه يابابا خد بحقى ... بص ركز انت فى الصفقه الايام دى
وانا هاستحمل وانت بعد ما تضرب ضربتك طلعتى من هنا انشالله
تهربنى .
الباشا : هاطلعك منها يا عنى هاطلعك انا لايمكن اسيبك هنا اكثر من
كدة... قولى الورق فين ؟.

على: ورق الصفقه هاتلاقى فى خزنه فى البنك باسمى انا خبيتها
هناك قبل ما نورة الزفته تتكل على الله .

الباشا: هى اللى جبت هولك ؟

على : اه جبته وساومتنى عليه الورق قصاد اكتب عليها رسمى
علشان الهانم كانت حامل ... اقنعتها انى هاكتب عليها بنت التيت
مش رضيت تدهولى ... روحت بعت رعد مخلص عليها والورق
تحت ايدى .

الباشا : طيب ليه فكرت تلبسها لمراد ليه الشوشرة دى اهو زين
الجارحى فتح علينا ابواب جنهم .

على : كنت عاوز اعمله بلبله فى شغله وعند ام سارة انا عاوز سارة
كدة مش عاوزها تتجوز وتحب وتتحب .

الباشا : على فكرة اللى لبسك قضيه قتلها.. مش زين .. دة مراد
الالفى .. ابن ال... جاب البواب واعترف على رعد وعليك ... بس
انا سفرت رعد برة مصر لغايه مالموضوع يهدى وينزل باسم جديد

على بتهكم : يا عنى تسفر رعد اللى شغال عندك برة ... وانا ابنك
سايبه فى القسم محبوس مع الاوباش دول .

الباشا : غبى وهاتفصل طول عمرك غبى ... رعد لو اتمسك احنا
هانروح فى داهيه ... رعد بير اسرارنا انا وانت ... وفى نفس
الوقت بيخلصلى حاجات كتير... رعد له فى كل خرابه عفريت
وانا محتاجه علشان ادب زين الجارحى على اللى عمله .

فى امريكااا

عبد الرحمن : ارحمى بقا بقالنا ٥ ساعات بنلف .
ايمان : يووووة يا بودى هو انا لاقيت حاجة عجبتنى وجبتها .
عبد الرحمن : يا حبيبتى امك ست بسيطه عاوزة حاجة بسيطه زيها

ايمان : مش عاجبنى هى دى مامتك ولا مامتى .
(تليفون عبد الرحمن رن وكان شاكر ابوة وملامح وشه اتغيرت)

ایمان : مین یا بودی .

عبد الرحمن : بابا .

ایمان : طیب روح رد علیه وانا هاقف هنا استنى الإشارة تفتح
واعدى هناك اروح المحلدة شكله فيه حاجات هاند مید جميله .

عبد الرحمن : طیب

(عبد الرحمن فعلا اتحرك بعيد عن ایمان علشان یرد على اتصال
(

عبد الرحمن : الو

شاكر : ايه يا استاذ لسه زى مانت مزهقتش.

عبد الرحمن : از هق من ايه یابابا ... انا اتجوزت هو انا بلعب
علشان از هق واسیپها.

شاكر : لو كنت اتجوزت حد غیرها یمكن كنت رضیت وسکت
بس طول مانت متجوز بنت حسن عمرى ما ارضى عنك ایدا .

عبد الرحمن بتهیده : براحتك یا والدی.

شاكر : امك حكيتلى ان ليليان اتجوزت واحد اسمه زين وهو
خاطف عمك وابن عمك .. انا عرفت انك ليك كلام معاه .. اتصل
عليه قولو يسيبهم .. هى البلد مفيهاش قانون ولا ايه.

عبد الرحمن : انا اسف مش هاتصل وسيبهم يتربوا على الى عملوا
فيها والله انا مبسوط فيهم .

شاكر : مش بعيد تكون انت مبلغ عنهم بتقف مع الغريب على
عمك وابن عمك .

عبد الرحمن بغضب : عمى وابن عمى كانوا بيتمنوا موووتى
علشان يوسف يتجوز ليليان ومش اقف فى طريقه ... عمى وابن
عمى كانوا عارفين بجوازي من ایمان ومش قالولك علشان ابعد
عنهم وانت ميكونش ليك الحق فى حاجة ... عمى وابن عمى
خطفوها وكذبوا عليك وادى جزاتهم الجزاة من جنس العمل.

شاكر : اقل حرق دمی

(عبد الرحمن قفل مع شاكر ولف بيدور على ایمان لقاها جايه من
الاتجاه المقابل له وجايه بسرعه وبتضحك).

عند زين ولييان

لیلیان : زین خلاص بقا شیلی البتاعه اللى على عینی انا حاسه ان هاقع .

زين : حبيبي متخافيش انا ماسكك كويس ..وبعدين خلاص وصلنا .
ليليان : يوووة لسه كتير .

(زین شال الرباط من علی عنیہا وہی فتحت لقت نفسها قدام یخت
کبیر و متزین بطریقہ جمیلہ ... والمفاجأہ مکتوب علیہ).

ليليان بهمس : عشق الزين .

زین ضمها من زهرها : اممم انا سمیته عشق الزین اول ما شفته عجبنی اشتریته مخصوص لیکی وکتبت علیه عشق الزین .

لیلیان : عشق الزین دی انا صح.

زین باسها من خدها : طبعاً انتی ومفیش حد عشقی الا انتی.... انا
اشتریته بعد شهر ما عرفتک وظبطته علی مزاجی علشان یعجبک

...و ملقتش احلى من الاسم ده .

ليليان : يا عني انت هاتخطفني هنا .

زین : اممم اسبوع لغایه معاد کتب کتاب مراد .

ليليان : اسبوع هانقعد هنا ولوحدنا .

زين : امم لوحدا ومحدث هاشوفنا ولا نشوف حد .. يالا تعالى
اطلعك علشان نتحرك باليخت .

(زين اخذ ليليان وفرجها على اليخت اللي مجهزو على اعلى

مستوی کان کبیر جدا وفیه کذا غرفه ومش ناقصه ای حاجه).

ليليان : انا عمرى ما شفت كدة فى حياتى حتى على النت .

زين : معايا انا هاتشوفي كل حاجة ... ادخلي جوة الاوضه دى

هاتلاقی فستان فرح انا نقیته علی زوقی .

ليليان : فستان فرح ؟.

زين : امم البسى وتعالى هاحكيك كل حاجة .

(ليليان دخلت الاوضه واتصدمت من الفستان المتعلق ... لونه ابيض قصير جدا وضهرو كله مكشوف لا مفيش ضهر اصلا..... ومعاها الجزمه وكل اللي هاتستخدمه).

ليليان : يانهار اسود دة فستان ... وانا اللي فاكرك مؤدب يا زين طلعت قليل الادب ... لا لايمكن البسه مش هاتلبسيه يا ليليان وتز عليه يا عنى هو بيحلم باليوم دة وانتى تيجى تبوظيه .
(ليليان فعلا لبسته وكانت جميله فيه ... بس قصير جدا لدرجه انها قعدت تدور على حاجة تغطى بيه نص ضهرها ورجليها وقعدت كثير مكسوفه تطلع بالمنظر دة لدرجه انها قعدت ساعه مخلصه لبس وخايفه ودة خلى زين يزهرق حاول يفتح الباب لقاءه مقفول .. الباب خبط).

ليليان ارتبكت : ايوا .

زين : حبيبتي ليه قافله بالمفتاح.

ليليان : كنت بلبس .

زين : طيب افتحى .

ليليان : احم ضرورى.

زين : لي لي افتحى انا زهقت .

(ليليان فتحت الباب نص فتحه وطلعت راسها بس واتصدمت انه هو كمان لابس بدله ومعاها بوكيه ورد رقيق جدا).

ليليان : ايه دة انت غيرت هدومك .

زين : امممم بقالى ساعه وزهقت ... انتى واقفه كدة ليه اطلعى .

ليليان : زين الفستان قليل الادب اوى ... انا بجد مكسوفه اطلع بيه .

زين مثل انه زعلان : خلاص انا مش هاضغط عليكى اقلعيه

وتعالى .

ليليان : لا خلاص .. هاطلع اهو .

(ليليان طلعت فعلا من وراة الباب وكانت حوريه من الجنه الفستان

كانه متفصل ليها مخصوص هو كان متخيل يبقا حلو بس مش

لدرجاتى الفستان والجزمه وشعرها ورقتها .. زين قرب منها

وباسها من شفايفها).

زين بهمس : انا كنت متخيل يطلع حلو بس مش اوى كدة الفستان
حلو عليكى اوى ... لفى ورينى ضهرك .

ليليان : لا بلاش تخرجنى .

زين : طيب تعالى نطلع على سطح اليخت .

ليليان : لا مينفعش حد يشوفنى .. انا محجبه.

زين : اولاً انا اتحركت باليخت فى عرض البحر... مفيش حد
حوالينا انا عاوزك براحتك ... القريه دى كلها ملكى انا امرت
محدث يتحرك ولا يطلع بالمركب او يخت اسبوع علشان نكون
براحتنا .

(زين اخدها وطلع على السطح اللى كان متزين بالورد والبلالين).
زين : عجبك ياقلبى .

ليليان : اوى ربنا يخليك ليا .

زين قرب منها ومسك ايديها : ليليان من اول ما عرفتك وانا اتمنيك
لياااا فى كل لحظه .. عمرى ما حبيت .. حبيتك انتى ... عمرى ما
خوفت .. خوفى متمثل فيكى ... بقيتى جزء منى ... بقيت معرفش
انام الا وانتى فى حضنى ... بقيت اعشق ضحكك كلامك هزارك
حتى دموعك شعرك ريحته دة كله بقيت مهووس بيهم انا عنيت
كثير وانتى جنبى فى كل مرة كنت بتحكم فى نفسى علشان مقربش
منك علشان حاجات كثير اولها ان اسمع كلمه بحبك منك ...
وتانى حاجة مكنتش عاوز اليوم اللى هاتبقى فيه مراتى بجد مش
على الورق بس ...بيقا يوم عادى ... انا قعدت افكر كثير ازاي
اسعدك ... فكرت فى اليخت فكرت اسمى عشق الزين فكرت فى
الفستان وقعدت اتخيلك فيه كثير اليوم دة لازم يكون محفور فى
ذاكرتنا بكل تفاصيله .. عارفه انا اشتريت اليخت كبير علشان
ولادنا انا هاخلف منك دسته انا عاوز عيله كبيرة اوى حواليا ...
عاوزهم يجو اليخت ويبقوا شاهدين على قصه حبنا انا وانتى ...
عاوز لما اكبر احبيهم هنا وانتى معايا...ليليان انتى موافقه تكمل
حياتك معايا .. موافقه تبقى مراتى بجد .

ليليان : انت بتسالنى ؟ .. اليوم اللى شفتك فيه خوفت منك حسيتك
قاسى نظراتك جامدة بس كان فى حاجة دايماً بتقولى دة امانك ..

انت بقيت امانى بقيت ابويا واخويا ... انت محور حياتى .. انا
متخيليش حياتى الا ببيك .. انا بحبك .
زين قرب من شفايفها وباسها بكل رقه ومع كل كلمه كان يبوسها :
انا بحبك وبعشقك ... انتى روحى وقلبى ... انتى عشق الزين .
(ليليان تاهت فى لمساته اللى بترفعها سابع سما....وهو شالها وقرر
انه يلغى كل الفقرات اللى كان مجهزها وهى استسلمت لزينها ...
استسلمت لزين الرجال).

فى امريكا
وتحديدا فى المشفى

عبد الرحمن: What is my wife?
دكتور امريكى : Your wife has been hit by an accident . Which led to the presence of some fractures in different areas of the body .. And lost Bibi
عبد الرحمن: What do you mean she lost the Bibi:
: عبد الرحمن انت هنا .. بتعمل ايه ؟
عبد الرحمن : نورسين ازيك ... مراتى هنا عملت حادثه .
نورسين : طيب ادينى دقيقتين اكلم الدكتور وافهم حالتها
(نورسين صديقه عبد الرحمن ودكتورة نساء بتشتغل فى امريكا).
نورسين : عبد الرحمن اللى انا فهمته من الدكتور اللى مشخص
الحاله انها تعرضت لحادث كبير وفيه كسور فى جسمها... وللأسف
فقدت الببى .

عبد الرحمن بحزن: هى كانت حامل .
نورسين : اممممم فى شهرين .
عبد الرحمن : ازاي احنا مكناش نعرف ... معقوله متكونش حاسه .
نورسين : ممكن مكنتش عارفه وفى بنات كتير اوى مش بيعسوا
فى اول شهور الحمل بحاجة.... هما بيعملوا اشاعه على الرحم
وانشاء الله خير.

نورسین : تحت امرک ھارو حلقھا واشوف وصلو لغایہ فین
واجای اطمینک .

عند زين ولييان

ليليان خبت وشها فى المخدة : هههه امم.

لیلیان رفعت وشها وکان محمر وشعرها متبھدل وكشرت : نسیت
تقدملى الخاتم یا زین ... ویاتری نسیت ایه تانی .

ليليان : نعيده ازاي .

ليليان : لا اوعى انت بقيت قليل الادب اوى على فكرة.

ليليان : طيب استنى فين الخاتم .

لیلیان : هه

عند سارة

سارة : صباح النور ياماما .. معلىش بقا صحيت متأخر .

سعاد : خارجه مع مراد .

ساره : اه جاى معايا علشان ننزل ننقى الشبكة والفيستان .
سامر : يالا انا جاهز.
ساره : انت جاى معنا .
سعاد : انت رايع معاها يا سامر .
سامر بعند : اه لازم اروح معاها لسه مكتبش كتابه علشان تخرج لوحدها معاه .
ساره : ياسلاالم .
سعاد : اختك واثقين فيها يا بنى وسيبهم براحتهم .
ساره : قوليله ياماما .
سامر : هي كلمه انا رايع معاها
(ساره نزلت وهي سامر وكانت هاتفرقع منه وخافت عليه من ردة فعل مراد لقوا مراد واقف مستنيها وساند على عربيته).
مراد: ايه ده مكنش له لزوم توصلها لتحت ..منا واقف مستنيها اهو .
سامر برخامه : لا... انا جاى معاها .
مراد رفع حواجبه : جاى معنا فين .
سامر : وانتوا بتنقوا الشبكة والفيستان.
مراد : ايوة دى خطيبتى ... واحد وخطيبتة ... ايش دخلك انت .
سامر : والله دى اختى وانا حر انزل معاها .
مراد : استغفر الله العظيم ... اركبوا
(مراد اخدهم على الصايغ ونقوا الشبكة وبدء يفقد اعصابه بسبب تدخل سامر الرهيب فى كل حاجة وساره بتحاول تلتف الجو ومراد مبقاش قادر يستحملوا ...راحوا الموول.. ينقوا الفستان).
مراد : لا انا قولت فيستان زفت لونه احمر لا.
ساره : يا مراد جميل عليا .
مراد : لا .
سامر : الصراحه يا ساره انا شايف الاحمر اشيك وفطيع عليكى .
مراد : انت مالك يا بارد انت ..
سامر : الله اقول رأى ساره حبيبتى خدى الفستان ده جميل اوى عليكى .

سارة بصت للبنت اللى فى المحل : انتى رأيك ايه ؟

: حضرتك شوفى رأى خطيبك ايه .

مراد : سارة قولت لا .

سامر : لا خديه.

مراد : واقسم بالله لو ماسكت لارنك علقه مخدهاش حمار فى مطلع

: اهدوا كدة ... هو حضرتك تقربلها ايه .

مراد شاور على سامر واتريق : الاستاذ بيقا امها بيقا حماتى .

سامر : احترم نفسك .

سارة عيطت : والله منا منقيه حاجة ... شكرا

(سارة مشيت وطلعوا يجروا وراها ومراد لقاه واحدة بتصوت

ومشكله وسارة تاهت منهم وكل واحد مشى من اتجاه) .

مراد : فى ايه يامدام بتعيطى ليه ؟ .

: شنطتى اتسرقت فى واحد شدها ومشيت .

مراد : بيقا فعلا اللى سمعته صح .

: سمعت ايه ياباشا

مراد : فى اتنين كان بيخططوا يسرقوا شنطه واحدة انا شوفت واحد

منهم .

: دلنا عليهم والنبى دة فيها مبلغ كبير .

مراد : شايفين الراجل اللى واقف فى الاتجاه التانى اللى بيتلفت وراة

هو دة اللى كان بيتفق مع التانى .

: انهى ... اللى لابسر قميص ابيض.

مراد : اصمالله عليك هو .. يالا نروح نديله العلقه التمام علشان

يقول على التانى .

(طبعا مراد شاور لهم على سامر وناس جريت ونزلوا ضرب فييه

وهو مشى بيضحك ودور على سارة لغايه ما لقاها) .

مراد : سارة استنى .

سارة : علوز ايه يا مراد .

مراد : بتعيطى ليه بس يا حبيبتي .

سارة : انت مش شوفت عملتوا فيا ايه كسرتوا فرحتى .

مراد : معاش یا روحی تعالیٰ فی۔ محل شوفتہ وانا بدور علیکی
لقتیت فیہ فساتین حلوة تعالیٰ ننقی وفرصه سامر اخوکی بیدور
علیکی .

سارة : بس يزعل مننا .

مراد : یطّبق یفرّق .. المهم عندی مش عاوز از علك یالا یالقبلی .

عند زين ولييان

(إليان صحيت بدري عن زين وطلعت على سطح اليخت ووقفت
تتفرج على الميه والسما والجو كان جميل).

زین : حبیبی مصحتنیش لیه ؟.

ليليان باسته من خدة: صباح النور .

زین : صباح الفل والياسمين علیکی یا روح قلبی .

ليليان : زين هو انا ممكن اسالك سؤال.

زین : قولی یاقلبی .

ليليان : عملت ايه فى موضوع عمى وابن عمى.

زین اضایق جدا واتعصب : بقا انا سایب الدنیا تضرب ثقلب وجای

واخذك لوحدا علشان مفيش حد يعكر مزاجنا وانتى بتفكرى فيهم .

ليليان : في ايه يا زين .. انا غلطت في ايه .. انا سالت سؤال .

زین : لا غلطتی لما تفکری فیہم ... المفروض تفکری فیہا.

ليليان باندفاع : على فكرة انت انانى .

زين الكلمه صدمته : انا انانى.... تمام شكرا

&&&&&&&&&&&&&

روایه (عشق الزین)

البارت الثامن والعشرون

ليليان : عملت ايه فى موضوع عمى وابن عمى.

زين اضايق جدا واتعصب : بقا انا سايب الدنيا تضرب تقلب وجاى
واخذك لوحدا علشان مفيش حد يعكر مزاجنا وانتى بتفكرى فيهم .
ليليان : فى ايه يا زين .. انا غلطت فى ايه .. انا سالت سؤال .
زين : لا غلطتى لما تفكرى فيهم بيقت غلطتى... المفروض تفكرى
فيا.

ليليان باندفاع : على فكرة انت انانى .
زين الكلمه صدمته : انا انانى.... تمام شكرا .
ليليان : زين ... انا مقصدتش.
(زين سابها وراح دخل الاوضه وهى دخلت وراة) .
ليليان دموعها بدات تظهر : زين والله .
زين بعصبية : بس اسكتى ... اظاهر ان اتسرعت اول مرة ابقا
عيل اوووى كدة ... لدرجه ان عيله زيك تقولى انت انانى ... كله الا
الاهانه يا ليليان ... وانا فعلا دلعتك واخذتك عليا بزيادة .
ليليان : حبيبى انا اسفه .. سامحنى.
زين : انا مش حبيبك بطلى تمثيل مفيش حد يحب حد ويكرة قربه
ويكون بيفكر فى غيره .
ليليان: ادينى فرصه افهمك .
زين بز عيق : اطلعى برا عندك اوض تانيه. .. مالكيش دعوة بيا
..يلا علشان انا اتخنقت .

عند مراد وسارة

سارة : حلوة يا مراد .
مراد : اه حلو اوى عليكى ... يالا نشتره انا دماغى كلتنى من كتر
ماقستى فساتين .
(مراد دفع حق. الفستان وجابوا واخذها وخرجوا من المول).
مراد : حاسبى دماغك وسقف العربيه.
سارة : شكرا .
مراد : ها يا برنسيه عاوزة تروحي فين .
سارة : لا روحنى كفاهه عليك كدة باين عليك اتخنقت منى.

مراد : ياسلام على التمثيل ... لا متخفقتش منك ولا حاجة .
سارة : طيب مش كنا استنينا سامر .
مراد بهمس : ربنا معاه ياعينى دة زمانه بقا من الاموات .
سارة : بتقول ايه مسمعتش .
مراد : مبقولش.... سيبك منه هو عيل بارد اصلا تلاقيه فى حاجة شدته ونسينا .
سارة: مراد ممكن اسالك سؤال ؟
مراد اندهش : مراد ممكن اسالك سؤال ... ايه الادب دة اول مرة ياعنى .
سارة : ياربى لازم تعصبنى ... مينفعش تبقا هادى شويه .. اقف هنا على الكورنيش خلىنا نتكلم .
مراد : وقفنا يا سوسو .
سارة : ليه بتكرة اللون الاحمر .
مراد : يادى ام السيرة الزفت .
سارة : مراد انت خلتنى مشتريش الفستان اللى هاموت عليه علشان بتكره اللون دة بيقا فيه سبب قوى .
مراد : اممم وانتى خايفه السبب يكون كاميليا .
سارة بتوتر : كاميليا مين ؟
مراد : عادى يا سارة مش لازم تخبى ياعنى زين قالى ان اتكلم معاكى قبل ما تسافرى دى وانا حكيت لمامتك واكيد كاي ام مصريه هاتحكى ياعنى لبنتها .
سارة : اممم كرهك للون دة مرتبط بيها .
مراد : لا .
سارة : امال .
مراد: لازم ياعنى تعرفى عادى بكرهه وخلاص .
سارة : قول .
مراد : او عى تضحكى .
سارة : حاضر
مراد : ياستى وانا صغير كنت طفل.... لا استنى الاول تتوقعى كدة كنت طفل عامل ازاي؟.

سارة : كنت شقى اكيد ومجنن الكل .

مراد : بالعكس كنت اهل وهادی جدا وبضرب من ای حد انا فاکر
 زمان كنت ازن لامی علشان انزل العب مع العیال فی العمارة
 وامی دی كانت غلبانه اوی كانت توافق تنزلنی مرة معرفش اتکسر
 مرة اتعور جامد كنت اهل من الاخر ... کان فی بقا یاستی بت بقی
 سووووووکه كانت هارینی یاسارة ضرب ضرب ...

[illegible]

مراد : قولتلك متضحكيش.

ساره : هههه اهو خلاص كمل ... مالها البت دى .

مراد وطى راسه : بصى بين شعري هنا ... ايوا هنا ... البت بنت
ال.... فتحتلى دماغى عمرى ما انسى اليوم دة ابويا اتخض عليا
وطلع يجرى على المستشفى يقول مين عمل فيك كدة وانا اعيط
واقوله البت اللى لابسه احمررر من يومها وانا كرهت الاحمر
واللى بيلبسووة.

ساره : هههههه ياحرام يا مراد هههههههه انت عانيت اوى .

مراد : یا لا اللہ یجھما مطرح ما راحت .

سارة : هههه طيب ازای ظابط مخابرات وتتضرب وانت صغير كدة وتهبل .

مراد : یاعنی انا مولود ظابط انتی کمان .

سارة : بس تصدق قصه مؤلمه ههههههه .

مراد : جدا ومحزنه ومحبش افترها اصلا مفيش حد يعرفها

غيرك انتى وزين وكاميليا الله يرحمها .

ساره : هما والدك ووالدتك اتوفوا ازاي .

مراد : اتوفوا وانا في اعدادي اتوفوا في حادثه .

سارة: وعشت مع مين ؟.

مراد : مع خالی و جالہ فرصہ عمل فی النمسا و سافر و دخانی

مدرسه دخلی، .. و اتعرفت علی زین هناك فی المدرسه و من یومها

و احنا اصحاب .

ساره : كنت بتحبها ؟!

مراد : هی مین المدرسه ؟.

سارة : لا ... كاميليا.

مراد : اممم اكيد .

سارة : اعترفتلها بحبك امتى وازاى.

مراد : بعد ما عرفتھا ٧ شهور كنا اصحاب وبعد كدة حسيت انى
مش قادر على بعدها روحتلها المستشفى ومسكت الميكرفون اللى
فى الريسبشن وقولتلها بحبك .

(سارة الكلام وجعھا اوى وحست انها عمرھا ما توصل لربع الحب
اللى هو حبه لكامليليا ..واتاكدت ان مراد بيكذب على الكل وهى
مجرد تاديه واجب وبس لغايه دلوقتى مقالهاش بحبك ... حبست
دموع فى عنيا).

سارة : طيب يالا روحنى .

مراد : ليه ما احنا قاعدين مع بعض والجو حلو.

سارة بحزن : معلش تعبت اوى انهاردة .

مراد : طيب

فى امريكا

عبد الرحمن : ها يا نورسين طمنينى .

نورسين : عبد الرحمن انا اسفه فى اللى هاقله الحادثه كانت شديدة
جدا عليها البيبى نزل والرحم اتأثر جدا وفيه مضاعفات كبيرة ... انا
اسفه بس انتو هاتقعدوا فترة كبيرة لغايه ماهى تقدر تحمل وتخلف.
عبد الرحمن :لا حول ولا قوة الا بالله .

نورسين : عبد الرحمن .. اهم حاجة نفسيتها بعد ماهى تفوق لازم
تعرف لازم اللى يقولها ينقلها الخبر براحه علشان تقدر تستوعبه
.... نفسيتها عامل اساسى جدا فى علاجها .

عبد الرحمن : طيب ..هى هاتفوق امتى ؟.

نورسين : هاتفوق بكرة انشاء الله .

عبد الرحمن : طيب لو سمحتى خلى بالك منها لغايه ما اجيب
والدتها من البيت بس .

نورسين : فى عنيا ... روح ومتحملش هم .

(خرج عبد الرحمن مهموم مانع دموعه انها تنزل بالعافيهراح لتوحيدة وهو مش عارف يقولها ايه).

توحيدة : كدة يا عبد الرحمن تتأخروا عليا كدة ... ايه دة ايمان فين ...عبد الرحمن مالك ؟.

(عبد الرحمن ارتمى فى حضنها و عيط كانه طفل صغير و اتكلم مرة واحدة و كانه عاوز يطلع كل اللي جواة)
عبد الرحمن : اه يا امى..... انا مش قد المسئوليبييه ... ايمان ضاعت منىايمان عملت حادثه عريبه خبطتها وانا واقف مكانى مش قادر انقذها ... عندها كسور ... و كمان البيبي نزل ...شوفتى كانت حامل .. و ابننا نزل .. ايمان مش هاتقدر تخلف تانى.....
اااااااا انا السبب.

توحيدة دموعها نازله على بنتها : اهدى يابنى ...انت مالکش يد فى كل اللي حصل .. دة قدر و مكتوب ... المهم سلامتها بالدنيا
وتعيشوا و تخلفوا و تجيبوا عيال الدنيا لسه قدامكوا .
عبد الرحمن : مش هاتقدر .

توحيدة : استحاله و لا ممكن بعد فترة .
عبد الرحمن : لا بعد فترة بس ممكن توصل سنين .
توحيدة : وانت زعلان .

عبد الرحمن : انا زعلان انى اضعف ان اقولها خبر زى دة
ايمان كانت بتحلم بالبيبي دة مش هاقدر اقولها .
توحيدة : لا قولها انت علشان انت الوحيد اللي هاتحسسها بالامان
وان موضوع خلفه مش فارق معاك .

عبد الرحمن : الموضوع صعب اووووى.
توحيدة :ولا صعب ولا حاجة ... طيب مانا وحسن اهو اتجوزنا
وقعدنا سنين مخلفناش ... ومكنش فيه اى مانع صبرنا لغايه ما ربنا اراد ... انتو كمان اصبروا يابنى ... الصبر مفتاح الفرج .
عبد الرحمن : حاضر يا امى .

توحيدة : قوم يابنى ودينى اروحها .. زمانها محتاجلنا ... يالا
واحمد ربك انه لطف بينا يا حبيبى .
عبد الرحمن : الحمد لله .

عند زين وليليان

(زين قاعد زعلان من حب عمرة انها تقول عليه انانى ... انانى
علشان عاوزها لوحدة ... معقوله تفهم حبه غلط ... معقوله هو دة
الاسبوع اللى كان بيحلم بيه ... فاق على تخبيط الباب).

زين : ايوا .

ليليان بانكسار و بتعيط: ممكن ادخل .

زين قلبه رق ومقدرش يستحمل صوتها كدة : احم ادخلى.
(ليليان دخلت بتعيط وبتاخذ نفسها بصعوبه وحاطه وشها فى
الارض).

زين حاول يضغط على قلبه : اممم عاوزة ايه .

ليليان رفعت وشها : عاوزة انام.

زين : ماتنامى حد ماسكك ... عندك اوض كتير نقى واحدة منهم .
(ليليان جت تقرب .. هو مانعها بايدة وشاور تقف مكانها).

زين : متقربيش واطلعى برة .

(ليليان بصتلته كتيير ودموعها نازله ومقدرتش تستحمل رفضه ليها
خرجت بهدوء وقفلت الباب نفسها بدء يقل ودى عادة فيها لما بتزعل
مبتعرفش تاخذ نفسها وبتوصل للامر انها يغمى عليها حسست
انها هاتموت هى عاوزة حضنه لو مدخلتش فى حضن زينها
هاتموت بجد ... دخلت عليه الاوضه تانى وجريت عليه حضنته
وبدات تعيط بصوت عالى ونفسها يقل وصوتها يتخفق).
زين مقدرش يقسى عليها اكثر من كدة : اهدى ياروحى ... اهدى
انتفسى .

(زين رفع وشها من حضنه لقاها وشها احمر وشفافيفها بتزرق
ونفسها بيقل ... اتجنن وخاف من حالتها دى مكنش عارف يعمل ايه
... فضل يبوسها مرة وراة مرة علشان تهدى وتحس بوجوده).

زين : لي لي اهدى يا حبيبتي ... انا معاكى اهو .

ليليان بتتكلم وبتقطع فى كلامها : لا ... انت هاتسينى .

زين : مقدرش انتى روحى مقدرش اسبيك ياقلبي ... اهدى علشان
خاطرى.

ليليان: ان ..انام ..فى حضن..ك.

زين: نامى يا حبيبتي.... انا كلى ملكك ياقلبي ...انا بحارب فى الدنيا
علشانك ..نامى يا حبيبتي نامى بس اتنفسى .

(ليليان نامت فى حضنه وفضلت ماسكه فيه كانه هايهرب منها..

حس انه قسى معاها بالكلام هى مهما كان صغيرة واندفعت ...
مكنش المفروض يقسى عليها بالشكل دة وخصوصا بعد حالتها
دى اخذ قرار عمرة ما يقسى ابدا عليها ويتعامل معاها كانه بنته
... ويفهمها غلطها بالراحه).

عند مراد وسارة

سعاد : الله يا سارة الفستان تحفه ... وكمان الشبكه .

سارة بحزن: عجبوكى ؟.

سعاد بفرحه : جدا...تعيش وتجبليها يا مراد .

مراد: انا تحت امرها بس الست سارة ترضى عنا .

(سارة رفعت وشها ناحيته وبصلته وسكتت)

سعاد: انتى يا هانم يالى سرحانه فى خطيبك ..الجرس بيضرب

قومى افتحى .

سارة بهدوء:حاضر .

(سارة فتحت ..واتصدمت من منظر سامر هدومه متقطعه ومتبهدل

على الاخر وابوة سائدة)

سارة: سامر مالك ؟.

سامر : اتبهدلت ياختى .

سعاد : يالهوى ابنى ... مالك يا ضنايا .

عبدالله : سندو معايا يا مراد وقعدو بس.... اصله عامل زى التور

قطم ضهرى.

سامر : تشكر يا حج.

مراد : ايه اللى عمل فيك كدة.

سامر : اه يا اخويا اخدتها وخلعت وسبتنى ... وانا بدور على الهانم
فى المول ..لقيت مجموعه ناس جايه جرى وبتضرب فيا .. اللى
فهتمه وانا بنضرب انهم متهمنى ان سرقت شنطه واحده ... امن
المطار جه واخذنى على القسم وفين وفين لما مسكوة الواد والحمد
لله طلعت سليم واتصلت على بابا يجى يضمنى فى القسم.
(ساره فى اللحظه دى مقدرتش تمسك دموعها اكتر من كده جريت
وعيطت فى حضن اخوها)
ساره : انا اسفه انا السبب .. لو مكنتش خرجت وزعلت مكنتش ده
حصل فيا .

سامر : لا متقوليش انك بتحسى زينا .. وبتعيطى وخايفه عليا .
(اتكسفت من سامر وجريت على اوضتها ومراد اضايق منه).
مراد يضيق: مكنتش لازم تخرجها كده.
سامر : مالكش فيه .

عبدالله : سامر احترم نفسك مش عاملى حساب ولا ايه .. انت
غلطت فى اختك وعيب كده .
مراد بضيق: عن اذنكوا .
عبد الله : ما تقعد يابنى دا انا ملحقتش اشوفك .
مراد : لا عن اذنك يا حـجـj

عند زين وليليان

(ليليان صحيت من النوم ملقتش زين جنبها عرفت انه لسه زعلان
منها .. هى فعلا غلطت بس خانها التعبير فضلت تفكر كثير
تروحله وتكلمه تانى ممكن يصدها تانى طيب لو صدها تانى هو كده
خلاص فعلا استغنى عنها ... فكرت مرة وراها مرة فى الآخر
قررت تروحله وزى مايحصل ..يـحـصـل)
ليليان : زين .

زين لف وشافها واقفه بعيد خايفه تقرب : تعالى . واقفه بعيد ليه .
(ليليان اتحركت بصعوبه قد ايه هى مكسوفه من نفسها على اللى
عملته لدرجه انها حطت وشها فى الارض ومعرفتش تتكلم).

زين قرب منها وباس جبنيتها : ارفعى راسك دائما لفوق انتى ليليان
الجارحى اوعى توطى راسك لحد ابداء .
ليليان عيطت : بس انت مش حد ... انت زين ... جوزى وحبيبى انا
غلطانه واسفه ... بس والله خانى التعبير . انا .. انا .. انا يازين
مكننش اقصد انك انانى بمعنى الكلمه .. انا غبيه مش المفروض
اقول كدة ... بس والله مش عارفه اوصفلك عن اللى جوايا ... انا
حياتى صعبه جدا وشوفت حاجات كتير فى حياتى ... انا مش
عاوزك تفضل فى دايرة الانتقام الدايرة دى وحشه هاتخسرنا بعض
... زين انت كنت نايم وانا صحيت شوفت البحر سرحت وافكرت
كل حاجة مرت فى حياتى افكرت عمى واللى عمله فىا علشان كظة
لما شوفتك سألتك بحسن نيه ... حبيبى اسفه سامحنى عارفه انى
غلطت وانت من وقت ما شوفتنى عمرك ما قولتنلى كلمه واحدة
تزعلى .

زين بهدوء : خلاص خلصتى .
ليليان : اه انا راضيه باى حكم .
زين باستغراب من كلامها : حكم ايه ؟ .
ليليان : يا عنى انت لو مش مقتنع بكلامى دة حقك ... وعاوز تبعد
وتتخلى عنى .

زين شدها جامد فى حضنه : انتى مجنونه ... اوعى تقولى الكلام
الاهل دة تانى ... انسيه بقيه حياتك ... انا اه زعلت من كلمه انانى
... وزعلى دة كنت اقصد بيه ابين لحبيبتى ان كلمتها وجعتنى ...
بس انتى هاتفضلى حبيبتى وروحى وعمرى ما افكر احب ولا
اعشق غيرك يا لى لى .

ليليان : ربنا يخليك ومتحرمش من وجودك يارب .. انت فعلا زى
ماقولت ابويا واخويا وحبيبى .
زين ضحك : هههههه اقولك على السر انا فعلا زى مانتى قولتى
انانى فى حبك انتى .

لیلیان : عارف یا زین اوقات کتیر مکنتش بفهم لیه عم حسن دایما
 یقول علیک زین الرجال بس دلوقتی فهمت ... انت فعلا زین الرجال

زين بتنهيده : الله يرحمه هانقضى الليله كلها كده غمضى
عيونك... وانا براجع المنهج معاكى امبارح افكرت جزئيه مهمه
جدا.

[illegible]

زین : غمضی بس .

(لیلیان غمضت عیونها وكانت المفاجاه خاتم الجواز وكان رقیق
جدا بس معاه سلسله فیها اسمهم واسامیهم متداخله فی بعض وكانت
رقیقہ جدا وبسیطه).

ليليان : الله السلسله حلوة اوى يا زين .

زين : البسيها ياقلب زين وعمر ك ما تقلعيها ابا .

(لياليان وقفت وبصتله ومرة واحدة رفعت نفسها وباسته من شفايفه
وبعدها همستله).

ليليان بهمس: بحبا .

زين غمز لها و بنفس همسها : وانا بعشقك تعالى بقا اصالحك
 علشان انتي زعلانه مني .

لیلیان: هه هه هه هه هه هه هه هه هه هه هه هه هه.... اه ز علانه جدا.

عند عاصم ويوسف

عاصم : وبعدين يا يوسف انا خلاص حاسس انى هاموت .

يوسف : استحمل هانعمل ايه .

عاصم : لا الراجل ده صعب يخربيته..... انا مشوفتش زيه انا

حاسس انی هاموت واعفن هنا ومحدث یسال علیا.

يوسف : انا اتهرت من كثر الضرب .

عاصم : کله من غبائك ... طب انا جاهل مش عارفو کویس ... انت
مش تعرفه تسمع عنه .

عند مراد وسارة

مراد : ايه ياسارة يا عنى مخرجك ومفسحك وانتى ساكتة كدة .
سارة : اممم اخبار زين وليليان ايه؟
مراد : تلاقيه هايص ابن الايه ومكتوباله فى القفص الواد زين دة .

سارة : ربنا يخليهم لبعض ... هو بيحبها وهى يتحبة والاتنين يستاهلوا كل خير.

مراد : ويخلينا لبعض .

سارة : ليه هو احنا بنحب بعض .

مراد : يا شيخه !.

سارة : احنا بنحب بعض ؟.

مراد : انتى شايفه ايه ؟.

سارة : مش شايفه حاجة ... شايفه راجل كتر خيرة انقذ واحدة
وادبس فى جوازة .

مراد : قولى والله !.

سارة : لو هاتتكلم كدة هاقوم امشى .

مراد : لا هاتكلم كدة بدام انتى غيبه... ومصرة تحطى نفسك فى
خانه قصاص حد اركزى كدة وافهمى يا سارة انا قولتلك قبل كدة
انتى حاله على بعضك .. وانتى غيرهم كلهم ... وانا مبعملش حاجة
غصب عنى ولا شهامه ولا نيله ... ماشى ولا لاه...ويا لا قومى
خلينى اروح بلا قرف حبستى دمي .

سارة : امشى انت المكان عاجبنى ... انا عاوزة اقعد يمكن اعرف
اخاد قرارتى صح .

مراد همس فى ودنها : واقسم بالله لو ما اتعدلتى لا عدلك صح
... انتى مالك قلبتى على الزفت سامراخوكى كدة ليه..... اتظبطى
كدة وعدى الايام دى على خير .

سارة بعند : وان مش عدتها على خير ... هاتعمل ايه ؟.

مراد : هانشوفى الجنان اللى على اصوله.... انتى لسه مشوفتيش
حاجة من جنانى ...هاتتصدمى .

عند زين ولييان

ليليان بخوف : كان نفسى ارد عليك واقولك كلام حلو ... بس
للاسف خايفه .

زين ضحك بصوته كله : هههههههههههههههههه .
ليليان الخوف مسيطر عليها : زين تعال نطلع اليخت.
زين : لا الميه حلوة والجو حلو.
ليليان : زين لازم حد يكون فينا فى اليخت .
زين باسها من خدّها : ليه ياقلبى ؟
ليليان : علشان سمك القرش .. انت مشوفتش الفيلم ده ... بص انا
ناسيه اسمه بس مجموعته صاحب راحوا باليخت بتاعهم رحله
ونزلوا البحر وسابوا بيبي جوه وسمك قرش كلهم واحد وراء التانى
والبيبي ياحرام قعد يعيط وامه تعيط علشان مش عارفه تطلع له
والدور جاى عليها وسمك القرش هاياكلها .
زين : هار اسود تصدى انا نسيت حاجة زى دى .
ليليان : حاجة ايه ؟
زين : المنطقه دى .
ليليان بخوف : مالها .

البارت التاسع والعشرون

الماذون : بارك الله لكما وبارك عليكما وجمع بينكما فى خير.
سعاد بدموع : مبرووك يا ولاد عقبال ما اشوف ولادكوا .
سارة : حبيبتي ليه بتعيطى .
ليليان : دى اكيد دموع الفرح يا سارة .. عقبال الليله الكبيره.
سامر بهيام وهو بييص على ليليان : صح عقبال الليله الكبيره .
زين بحده : ليليان يالا احنا.
سامر: لا والله هو انت كل مرة يا بشمهندس تمشى ومنلحقش نشبع منكوا .
زين : نعم تشبع مننا ازاي يا عنى .
مراد بهمس : قولى لاخوكى يهدى شويه ... علشان زين ممكن يتحول زومبى ويموتنا دلوقتى.
سارة بهمس : اقول لاخويا يهدى ليه عمل ايه ؟.
مراد : ولا حاجه يا بيبي خليكى نايمه فى العسل.
زين بحده : يالا يا ليليان ... خلىنا نروح .
ليليان قربت من سارة تسلم عليها : حبيبتي انا هامشى حاولى تبقى تجيبوا مراد وتيجوا تقعدوا عندنا شويه.
سارة : اشطا كلمتى زين فى حكايه التدريب اللى حكته عنها ولا لاه .
ليليان : لا .. لسه هاكلمه ... ربنا يستر بقا ويوافق .
سارة بخبث : استخدمى اسلحتك هايوافق على طول .
زين : ليليان يالا .
(زين وليليان مشيوا والبيت كله بقا فاضى ومبقاش موجود الا سارة واهلها ومراد).
مراد : ممكن يا عمى اخاد سارة ونخرج شويه .
سامر : لا مش ممكن .
عبد الله : خدها يابنى هى دلوقتى بقت مراتك ... بس مكتوب كتابكوا وبس .

مراد : متخفش فاهم فى الاصول كويس .. يالا يا سارة غيرى
هدومك .

فى بيت الجارحى

ليليان : اخيرا الواحد روح البيت .
زين : مكنتيش مبسوطه فى اليخت.
ليليان : لا والله كنت مبسوطه اوى ... بس مكنتش بنام كويس بسبب
الافكار الوحشه اللى فى دماغى .
زين بضحك : قصدك اسماك القرش ههههههه .
ليليان : متضحكش عليا ههههههه والله اعصابى كانت تعبانه مكنتش
عارفه اتبسط من الهواجس اللى دماغى.
زين : هههههههههههه طيبه انتى اوى يا ليليان.
ليليان : ههه عارفه ... ايه رايك اعمل عصير وناخد كيك ونقعد فى
التراس شويه .. الجو حلو اوى .
زين : ماشى يا حبيبى روحى انتى اعمليلى العصيروانا هاعمل
مكالمه لغايه ماتخلصى .
ليليان : اوك .

زين : الو

:احم ايوا يا باشا .

زين : خير في ايه مبطلتوش اتصال ليه ؟..
: احنل اسفين ياباشا ... بس الراجل اللى حضرتك امرت بحبسه هو
وابنه .. تعبان خالص وابنه مش مبطل زعيق جوا علشان ابوة.
زين : امممم جيبوله دكتور يكشف عليه وفكوة ربحو شويه وانا
هاجيلكوا بكرة ... واتوصوا ابنه ..وقولوله صوتوا ميعلاش فى
مكان ملك لزين الجارحى .
: تمام يا افندم .

عند سارة ومراد

سارة : ايه دى احنا وقفنا هنا ليه ؟..

مراد : انزلى .

سارة : انزل فين هو انت واخدى فين بالظبط يا مراد.

مراد : هانطلع شقتى .

سارة : انت مجنون .. نطلع شقتك وبتقولها فى وشى عادى.

مراد : هو انتى مش مراتى ؟.

سارة : مراتك .. ماشى ... بس بردوا لا مينفعش اروح شقتك .

مراد : بطللى تخلف .. انا راجل مش عيل وعلى فكرة انا اخاف

عليكى من نفسى .. انزلى يالا .

سارة : ايوا ايه سر انك تجبنى شقتك .

مراد : هاتعرفى بعدين ... يالا.

(مراد اخدها فعلا وطلعوا وهى كل الوقت دة مرعوبه من مراد ..

لانه مش شخص سهل تقدر تتوقع هو علوز ايه ... وهو كان حاسس

بيها وبخوفها منه ومش هالين عليه يطمناها).

مراد : ادخلى يلا .

سارة : طيب بس سيب الباب مقفول .

مراد رزع الباب وراة وقفله : اه وماله.

(سارة فى اللحظة دى ارتعبت وخافت من نظرات مراد هربت منه

ومن نظراته اللى بترعبها اكثر .. بصت لشقه لقتها جميله جدا و

ذوقها على جدا)

سارة : دى شقتها جميله اوى بس انت جايبنى هنا ليه ؟.

مراد : بقت شقتك انتى .

سارة بصتله واتكلمت بعصبيه : انت ازاي بتتكلم كدة وكأنها حاجة

عادية ... انا عمرى ما ارضى اقعد فى شقه حد.... انت علوز تعيش

معاييا و قلبك وعقلك معاها .

مراد قرب منها : انتى شايفه كدة .

سارة بنرفزة : اه شايفه كدة ..ومتقربش منى .

مراد ببرود : لا هاقرب ... انتى مراتى.

سارة عيظت وبعدت عنه : لا مش مراتكانا غلظت لما وافقت
واتجوزتك .. انا فهمت دلوقتي انت جبنتى هنا عالوز تكسرنى ...
واديك اهو كسرتنى .

مراد شدها وحضنها وقرب من شفایفها : معاش اللى يكسرك
ياروحى ...دى شقتى فعلا بس مش شقتى انا وكاميليا ...الشقه دى
اشتريتها قبل ما اعرف كاميليا وقولت اللى هاحبها هاتجوزها
وهانعيش هنا... فرشتها على ذوقى ...لما عرفت كاميليا واتجوزتها
مقدرتش اقعدھا هنا لقيت نفسى بخبى عليها موضوع الشقه دى ...
ولما ماتت سبت شقتها ونقلت هنا...لما قابلتك وحبیبتك اتمنيت
اليوم اللى هاتكونى فيه مراتى وشایله اسم مراد الالفى ..واتمنيت
اجيبك هنا علشان لو كان فى حاجة مش عاجبك تغيريها .
سارة همست : يا عنى ايه .. انا انا حبيبتك .

(مراد باسها من شفایفها ومقدرش يبعد عنها ايدة اتجرات عليها وفك
طرحتها وزراير بلوزتها اللى بدء يفك فيهم واحد وراة التانى...فى
اللحظه دى مراد حس انه خلاص بدء يفقد كل ذرة عقل مبقاش قادر
يتحكم فى نفسه . عالوز يبعد ومش قادر ...ورغم ان خبرتها قليله
لكن جننتهحست خلاص ان حصونها بتتهار بدئت ترق فيه
بضعف .)

سارة بضعف : م...مراد .

مراد : مش .. قادر .

سارة : مينفعش .

مراد بعد عنها شويه بس فضلت فى حضنه : ساره ... انا بحبك .
سارة بصتلها مش مصدقه انه اخيرا قالها : بتحبنى انا
؟.

مراد : اه بحبك انتى ...انتى وبس اللى فى قلبى ...بحبك من اول
مرة شوفتها فيكى وقت ما كنت بتجرى من عيال اللى بيجروا
وراكى ملامحك كلها حفظتها من يومها كنت بتعمد ادايقك
علشان تفضلى معايا اطول وقت ممكن.
سارة: وانا كمان بحبك اوى .

مراد : انا جبتيك هنا علشان دى هاتبقا شقتنا ... انتى اللى دخلت قلبى
وملكتينى ... عارفه انا كنا مأجل كلمه بحبك لبعد كتب كتاب علشان
انا عارف نفسى كويس مش هاقدر امسك نفسى لما اقولهالك ... انا
مش عارف امك دى مصرة على خطوبه ثلاث سنين .
سارة : ههههه علشان مش واثقه فيك .
مراد رفع حاجبه : نعم ! مش واثقه ازاي يا عنى .
سارة بتريقه: اصلها سألت عليك .. ولقت سمعتك زى الجنيه الذهب .
مراد : هههههههههه اه فهمت ... كنتى قوليلها انك غير اى حد .
سارة بتحاول تظبط نفسها وهدومها ومكسوفه منه: مقولتش بقا .
مراد : انتى مكسوفه .
سارة : ليه هو انا بنت ومش بتكسف ولا ايه .
مراد : لا انتى مش وشك كذلك والله .
سارة بغيط : انا مش وش كسوف يا مراد .
مراد : قلبتى فى ثانيه ازاي ههههههههه .
سارة : طيب يالا علشان منقعدش مع بعض اكر من كدة .
مراد : ههههه خايفه على نفسك يابطه .
سارة بغيط : اه خايفهوانا مش بطه ... بطل تقولهالى .

فى بيت الجارحى

ليليان : الله منظر النيل حلو اوى .
زين : اممممم منظره حلو علشان انتى قاعدة معايا .
ليليان باسته من خدة : ربنا يخليك ليا ... زين هو انت ليه مش عايش
فى فيلا ... ليه عايش هنا فى شقه ..
زين : علشان ابويا كان شارى الارض للى عليها البرج وكان عاوز
بينها علشان امى كانت نفسها تعيش على النيل ملحقش بينيها ... انا
بنيت البرج وخصصت اخر دور ليا اعيش فيه .
ليليان : احلى حاجة عملتها على فكرة البيت هنا موقعه ممتاز .
زين : كويس انه عجبك يا قلبى .

ليليان : زين كنت عاوز اقولك ان فى تدريب فى شركه اسمها العز للمعمار انا كنت عاوزه اروح وادرب.

زين : هو انا كنت بطلعك من شغلك اللى كان عندى علشان اوديكى شركه تشتغل فيها ... لا طبعاً .

ليليان بهدوء : لا مفيش انك تقول لا فيه هافكر حاضر ... وعلى فكرة التدريب بعد بكره ... رد عليا بكرة .

زين :طيب متزعليش بقا من قرارى .

ليليان باسته من خدة : لا مش هازعل علشان عارفه ان زين الرجال عمرة ما يزعل حبيبه قلبه ليليان .

زين : هههههههههه لاممكن يزعلها عادى وبعدين اصالحك .

صباحا

في المخزن ..

يوسف : قول للبasha بتاعك ابويا تعبان .. خليه يجى ... دة ايه العذاب
دة .

عاصم بتعب : ماتسکت یا یوسف .

(زین دخل علیہم ... ومعاہ ناس).

زین : لیه یسکت ما یتکلم ویرغی ویغلط اکثر علشان یفضل هنا
 عمره کله .

عاصم : قول اللى عندك واحنا موافقين .

زين : ابوك اعقل منك .

عاصم : قول یا زین باشا انا تعبت .

زین : انت عاوز ايه ... بتخطف مراتى ليه.. ايه السبب ؟.

عاصم بتعب : ارجع حقى.... میراٹى .

زين : وميراڻڪ دة يسوى كام ؟.

یوسف بز عیق : انت بتدخل ليه ؟.

زين : كلمه كمان واقسم بالله هالغى عرضى وانا اتمنى كدة والله .

عاصم : اسکت انت یا یوسف قول یا زین باشا .

زين : ٢ مليون ليك انت واخوك.... حقك انت واخوك وتنسوا انكو
ليكو بنت اخ ودة مهر ليليان ... وكدة كدة البلد كلها هاتعرف
انى متجوزها .. واهو ينولك من الحب جانب .
عاصم الرقم عجبه جدا : موافق طبعا .
زين : بس فى شويه حاجات كدة الاول لازم تتعمل قبل ما تاخذ
الفلوس.

عاصم : ايه هي؟.

زين : هاتمضوا على شويه شيكات انتو الاتنين علشان لو فكرتوا
بس مجرد التفكير تفكروا فى ليليان بيقا السجن مستنيكوا دة غير
اللى هاعملوا فيكو ... دة طبعا اولاً... ثانيا بقا انت هاتطلع لكن ابنك
لا هايستنى معايا شويه .

عاصم : ليه طيب؟.

زين : هو كدة.... انت هتاخذ الفلوس انت واخوك والواد دة
هايفضل هنا شويه انا لسه مرحبتش بيه.

يوسف : مش عاوزين منك حاجة ولا فلوس ولا حاجة .

زين : خلاص.... خليكوا انا ماشى .

عاصم : خلاص موووافق .. وخلي يوسف شويه .

(يوسف اتصدم من كلام ابوة انه باعه لزين الجارحى .. وانه فضل
الفلوس عليه ... وعاصم لف وشه الناحيه الثانيه بعيد عن يوسف
علشان ميواجهش كميته الاتهامات اللى فى عيون يوسف).

فى بيت الجارحى

(ليليان بتكلم سارة على التليفون).

ليليان : اعمل ايه ؟ زين مش بيوافق بسهولة ؟.

سارة : اتشغلبى كدة يا حلوة وخليه يوافق الشركه دى كبيرة جدا
... والتدريب فيها تحفه .

ليليان.: خلاص هاخليه يوافق ... ربنا يستر منه .

سارة : يارب .

ليليان : انتى ومراد كويسين .

سارة بفرحه: اسكتى يا لي لي مش طلع بيحبنى .

ليليان بضحك: انتى هببيله هههههههه ده كله ومش عارفه هو بيحبك ولا لاه.

سارة : مكنتش عارفه وعرفت امبارح .

ليليان : عرفتى ازاي ... قالك ايه ؟.

سارة : هاحكيك

فى شركة الجارحى

مراد : ايه ده سامر ايه جابك هنا.

سامر : احم انت اللى هنا ليه ؟.

مراد بخبت : كنت عند زين ... قولى فى حاجة .

سامر : انا كنت جاي اطلب ايد الانسه ليليان من بشمهندس زين .

مراد : انسه !!! وماله .

سامر : انا محروج اوى ما تدخل معايا وتعلى من موقفى عنده .

مراد بخبت : لا انت تدخل زى الوحش كدة وتفرد نفسك ... انت

مش اى حد بردوا وبعدين ده زين بيعزك اوى ولما تدخل قولها

بقلب ميت انا بحب الانسه ليليان الجارحى .. ونفسى اتجوزها .

سامر : بس مش كدة غلط المفروض اهدى فى الكلام اول مرة اقول

بحب وكدة .

مراد : ايوا يابنى.. زين صاحبى وعارفه بيحب شجيع السيما الواد

الوحش اللى بيدخل فى الحديد وكمان افضل شكر فيها وفى

حلاوتها وادبها .. اسمع كلامى ده انت هاتلاقى رد فعل من زين

هايرفعك سابع سما .

سامر : من ناحيه هاشكر فيها فانا هاشكر فيها ..ده انا بحلم بيها ليل

نهار .

مراد : ايوة حلوة الحته دى قولها (بتحلم بيها ليل نهار)

هاتعجب زين اوى .

سامر : ماشى اسبيك انا وادخله .

فى قصر الباشا

الباشا بغضب : اه يابن الجارحى لتانى مرة بتدينى على قفايا
وبتضربنى فى مقتل

رعد : اهدى ياباشا والله لما طلبتني جيت من السفر بسرعه .
الباشا : زين الجارحي ..ضحك على الاهل ابني وخط ورق غلط
في الشركه وقدم ورق تانى للمناقصه ... لا وبعثلى رساله تعيش
وتأخذ غيرها .

رعد : انت تأمر بایه یا باشا .
الباشا : نحرقت قلبه.... واللی یحرق قلبه مراته ... انشالله اموتها
وبعدین انا اموت عادى هابقا مبسووط.

رعد : خلاص سيب الموضوع دة عليا .
الباشا بغموض : ما علشان كدة بعت وجبتك يارعد .

في شركة الجارحي

زین بهدوء : ها یا سامر... خیر ؟.

سامر بتوتر : احم بشمهندس زین انا كنت جاى اطلب ايد الانسه لیلیان .

زين : نعم ؟!!!!!!.. انسسسه ؟.

سامر : ايوا الانسه ليليان .. حقيقي انا نزلت من السفر عجبتي جدا
مشاء الله جمالها وادبها ورقتها .. تحسها بسكوته وقليل لما تلاقى
بنات كدة ... انا اعجبت بيها جدا ودخلت دماا اغي ونفسي تبقا مراتي

(زین قام من مكانه وراح عند سامر وشدة من قميصه).
 زین : اه قولى بقا يا روح امك نفسك تبقا مراتك ازای ؟
 سامر باستغراب : فى ايه يا بشمهندس ايه روح امك دى ... انا
 جای اطلبها لجواز انا بحبها.

(زین مکنش عارف هو بیعمل ایه تقریبا کسر المکتب علیه
والشرکه کلها اتجمعت ومحدث کان عارف یخلصه منه ازای).

مدام وفاء سكرتيرة زين : مراد باشا الحق زين باشا ماسك واحد
جوة فى مكتبه مسبش فيه مكان الا وضربه فيا دة كسر اوضه
المكتب عليه .
مراد وهو بياكل : بجد ليه كدة .
مدام وفاء : يامر اد باشا سيىب الاكل وقوم فض الموضوع دة .
مراد : حاضر
(مراد دخل واتفاجئ من منظر الاوضه وزين اللى ماسك كرسي
بيكسرو على سامر ... جرى شد الكرسي من ايده)
زين بعصبيه : اووووعى من وشى .
مراد بمكر : اهدى.. حصل ايه لدة كله .
سامر بتعب: الله يخربيتك يا مرررراد .
زين : ابن ال.... جاى يطلب ايد مراتى منى .. جاى عاوز يتجاوز
مراتى ... بيحبها .
مراد بصدمه وبتمثيل : يخربيتك يا جبروتك جاى تطلب ايد مراته
منه ... دة انت خارق .
سامر بغل وهو بيحاول يقف : ماالشى يا مررراد .. انا والله ما اعرف
انها مراتك.
زين بز عيق : لييببييه اعمى مابتشوفش .. مسالتش حد من اهلك ...
اختك امك مراد اى حد .
سامر بتعب : والله انا ما سألت كل اللى قولته اسمها ايه قالو ليليان
الجارحى وانت اسمك زين الجارحى افكرتها اختك انا اسف .
زين : اطلع برا علشان مكملش ضرب فيك بسبب غبانك دة .
مراد : تعال اوديك المستشفى .
سامر : اه ودينى ياخويا حسبى الله ونعم الوكيل فيك.

فى المشفى

سامر: اه يانى ربنا يسامحك والله لاعكها فوق دماغك يا مراد.
مراد بمكر : ليه ياخويا هو انا مالى انشاء الله ... انت للى اهل
وعبيط انا بحسبك اهل وبتهزر ودة هزارك اصل انت غبي

وهزارك متخلف زيڪ .. وبعدين مش خايف من ردة فعل ابوك
وامك وانت رايع تقولهم انا رايع اتجوز مرات زين الجارحى
...هههههههههه....يالھوى على اللى هايعملوا فيك .
سامر بغیظ : انت داناااھییہ یا مراد ...كان يوم اسود يوم ما
اتجوزت اختي ياخي والله .
مراد : شكرا يا معلم ... فكر بقا وقول ازای هاتقول لابوك على كل
ضربك .
سامر : الله ياخدك يا شيخ ... اه يانى ... دة طلع تووور انا مكنتش
عارف اخاد نفسى من كتر الضرب .
مراد فى سرۃ : احسسن .
(سارة وسعاد وعبد الله دخلو واتصدموا من منظر ابنهم اللى
متكسر).
سعاد : مالك يابنى ... يالھوى مين عمل فيك كدة .
سامر : دى خناقہ تاكسى ياماما سواق التاكسى اتغبى عليا.
عبد الله : ومتصلتش عليا ليه ؟.
سامر : محبتش اقلقك واتصلت على مراد ... ربنا يكرم اصله
جة جرى ووجب معايا اوى .
سارة : انا من رأى تسافر وخلاص يا سامر .. اصل انت بوظت
خالص والعروسه هايطير منك .
سامر بحسرة وفى نفسه : هى لسه هاطير ماهى طارت خلاص

فى بيت الجارحى
 (ليليان وزين بيتعششوا وزين متعصب وملامحه قاسيه ومتكلمش
 معاها من وقت ما جة وهى متوترة وخايفه يرفض).
 ليليان : احم ... حبيبى
 زين بجمود : نعم ؟.
 ليليان بتوتر : فكرت فى موضوع امبارح.
 زين : انهى موضوع ؟.
 ليليان اتترفت من برودة بس كتمت غيظها منه: موضوع التدريب
 فى شركه العز للمعمار .

(ليليان وزين بيتعششوا وزين متعصب وملامحه قاسيه ومتكلمش معاها من وقت ما جة وهى متوترة وخايفه يرفض).

ليليان : احم ... حبيبي

زين بجمود : نعم ؟.

ليليان بتوتر : فكرت فى موضوع امبارح.

زين : انهى موضوع ؟.

ليليان اتترفت من برودة بس كتمت غيظها منه: موضوع التدريب فى شركه العز للمعمار .

زين ببرود : لسه مفكرتش .

ليليان اتعصبت وصوتها غصب عنها بقا على وخطبت بايدها على السفرة بنرفزة : ايه دة يا زين ... انا قايلك تقديم الورق بكرة والتدريب هايبدء .

زين ساب الاكل واخذ نفس وبصلها بهدوء: ليليان هو انتى خطبتى بايديك على السفرة ولا انا متهايلى .

ليليان بخوف : انا انا مين دة لا طبعا وهاخطب ليه السفرة... انت شوفتنى وانا بعمل كدة ولا متهايلك .

زين : لا شوفتك .

ليليان : بجد !.

زين : اول مرة واخر مرة تتكرر يا ليليان فاهمه ولا لاه و من هنا
لبكرة متكلمنيش لو سمحتى..... عن اذنك.

ليليان.: زين انا اسفه ... بص بلاش التدرريب لو كان دة اللى
هايز علك منى بس بلاش موضوع الخصام دة .

زين : خلاص موضوعنا انتهى ... كملى اكلك واطلعى نامى .

عند سارة ومراد

سارة بشك : انت ليك دخل فى اللى حصل لسامر دة يا مراد

مراد : المحل دة تحفه والايس كريم فيه تحفه يا سوسو.

سارة بغيط : مراد متعصبنيش ... ايس كريم ايه دة اللى انت بتاكله
و متجاهل كلامى .

مراد : نعم يا حبيبي ... عاوزة ايه ؟.

سارة: انت ليك يد فى اللى حصل لسامر؟.

مراد: هو قالكوا ان انا ليا يد فى اللى حصله .

سارة : لا بس ... غريب يتصل عليك انت و على بابا لا وغريب ان
سامر يتخانق مع سواق التاكسى ... سامر طول عمرة بيكرة
الخناقات وكدة .

مراد بتريقه : امممم علشان هو شاب لذيذ فى نفسه .

سارة : قلبى بيقولى انك ليك يد فى كل الضرب اللى هو اخدة دة
..... او عى يكون انت اللى ضربته كل الضرب دة .

مراد قرب منها جدا : اولاً انا مضربتوش ... انا لو ضربته والله
اخوكى ما هايقوم منها .

سارة : طيب ابعد عنى فى مكان عام واياه ثانيا بقا .

مراد قرب اكثر بهمس : هو قلبك دة مبيقولش الا مصايبي بس .

سارة بضحك : لا بيقول حاجات تانيه والله ههههههه .

مراد : بيقول ايه يا قلب مراد .

سارة : عيب يا ميمو.

مراد رفع حاجبه : ميمو مين دة ؟.

سارة : انت .

مراد : بقا انا مراد الالفی ... الی بیتھزلی اکبر شنب فیکی یا جمہوریہ یتقلی یا میمو .

سارة بدلع : امم انا بقول يا ميمو براحتي .

مراد : طیب اهدی من الدلع دة احنا فی مکان عام اصل واللہ
ارز عك بووسه قدام الناس دی كلها.

ساره بدلع : هههههههههههه براحتي .

مراد : لادة انتى مصره بقا.

سارة : بس عيب .

مراد فی سرۃ : عیب ایه بس علی اللی ہاعملہ فیکۃ بعد جواز ہاتموتۃ منی یا سوسو.

فى الشرقيه

شاكر : انت ظهرت يا عاصم اخيرا وانا بدور عليك كل دة ..

عاصم بتعب : طیب سیبنی ادخل بیٹی واریح انا تعباناوی.

شاكر : انت كنت فين ويوسف فين؟.

عاصم : ماقولتاك رايجين نصيف ويوسف بيقضى شويه وقت .

شاكر : ودة منظر واحد بيصيف. انت فاكرنى اهل ومش

عارف انك كنت محبوس انت وابنك عند زين الجارحي جوز ليليان
بنت اخوك.

عاصم : طيب مادام انت عارف كل حاجة بتستعبط عليا ليه

وسع من طريقي يالا .

شاكر : مش قبل ما اعرف يوسف فين وهو ازاي خرجك.

عاصم بغیظ : یوسف لسه محبوسوانا صعبت علیه وخرجنی

علشان تعبىوسع بقا مش عاوز اشوف حد.

شاكر : افضل يا اخويا ... افضل بس مسيري هاعرف كل حاجة

فِي بَيْتِ الْجَارِحِي

(زين نايم على جنبه ومتجاهل ليليان وهى عماله تتقلب فى السرير
وتعمل صوت وهى عارفه ان زين بيضايق من الحركه والصوت
وقت النوم).

زين بعصبيه: ليليان فى ايه مش عارف انام .

ليليان ببراءة : عاوزة انام .

زين بنرفزة : ماتنامى وتريحينى .

ليليان عيونها دمعت وقامت تنام على كنبه.: حاضر هاريحك .

زين : والله !!!.

ليليان بصتله وعيظت : شكرا .

زين : هههههه والله حاسس ان متجوز عيله دى منظر واحدة

ز علانه .

ليليان : متكلمنيش.

زين : تعالى طيب علشان تنامى مش انتى عاوزة تنامى فى

حضنى بردوا.

ليليان : لا .

زين : تعالى يا حبيبتي .

(ليليان قامت بتعيط وراحت عنده وهو اخدها فى حضنه وباس

جبينها).

ليليان : زين انا مش بستحمل تخاصمنى والله قلبى بيوجعنى.

زين : سلامه قلبك يا روح قلبى انا بخاصمك علشان ببقا مدايق

منك ومش عاوز اضايقك او اخرج عن شعورى.. بفضل ابعد عنك

علشان متزعليش منى .

ليليان : بعدك بيموتنى .

زين : على عينى يا حبيبى بعدك دة. .. بس اعمل ايه انا شخص

وقت غضبى ببقا حد تانى ... بخاف عليكى .

ليليان : طيب انا لو عملت حاجة غلط ابقا فهمنى وقتها بس

متبعدنيش ولا تسيينى اتفارقنا .

زين بنوم : حاضر يا لي لي .

فى قسم الشرطه

على : ايه انت بتقول ايه ؟ .
الباشا: زى ما بقولك زين الجارحى مخطط لكل حاجة حتى دخولنا
حياته مشنا زى ما هو عاوز .
على : اه يابن ال
الباشا : انا وعدتك هانتقم منه انا بعت جبت رعد مخصوص
وكلفته بقتل مراته فى اقرب يومين مرات زين الجارحى قول عليها
يا رحمن يا رحيم .
على : اه ياما نفسى اشوفه ونظرة الضعف فى عنيه .
الباشا : اهدى رعد بيضبط اليوم اللى هايموتها فيه ...وبعدها
هايشوف اى طريقه يهربك من السجن ونسافر برة .
على: انا هاصبر يابابا اليومين دول بالعافيه .
الباشا : اصبر انا مقدرش اسيبك هنا .

فى شركه العز للمعمار

سارة: ها وبعدين اقنعته ازاي .
ليليان : لا هو اقتنع لوحدة ووافق ... مكنتش مصدقه نفسى وهو
بيقولى ماشى روحى .
سارة : الحمد لله انتى مش شوفتى الشركه عامله ازاي دى تحفه
يابنتى وفيها قامات علميه كتير .
ليليان : زين سألنى مين مديرها قولتله معرفش والله .
سارة : انا سمعت المالك بتاعها مسافر وبشمهندس كارم هو الرئيس
التنفيذى .
ليليان : امممم... طيب وبعدين بقا هانفضل كلنا متجمعين كدة
...سارة هى البنت اللى هناك دى بتبصلنا كدة ليه ؟ .
سارة : دى رغبة بت لزجه كدة وحاجة قمه فى الاستفزاز شايفه
نفسها على الكل وان هى حاجة والناس كلها حاجة تانيه خالص ...
بتغش طوله السنين من بت صاحبتها وبتاخذ مجهودها وبتتجح

بتقديرات.... وتلاقي اسمها جة فى التدريب ... اتفرجى بقا على
المياعه والسفاله وقله الادب طول التدريب .
ليليان: ملناااش دعوة بيها خلىنا فى نفسنا .
: انتباااه لو سمحتوا ... طبعا كلكوا عارفين ياعنى ايه شركه العز
للمعمار شركه كبيره احنا بنجيب هنا اعلى الطلاب لو سمحتوا
تلتزموا بقوانين الشركه وقواعدها وهاتستفادوا فى كل حاجه انا
بشمهندس معتز .

فى الشرقيه

عاصم : اوووف مين بيرن على الصبح كدة ... الو .
زين : اخبارك ... قولت اظمن .
عاصم انتفض من مكانه : احم اهلا زين باشا .
زين. : امممم انا حسيت كدة انك هاتطلع واطى وتطمع فى ٢
مليون جنيه مرة واحدة .
عاصم : احممم ... مش فاهم ؟.
زين : ادبت لشاكر اخوك حقه ولا لاه .
عاصم بتوتر : لسه معرفتش اقعد معاه ... لما اقعد معاه هاديله على
طول .
زين : هههه انا حسيت كدة بردوا ... على العموم انا عملت واجب
بعث رساله لاخوك وفهمته على كل حاجة .
عاصم بغيط : مكنتش تبعت حاجه كنت هاديله حقه .. هو يوسف
ابنى هايطلع امتى ؟.
زين : لسه ومتسألش تانى علشان مبعثش واجيبك تقعد جنبه ... من
غير سلام .
عاصم : سلام ياباشا .
(شاكر قعد يخبط ويرزع على الباب الشقه ... وعاصم فتح) .
عاصم : فى ايه يا شاكر على الصبح .
شاكر : عمال تكذب وتلف وطلعت واخذ من جوز ليليان ٢ مليون
جنيه علوز تطمع فيهم لوحذك .

عاصم : كنت هاقولك بس كنت تعبان جدا وعاوز انام ... وانت مش هاتهدى نفسك لو عرفت فيها فلوس.
شاكر : انت هاتقولى صدقت كريمه لما قالت انك طماع و غدار.
عاصم بنرفزة : كريمه طيب يا اخويا انا بقا مش مديك حاجة واعلى ما فى خيلك اركبه .
شاكر: وانا هاتصل على زين الجارحى واقوله ... واخليه يتوصى بابنك شويه .

فى شركه العز للمعمار
فى قاعه الاجتماعات

ليليان بهمس: سارة زين بيتصل .
سارة بهمس : كنسلى عليه .
ليليان بهمس : مقدرش دة منبه عليا ان ارد عليه لو كان مين معايا .
سارة : استأذنى واطلبى تروحي الحمام وربنا يستر .
ليليان : احم بشمهندس معتز .. ممكن اروح التواليت .
(معتز بشمهندس فى شركه رئيس قسم عينه زايعه وبتاع بنات بس من تحت لتحت محدش يعرف عنه كدة).
معتز باصلها من فوق لتحت وعجبته وعاجبها جمالها الهادى وعيونها الخضرة : روى يابشمهندس بس دى اخر مرة ...
واعملى فى حسابك انتى هاتكونى فى قسمى.
ليليان : احم بس انا مع بشمهندس محمود فى القسم .
معتز : وانا هنا رئيس القسم وبقولك تعالى فى قسمى انا ناقص معايا شخص واخترتك ... فيه اعتراض .
ليليان : لا .. عن اذنك .
(ليليان دخلت الحمام جرى من الخوف من زين).
ليليان : الو يا حبيبى .
زين : انا مش قولتلك تردى على الطول .
ليليان بتتهج من الجرى : اسفه يا حبيبى لغايه ما استأذنت وروح الحمام .

زين : بتهجى ليه ؟.
ليليان : اصل كلنا كنا فى اجتماع ... واستأذنت وروحت الحمام .
زين : ماتردى فى الاجتماع تردى فى الحمام ليه ؟.
ليليان : زين انا مش عاوزة اعرف حد انا مين ومرات مين عاوزة
اتعامل كانى شخص عادى ... ممكن ؟.
زين : طيب الحراسه هاتيجى تاخذك الساعه ٥ خلى بالك من
نفسك ماشى .
ليليان : حاضر يا حبيبى .

فى المخزن

زين : اخبارك يا يوسف .
يوسف بغل : فكنى ... انت مش اخدتها خلاص .
زين : اخدتها ... امم هي حرقاك اوى كدة يا جو .
يوسف : ايوا انا احق بيها منك انت انت مين اللى اخدتها
واتجوزتها فى يوم وليله ..وانا بقالى سنين نفسى فيها وبتمنع عنى .
زين : ماهو البعيد مش بيحس .
يوسف : بحبها .
زين : قولها تانى كدة .
يوسف : بحبهااا .
زين : تعالى بقا يارووووح امك ... انا هاعرفك معنى الكلمه دى
وانت بتقولها فى وشى .

(الايام عدت وزين رافض يفرج عن يوسفوسامر وعبد الله
سافروا ومراد وسارة اتقربوا اكثر من بعض والحياه مبتخلاش
من مناقرتهموزين وليليان حبهم بيزيد الا ان زين متخاف من
بعد ليليان عنه بسبب التدريب ... والباشا منتهاز الفرصه علشان
ينتقم من زين الجارحى).

فى شركه العز للمعمار

سارة : ايوا يا عني مش فاهمه انتي بالذات ليه ؟
ليليان : معرفش والله يا سارة بس بشمهندس معتز محترم ... اكيد
عاوز مصلحتي لما اروح واشارك في مؤتمر زي دة .
سارة : ماشي ... بس بردوا اساليه مين رايح معاكى من زميلنا .
ليليان : طيب المشكله في زين هايوافق ازاي دة كل يوم مبوز في
وشي علشان التدريب ... هابيرضى اروح اسوان ولوحدي .
سارة : قوليله وانت حظهك المهم يالا نمشي علشان مراد
مستيني .

عند مراد وسارة

مراد : وحشتيني يابطه .
سارة : يوووووة بطل تقولها بكرهك وانت بتقولها .
مراد : عمري ما ابطل اقولها انتي بطه قلبي .
سارة : والله يا مراد انزل من العربيه وما اروح معاك .
مراد : ماتجيبى بوسه .
سارة : بعنيك ابدا وبعدين بطل قلله ادب بقا .
مراد : بطلنا دائما سادة نفسى ... هاتي فوني شوفي مين بيرن
وافتحى الاسبيكر .
(سارة فتحت الاسبيكر وكانت صوت بنت)
: الو ازيك يا مراد .
سارة : مين معايا .
: انتي اللي مين .. وبتردى على تلفون مراد ليه ؟
سارة : انا مين انا مرات مراد الالفى ... وبرد على تلفيونه ليه
جوزي ارد براحتي .
: ايه دة هو مراد اتجوز .
سارة بغيط : اه اتجوز ... انتي مين ؟
: انا لارا ... ابقى قوليله يكلمنى .. باي .
سارة : ميبين دى يا مراد .

مراد : اهدى ... فى ايه دى لارا اللى كنا حضرنا عيد ميلادها .
ساره : وانت ضارب معاها صحوبه .
مراد : لا طبعا هى كانت معاها رقمى وبتقعد تتصل كل شويه عليا.
ساره : وانت بقا حنين وبترد صح.
مراد : صح.
ساره : طيب نزلنى بقا هنا .
مراد : لسه احنا فى اول الشارع لما نوصل بيتكوا هاتنزلنى.
ساره اتعصبت : بقولك اقف ونزلنى .
مراد: لا
ساره فتحت الباب وهو سايق : اقف .
مراد وقف فاجاه : وقفت اهو ...انتى مجنونه ازاي تعملى كده .
ساره : سلام يا مراد يابتاع لاراللا

فِي بَيْتِ الْجَارِحِي

ليليان : زين ممكن ادخل ؟ .
 زين : تعالى يا لي لي .
 ليليان : فاضى اتكلم معاك شويه بالك رايق .
 زين شاورلها تيجى تقعد على رجله : تعالى ... وقولى اللى نفسك فيه .
 ليليان : انت لازم تكون رايق ... علشان اللى هاقوله هاينرفرك
 بس اوعدنى انك تفكر يا زين .
 زين باسها من خدها : قولى على طول ... انا مبكر هتش فى حياتى قد المقدمات .
 ليليان : زين فى مؤتمر تبع الشركه اللى انا بدرب فيها فى اسوان وبشمهندس معتر اختارنى انا من بقيه زمائلى علشان اروح اسافر معاهم واكسب خبرة وكدة .
 زين : مؤتمر ايه وشركه ايه ؟ .

[illegible]

توحيدہ: قولی بقا ہاتفضلی فی الحالہ الزفت دی لغایہ امتی .
ایمان : لغایہ ما عبد الرحمن یطلقنی .
توحیدہ بغضب : یطلقک یا ایمان ... حب عمرک سہل کدہ تسیبہ
وتتطلقى .
ایمان ببرود : ایوہ .
توحیدہ : لیبیہ یا ایمان ... وعلشان ایہ ؟. علشان الخلفہ ؟.
ایمان : ایوہ علشان انا مبخلفش ... خلاص مبقاش منی فایدہ .
توحیدہ اتترفزت : انتی متخلفہ ہو الجواز خلفہ وبس
.... دہ مودہ ورحمہ مش خلفہ وبس.
ایمان : ایوہ اشمعنا انا اتحرم منها .. انا نفسی فی بیبی نفسی فی
عیال... فاجاہ کدہ اتحرم منهم.
توحیدہ : استغفری ربک الاول .
ایمان: استغفر اللہ العظیم من کل ذنب عظیم .. انا مقصدتش انا بطلع
اللی جوا یا بس .
توحیدہ : یابنتی ربک حاسس بیکی وباللی جواکی .. ودہ حکمہ لا
یعلمہا الا اللہ ... یابنتی ارضی بقضاء ربنا وقولی الحمد للہ ..

وبعدين يا عنى انتى اتحرمتى عمرك كله من الخلفه ولا هى مسأله
وقت يوم شهر سنه سنين الله اعلم يا حبيبتي احنا ايه فى ايدينا ايه
غير اننا نمشى وراة الطب وبس ونرمى حملنا على ربنا .
ايمان : ونعم بالله. ... حاضر ياماما هامشى وراة الطب وهانشوف
اخرتها .

توحيدة : اخرتها خير انشاء الله ... صالحى جوزك بقا انهاردة انتى
من يوم الحادثه وانتى معيشاه فى قرف وخنق وزعيق والله انا لو
منه هاسيبك واطلقك واخلص من قرفك ده انا عارفه هو بيحبك
على ايه .

(عبد الرحمن كان واقف وسامع كل كلامهم وقرر يدخل ويتكلم
علشان يقفل موضوع الخلفه ده نهائى).

عبد الرحمن : انا اقولك يا امى .. انا بحبها علشان هى بنتى دى
كبرت على ايدى وانا ربتها وشوفتها وهى بتكبر انا حافظها اكتر
من نفسها وعارف كلمه طلقنى دى من وراة قلبها .. هى متقدرش
تبعد عنى لحظه مش صح يا امى .

ايمان بحب: طبعا صح ... انا كنت هاطلق بس هافضل معاك بردوا
مش هاسيبك مقدرش اعيش من غيرك .

عبد الرحمن قرب منها واخدها فى حضنه : يا حبيبتي وليه البعد ما
تفضلى قريبه منى على طول اولا انا مقدرش اطلقك ابدًا ...
ثانيا خلفه ايه انا مش عاجز خلفه اصلا ربنا رزقنى ببنتى
الاولى انتى يا امى ... ثالثا زى ماما توحيدة قالت سيبها على ربنا
سنه اتنين تلاته عشرة عادى فى يوم من الايام ربنا هايفرحنا ... انا
عاجزك ترجعى امى حبيبتي انتى وحشتينى جدا كفايه نكد ابوس
ايدك .. اتفقنا يا امى .

ايمان : ربنا يخليك ليا ومتحرمش منك ابدًا يا بوودى .. خلاص اتفقنا
وايمان النكديه هاتمشى خلاص ... وهاروح لدكتور وربنا يسهلها
من عنده .

توحيدة : ربنا يهدى سركوا يا حبايبى يارب. ... ويبعد عنكوا
الشيطان .

فى الشرقيه

عاصم : كدة خالصين يا شاكى .
شاكى : ههه اه يا عاصم .. مالك وشك بيحبب الوان الطيف ليه؟.
عاصم : متلقش كلام انت مش قدة وقصر فى الكلام علشان
مز علش .
شاكى : لا انا قد كل كلمه ... الا ابنك فىن ؟ لسه عند زين الجارحى
ياخى انت مش همك ابنك وهمك الفلوس وبس .
عاصم بنرفزة : شاكى اكر ملكش دعوة بياااا فاهم ولا لاه وملكش
دعوة بابنى ... اقولك انت ماخذتش الفلوس وارتحت خد بقا مراتك
وسافر لابنك .
شاكى : لا انا هنا بلدى وابنى مسيرة يرجع بلدة وهو مراته .
عاصم بتريقه : بقا دلوقتى مراته مانت كنت مش طابقها علشان
بنت حسن.
شاكى : عادى حبيتها.... اهو الواحد بيتغير وطبعه الاصيل ببيان ...
ولا انت متعرفش حاجة عن الاصل.
عاصم بغضب : اخرج برة و من هنا ورايح مالكش دعوة بيا .
شاكى : خارج يا عنى انت بتخرجنى من الجنه اوى ياخويا... سلام.

فى شركه عز للمعمار .

سارة : امم ووافق بسرعه كدة زين دة غريب اوى .
ليليان : لا هو موافقش ولا حاجة هو وعدنى انه يفكر ادعى بقا
يوافق .
سارة : يا سلام دة كله علشان تروحى المؤتمر دة .
ليليان : اه طبعا دة مؤتمر عالمى وغير كدة اسوان تحفه.
معتز دخل عليهم : ازىكوا يابنات ..
سارة : تمام يا بشمهندس .
ليليان : كويسين يا بشمهندس.

معتز : سارة .. بشمهندس محمود عاوزك وبيدور عليكى .
سارة قامت تمشى وحست انه بيوزعها : عن اذنكوا .
معتز : ها يا ليليان قولتى لاهلك .
ليليان : احم قولتلهم ... وهما وعدونى يفكروا ويردوا .
معتز : طيب بسرعه بقا ... على فكرة لو جيتى معايا.. احم اقصد
معانا هاتتبسطى اولاً وهاتستفادى جدا من الخبرات اللى هناك
...وانا استثنيك عن الكل .
ليليان : ميرسى جدا يا بشمهندس وانشاء الله اهلى يوافقوا واكون
عند حسن ظن حضرتك .
معتز بهيام : انتى على طول عند حسن ظن حضرتى .
ليليان اتوترت : ميرسى.
موظف : بشمهندس معتز ..لو سمحت عاوزك.
معتز : عاوز ايه ؟
موظف : فى اجتماع مهم علشان رئيس مجلس الادارة جه فاجأه فى
الشركه ...وهايبدء بالطلاب الجدد.
معتز : طيب روح انت .
ليليان : هو فى اجتماع يا افندم .
معتز : اه بلغى زمايلك وجهزوا نفسكوا ...وبلغيهم ميش عاوز اى
غلطات علشان الراجل دة مبيرحمش حد.
ليليان : متقلقش يا بشمهندس .

فى امريكا

عبد الرحمن : الو ... ازيك يا والدى .
شاكر : الحمد لله يا عبد الرحمن ... اخبارك ايه فى البعثة .
عبد الرحمن مستغرب من ابوة : كويس اوى يا بابا.
شاكر : واخبار مراتك ايه ؟
عبد الرحمن : حلوة يابابا ... هو حضرتك كويس .
شاكر : اه كويس ... انت مستغرب علشان بسالك عن مراتك ؟
عبد الرحمن : اه الصراحه .

شاكر: عادى يابنى دى اختيارك وخلاص مفيهوش رجعهانت
محتاج فلوس ابعثلك .

عبد الرحمن : لا شكرا ... شايلك للعوزة .

شاكر : ماشى يابنى انا موجود على طول .

عبد الرحمن.: ربنا يديمك سند يا بابت ويخليك ليا.

فى شركه العز للمعمار

(الطلاب كلهم اتجمعوا ومستنيين امر يدخلو قاعه الاجتماعات والكل
متوتر من ظهور رئيس مجلس الادارة المفاجئ وفعلا دخلوا معادا
ليليان اللى كانت بتكلم زين).

ليليان : حبيبي زمانهم دخلوا غرفه الميتينج وانا هتأخر .

زين : وايه يا عنى ميهمنيش .

ليليان : ماشى يا زين ...انت بتتعمد تعمل كدة علشان تأخرنى

ورئيس مجلس الادارة يز عقلى يطردنى من التدريب .

زين : ولا عاش ولا كان اللى يز عقلك يا حبيبتي ... انتى مش عارفه
قيمه نفسك ولا ايه .

ليليان : طيب سيبنى بقا اروح .

زين : براحتك روحى .

ليليان : زين. متزعلش .. وعلى فكرة انا بحبك .

زين : وانا كمان بحبك ... يا لا روحى .

(ليليان خرجت من الحمام جرى على غرفه الميتينج ولقتهم فعلا

دخلوا اتوترت وخبطت ودخلت).

ليليان : احم انا اس....

(اتفاجئت بوجود زين قاعد على رأس التريزة والكل بيوصلها

ومستنيين ردة فعله انها جت متأخر وهى مصدومه من وجود جوزها

فى الشركه دة كن لسه بيكلمها).

ليليان بصدمه وهمست : زين .

زين : اتفضلى اقعدى .

(قعدت جنب سارة اللى هى كانت كمان مصدومه انه موجود).
كارم : طبعا كلكو عارفين ان انا رئيس التنفيذى للشركة .. بس
الشركة ملك لبشهندس زين باشا .

زين : انا زين عز الدين الجارحى ... والشركة دى كل سنه بتاخذ
اعلى الطلاب فى كليه الهندسه يدر بوا هنا وكل سنه انا باجى بنفسى
بعمل اجتماع ... واشوف مستواكو ... بس الغريب فى حاجة انا
عاوز اسال عليها بشهندس معتر .

معتر : انا .. احم خير يا افندم .

زين بحددة : انا سمعت ان فيه مؤتمر فى الفندق المالك لمجموعه
الجارحى فى اسوان ... والمفروض المؤتمر بيقتا تبع الشركة وان
حضرتك رايح انت وكذا حد ومعاك طالبه من الطلاب الجدد .
كارم : حضرتك مؤتمر ايه مفيش مؤتمرات للجمله اصلا ..
واسوان ايه ... ايه الكلام ده يا معتر .

معتر وشه جاب ميه لون ولون وبص لليليان : مؤتمر ايه ... الكلام
ده مش صح انا معرفش حاجة عن الكلام ده .
زين : لا انا متأكد من الكلام ده .

معتر : واياه اللى مخلص حضرتك متأكد كده ومين الطالبه دى .
زين شاور على ليليان : اتكلمى .

ليليان وشها احمر من الاحراج: اتكلم اقول ايه .

زين بحددة : اتكلمى قولى اللى قولتهولى .

ليليان دمعت من حدة زين وعرفت انه مش مصدقها : حضرتك
بشهندس معتر مش قولتلى ان فيه مؤتمر فى اسوان تبع الشركة
واستثنى انا وهاروح معاكوا .

معتر : معانا مين يا ماما ومين اللى رايح اصلا وانا ايه علاقتى
بيكى انا رئيسك فى الشغل وبعدين اهو هاسأل رؤساء الاقسام
قدامكوا ... فى حد يا جماعه عارف ان فيه مؤتمر للشركة فى
اسوان .

(الكل رد ب لا وبصوا لليليان باتهام وانها كذبت وقعدوا يشكروا فى
معتر وادبه واخلاقه العاليه حتى كرم شكر فيه وان هو شخص

ملتزم ... وليليان بصت فى الارض و عيظت ومقدرتش تاخذ نفسها
والحاله بدات تيجلها).

كارم : انتى اكيد واحدة مش مضبوطه علشان تتهمى رئيسك كدة .
رغدة هنا اندفعت فى كلام وحببت تلفت انتبأة زين : ايوا انا اصلا
بشوفك بتقعدى تتحججى لبشمهندس معتر كل شويه واخر مرة
صدك جامد وز عقلك .

سارة : انتى واحدة كدابه .

(زين قام من مكانه والكل متابعه وراح عند ليليان وقومها واخدها
فى حضنه وباس جبينها وخدها قصاد ذهول الكل).

زين بصلهم بحدة: اللى عيبتوة فيها دى مراتى ... مرات زين
الجارحى اللى هو رئيس شركتكوا اللى بتشتغلوا وبتاكلوا فيها من
خيرى .

كارم اتصدم : احم مراتك .

زين بحدة : اه مراتى .. اللى جت تستأذنى علشان تروح مؤتمر تبع
الشركه فى اسوان وانها مبسوطه انها هاتستفاد من الخبرات وانا
بقا رئيس مجلس الادارة معرفش حاجة قولت اجاى استفهم لتكونوا
قررتوا تعملو مؤتمر من غير ما ترجعوا للشركه الام ايه كلكوا
اتخرستوا ... انتو كنتوا بطبلوا لحيال الله رئيس قسم مابالكوا بقا بمرات
رئيس مجلس الادارة .

(الكل سكت وبصوا للبعض وخافوا من منظروا ونظراته الحادة
ورغدة كانت هاتولع من النار اللى جواها).

زين : معتر انت مطرود مع توصيه منى كدة على كل الشركات انك
ممنوع تشتغل وكل ترقياتك مسحوبه منك....علشان تبقا تفكر تلعب
بديلك من تحت لتحت ...انا مراتى مش كدابه ... وانت يا كارم
هاكتفى بانك تنزل من رئيس التنفيذى لدرجه اقل رئيس قسم علشان
تبقا تشوف شغلك حلو ... وانتى اسمك ايه ؟.

رغدة بتوتر : انا؟.

زين : اه انتى ... محرومه من التدريب ويالا اطلعى برا الشركه ...
ياللا كل واحد على شغلوكوا.

(الكل خرج ماعدا ليليان اللى كانت فى حضن زين ومخبية وشها
من الكل).

زين : ايه يا لي لي ما كفايه عياط بقا .
ليليان بعدت عنه بحدّة : كفايه عياط بسهوله لما تضحك عليا وتخبي
ان الشركه ملكك واتفاجئ زى زى اى حد يا زين ... وانا عامله زى
الاطرش فى الزفه ... لا وكم ان تيجى علشان تخرجنى قدام الكل ...
وكلهم يتكلموا فى حقى كلام مش كويس .

زين : مانا رديت اعتبارك اهو .
ليليان بنرفزة : والله انت كدة رديت اعتبارى ... لا يا زين باشا انت
اتسببتلى فى اهانه كبيرة ... برافو اوى يا زين.
زين بغضب : ليليان وطى صوتك ... والزمى حدودك معايا فى
الكلام اعملك ايه مانتى اللى هبله وبتصدقى اى حد .. قولت اديكى
درس علشان تتعلمى .

ليليان بصدمه: الزم حدودى.... و انا هبلهوبتدينى درس...
شكرا اوى يا زين ادينى اتعلمته اهو .. عن اذنك .
زين مسك ايديها : انتى رايحة فين وسايبنى .
ليليان : تعبانة عاوزة اروح.... متخفش مش ليا مكان الا بيتك
اروحه عن اذنك.

سارة : استنى يا ليليان .
ليليان منهارة : لو سمحتى مش عاوزة اتكلم... سيبنى دلوقتى .
(ليليان جريت برة الشركه وركبت العربيه وعربيه الحراسه مشيت
وراها).

مجهول ١ : ايوا يا باشا الهدف طلع اهو من الشركه ودخلين على
الطريق المقطوع .
مجهول ٢ : طيب انا مستنيكوا انا والرجاله .

(كريم ماشى وشاف عربيه ماشيه وراهم وشك فيهم .. كلم الحراسه
وبلغهم وليليان اتوترت).

ليليان بتعيط : فى ايه يا كريم ؟
كريم : مش عارف يا هانم انزلى فى العربيه من تحت وربنا يستر .
(ليليان حست انها هاتموت طلعت تليفونها وكلمت زين) .

زين : الو

ليليان بخوف : زين

زين حس بصوتها فى حاجة : مالك يا روحى .

ليليان : باين عليا هاموت يا زين ... انا بحبك اوى .

زين : تموتى ايه ... انتى فين .

ليليان : انا فى طريق وناس بتضرب نار علينا ... زين انا بحبك اوى
ومحبتش حد فى الدنيا دى قدك .

زين الخوف اتملكه: انا جايلك يا قلبى ... متخفيش ... مش هاسيبك
.... الو .. الو .

(ومفيش ثوالانى وضرب النار اشتغل على عربيه ليليان من كل
حته فى الطريق وكريم اتصاب وحاول يتفادهم وانحرف بالعربيه
فى الاتجاه التانى واتقلبت بيهم) .

(المكان دة كام قريب من الشركه وزين قدر يوصل بسرعه وشاف
عربيه حراسه كل اللى فيها مقتول وعربيه تانيه بتجرى بسرعه
وحراسه زين جريوا وراهم ... جرى يدور على عربيه ليليان ...
لغايه ما لاقاها مقلوبه فى الاتجاه التانى جرى عليها وملاقاش حد
فيها الا كريم وهو كمان مات) .

زين بهمس : ليليان ! كريم اصحى ليليان فين ؟
روايه (عشق الزين) .

البارت الثانى . والثلاثون .

عند مراد وسارة

مراد : اوصلك فين يا قلبى .

سارة : وصلنى عند خالتو .

مراد : ههههه رايحه عند ماهى ..سلميلى عليها ...دى حبيبتى .

سارة بغیظ : حبك برص یا مراد احترمنی وبطل تضایقنی .
مراد : ههههه بهزر علی فكرة ... وبعدين والله البت ماهی دی
بتحبك طیب فاکرة یوم ماروحنا عید میلاد الموکوسه لارا
وقابلنا مهاب الزفت انا کنت متفق معاها اصلا.
سارة : متفق ازای ؟.

مراد : قولتلها ان انا بحبك وعاوز اقرب منك وانتی مشاء الله
علیکى زى الدبش وهاترفضى وطلبت منها تساعدنی وتطلب منك
تیجى معاها وتستفرك فی حوار اللبس بس انتی صدمتینی بحوار
المیکب ده ... بس من وقتها و عرفت انها طیبه وبتحبك .
سارة بتنهیده : طیب مانا بحبها ... بس هی متخلفه وهاتضیع مهاب
من ایدیها .

مراد : امم ماهی ومهاف ازای ؟.
سارة: هما کانوا بیحبوا بعض بس ماهی صغیره ومهاف شاب
وانجرف وراة البنات وکلم بنات وکان بیقابلهم وهی اکتشفت خیانتها
لیها من وقتها وهی کده بتمثل انها صایعه ومش فارق معاها حد
فاکرة انها بتجرحه یاعنی وبتدوقه من نفس الکاس بس هی بتأذى
نفسها قبل ای حد... غلبت احکي معاها واتکلم وکل مرة نطبش مع
بعض علشان هی مقتنعه ان بدافع علشان خاطر مهاف وانا والله
مش عاوزها تضیعه من ایدیها ...وهو من یومها عاهد نفسه مفیش
ولا بنت فی حیاته الا هی وراح الصعید .. والبعیده مش بتفهم.

مراد : اممم الموضوع معقد فعلا
(تلیفون مراد رن وکان زین).
مراد : الو ازیک یا بوص .

زین :مراد لیلیان اتخطفت انا مش لاقیها مش عارف راحت.
فین انا حاسس ان انا هاموت والله .

مراد : اهدی یا زین ... اتخطفت ازای احکیلی .
زین : معرفش یا مراد مشیت من الشرکه وبعدها برربع ساعه
بالظبط لقتها بتتصل وبتعطی وبتقولی فی ناس بیضربوا نار علی
عربیتهاروحت جريت لقيتها فی الطريق المقطوع الی قبل شرکه

ابويا وعربيه الحراسه كلهم ميتين وعربيتها مقلوبه فى الاتجاه
التانى من الطريق روحت لقيت كريم ميت وهى مش موجودة .
مراد : طيب انت فين وانا جايلك .
زين : فى الطريق رايح للبasha .. اكيد هو اللي اتجرا وعاملها .
مراد : طيب جايلك اهو .
(مراد قفل مع زين وساق بسرعه) .
سارة بقلق : مالها ليليان يا زين فيها ايه ؟ .
مراد : مفيش اتخطفت .
سارة : يالهوى اتخطفت تانى هو عمها وابن عمها زين سابهم .
مراد : لا مش هما اكيد دة البasha ابوة على .
سارة : يالهوى ليعملوا فيها حاجة ... دول ناس قادرة .
مراد : متخفيش انشاء الله خير .. انزلى بس انتى واطلعي لخالتك
ومتروحيش الا لما اروحك .. ماشى .
سارة : حاضر ابقا طمنى .

فى قصر البasha

زين : شوفت اهو جربت تجرى وتسافر برة بس رجالتى جابوك
من قفاك .
البasha : انت علوز ايه يا زين ... انا مسافر وسايبلك البلد كلها .
زين : مراتى فين ؟ .
البasha : مرات مين وانا ايش عرفنى .
زين بغضب : متستعبطش عليا مراتى فين ؟ .
البasha : مش عااarf .. وانا مالى شوفها راحت فين يمكن
طفشت منك .
زين بصوت على : انت عمال تكذب وتلف وتدور وفاكرنى اهل
امال ايه الناس اللي انت بعثهم دول علشان يموتها .
البasha : مبعثش حد .
زين : لا دة الاستعياط زاد عن حدة انت يابنى دخله الناس اللي
مسكتوهم ورعد دراعه اليمين .

(دخل الرجاله اللي ضربوا نار على ليليان وكمان رعد متكفف ومضروب ...زين شاور لواحد من الرجاله يتكلم ويحكي).
واحد من الرجاله : الباشا كلف رعد ورعد كلفنا واحنا خططنا واستنينها فى الطريق المقطوع وضربنا عليهم نار علشان نموتها .
الباشا بز عيق : دة كداب انت شارى ناس تألف حوار عليا وتلبسنى انا الموضوع .

زين ببرود : امم دة الكذب بيجرى فى دمك بقا ... طيب بلاش
الراجل دة ... نخلى رعد دراعك اليمين انت وابنك يتكلم ... اتكلم يا رعد .

رعد بخوف من تهديد زين : ااا ... االباشا سفرنى برة مصر وبعث
جانبى هنا علشان اقتل مراتك ويحرق قلبك.
زين : وكان ناوى على ايه كمان يا رعد .
رعد : يسافر ويسينى انا اهرب على ابنه وابعتله على البلد اللي
كان هايروح فيها.

زين قرب من الباشا : شوفت اهو كاتم اسرارك فتش كل حاجة
بمجرد تهديد بسيط له قال على كل بلاويك قولى بقا بالذوق
مراتى فين ؟.

الباشا بغل : معرفش اسالهم مش هما اللي كان بيضربوا نار انا
مالى .

زين شاور لرعد : اتكلم قوله .
رعد : للباشا كان متفق معنا ان فى عربيه هاتراقبنا وفعلا كان فيه
واحدة ماشيه معنا .

الباشا : لا كان حوار عامله عليكوا علشان تنجحوا بقتلها ..
انا اجرت واحد فعلا بس مالوش فى اى حاجة .
زين : وانا المفروض اصدقك .

الباشا بغل :. عاوز تصدقنى مش عاوز براحتك .
زين : براحتى دة انت مش فارق معاك حاجة جهزولى قبر
يليق بالباشا علشان يندفن فيه وهو صاحى .
الباشا : والله ما عرف مراتك فين ؟.

زين : ماليش فيه انا عاوز مراتى تقولى مراتى فين اعفو
عنك ... تفضل تكذب والله ماهاسامحك وهادفك وانت صاحى .

فى مكان شعبى

: يالھوى يا محسن البت نايمه ومش بتقوم دى شكلها تعبانه اوى .
محسن : طيب استنى اجرى اروح اجيب دكتورۃ اللى فى اخر الحى
تيجى تكشف عليها .

: يالھوى استن تروح تجيب ايه .. دى اكيد كشفها غالى هانجيب
فلوسها منين .

محسن : امال اعمل ايه؟ اشيلا وهى متبهدله كدة اروح بيها
فين .. لا سيبها هنا واجيبلها الدكتورۃ وانشالله استلف حقها من اى
حد ... بس خليكى جنبها .

عند زين

مراد : ها ؟. عملت ايه؟.

زين بتعب : مش عارف اختفت انا مش عارف راحت فين
العربيه مقلوبه يا مراد وكريم كمان مات يا عنى اكيد هى حصلها
حاجة انا هاموت من الخوف عليها ... مش عارف بتعمل ايه تعبانه
ولا لاه انا حاسس انى عاجز ومش عارف افكر .

مراد : طيب مفيش كاميرات ولا اى حاجة .

زين : لا دة طريق مقطوع ... وكل اللى كانوا معاها ماتوا ... هى
هايكون حصلها ايه يا مراد .

مراد قرب منه وطبطب عليه : متاخفش يا صاحبى ... انشاء الله
خير ... بدام هى مش موجوده بيقا هى تمام يمكن طلعت وجريت
مثلا .

زين : تجرى ايه العربيه مقلوبه بيهم ... انا فى دماغى ميت الف
سيناريو وكلهم اسوء من بعض .

مراد : طيب العيال اللى مسكتهم ظروفهم ايه ؟.

زين : قالوا ان الباشا هو اللى وزهم عليها وقالهم يموتوها بس مش
اخدوها مش لحقوا وحاولوا يهربوا بس قالوا ان الباشا كان
ممشى وراهم عربيه علشان يتأكد منهم. انهم قتلوها ...وهو بيقول
مش عارف عنها اى حاجة ... بس واقسم بالله لو ما نطق لادفنه حى
فى قبر ولا ير مشلى جفن .

مراد : طيب خليك انت معاه وانا هابلغ وهاقلب الدنيا لغايه ما
نلاقيهاااا متقلقش يا صاحبى .

دكتورة : ايه دة ياعم محسن ايه البهدله دى مين عمل فيها كدة .
محسن : دى حادثه يابنتى على الطريق وانا معرفتش اتصرف ولا
اوديها فى مستشفيات جبتها على هنا .
دكتورة : امممم هي كويسه بس دى اغماءه بسبب الحادثه والحمد
لله الجنين كويس .

محسن : هي حامل ؟.

دكتورة : اه حامل تقريبا كدة فى شهرين .. انا هاكتبلها ادويه تجيبها
وتأخذها وغذيها كويس اوى ولما تفوق جيبها عندى نعمل سونار
على الجنين ونظمن عليها اكثر.....عن اذنكوا .
محسن : طيب حسابك ؟.

دكتورة : مش عيب عليك يا راجل يا طيب كفايه انك لما بتوصلنى
بالتاكسى بتاعك مبترضاش تاخذ فلوس خالص منى ... ربنا يعينك
بس على العلاج .

(الدكتورة مشيت ونزل محسن جاب العلاج ورجع تانى) .

محسن : ها يا فوزيه ... الابله عامله ايه ؟.

فوزيه مراته : نايمه يا حبه عيني شكلها تعبنا اوى .

محسن : طيب انا جبته لك فرخه اعمليلها اكل وادى العلاج نديهولها .
فوزيه : جبت الفلوس دى كلها منين ؟.

محسن : ربك ببسهلها يا فوزيه الدكتورة رفضت تاخذ فلوس وانا
عملت نص يوميه بالتاكسى جبت فرخه وجبت العلاج اتبقى عليا
فلوس والباقي هابقا ادفعه .

فوزیه : ربنا يجعله فى ميزان حسناتك ... بس قولى بقا ايه اللى حصل بالضبط .

محسن : مفيش يا ستى ... انا كنت ماشى على طريق عادى ...
الطريق دة مقطوع شويه...لقيت ضرب نار جامد خفت الصراحه
وركنت التاكسى ونزلت تحت لغايه ما يخلصوا شويه وسمعت
صوت عربيه بتقلب ببص كدة لقيت العربيه اللى فيها الابله دى
اتقلبت فى الاتجاه اللى انا واقف فيه ... انا اترددت انزل ولا لاه ...
قولت هانزل واتوكل على الله قومت جريت وروحت لقيت واحد
شباب كدة بيصارع الموت قدام على الدريكسون والابله وراه مغمى
عليها والشاب دة قالى

(فلاش باااااااالك)

كريم : ابوس ايدك خدها وشيلها واجرى بيها .
 محسن : طيب اشيلك انت الاول يابنى ؟
 كريم : لا .. لا ... لا انا كد كدة ميت .. خدها وشيلها واجرى بيها
 هايمو توها .

محسن : هما مين دول ؟.
كريم: اه ... اه مش وقته الكلام ... خدها بس .
(بأااااااك)

محسن : وبس شيلتها وجريت بيها وسوقت باقصى سرعه لغايه
ماجبته هنا .

فوزيه : يالھوی دة اظاهر ان وراھا حوار جامد يا محسن واحنا
مش قدة .

محسن : واياه يا عنى العمر واحد والرب واحد.... اتكلى على الله يا فوزيه ... قومى بس اعمليلها الاكل علشان لما تفوق نرم عضمها من الحادثه .

فوزیه : طیب قائمہ اھو ... ربنا یستر بقا .

(مراد قلب الدنيا والامن بيدوروا في ناحيه...وزين كان هايموت عليها وخايف ومرعوب ومش عارف يعمل ايه ... كل شويه بيخطر على باله سيناريو شكل وكلهم اسوء من بعض ... الخوف اتملكه

للاول مرة ... وذكرى موت ابوة وامه بتمر قدامه ونفس احساس
العجز وقتها .. بيحسه دلوقتي .. بس هو قدر وكمل وعاش بعد
موتهم ... لكن هي لو حصلها حاجة هايموت وراها مش هايقدر
يعيش هو اصلا عايش فى الدنيا دى علشان خاطرها بيعافر فيها
بسببها ... ملحقش يتمتع بيها ولا يعيش معاها ... معقوله بسهولة كدة
حكايتهم هاتخلص ... معقوله بسهولة كدة هاتروح منه .

ليليان بتحاول تفتح عينها : اه مش قادرة .
فوزيه : براحه يابنتى على نفسك قومى براحه .
(ليليان فتحت عينها براحه...لقت نفسها فى اوضه غريبه وراجل
واحدة متعرفهمش واقفين و الخوف فى عنيهم).
ليليان : انتو مين؟.

محسن : انا يابنتى اللى شيلتك وجبتك هنا ؟.
(ليليان افكرت الحادثه وضرب النار وزين والعربيه وهى بتتقلب
بيها وانها شافت الموت بعنيها ...وزين حبيبها).
ليليان بدموع : انا عاوزة زين .
محسن : زين .. مين؟.

ليليان : جوزى .
محسن : طيب يابنتى هاتصل عليه حافظه رقمه ؟.
ليليان: اه.

محسن : طيب هانزل اشحن رصيد ونتصل عليه ... جهزيلها الاكل
يا فوزيه واديهما العلاج.
ليليان بخوف :لامش عاوزة حاجة ... شكرا .. بس عاوزة زين.
محسن : يابنتى متخفيش انتى هنا فى امان والله ... انا سواق تاكسى
ولما شوفت اللى حصل شيلتك وجريت بيكى على هنا ... اطمنى
احنا ناس طيبه .

ليليان : مقصدش ...بس عاوز زين .
محسن : حاضر يابنتى هانزل اهو اشحن ... وانتى ياستى كلى
وخدى دواكى حتى علشان اللى فى بطنك دة .
ليليان : مين اللى فى بطنى .

فوزيه : يووووة هو انتى مش عارفه انك حامل .
 ليليان بصدمة : انا ... حامل .
 محسن : اه حامل جبلك دكتورة تكشف وتطمئن عليكى وقالت انك حامل فى شهرين .
 ليليان عيطت وفرحت : طيب والنبى ياعمو انزل بسرعه واتصلى على زين .
 محسن : بس او عدينى انك تاكلى وتاخذى دواكى .
 ليليان بابتسامه : حاضر .

فی مکان مہجور

الباشا : انت مجنون انت هاتدقنى وانا صاحى ... قولتاك معرفش مراتك فين .

الباشا : معرررررفش واللہ ماعرف راحت فین .

الباشا: بقولك مش عارف ... انا اه امرتهم يقتلوها بس معرفش هي راحت فين .

(تلیفون زین برقم کنسل علیہ واتصل تانی).

زین : رقم غریب .

زین رد : الو

زين : ليليان ... انتى فين ياقلبى ؟.

ليليان : معرفش يا حبيبي انا عند راجل طيب هو اللي انقذنى ...
تعال خدنى .

زين : طيب هاتى اكلمه .

محسن : الو يابنى .

زين : انت مكانك فين ؟ .

محسن : عنوانى

زين : طيب انا جايلك ... خلى بالك منها .

محسن : متخفش يابنى فى عنيا .

مراد : ها ؟ ليليان كويسه ؟ .

زين : اه يا مراد واحد انقذها .. انا هاروحله .

مراد : طيب روح ... اعمل ايه فى الزفت دة .

زين : انت مش ظابط وعندك دراعه اليمين اعترف على كل بلاويه

خدة ولبسه كل القضايا دى وخلصنى منه هو وابنه .

مراد : انا اصلا حظيت ابنه فى سجن مشدد ... ودة بردوا كان رأى

كل البلاوى اللي هو عملها كفيله تخليه يموت فى السجن .

زين : طيب اتصرف زى مانت عاوز ... انا هاروحلها بقا .

عند سارة

سارة : يووووة رد بقا يا مراد دة كله مش شايف الاتصالات دى
كلها .

مراد : الو .

سارة بلهفه : انت كويس .

مراد : اه يا حبيبتى تمام .

سارة : طيب وليليان لقيتوها ؟ .

مراد : اه وكويسه الحمد لله وزمان زين عندها كمان .

سارة : الحمد لله ... انا كنت ميتة من الخوف هى كانت فين ؟ .

مراد : لا مش دلوقتى حكاوى ... المهم اطمنى ... انتى لسه عند

خالتك ؟ .

سارة : اه مستتياك تخلص .

ليليان : تعرف وصى عم محسن عليا قبل ما يموت وقاله يخذنى
ويجرى علشان الناس اللى بيضربونا بالنار مش يموتنى .

زين : الله يرحمه طول عمرة جدع ومحترم .

ليليان : زين هى مين الناس دى .

زين : مش وقته يا قلبى .

ليليان كشرت : امال امتى ... انت بتخبى عنى كل حاجة .

زين : والله ما قصدى اخبى بس انا خايف عليكى من التعب وعاوز

اطمن عليكى واوديكي مستشفى .

ليليان : عمو محسن كتر خيرة جابلى دكتورة وكشفت عليا.

زين بتنهيده : الحمد لله .

ليليان : بس لازم اروح لدكتورة اطمن على حاجة .

زين : حاجة ايه ؟... هو انتى تعبانة ؟. فيكى حاجة بتوجعك ؟..

ليليان اخدت ايدة وحطتها على بطنها : تؤتؤ مش تعبانة ... بس فيه

نونو صغير هايجى بعد كام شهر ويشرف الدنيا ولازم نطمن

عليه .

زين بفرحه : انتى حامل ؟.

ليليان . : اممم حامل فى شهرين ... الدكتوراه قالت كدة .

زين : الحمد لله ... احلى حاجة حصلتلى بعد سلامتك ... انك حامل

منى ... يا عنى كمان كام شهر هاتجيبى بيبى صغير ليا وهايكون

منك انتى .

ليليان : اه يا حبيبى .

زين : طيب يالا ياقلبنى ... قومى نروح نطمن عليكى وعليه .

ليليان : استنى الاول عمو محسن دة راجل طيب اوى انقذنى

وجابلى دكتورة هنا وزى مانت شايف حالته على قدة وهو صرف

كثير عليا اكل وادويه ..يا عنى اقصد ...

زين قطع كلامها : من غير ما تقولى يا روحى ... انا هاعمل معاه

الواجب ... الراجل دة لولا كان زمانى بقلب الدنيا عليكى وبعدين دة

هو وش السعد وبسببه عرفت احلى خبر انك حامل ... انا هاسفروا

يعمل عمرة هو ومراته وهاييقا مسؤول منى ... انا مش قليل الاصل

يا لي لي .. انا لايمكن انسى جميل حد عمله معايا ابدًا.

ليليان بحب : علشان كدة عمو حسن الله يرحمه كان بيقول عليك
زين الرجال .. صدق فى كلمته .

(زين اخدها فعلا للدكتورة واطمن عليها وعلى البيبي وروحها
البيت ومراد تحت اصرار سارة راحوا وزورها واطمنوا عليهم
وزين كان ناقص يطردهم ومشىوا بعد معاناه).
زين : اووووف اخيرا مشىوا ...مراد دة رخم بشكل .
ليليان. : هههههه على فكرة هما كانوا قايمين ماشيين بس كلامك
ليهم وهو بقا رخم وعند معاك و قعد ورخم عليك .
زين : مش صاحبي ... بس طول عمره بيحب يدايقنى والله
استحملته بالعافيه علشان خاطر سارة يالا اهو كفايه عقاب
حماته له دة كفيل بيه والله .
ليليان.: ههههههه طنط سعاد مفترية .
زين : سيبك انتى من طنط سعاد وسارة ومراد والناس دى كلها انتى
وحشتينى .

ليليان قربت منه وباسته فى خدة : وانت كمان كنت خايفه اموت
ومش اشوفك علشان كدة اتصلت عليك وكلمتك اسمع صوتك .
زين : ياروحى انا انا اللى كنت بموت فى ثانيه الف مرة....كنت
حاسس ان انا عاجز يا ليليان انا فشلت فى حمايتك .
ليليان مسكت وشه بايديها : حبيبي متقولش كدة وبعدين دة مش
بايديك وفى المرة اللى فاتت انت لحقتنى والمرة دى ربنا وقف جنبنا
علشان نيتنا صافيه .

زين : بس عيشتى وبسببى وقت صعب وضرب النار والخوف اللى
كان فى صوتكدة كله كان بيقتنى .

ليليان : مين دول يا زين وكانوا علوزين منك ايه؟؟.
زين اخذ نفس طويل : هاحكيلك يا ليليان ... هاحكيلك كل حاجة
يمكن النار اللى فى قلبى تهدى ... وانا ابطل تفكير .
ليليان : احكى ياقلبي وقول كل اللى فى نفسك وطلع اللى جواك

زين : الحكايه بدأت

البارت ۳۲ انتهى .

البارت الثالث والثلاثون

زين اخذ نفس طويل : هاحكيك يا ليليان ... هاحكيك كل حاجة
يمكن النار اللي في قلبي تهدي ... وانا ابطل تفكير .
ليليان : احكي ياقلبي وقول كل اللي في نفسك وطلع اللي جواك

زين : الحكايه بدأت لما ابويا ورث شركه عن جدى وكبرها
وكانت شركه كبيره اوى اللى هى العز للمعمار اتعرف على
صاحب واسمه الباشا وبقا صاحب عمرة ابويا دخله فى كل حاجة
حتى بيته دخله بيته كان بيحبه اوى وخلاة شريك معاه فى الشركه
بمجهوده مع انه مبيعملش اى حاجة الشغل كله على ابويا والصفقات
وكله ... وبعدها بابا وماما خلفونى ... على فكرة ماما كانت بتكرهه
اوى وكنت افكر دايمًا طاشش كلام كدة مع بابا انها بتكرهه وانه
خبيث وبتنصح بابا يبعد عنه ... وفى يوم من الايام بابا اكتشف فى
الشركه فى قسم الحسابات انه بيتاخذ مبالغ مش هينه كل فترة
اتعصب وقلب الدنيا طلع الباشا ده هو للى كان بياخد والموظفين
مبيتكلموش لان الغلط غلط ابويا هو اللى مدخله فى كل حاجة
فسكتوا .. ابويا بقا اتعصب واتخانق معاه وقاله مالكش حاجة فى
الشركه ومتجيش تانى والغريب ان بابا مطلبش حتى فلوسه اللى
اتاخذت ... ابويا كان بيكرة الكذب قد عنيه فمعنى انه صاحبه يعمل
معاه كدة ويسرقه وهو كل يوم معاه وابويا ميش عارف حاجة زعل
منه واكتفى بطردة من الشركه عدى شهر اتنين تلاته وفى يوم وانا
وابويا وامى ماشين بالعربيه ابويا اكتشف ان مفيش فرامل ...
ملاقاش الفرامل معرفش يتحكم فى العربيه اتقابلت بينا امى كانت
تقريبًا ماتت مش فاكربس فاكربس بابا نفسه كان ثقيل وفاجأه ومن
غير. اى مقدمات ظهر الباشا وهو بيضحك ووطى على العربيه

ابويا لما شافه قاله الحقنا يا حمدى شلنا قبل ما العربيه تولع بينا قاله
لا وقعد يضحك ... قاله موت يا عز انا مستنى اللحظة دى من
زمان واهو كلها ثوانى وتموت وتسافر فوق ومشى وسابنا كلامه
كله فى دماغى مرحش من قدام عيني كنت طفل بس مستنى الموت
غمضت عيني وانا مستنى ان هاموت خلاص فاجأه لقيت ايد
بتشدنى فتحت عيني لقيت راجل غريب قعدنى على الطريق وحاول
يشد ابويا بس خلاص العربيه كانت بتولع بعد عن العربيه واخذنى
ومشى النار كانت بتاكل فى ابويا وامى يا ليليان وانا عاجز مش
عارف اعمل ايه كانت بتاكلهم ماتوا قدام عنيا مفيش لحظه عدت فى
حياتى الا وانا فاكر موتهم بكل تفصيله ..
ليليان كانت بتعيط على اللى زين مر بيه : طيب وروحت فين عشت
فين .

زين مسح دموعها وباسها من جبينها : بطلى عياط وانا احكى ..
غير كدة مش هاحكى .

ليليان بتحاول تسيطر على نفسها: حا... حاضر .
زين: الراجل اللى شدنى من العربيه كان عم حسن كان بيشتغل
سواق على مقطورة ... اخدنى عنده البيت وصرف عليا رغم انه
كان فقير وعلى قد حاله بس عمرة ما حسنى بنقص بعدها انا بقيت
تمام وبقيت اعرف اتكلم وقولتله على اسم عيلتى واخذنى وودانى
لجدتى وكتبلى ورقه بعنوانه علشان لوحصلى حاجة اول واحد افكر
فيه هو ... كان بيحبنى اوى وانا بحبه اوى جزء كبير من شخصيتى
اتكون بسببه.... فضله عليا عمرى مانساه .. انا فاكر لما رجعت
الباشا اتجنن ازاي رجعت تانى معنى ان رجعت من الموت يا عنى
كل حاجة هاترجع باسمى تانى وقتها جدتى خافت عليا اوى
وسفرتنى برة وكنت بنزل اجازة كل فترة وفترة انا فاكر اول
مصروف حوشته اشتريت بيه تليفون لعم حسن وروحت ادتهلو
علشان ابقا اكلمه براحتى كبرت فى مدراس دخلى واتعلمت ودخلت
كلية هندسه ورجعت الشركه اللى تقريبا كانت واقعه وكبرتها وكنت
بنحت فى الصخر علشان اكبر واحقق حلم ابويا .
ليليان : طيب ليه شركتك انت الشركه الام مش شركتك بابك.

زين : علشان انا كونت فلوس من شغلى وحببت اعمل شركة من مجهودى واخليلها الشركة الام فاهمه .. على فكرة يا لي لي عندى شركات كتير اوى مش فى المعمار بس مجموعه الجارحى كبيرة اوى وعندي فنادق وقرى انا الحمد لله كبرت فى كله .

ليليان: ربنا يزيدك يا حبيبى ... علشان كدة عمو حسن الله يرحمه لما جابنى ليك وقالك اتجوزها اتجوزتنى على طول انا استغربتك اوى .. طب اقولك انا استغربت نفسى وقتها ان وافقت بسرعه .

زين : لازم اوافق على طول واحد انقضى من الموت واخذنى عنده وكان صاحبي وواقف فى ضهرى. انا كنت برتاح معاه اوى فى الكلام كنت بحس براحه نفسيهوبعدين دى احلى حاجة حصلتلى انه جابك واتجوزتك .

ليليان : هههههههه كان زمانى متجوزة حد تانى .

زين بحدة: بس متقوليش كدة .. انتى بتاعتي انا انتى متنعيش لحد غير ليا انااااا .

ليليان قرب منه اتكلمت بدلع : لدرجاتى بتغير عليا يا زين .

زين : انا بحبك اوى انا عديت الحب دة ... ربنا زرع حبك فى قلبى من اول مرة شوفتك فيها يا ليليان انا كنت بجاهد نفسى بطريقه مريبه علشان اعصابى متفلتش معاكى كنت بتمنى اليوم اللى هاتبقى فيه مراتى بجد يا ليلي وبعدين حضرتك مستغربه نفسك فى ايه بقا؟.

... دة اسمه النصيب ربنا مقدر كل حاجة علشان تبقى مراتى .

ليليان : احلى نصيب فى الدنيا يا زينوو.... بس مش قولتلى مين ناس دول بردوا للى كانوا عاوزين يموتونى .

زين ضربها على دماغها بخفه : هبله انتى امال بهرى فى ايه بقالى ساعه ... الباشا يا قلبى هو اللى بعثهم .

ليليان : ليه بعد السنين دى كلها ؟.

زين بتنهيده : الباشا غبى فاكرنى مش فاكر الكلام اللى قاله لابويا وهو بيموت وانا استعبطت هو بعد عنى وعمل كذا صفقه مشبووه وكسب فلوس غير الفلوس اللى سرقها مننا وعمل شركة وكبرها من شغل مشبوه وانا سييته يكبر وابنه يكبر طبعا هو زرع الكرة فى قلب ابنه من ناحيتى وابنه جالى علشان يشاركنى وانا وافقت

وعملت لعبه عليه .. على فكرة ابنه هو اللي زق نورة علشان تموتك
وتحط الزيت على السلم وانا حبست ابنه وربيتة وحرقت دمه على
فلوسه وشركاته اللي وقعت فقرر انه ينتقم منى فيكى واجر ناس
وبعتهم يموتوكى .. بس الحمد لله ربنا وقف جنبنا ورجعتلى .
ليليان : وانا اللي فاكرة ان عشت فى الم وكرة وحقد ومشاكل ...
طلعت انت كمان ازاي .

زين : ياقلبي كل واحد عاش الم بس السبب مختلف ... بس الالم
واحد والوجع واحد .

ليليان بتنهيده : خلاص سيبك انت مش انتقمت وخلاص خلينا نرتاح
ونعيش حياتنا مستقرة بقا وكمان علشان البيبي يجى فى جو حلو
مش مشاكل وقرف .

زين : خلاص خلصنا واحنا تحت امر الباشا الصغير وام الباشا
الصغير .

ليليان : لا لسه يا زين عمى اللي انت حابسه وابن عمى .

زين : انا افرجت على عمك واديته ٢ مليون هو وعمك شاكر... بس
لسه ابن عمك لازم يتربى شويه .

ليليان : يانهار اسود ٢ مليون ايه .. دة انا ورثى ميجبش دة كله يا
زين .

زين : دة مهرك وعلى فكرة انتى تسوى اكثر من كدة كمان بس
حببت اربيهم علشان طمعهم .

ليليان : بس بردوا كتير مووت ... طيب خد فلوس ورثى انا مش
عاوزهم .

زين : انتى مجنونه ولا ايه ورثك دة بعيد عنى ... انتى مراتى ودة
مهرك واهو اعمامك عرفوا انك متجوزة والامور بقت تمام .

ليليان : لسه مش تمام ... لسه ابن عمى .

زين : حاضر يا لي لي هافر ج عنه بس لو فكر يقل باصله والله
لاقتله واخلص .

ليليان باسته من خدة : حبيبي انا ... ربنا يخليك ليا .. انا مبسوطه انا
حاسه ان الدنيا بقت حلوة .

زين : طيب هانقضى ام الليله دى فى الكلام انا زهقت ... انا اول مرة ارغى كدة اصلا.

ليليان : هههه انت بقيت زين الجارحي من وقت ما عرفتني .

زین : هههههههههههه لا انا اتغیرت اوی ... بطلی کلام بقا.... علی
فکرة انتی وحشتینی اوی .

ليليان بهمس: هههههه الدكتورة قالت مينفعش .

زین : مالکیش فیہ ھھھ بطلی رعی بقا .

لایلیان بدلع : بطلنا یا زینی.

فہم امریکا

توحيدية : ها يا ايمى ماشيه على العلاج مضبوط .

ایمان بتنهیدة : اہ یاماما ... ادعیلنی والنبی .

توحيدية : متزهقش بس وارمى حمولك على الله ... العبد فى التفكير
والرب فى التدبير .

ایمان : یااااارب ... ہاقوم اعمل اکل علشان عبد الرحمن زمانہ
جای من الجامعہ .

توحید : قومی یابنتی .

عبد الرحمن : انا ااا جیت .

ایمان : ایه دة انت جیت بدری ولا ایه.

عبد الرحمن : خلصت بدري وجيت .. او عوا تكونوا جابين في سيرتي .

توحيدية: ههه بكل خير والله يا ابني .

عبد الرحمن : انا عارف انك هاتجيبها بخير يا امى لكن ايمان لا هههههه.

ایمان بغیظ : کده ماشی یا سی عبد الرحمن خلی ماما تتفعلک... انا ماشیه .

عبد الرحمن : ههههه خدی یا ایمی هاصالحک ایمان یاام قمصه هههههه.

توحيدۃ : هههه قوم يابنۍ صالحها ... رېنا يهدۍ سرکوا.

(كدة توحيدو عبد الرحمن وايمان قصتهم انتهت معانا)

بعد مرور ٦ شهور

فى شركه الجارحى .

زين : خير ايه رماك علينا ... مانا كنت بتحايل عليك امبارح علشان
تحضر اجتماع الشركه السنوى .

مراد: يوة يا زين مانت عارف ان مش عارف حاجة فى ام الشغل
دة انا كنت باجى اهزر واروح سيبيك انت هى ليليان عامله ايه
فى الحمل ...سمعت انها تعبانه ؟.

زين : مرة تعبانه ومرة كويسه ومرة ز علانه ومرة فرحانه ومرة
بتكرهنى ومرة بتحببنى ومرة بتكرة ريحتى ومرة بتعشق ريحتى
مرة مناخيرها كبرت مرة مناخيرها صغرت مرة تخنت مرة رفعت
ههههههه واهو استحمل يا زين .

مراد : ههههه فعلا استحمل يا زين لغايه الباشا مراد ما يوصل
بالسلامه .

زين : مراد مين انا هاسميه عز الدين على اسم ابويا.... وبعدين مش
كفايه مراد واحد فى حياتى انت عاوزهم مرادين كتير عليا يا مراد
دة انا مستحمالك بالعافيه .

مراد : اصمالله عليك وعلى حواليك يا خويا ماله اسم مراد....دة
حتى كل اللى اسمهم مراد عسلات .

زين : هههههه سارة بهتت عليك على فكرة .

مراد : طيب كويس بدام جبت سيرتها ... انا جايلك علشان طالب
خدمه منك .

زين : خير ؟.

مراد : عاوزك تروح لام سارة سعاد المفتريه انا طهقت يا زين انا
هاموت على البت والمفتريه عامله خطوبه ثلاث سنين .

زين بخبت: ابقا صبر نفسك فى ثلاث سنين .

مراد : يووووو مبقدرش حاسس ان هاجى فى يوم واعكها .

زين : ودة كان اتفاق يا مراد ومينفعش نرجع فيه واستحمل .

مراد بغيط : يا عنى انت مش هاتساعدنى يا زين .

زين : لا ... ويا لا علشان ورايا اجتماع مع جيرمين .

مراد بخبت: جيرمين مين ؟.

زين : انت مسططوول يابنى جيرمين البنت اللى بنتعامل معاها فى لبنان علشان شغلنا ... دة انت كنت هاريها معاكسه ياخى ... ايه من كترهم بقيت تنساهم .

مراد بخبت : لا سلام اسيبك مع جيرمين باى .. وعلى فكرة انا زعلان .

زين : ههههه اتفلق .

(مراد كان هايموت وينتقم من زين وفكر فى فكرة وقرر ينفذها رغم انه عارف ان زين ممكن يولع فيه) .

مراد: الو يا سوسو .

سارة : ايوا يا مرادى .. مش انت لسه مكلمنى ؟.

مراد: كنت علوز منك رقم ليليان مرات زين ومتسألنيش ليه بعد كدة هابقا احكيلاك؟.

سارة: ليه ؟.

مراد : يابنتى اخلصى بقا هاتيه مش انا قولتلك متقوليش ليه ؟.

سارة : طيب ربنا يستر شكلك بتفكر فى مصيبه .. الرقم اهو

..... ٠١٠

مراد : طيب سلام .

(مراد قفل مع سارة واتصل على ليليان)

ليليان : الو

مراد : الو ازيك يا ليليان .

ليليان باستفهام: استاذ مراد ؟.

مراد: ايوا انا اسف انى بتصل عليكى بس كنت علوز اسالك هى سارة عندك .

ليليان : لا معنديش مجتش.

مراد : اووووف انا عمال اتصل بيها وتليفونها مقفول ... اصل

قولتلها انا ورايا اجتماع انا وزين مع انسه جيرمين فى الشركه

وروح الحق الاجتماع لقيت زين قفل الباب ومنع اى حد يدخل
حتى انا.... فقلت اروح لسارة بقا...بتصل بيها فونها مقفول .
ليليان بغيرة : جيرمين مين ؟
مراد بخبث : دى واحدة لبنانية ليها شرکه فى لبنان وبتخلص لزين
شغله هناك صديقه زين من زمان اوى بيحبها اوى هو
وماصدق تنزل مصر .
ليليان : طيب سارة مش عندى .. انا هاقفل
(مراد قفل معاها وقعد يضحك : احسن يا زين علشان تبقا تتحدانى
ومتساعدنيش تانى).

فى شرکه الجارحى

وفاء: مدام ليليان ازيك ... جيتى فاجأه .
ليليان بحدة : عاوزة ادخل لزين .
وفاء : زين باشا فى اجتماع ندخلك غرفه الاستقبال ونطلبلك عصير
لغايه ما يخلص ويجى لحضرتك .
ليليان: والله ! تطلبيلى عصير لا اوعى من وشى كدة .
(ليليان دخلت عليهم فاجأه لقيتهم قاعدين على كنبه واحدة وبيتكلموا
فى الشغل وماسكين اوراق فى ايديهم وجيرمين جميله لا جميله ايه
دى قمر وحلوة جدا ليليان اتجننت اكثر وزين اتصدم بوجوها
وجرى عليها يطمئن عليها).
زين : حبيبتي انتى كويسه .. جيتى هنا ليه ؟...فى ايه ؟
ليليان : انت مش كنت عاوزنى اجاى واشوفك وانت بتخونى .
زين : اخونك ؟!
ليليان : اه مع البت ام شعر احمر دى .
جيرمين : مين هى يا زين ؟
ليليان بغضب : انا مراته يا حبيبتي .
جيرمين : شو معقول انت اتجوزت ؟
ليليان : اه ياختى اتجوز فيها حاجة دى .
زين : ممكن تهدى ... فى ايه ؟

لیلیان : لا متکلمنیش ببرود .. اصل وربنا انا هاطق .
زین : تطقی من ایه وبراحه شویه العصبیه مش کویسه علشانک .
لیلیان لفت لوفاء : انتی مش کننتی هاتجیلی زفت عصیر هاتی
اصل زین هایموتنی .
زین : روحی یا وفاءوانتی یا جیرمین نبقا نکمل کلامنا بعدین .
جیرمین : بس زین انت بتعرف منیح انه طیارتی بکره.
زبن : مفیهاش مشکله الشرکه هاتمذک یوم ونأجل معاد سفرك ...
اتفضلی انتی .
جیرمین : اوک فرصه سعیده مدام زین.
(لیلیان بصتلها من فوق لتحت واستنت لما تطلع).
لیلیان : بتخونی یا زین ؟.
زین : بخونك ایه ... ممکن افهم فی ایه؟.
لیلیان : مش جیرمین انت بتحبا من زمان وصدیقتك وعامل
اجتماع مغلق ومانع ای حد یدخل حتی مراد وکمان قاعد معاها علی
کنبه واحده .
زین: مرررررراد ... انا شمیت ریخته بردوا فی الزفت الموضوع
. .
لیلیان : وهو مراد ماله ... ولا زعلان علشان فتش عليك .
زین قرب منها وباسها من شفایفها : علی فکرة مناخیرك کبرت .
لیلیان بصدمه : حق .
زین : امممم وبتکبر اکثر لما بتتعصبی .
لیلیان : انا حسیت کدة بردوا .
زین : انا زعلان منك .
لیلیان : مین یزعل من مین ؟.
زین : وانا غلطت فی ایه انا ورايا اجتماع مهم ومراد کذب علیکی
علشان ینتقم منی علشان موافقتش اساعده ان اکلم مامت سارة وتقدم
معاد الجواز ... وبعدین انا یا لیلیان ابص لواحدة غیرك انا .
لیلیان عیطت : ماهی حلوة اوی .
زین : انتی احلی علی فکرة ... دی کلها صناعی لكن انتی طبیعی
... انتی عشقی یا لی لی .

ليليان : زين هو انا مناخيري صغرت ولا لسه كبيرة .
زين : صغرت شويه صغنين هاتي بوسه بقا علشان اهديكى
وتصغر اكثر .

(زين فضل يبوسها ويدلعها وهو من جواة هايولع من مراد على
عمله بعد عنها شويه) .

زين : ليليان على فكرة انا لازم اسافر تركيا بليل .
ليليان : طيب وانا .

زين : والله فرع الشركه اللى هناك فى مشكله كبيرة اوى ولازم
اروح انا بنفسى واحلها ... سامحيني بس انا مش هتأخر اخرى
يومين بس .

ليليان : يومين بس يا زين .

زين : يومين بالعدد يا روح زين .

(اول يوم عدى بسلام وكان كل شويه زين يتصل بيها يطمئن عليها
بس الامور اتلخبطت فاجاه .. وليليان تعبت واتصلت على زين اللى
كلم دكتورها بسرعه ودكتور قال لازم تيجى المستشفى لانها بودار
طلق مبكر ... زين اتصل على مراد اللى اخذ سارة وراحوا اخدوا
ليليان على المستشفى وليليان ولدت بسلام وشرف فرد جديد فى
عياله الجارحى وزين سافر على اول طائرة وجهه على مصر) .
فى المستشفى

(زين دخل يجرى لقاه مراد فى وشه) .

مراد : حمد لله على سلامتكم ... تعال شوف النونه دة احلى من
الصورة اللى بعتهالك .

زين : لا ليليان الاول ... انا اعصابى تعبت يامراد لغايه ماولدت وانا
مش جنبها ... عاوز اشوفها .

مراد :حقك .. تعال اطمئن عليها ... وانا اروح اجيب البيبى .

(زين دخل الغرفه اول ماشافها جرى عليها وحضنها وفضل
يعتذرلها كثير على غيابه وهى عيطة علشان كانت محتاجله فى
وقت زى دة) .

(بعد وقت بسيط) .

زين : حمد لله على سلامتك يا حبيبتي .
 ليليان بتعب : شوفت البيبي .
 زين : اه ياقلبي .. الممرضات هاي جيبو دلوقتي .. معلىش يااروحى ان
 مكننش معاكى الظروف اقوى منى .
 ليليان بتعب : المهم انك رجعت بالسلامه .
 سارة : يتربى فى عزكوا ... بجد البيبي امووور اوى واخذ منك
 كثير .
 (مراد دخل مع الممرضات) .
 مراد : اتفضل اهو يا سيدى الباشا الصغير خرج من الحضانه .
 زين : هاته اشيله .
 مراد : خد بس متاخدش على كدة كثير .
 زين : اخاد على ايه .. دة ابنى .
 ليليان : ههههه والله كتر خيرك يا مراد على اللى عملته .
 زين : غصب عنه على فكرة ولا كتر خيرة ولا نيله .
 ليليان : زين عيب .
 سارة : انتو هاتسموا ايه .
 ليليان وزين : عز الدين .
 مراد بمكر : ماهو مش هاي نفع تسموة كدة .
 زين : ليه بقا يا استاذ مراد اسم ابويا مش عاجبك .
 مراد : علشان هو اتسمى اصلا .
 زين : اتسمى ازاي مش فاهم .
 مراد : انا روحته ثبتته وسميتو .
 زين بغضب : نهارك اسود ومنيل انت ازاي تاخذ خطوة زى دى
 من غير ما اعرف .
 ليليان : سميتو ايه؟ .
 زين بصوت عالى : انطق .
 مراد : سميته على اسمى مررراد .
 زين بصدمه : نهاااااارك اسود يا مررراد سميت ابنى من ورايا ...
 وكمان على اسمك موتك على ايدى انا هاقتلك .

مراد جرى في الاوضه وراح ناحيه سرير ليليان : والله لو ما بعدت
عني انت حر.... انت ايدك طرشه ياعم .

زین بز عیق: بقا تسمی ابنی علی اسمک یا مراد مش کفایه انت فی حیاتی .

ليليان : زين الواد هایتفرع وانا تعبانه ومراد عمال يهز فى السرير وانا مبعتش قادرة .

زین بعصبيه : ابعاد عنها یا زفت انت ... وبتسال لیه حماتک عامله
خطوبه ثلاث سنين علشان تتربی یا مراد.

مراد : متفكر نيش و خاينى ناسى .

[illegible]

مراد: اضحكى يا ختى اضحكى مانتى مش تعبانه انا اللى هاموت .

زین قعد بتعب : الله یخر بیتک یا مراد الکلب یاعنی اتحرم ان اکون مع مراتی وهی بتولد وکمان اتحرم من ان اسمی ابنی کمان.

مراد : معلش المرة الجايه اوعدك يا زين هاسييك تسمى ابنك براحتك .

لیلیان : خلاص بقا یا زین واللہ اسم مراد جمیل .

مراد : شوفت الناس الى بتفهم شكرا يا لي لي .

زين بعصبيه : والله لاموتك يا مراد انت بتدلعهافي وشي تعال هنا.

ساره وليان : هههههههههههه

(عدى التلات سنين بالعافيه على مراد وكل يوم مشكله شكل مع سعاد وسارة واللى مصبرة مراد الصغير اللى كان متعلق بيه جدا ويحبّه جدا ودة كان مضايق زين لان تربيّه مراد من وجهه نظرة زفت وهايخلى مراد ابنه نسخه مصغرة منه لدرجه انه علمه التف وكان بيتف على اى حد حتى زين ومراد الصغير كبر وليليان حامل وكان يوم اسود على زين يوم ما عرفت انها حامل لانها تعبت من تربيّه مراد وزين كان بيمثل قدامها انه زعلان علشان حملت بسرعه بس من جواة فرحان وعندة عزيمه يكمل مسيرته فى الخلفه اما عاصم ويوسف اكتفوا بالفلوس اللى اخدوها لكن يوسف النار لسه جواة وشاكي اتقبل ايمان وكان بيكلّمها يطمن عليها ... والباشا

لبس قضايا واخذ اعدام فيها وابنه هايقضى عمرة كله فى السجن
وكل حاجة بقت تمام وابطالنا عاشوا فى سلام وجه يوم فرح مراد
وسارة).

فى. القاعه

زين بيقد ليليان غصب عنها ومراد الصغير فى ايدة : اقعدى بقا انا
مش هاخاد بالى منك ولا من ابنك .
ليليان بفرحه : زين سيبنى ارقص .
زين : هاترقصى بس لما نروح.
ليليان : لا انا عاوزة ارقص مع سارة .
زين : مش هارد عليكى .. علشان انتى عارفه ردى .
مراد الصغير : بابا ثيب ماما ترقث براحتها انت خننيق اوى.
زين : استغفر الله العظيم هاستنى ايه من تربيه مراد.
مراد الصغير : مث تتكلم على مراد ثاحبى كدة .
زين : والله هاضربه يا ليليان الواد دة بيستفزنى .
مراد الصغير : مث ليك دعوة بيها كلمنى انا... انا بثتفز....بثتفز.
زين بضحك : بستفرك ههههههههه با ابو نص لسان مش
عارف تتكلم.
مراد الصغير كشر : مراد قالى ابوك معقد وبيقول كلام غريب .
زين : اهو هاييجوز وينساك وانا هاعرف اريك ازاي.
ليليان : ههههههه روح يا مارو ارقص معاهم روح يا حبيبي مش
كفايه بابي مكلبش فى مامى .
زين : مالى بقا مكلبش فيكى علشان خايف عليكى وعلى اللى فى
بطناك .
ليليان : خايف عليا ولا غيران من سامر اخو سارة هههههههه.
زين : متجبيش ام السيرة دى بتعصب لما بشوفه .
ليليان : قولى انك بتحبنى يا زين .
زين : تعرفى احلى حاجة فى الحمل دة ... انك رومانسيه فيه اوى يا
لي لي .. انا متفائل انشاء الله تطلع بنت.

(فرح مراد وسارة كان فرح بمعنى الكلمة كانوا مهيبين وبيرقصوا
والكل كان فرحان ليهم والفرح خلص ومراد وسارة طلعا سويت
بتاعهم ومراد الصغير شبط فى مراد الكبير وزين اقنعه بصعوبه انه
هايجبيه بكرة يشوفه ويبات معاهم).

سارة : ايه مراد الصغير مشى .

مراد : اه ابوة اخدة بصعوبه ... عاوز يبات .

سارة : حرررام ما كنت تخليه يبات معانا يا مراد.

مراد قرب منها : انتى هبله يبات مع مين دة انا بقالى سنين بحلم بام
الليله دى .

سارة رجعت بخوف : اهدى يا مراد انا تعبانة من كتر الرقص فى
الفرح .

مراد : وانا مالى ... انا قولتلك وفرى مجهودك لما نطلع .. انتى
اصريتى ترقصى .. اشربى بقا .

سارة : طيب سيبنى اغير هدومى الفستان ثقيل اوى.

مراد : غيرى براحتك يا موزة انا معاكى للصبح .

سارة : طيب ادخل الحمام وانا هاغير هنا .

مراد : اشطا .

فى بيت الجارحى

(زين بينم مراد الصغير بعد وصله عياط مستمر على مراد
الكبير).

زين : خلاص بقا يا مراد كفايه عياط يا حبيبى .

مراد الصغير بيعيط : بابى انا زعلان من مراد .

زين يمسح دموع ابنه : ليه يا حبيبى .

مراد الصغير : علشان مثر رضى ياخذنى ابات معاه .

زين : يا حبيبى هو تعبان هو وطنط سارة وعاوزين يناموا

والاوضه مفيهاش الا سرير واحد انت بقا هتنام فين ؟.

مراد الصغير ببراءة : انا ومراد على الثريز وطنط ثارة على

الارض.

زين باسه من جبينه : ههههه حرام عليك انت ترضى مامى تنام على الارض.

مراد الصغير : لا انا ومامى جنب بعض وانت على الارض.

زين بصدمة : هاتنمنى على الارض يامراد... وانا اللي كنت هاخذك ونروح الملاهى بكرة .

مراد الصغير بفرحه : بجد .

زين : اممم بس توعدنى تبطل عياط و تنام وبكرة الصبح نروح نقضى يوم كله مع بعض.

مراد الصغير غمض عينه بسرعه : نمت اهو.

زين باسه من خدة : تصبح على خير يا مارو.

مراد الصغير: وانت من اهله يا بابى .

عند مراد وسارة

(مراد خرج من الحمام ملقاش سارة قعد يدور عليها وعرف انها استخبت منه).

مراد: ياترى انتى فين يا بطه قلبى ساااارة انتى فين ياترى فى الكمدينو لا انتى تخينه عليه ولا وراة ستارة ... لا بردوا بييقا فى الدولاب قفشتك .

سارة بضحك : بيببيبيبيخ .

مراد : يامى يامى خوفت الحقوونى .

سارة : قفشتينى بسرعه .

مراد كشر : انتى لابسك السيدال ليه يا سارة ناويه تتوبى انهاردة .

سارة : لا يا خفيف علشان نصلى مع بعض.

مراد : خفيف!!! يخربيت الرومانسيه يا سارة ... انا عارف ان الليله هاتبوظ بسببك هاتبوظ بسببك يالا نصلى ياختى .

(مراد وسارة صلوا وخلصوا وسارة جت تجرى مراد مسكها وشالها).

مراد: هو احنا فينا من الجرى ... انا مفياش حيل لدة كله .

سارة : مراد عيب على فكرة.

مراد حطها على السرير ومسك كوبايه عصير : لادة العيب كله
هايحصل ... خدى اشربى .
سارة : هههههههه ايه دة مش عاوزة انت بتسقينى حاجة اصفرة

مراد : لا اشرى يا سوسو علشان متفرهديش منى بدرى... اشرى
يا قلبى .

(ونسبيهم بقا علشان كدة عيب).

[illegible]

روايه (عشق الزين)

البارت الرابع والثلاثون (النهايه)

بعد مرور ۷، شہور

فِي بَيْتِ الْجَارِحِي

ليليان: يا زين انا تعبانه مش مرتاحه .

زین بتعب : یا لی لی نامی الدكتور قال لسه شویه .

ليليان : الدكتور دة حمار مبيفهمش حاجة انا تعبانه حس بيا بقا يا زين .

زين : طيب اعمل ايه يا قلبي ... انا علوز اريحك .

ليليان : انت السبب انا قولتلك مش عاوزة دلوقتي انت اصريت يا

زين ... واهو اداى النتيجة هاموت من الالم .. طيب افرض موت

بقا مين هاي ربي مراد .

زین بغضب : بس اسکتی ... موت ایه و زفت ایه لیلیان اول مرۃ

واخر مرة اسمعك بتتنطقى الكلام ده .

ليليان بيراءة : الموت علينا حق يا زين .

زین بغضب : یووووو قوت اسکتی فی ایہ .

لِيلِيَان : طيب انت بتزق ليه ؟.

زين بحدّة : بتقولى كلام يحرق الدم يا ليليان ... موت ايه انتى حامل

عادی الاعراض دی ولادۂ کله علشان متخلفیش منی .

لِيلْيَان بَعْتَاب : طَيِّب وَبِالنَّسْبَةِ لِمُرَاد وَالنُّونَةُ الَّتِي فِي بَطْنِي دِي آيَه يَا

زين دة كله و مش عاوزة اخلف منك .

زين : انا قولتها لك قبل كدة انا هاخلف كثير انا عشت طول عمري
وحيد عاوز سند لينا عاوزهم سند لبعض مش عاوز مراد وحيد.
ليليان : انا مش ارنبه يا زين .
زين حضنها : لا انتى ارنبه جميله وهاتجيبلى عيال كثير اوى منك
... طب تيجى نتفق اتفاق.
ليليان : اتفاق ايه ؟
زين : تيجى نخلف كمان كام مرة لو جبنا بنت انا هاسكت ومش
نخلف تانى .
ليليان : وافرض مخلفتش بنت اقعد اجيب ولاد .
زين : هههههههه لا يا ستى انا هابقا اركز انشاء الله وربنا هايوفقنى
ونجيب البنت .
ليليان بمكر : بشرط انا اللى اسمى اسم النونه اللى فى بطنى ... انا
مبعملش حاجة ببلاش .
زين : هو اسم بابا وحش.
ليليان : لا حلو بس اهو بعند معاك وخلاص .
زين : ماشى يا لي لي اعندى قولى بقا هاتسميه ايه .
ليليان بتفكير : ادهم .
زين كشر : اשמعنا ادهم .
ليليان : بحب الاسم ده .. ها موافق ولا نلغى الاتفاق .
زين بتنهيده : موافق ... ادهم زين عز الدين الجارحى .

عند مراد وسارة

(سارة قاعدة مبوزة وزعلانه من مراد لانه رافض يروح لدكتور
يكشف على تاخير الحمل)
مراد : الهانم هاتفضل مبوزة كثير؟
سارة : ملكش دعوة بيا .
مراد : اوووف يا سارة انتى كدة لو منفذتش اللى انتى عاوزاه
تبوزى فى وشى .
سارة عيطت : ايه اللى انا عاوزة يا مراد ... حاجة بسيطه اوى .

مراد : انتى عاوزنى اروح اقول لدكتور سورى شوف مبنخلفش ليه ؟
اصل انا ومراتى متجوزين من ٦ شهور طيب والله يضحك علينا

سارة : انت مش على بالك لانك عارف انك بتخلف لكن انا بقا
نظامى ايه ؟.... مش من حقى اطمن على نفسى .

مراد : انتى زى الفل يا سارة .

سارة عيطت : انت ايه اللى عرفك انت دكتور .

مراد بغضب : يووووووى دى عيشه تقصر العمر يا شيخه لسه زفت
عرسان وبتفكرى فى الخلفه طيب واقسم بالله مانتى رايحة لحد
واعلى ما فى خيلك اركبيه ... انا ماشى من وشك .

سارة مسكت ايدة بسرعه : مراد استنى انت ليه كدة بتزعقلنى
ومش بتستوعب كلامى .

مراد : علشان مش عاجبنى كلامك.

سارة انفجرت فى العياط: طيب اعمل ايه ؟.... اتكلم مع مين

المشكلة تخصنا احنا الاتنين يا مراد ... طيب انا انا كنت عاوزة
اطمن على نفسى بس خلاص بدام انت مش عاوز خلاص هاسكت .
مراد شدها لحضنه وفضل يطبطب عليها علشان تهدى: عاوزة ايه
يا سارة تروحي لدكتور حاضر بليل هأخذك ونشوف اخرتها معاكى
ايه .

فى المستشفى

دكتور: انتى تمام يا مدام سارة مفيش مشكله .

سارة : طيب ليه مفيش حمل ؟.

دكتور: طبيعى دى مسأله نصيب فى الاول وفى الآخر ... وكتر
التفكير بيلخبط هروماناتك والحمل بيتأثر بكدة ... ريحى اعصابك
وسيبها على الله انتو لسه ٦ شهور يا جماعه .

مراد : قولها والنبي .

(مراد وسارة خرجوا من عند الدكتور مراد فرحان لانه اثبت انه
صح وانها مسأله وقت مش اكتر... تليفونه رن وكان زين).

مراد : ايوا يابو مراد .
زين : ليليان بتولد يا مراد ... احنا فى المستشفى .
مراد : انهى مستشفى .
زين : بتاعتى .
سارة : فى ايه يامراد ؟
مراد : ليليان بتولد .
سارة بخضه : يالهوى دى لسه فى اول التامن لسه بدرى .
مراد : يا زين هى مراتك على طول بتولد بدرى عن معادها .
زين بتوتر : مش عارف .. تعال علشان تاخذ مراد الصغير عنى .
مراد : طيب مسافه السكه .

مراد الصغير : الله دة ادهم اخويا .
مراد الكبير : اه ايه رأيك ؟؟
مراد الصغير : انا احلى منه .
مراد الكبير : تربيته يابنى كل يوم بتثبتلى انى نجحت فى تربيتك .
زين قاعد وماسك ايد ليليان : تربيته سودة .
مراد الكبير : يا غياااار هاتموت من الغيظ منى ... وانشاء الله ادهم
هاينضم للحزب بتاعى .
زين : بعينك يا مراد ولا ادهم ولا كمان مراد مش كفايه سلوكياته
الزفت .
مراد الصغير ساب ادهم وجرى على زين وقعد على رجله : بابى
مراد قالى انك هاتحب ادهم اكتر منى .
زين : انا ؟! لا طبعا استحاله انا هاحبكم زى بعض انتوا ولادى يا
حبيبى يا عنى انا لو سألت انت بتحبنى اكتر ولا ماما هاتقول انتوا
الأتنين .
مراد الصغير ببراءة : لا بحب ماما ومراد اكتر حد .
زين بص بغضب لمراد صاحبه وبعدها بص بعتاب لابنه : كدة يا
مراد بقا مبتحبنيش .
مراد الصغير : لا بحبك بس مراد اكتر .

زين بحزن: ماشى يا مراد حب اونكل مراد براحتك اكثر منى ... انا مش هاغصب عليك .

(ليليان ضغطت على ايد جوزها علشان ميز علش .. لانه على طول متأثر من بعد ابنة عنه وبيحاول يعوضه بس مفيش فائدة بيحب مراد اكثر منه) .

مراد : طب انا هاخذ سارة ومراد معايا ونروح علشان مارو ميتعبش ليليان .

زين بهدوء: طيب .

مراد الصغير حس ان ابوة زعل منه راح جرى على زين : انت عاوزنى افضل معاك .

زين باسه : اه طبعا ... لو انت تحب انا موافق.

مراد الصغير: خلاص يا ميرو روح انت مع سارة وانا هاقعد مع بابى .

مراد الكبير: ماشى هاجيلك بكرة اشوفك يالا يا سارة.

سارة بحزن: حمد لله على سلامتك يا ليليان.

ليليان شدت سارة بضعف وهمست : مالك؟.

سارة : بعدين .

(سارة ومراد مشيوا وليليان نامت من التعب ومراد نام فى حضن

ابوة وزين كان فرحان بيه انه اختارة) .

ليليان صحيت من النوم : هو نام انا اخر حاجة فاكرها بيسالك

احنا بنجيبهم ازاي .

زين : امممم نام بعد تعب وكميه اسئله رهيبه .

ليليان بحنيه : متز علش منه يا حبيبى هو متعلق بس مراد .

زين : انا عمرى ما ازعل لما يتعلق بمراد بالعكس افرح مراد دة

اخويا وصاحب عمرى ... بس انا بزعل لما بيقول انه مش بيحبنى

وبيقولها على طول وفى وشى ..

ليليان : لا هو بيحبك بدليل انه حس بزعلك واختارك انت ونام فى

حضنك .

زين : طيب هو انا عمرى قصرت معاه ... ولا زعقتله ولا كان نفسه

فى حاجة ومعملتهاش .

ليليان : لا بالعكس ... بس هو مراد اتعلق بيه من صغرة ومراد كلامه يشد اى حد فاتعلق بيه فاهم .

زين : انتى هاتقوليلى على كلامه .. ربنا يهديه والله سيبك منه انتى لسه تعبانه .

ليليان : اه تعبانه ... انتوا مبتحسوش بينا قد ايه بنعانى .
زين مسك ايديها وباسها : ربنا يخليكى ليا ليليان ... انا من كتر حبي فيكى نفسى اجيب منك عيال كتير اوى نفسى اعمل عيله كبيرة والاهم نفسى فى بنت منك ... عارفه لو بعد كدة جبتى كله بنات انا راضى .. البنات رزق ونعمه وعاوزهم زيك حلوين وقمرات كدة .
ليليان : لا انا بوظت يا زين هو انا بقيت قمر الحمد لله مش مدينى فرصه .

زين : فين دة انتى لسه زى مانتى ولا تخنتى ولا حصلك حاجة ولسه جميله بس مناخيرك كبرت ههههههههه.
ليليان : ههههههههه متفكر نيش كنت عبيطه اوى فى حمل مراد .
مراد الصغير اللى نايم فى حضن زين : بطلوا كلام بقا عاوز انا مـث عارف من ثوتكوا يا ناس .

(بعد مرور سنه على ولادة ادهم).

سارة : الو .
مراد : ايوا يا حبيبتي .
سارة : مراد هانزل اروح اجيب هديه لادهم علشان عيد ميلاده .
مراد : طيب خليكى انتى وانا راجع من الشغل هاجيبها .
سارة : لا عاوزة اتمشى فى المول لو عاجبنى حاجة اشترىها .
مراد : طيب الفيزا عندك فى الدرج الكمدينو خديها واشترى اللى نفسك فيه..... من حق ابقى كلمى مامتك ز علانه منك من وقت ما سافرت وانتى مبترديش على حد ولا بتكلمى حد .
سارة بحزن : كلمتهااا.... يالا هاقفل واروح علشان متأخرش .
(سارة فعلا لبست ونزلت المول واشترت الهديه بس مروحتش راحت على دكتورة نساء وتوليد راحتها من وراة مراد).

المرضه : مدام سارة عبد الله اتفضلى معايا معادك جة .
(سارة قامت ودخلت وقعدت ميتة من الخوف ليكون التحاليل اللى
عملتهاا فيها حاجة) .

الدكتورة بابتسامه : اخبارك يا مدام سارة ؟ .
سارة بخوف : كويسه حضرتك هى التحاليل فيها حاجة .
الدكتورة : المرة اللى فاتت لما انتى جيتلى تشتكى من تأخير الحمل
الكشف المبدأى على السونار كان تمام ووقتها قولت لحضرتك نعمل
تحاليل علشان نطمئن اكثر ... بس الغريب يا مدام انك بتشتكى من
تأخير الحمل وانتى بتاخدى حبوب منع الحمل بانتظام ليه الشكوى
بقا .

(سارة وشها احمر والدنيا لفت بيها حبوب منع الحمل ايه وانتظام
كمان اكيد فيه حاجة غلط) .
سارة بلعت ريقها بصعوبه : حبوب ايه يا دكتورة لا فى حاجة غلط
انا مكنتش باخد حاجة اصلا وبعدين حضرتك ممكن التحاليل غلط
ممكن نعيدها تانى .

الدكتورة بهدوء : لا انا متأكدة انتى قبل ما تجيلى اكيديسمعتى عنى
وعن المستشفى بتاعتى ونسبه الغلط عندنا لا تذكر .. انتى بتاخديها
بانتظام علشان كدة اخرت الحمل عندك .
سارة تاهت وقلبها وجعها مش عاوزة تشك فى مراد : ازاي انا
مبخدش اى نوع حبوب .

دكتورة : اسفه المشكله عندك ... التحاليل بتقول كدة .
سارة : طيب مفيش مشكله عن اذنك .

(سارة مشيت تعيط الدنيا ضاقت بيها مش عارفه تروح فىن قررت
تهدى وتروح البيت ... فكرت كثير وكثير قامت دورت فى كل مكان
ملقتش حاجة ... حست انها هايغمى عليها من كثر التفكير راحت
تشرب ميه فتحت التلاجه شافت قدامها العصير اللى مراد بيصر
عنها تشربه قبل اى علاقه بينهم غمضت عينها بألم وافكرت كل
حاجه) .

فلاش باااااالك

مراد : اشربى يا سوسو العصير .

سارة بز هق: يوووة يا مراد اناماليش مزاج اشرب حاجة ... ودة وقت تفصلنا فيه.

مراد بمر : لا مانتی بتفرہدی بسر عہ منی ... وانا علوز کل طاقتک .

ساره : ههههههههههه اه يا قليل الادب .

مراد : انا بموت فی قله الادب ... اشربی یا روحی

بـــــــــــــــــــــــــــــــــا

(افتكرت كل مرة بيصر يشربها و فكرت وقررت قرار واخذته

استنت معاد وصول مراد ولبست بیبی دول شیک و جدید و جهزت

نفسها واستنته في الصاله وهو دخل واتفجئ بيها).

مراد : ايه الجمال دة كله لا انا حد داعيلي.

سارة : شوفت لقيتته حلو قولت اجيبه والبسه ايه رأيك .

مراد قرب منها وباسها : تحفه .

ساره بدلم : طيب تاكل .

مراد بمكر : لا اكل ايه بقا احنا فاضين للكلام الفارغة .

سارة بدلع : طيب يالا خد شاور وانا مستنياك .

(مراد دخل اخذ شاور وطلع لقاها قاعدة على السرير ماسكه كوبايه

العصير).

مراد بـهـدوء: ايه دة؟.

سارة : العصير يا قلبي قولت بدل ما تخرج وتجيبه وتتعب

نفسك اجيبه انا واشربه واتسلى فيه .

مراد بهدوء: بس انا جوعت وعاوز ناكل الاول .

ساره بپرود : ليه هاتحت حبوب منع الحمل فى الاكل .. معرفتش

تحتها في العصير تقوم تحطها في الاكل .

مراد : محبوب ایه ؟.

سارة : منع الحمل اللي انت بقالك من وقت ما تجاوزتني بتحتها في

العصير وأنا بشر بها زي المتخلفه ماشيه عاميه وراك ههههههه لا

واعيط واقولك نفسى فى بيبي منك يا مراد... هههههه واتحايلى عليك

نروح لدكاترة هههه وانت تقول لا انتى كويسه ...اممم مانا فعلا
كويسه وطلعت باخد على قفايا منك.
مراد : سارة انا

سارة انفجرت فيه : انتتتت ايببييه؟...ياجبروووووتك ياخى عايش
معايا وبتكرهنى مش عاوز خلفه منى كارهنى لدرجاتى.....بتحطلى
حبوب منع الحمل علشان مخلفش ليبيبيه يا مررراد وعلشان ايببييه
دة انا حبيتك وعشقتك انا محبتش حد فى الدنيا دى قدك لدرجاتى
طيب اقول بتكرة العيال لا مانت حزننت على ابنك اللى مات فى
بطن امه ومش شوفته اصلا معنى كدة انك بتحب العيال طيب مانت
بردوا بتعشق مررراد بن زين وكمان ادهم بتحبه وبتقعد تلاعبهم
وتيجى لغايه عندى وتكرة الخلفه.... لا انت بتكرها منى انا... مش
عاوز عيال منى مش عاوز تربط نفسك بيا يا مراد علشان لما ترهق
منى وتطلقنى تخلع خفيف خفيف ... مش صح .
(مراد لأول مرة عيونه تدمع ويحاول يسيطر على نفسه ميعرفش)

مراد بصوت مبحوح : لا مش صح..... انتى عارفه كويس ان بحبك
اوى ..

سارة قطعت كلامه : اسسسسكت.. كفايه كذب .
مراد بضعف : لا بحبك ... بحبك اوى بس اعمل ايه انا انا مش قادر
اتحكم فى نفسى ... كل ليله وانتى نايمه فى حضنى بتخيل وانتى
مكان كاميليا نفسى بيضيق بتخفق انا حبيبتك بجنون يا سااارة مش
عارف اعيش حياتى طبيعى انا فضلت اعد الايام والليالى لتموتى
بعد سنه من جوز انا وارجع وحيد خايف اعيش حياتى طبيعى
وتروحي منى وكمان يبقا فى حته منك واتعذب اكثر انا جوايا
احساسيس كثير متلخبطه انا تعبانا ومفيش حد حاسس بيا ... مش
عارف انطق واقول اللى جوايا ذكرى موتها قدام عنيا وكل مرة
بتخيلك مكانها انا كل مل احس ان بحبك اكثر احاول اتحكم فى
نفسى افشل..قولت لما اتجوزها الحب هايقل لا بس دة زاد انا
.... انا فكرت كثير ارواح لدكتور نفسى بس مكانتى وشغلى يمنعونى
.... انا مش عارف اوصفك احساسى ... افهمينى .

سارة : متكلمتش معايا ليه يا مراد يمكن كنت قدرتك وقتها
واخذنا قرار مع بعض.... يمكن انا اكون قدرت اقنعك برأى .
مراد فى اللحظة دى دموعه نزلت : اتكلم معاكى مكنتش
هاقدر استتحمل وانتى بتتحايلى عليا علشان تخلفى منى .. والله كنت
هاتوجع.

سارة : ومتوجعتش دلوقتى لما اكتشفت ان حب عمرى كله بيحطلى
حبوب منع الحمل .

مراد قعد مكانه وغمض عينه بالم : اتوجعت وكل مرة كنت بحطها
كنت بتوجع ومكنتش بعرف انام من كتر التفكير.... كنت بحلم
بكوابيس انك لما تعرفى تقررى تسيبنى كنت بخاف انام ... بس كدة
اهون مليون مرة من انك تعرفى ان مش عاجز اخلف علشان
هو اجس و ابقا ضعيف قدام عنيكى ... وانتى بتحاولى تضغطى على
نفسك علشانى .

سارة : وكدة انت مش ضعيف قدامى .
(مراد سكت وحط وشه بين ايديه سارة فضلت تبصله كثير قلبها
بيقولها روحيله دا روحك مهما يعمل هو غصب عنه اللي مر بيه
مش سهل وعقلها بيقولها دة بيكرهك مفيش حد بيحب حد بياذيه
بالشكل دة وفضلت فى صراع قلبها وعقلها فضلت تبصله كثير
مستحملتش وقلبها كسب وجريت عليه ارتمت فى حضنه وفضلت
تعيط وتتعلق فيه اكثر هو اخدها فى حضنه ودفن وشه فى شهرها
وفضل يتأسف ويعتذر بس غصب عنه).

مراد بعد عنها شويه ومسك وشها بين ايديه : والله انا اسف بس
غصب عنى سامحنى بس اعمل ايه يا سارة
سارة بدموع و باسته : متتأسفش دة غصب عنك بس الطريقه
اللى عرفت بيها صعبه ... خلاص انا مش عاجزة خلفه ... انا بس
كنت بجرى عليها علشان خايفه يكون فيا عيب وتطلقنى .

مراد : انا اطلقك علشان كدة ... انا !!! .. ياااه يا سارة انا لو قالولى
قبل الجواز انك مبتخلفيش كنت اتجوزتك بردوا انتى ليه مش
عاجزة تصدقى ان والله العظيم بحبك اوى .
سارة : مصدقه بس اى حد مكانى كان فكر كدة .

مراد : لا انتی لا یمن یكون حد مکانك اصلا انتی وحدك ملکتی قلبی .

سارة : خلاص انسا اللي حصل ... وتعال نبدا من جديد .

مراد بهزار : صح وبما ان قدرت احكى واقول الى جويا فعادى بقا
بلاها عصير.

ساره : لا خد وقتك وفكر وانا معاك فى اى قرار .

مراد: لا زقیینی انا لو اخذ وقتی هافضل محلک سر ... بلاها عصیر
هههههههه ونجرب من غیرة .

سارة : نجرب من غيرة ههههههههه وماله .

(مراد وسارة حياتهم استقرت وحملت بعد اربع شهور و قضت فترة الحمل فى نقار مع مراد الى قافل دماغه يسمى اسم البنات على اسم امه فاطمه او اسم امها سعاد وكان ردة الوحيد على اختياره للاسماء دى).

مراد : انا حر بنتى وانا حر فيها وبعدين انا بحب الاسماء العتيقه .

سارة: علی جنتی یا مراد تسمیها کده ولا امی ولا امک .

(وولدت سارة وجبت بنوته شبه ابوها نسخه منه مفرقتش عنه كثير).

ليليان : الله حلوة اوى ولون عيونها جميل .

مراد بفرحه وهو شايها ومش راضى حد يشلها حتى سارة : علشان شبيهى حلوة زى .

زين : ربنا يخليها لك يا مراد تتربى فى عزك .

سارة بتعب: يا مراد نفسى اشوفها هاتها بقا .

مراد بعند : لا دی بتاعتی محدش له دعوة بيه.

زین همس للیلان : اھی لو مطلعتش قلیله الادب ورقاصه تربیه
مراد هاتکون ایه .

مراد الصغير : الله النونه هاتطلع رقاصه هيبيبه دة انا هارقص معاها .

زین : بس یا حبیبی اسکت ہاتھ دھو۔

مراد الكبير : مين دى اللى رقاصه يا مارو .

مراد الصغير : البت اللي انت شايلها ... بابا بيقول كدة .

مراد الكبير : ومالو يا حبيبي وانتو هاتمسكولها الطبله انت واخوك
وتطبلوا وراها.

ليليان : هههههههه .

زين : هههههههه خفه يا مراد .

ادهم كان بيحاول يشب من ايد زين ويوصل لبنت مراد : ننه. نenne
..ننه .

ليليان : عاوز النونه يا دومي .

زين : دومي ايه انتي كمان مش كفايه مارو بوظتي العيال .

مراد : لم ابنك ادهم يا زين عينه من البت .

زين : انت تطول دة ادهم باشا الجارحي .

مراد : ودي بنت مراد الالفى .

ليليان : هاتسموها ايه ؟.

سارة : كاميليا باذن الله .

مراد باصلها بصدمة وبعدها ابتسم : هو انا بحبك من شويه ..

(بهمس) كاميليا مراد الالفى نورتي الدنيا يا روح ابوكى .

(مرت الايام والسنين و الامور مستقرة مابين ابطالنا مراد اترقى

وبقا مقدم وييمسك قضايا صعبه فى الجهاز وسارة قررت تكمل

دراسات عليا وتكتفى مؤقتا بكاميليا اللى مجننها بسبب حب مراد

ليها وهى على رأيها (اتركنت على الرف). وزين وليليان اللى

عشقهم بيزيد اكثر وطبعا زين عند وعدة مع نفسه واتفاقه مع ليليان

ومكمل مسيرته فى الخلفه وجاب اسر بعد ادهم اللى لليليان اصرت

تسميه هى بدام جه ولد وزين مقصرش خلها تحمل تانى لغايه ما

جاب البنت واصر يسميها ليااان قريب من اسم عشقه (عشق الزين

ليليان)....وسارة اللى بتغيظ فى ليليان ومسميها ارنه هانم وليليان

اللى كل شويه تتخانق مع زين بسبب العيال وقررت تبطل خلفه

ومرراد اللى كل ثانيه وتانيه ينق على زين (هو انت مبتاخدش

هدنه مبضيعش وقت يا زين ارحم وحس بينا) ... ومراد الصغير

اللى شخصيته بقت غريبه ميكس من زين الجارحي ومراد الالفى

وادهم اللى على طول فارض حمايته على كاميليا ومراد الكبير كل

شويه يتخايق معاه واسر اللى مجنن الكل ومبيطلش نقار فى اى حد
وليان اللى مش مبطله زن وجعانه على طول ... وببيت الجارحى
بعد ما كان زين عايش فيه لوحدة بقا مليون وعمران وفيه دفا وحب
).

&&&&&&&&&&&&&&

فى بيت الجارحى

ليليان بدموع : يا دادة مصرة تسيني لوحدي .
دادة سميحه : اعمل ايه يابنتي كبرت وان الاوان ارجع بيتي وبلدي
بقا .

لایان : انا مقدرش استغنی عنك انا حببتك اوى ... متسبنیش بقا
واقعدی معايا هاتسینى مع القروء دول لوحدى .

داده سميحه : الله يحظك يا ليليان هههه ولادك قرود طب والله هادين ومحترمين ... وبعدين يا عنى انا كنت عملت ايه معاكى انتى مشاء الله عليكى ام ونعم يابنتى .

ليليان : طيب اقعدى معانا .

دادة سميحه : سيبنى بقا ومتتعيش قلبى انا مش هاین علیا اسیبکوا
بس خلاص انا تعبت وكبرت وکان نفسى اشوف ولاد زين ومشاء
الله اهو شوفتهم مشاء الله عليهم ربنا يباركلهم مين يصدق البيت
الى كان فاضى وکان على قد زين بس ... البيت دة كبر وبقا فيه
زوجه زى القمر زيک واولاد مشاء الله عليهم ربنا يحميهم ... خلى
بالک من زين هو اصله طيب و انا مش محتاجه اوصيه عليكى هو
بيحبك اوى .

لیلیان بدموع : هاتوحشینی اوی یا دادة ابقی تعالینا و متنسیناش .

دادا سميحه : عمرى ما انساكوا سلميلي على زين .

(دادة سميحه مشيت و زين اتصل با ليليان).

زین : کنت متأكد انک بتعطی .

لیلیان مسحت دمو عها : ههههه فاهمینی انت علی طول .

زین : امم بحس بیکی ... دادة سميحه مشيت .

لِيلِيَان : اه مشيت خلاص .

زين : معلش يا روحى متزعلش .. امال فين الاولاد .
ليليان : تصدق انا مش سامعلهم صوت بقالى فترة...يالهى ما
اروح الحق ليكون اسر بياكل ليان .
زين : ازاي يا عنى بياكلها دى لسه بترضع .
ليليان بخوف : لا مانا الصبح اكتشفته جايب مكرونه وبياكلها .
زين : ليليان خلى بالك من ليان علشان ماجيش واز علکوا کلکوا الا
ليان .
ليليان : حتى انا يا زين .
زين : هههههه هاز علك نص نص ... روحى بسرعه اطمنى عليها

ليليان : طيب .
(فى جناح زين)
ادهم : الله الاوضه دى جميله فيها العاب اكثر من النادى .
مراد : بابا لو عرف هايولع فينا .
ليليان : نهار اسود انت بتعملوا ايه هنا؟ .
اسر : بنلعب فى حاجات بابى .
مراد : عادى يا ماما بنلعب شويه رياضه .
ليليان : عادى ايه....هو بابا مش منبه عليكوا محدش يطلع الجناح ده
كله اصلا ولا يلعب فى صاله الرياضه بتاعته.
ادهم : بجد هو نبه امتى انا مسمعتوش ... انت سمعته.
مراد : مش فاكرك الصراحه .
اسر : انا سمعته يامامى .
ليليان : برة كلکوا وایاکوا تکسروا کلمه بابى تانى.
مراد : ماشى ياماما ابقى شوفى مين هايجبلك شوكلاته تانى من
وراء بابا .
ادهم : ايه ده انت بتجيب لماما شوكلاته من وراء بابا ... مش
متهايلى يا ماما بابا منبه عليكى متاكلش شوكلاته .
ليليان : انتوا بتهددونى ماشى ... بس مش ليليان الجارحى اللى
تهدد يا ولاد زين .

فى بيت مراد الالفى

مراد : يا ترى انتى فىن يا كوكو .
كاميليا : هههه انا مش هنا يا بابى .
مراد : قفشتك تعالى هنا .
(كاميليا جريت على سارة واستخبت وراها ومراد راح يجرى وراها) .
سارة : كوكو ادخلى اوضتك ... عاوزة اكلم بابى .
كاميليا : يوووووة يا سوسو غيارة اوى بتغيرى لما بلعب مع بابى .
مراد بضحك وغمز لسارة : هههههه انتى كمان عاوزة تلعبى يا سوسو .
سارة : كاميليا ادخلى يالا اوضتك .
(كاميليا دخلت اوضتها مكشرة من امها لانها قطعت لعبها مع ابوها)
مراد : فى ايه يا سارة ؟ .
سارة : كنت فىن امبارح ؟ .
مراد : ومن امتى انت بتسألينى كنت فىن ولا حتى بعمل ايه ؟ .
سارة : انا بسألك سؤال بسيط يا مراد ... وعاوزة اجابه بسيطه عليه ... كنت فىن امبارح ؟ .
مراد : علشان ارضى فضولكهاجاوبك ... كنت فى الشغل ... فى حاجة تانى ؟ .
سارة : شغل ؟!! اممم لا مش عاوزة حاجة كمل لعبك مع كاميليا عن اذنك .

فى بيت الجارحى

(زين قاعد شايلى ليان وبيلعب فى شعرها اللى لون شعرها زى لون شعرة بص على يمينه لقا مراد اللى قاعد بيتفرج على التلفزيون وببضحك على الفيلم مراد كان واخذ لون عيون امه وشكل زين

وجنبه ادهم اللي واخذ عيون ابوة وغمازات امه اسر اللي نايم على
رجل ليليان واللى هو وليان نسخه من ليليان) .
ليليان باسته من خدة واتكلمت بهمس : سرحان فى ايه ؟ .
زين بتنهيده وبنفس همسها : لو كان حد قالى زمان انت هاتخلف دة
كله وبيتك هاتغير كدة وانت هاتتغير كدة مكنتش صدقت .
ليليان : طيب والتغير دة للاحسن ولا للاوحش .
زين : طبعا للاحسن كفايه انك موجودة فيه لما دخلتى البيت دة
كان طابقين وهادى وروتينى وملل بس اول ما دخلتية وانتى غيرتية
البيت كبر وبقا له ريحة حلوة كدة ريحه جو العيله اللي وحشتنى من
ايام موت امى وابويا انا مش مصدق نفسى ان ربنا رزقنى بيكوا

ليليان : لا صدق يا زين .. انت طيب وتستاehl كل خير الا قوليلى
يا زين ... فاكرو اول ليله جيت هنا فيها ... وكنت لابسه سداال وانت
وقتها اتعصبت وقولتلى اخلعى الطرحه ماهو مش معقول مش
هاتعيشى عمرك كله بالطرحهوبعدها قولتلى انك هاتجيب
مهندس يعمل اوضه الا هو فين دة .
زين : مين دة ؟ .

ليليان : المهندس اللي هاعمل اوضه ! .
زين : بتهزرى طبعا مكنتش هاجيب حد ... ياماما انت مكانك قريب
من قلبى مينفعش تبعدى عنى اصلا .
ليليان بدلع : طيب ماهو انا بعيد والست ليان نايمه على بيرجلك .
زين رفع ايده وهى دخلت جرى فى حضنه : دة مكانك ولوحدك ...
انا مبحبش حد فى الدنيا دى قدك حتى ولادك حبى ليكى اكبر منهم .
مراد : بابا هانروح امتى يخت ماما نقضى الاجازة .

زين : كمان اسبوعين هانروح .
ادهم : ينفع اخاد كاميليا معايا .
زين : لو اونكل مراد موافق تمام .
مراد : لا مراد عمرة ما يوافق دة مش بيطيقك يا ادهم .
ليليان : ليه بقا مش بيطيقوا .
زين : علشان كاميليا بتحب ادهم اكتر ومراد بيغير .

ليليان بضحك: ههههه سبحان الله الزمن بيعيد نفسه .

(عدت الايام والشهور وسارة حاسه ان مراد مخبى عليها حاجة تصرفاته غامضه وكل ما تسأله البرود يكون اجابتها... دماغها بدأت توديعها للخيانة وترجع وتقول لا مراد لا يمكن يعمل كدة بس تصرفاته كلها بدل على كدة ... طيب وليه لاه مراد كان له علاقات بستات كتير اكيد واحدة رجعت منهم ... فى يوم قررت تتكلم مع ليليان .

(سارة بتكلم ليليان فى التلفون).

سارة : ليليان انا قلبى واجعنى وخايفه افضل افكر كدة .
ليليان : حبيبتي اهدى كدة دى كلها او هام والله اسكت يا اسر هاقول لبابا والله .

سارة : لا مش او هام والله يا ليليان مراد بيخونى انا اوقات بحس بيه مراد فى نظرتة ليا متغير فى حاجة عاوز يقولها ومش قادر انا تعبانه من كتر الخوف خايفه فى يوم اصحى الاقيه فعلا بيخونى .

ليليان : سارة اهدى بقا والله التفكير غلط فى الحاجات دى وقله الثقة دى غلط مراد بيحبك وحبه واضح ليكى .
سارة عيظت : لا هو حبه مش واضح بدليل كل اللى عمله فيا يا ليليان انا تعبانه اوى .

ليليان : اهدى يا حبيبتي طيب اقولك راقبيه يا سارة .
سارة : دة ظابط مخبرات مش سهل امسك عليه حاجة .
ليليان : لا اقصد اول ما يقولك انا طالع خدى بعضك واطلعى وراة وامشى براحه خالص لغايه ماتشوفى هو بيروح فين .
سارة : انا هاعمل كدة بس مش بعربيتى انا ها أجر عربيه من شركه وهاروح وراة وربنا يستر ويطلع احساسى غلط ... بس او عدينى متقوليش لزين حاجة

ليليان : هايطلع غلط صدقيني مراد بيحبك اوى ... واوعدك ياستى
مقولش لزين حاجة .

سارة هديت شويه ومسحت دموعها: الاولاد فين ؟.

ليليان : مراد وادهم فى النادى فى التدريب وليان لسه منيمها واسر
بينافر فيا لغايه ما دماغى ورمت منه.

سارة : ربنا يعينك عليهم يا قلبى .

ليليان : طيب انتى مش ناويه كمان مرة .

سارة : كنت ناويه فى للايام دى بس مظنش هايجصل حاجة طول
مانا بالخوف دة .

ليليان : صدقيني دى او هام . . انسى وعيشى حياتك ..

سارة بعزم : مش قبل ما اتأكد يا ليليان وارتاح من الخوف الى
عايشه فيه .

مراد : ساااارة انا نازل ... خلى بالك من كاميليا ومن نفسك انا
هتاأخر شويه .

سارة : شغل بردوا على فكرة انت ظابط مش رجل اعمال
علشان عشاء العمل المتأخر.

مراد : اممممم لا انا اه ظابط بس ليا فى كله .

(سارة حسست ان مراد بيكذب عليها جت تنزل لقت كاميليا فى وشها
اضطرت تاخذها .. اخذتها و نزلت وراة وركبت عربيه كانت
مأجراها وتسوقها هى علشان تعرف تمشى وراة براحتها وهو مش
يחס فضلت ماشيه وراه لغايه ما وقف عند عمارة قلبها وقع فى
رجليها جريت تطلع وراة ملحقتوش سألت البواب) .

البواب : دة قصدك على اللى طالع من شويهة..... دة طالع عند
الانسه لارا فى الدور ١٥ ، .

سارة ناولته فلوس: طيب خلى بالك من بنتى هاطلع ثوانى وجايه .
كاميليا : ماما هاتسيبنى هنا .

سارة : اه ثوانى وجايه .. اوعى تتحركى .

كاميليا : حاضر

(سارة ركبت الاسانسير وفضلت تفكر مين لارا هل معقوله تكون لارا بتاعت عيد الميلاد بنت رئيسه فى الشغل لا بس هو قطع علاقته معاها من زمان وقفت برة الشقه شويه وبعدها قررت تخطب بهدوء .)

(لارا فتحت الباب وكانت لابسه بيبي دول ... سارة اتصدمت .)
سارة بلعت ريقها : مراد هنا .

لارا : امممم هنا ... مين انتى ؟.

(سارة زقتها و دخلت تجر رجل وارة رجل وبتدعى ربنا انها تكون بتحلم واتصدمت من مراد اللى قاعد قصدها قالع قميصه ونايم على كنبه مغمض عينه).

سارة : مراد .

مراد اتفرع من مكانه واتصدم من وجودها : سااارة .. انتى هنا ازاي .

سارة بدموع : معقوله ... قلبى كان حاسس.

لارا : فى ايه يا مراد مين دى ... او عا تكون مراتك اللى مطلقها .
سارة بهدوء : مطلقها!!!! فعلا انا مراته اللى مطلقهاااا ... عن اذنكوا .

(سارة جريت باقصى سرعه ليها نزلت واخذت بنتها وجريت بالعربيه و مراد حاول يلحقها مش عرف.... اختفت من قدامه
فضل يجرى بالعربيه يدور عليها مش لاقياها راح على البيت لقى العربيه بتاعتها مركونه تحت البيت طلع على الشقه لقاها زى ما سابها وهى مش موجودة حتى كاميليا مش موجودة فضل يستنى فيها بس هى اتأخرت واتأخرت دور عليها فى كل مكان اتصل على زين وقاله على كل حاجة وزين اتجنن ونشر رجالته فى كل مكان والساعات بتعدى وهو مش عارف هى فين بعد يوم اتنين جاله الخبر اللى غير مجرى حياته).

: الو المقدم مراد الالفى معايا .

مراد : ايوة انا... خير ؟.

: حضرتك احنا مصلحه الطب الشرعى .. ياريت تتفضل عندنا .

في المقابر

....وڪمان انهاردة عيد ميلاد بنتك .

مراد بضعف : عاوز اتکلم معاهم شویہ یا زین .

زين : هاستناك برة تكون خلصت .

(زین مشی وساب مراد قدام قبر مراۛه وبنۛه).

مراد بدموع : وحشتونیانهارده عید میلاد لیان بنت زین کان

نفسی تکنونا معایا اوی ... فراقکوا صعب اوی ... انا مش عایش یا

سارة من غيرك امك كل يوم بيتصل بيا بتلومني وكمان ليليان

نظراتها لیا لوم و عتاب انا مش حاجة من غيرك .. انتی

وحشتینی... رجعت وحید تانی ... زین ولیلایان بیحاولوا یعوضنی

بس عمرهم ما يعوضني عن حضنك تعرفي ليليان جابت عز

الدين هههه ارنه فعلا على رأيك سارة هو انت بتسمعينى

بتحسی بیا حاسه قد ایه انا موجود وحشتینی اوی یا حبیبی

.... انا عمرى ما خنتك بس كان غصب عنى .. هاجيلكوا بكرة

واقولكوا حصل ايه فى عيد الميلاد وهاجبك ورد احمر .

فِي بَيْتِ الْجَارِحِي

(إليان قاعدة على السرير بتعيط وماسكه صورة وزين دخل عليها

قعد جنبها).

زین : ربنا یرحمهم یا روحی .

لیلیان : ہی کمان راحت زین انا حاسه هاتدخل علیا فی یوم

وتقولی بخ بعمل فیکی مقلب.

الي اللقاء فى الجزء الثانى بإذن الله تعالى (موقع مجنونة رواية
للروايات)